[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

கஅஅச ௵

தனிஸ்லோகம்.

ஶ்லோகாநுக்ரமணிகா.

[illegible]

[illegible]

அவதாரிகா.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ஸ்ரீ [illegible]

[illegible] - என்று சொல்லுகிறபடியே திருவநந்தாழ்வான்
[illegible] யிலே [illegible] யிலே
திருவவதரித்து - [illegible] த்தை [illegible] த்துக்கொண்
டும் தம்மை - ஆஸ்ரயித்தவர்களுக்கு - [illegible] விஷயம்
துடக்கமான [illegible] களை கோயிலிலே காலக்ஷேபம் ஸாதித்து
க்கொண்டு இருக்கும் காலத்தில் - ஸ்ரீ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] என்கிறபடியே உடையவர் - [illegible]
[illegible] த்துக்கொண்டு இருக்கிறஸமயத்தில் சிந்தை
பூமகிழும் திருவேங்கட மென்கிற [illegible] த்தி
ல் அங்குள்ள ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களைநோக்கி திருவேங்கட முடையா
னுக்கு [illegible] செய்ய ஆட்பட்டுவா ருண்டோவென்
று கேட்டருள அப்போது [illegible] யிருக்க - அநந்தா
ழ்வான் - அந்த [illegible] த்தை [illegible] க்க - உடையவர் அப்
படியே நியமித்த வநந்தரம் திருவேங்கடமுடையான் ஸந்நிதிக்கு
எழுந்தருளி - [illegible]
[illegible] என்றும் - [illegible]
[illegible]
[illegible] - என்றும் அநந்தாழ்வான் [illegible]
[illegible] யான தேவியாரைக்கொண்டு திருமலைமேல் ஏரியை வெட்டி

ப்பிக்கும் காலத்தில் திருவேங்கட முடையான் - ப்ரஹ்மசாரியாய் வந்து இவர்களுக்கு ஸஹாயமாக வெட்டிவைத்த ஏரியும் [illegible] [illegible] கைங்கர்யங்களை செய்துக்கொண்டு இருக்க ஸ்ரீ [illegible] [illegible] ஸ்ரீ [illegible] [illegible] [illegible] என்றும் ஸ்ரீ [illegible] [illegible] [illegible] என்றும் சொல்லுகிறபடியே அலர்மேல்மங்கை நாச்சியாரும் திருவேங்கட முடையானும் இராத்திரிகள் தோறும் அந்த நந்தவனத்துக்கு எழுந்தருளி தாமே புஷ்பங்களையெடுத்துச் சூட்டிக்கொண்டு இருக்குமளவில் அநந்தாழ்வான் அப்போது ஒளிந்திருந்து அலர்மேல்மங்கை நாச்சியார் கையைப் பிடித்துக்கொண்டு நீயாரென்றுகேட்க, அந்த அலர்மேலு மங்கை நாச்சியார் [illegible] வென்று அவரைக் [illegible] திருவுள்ள மிரங்கி கையைப் பிடித்துக்கொண்டு [illegible] யெடுப்பதாக போகத் தொடங்கினவாறே திருவேங்கட முடையான் அவ்விடத்துக்கு எழுந்தருளி [illegible] ஸ்ரீ [illegible] [illegible] என்கிறபடியே திருவேங்கட முடையான் தேவரீர் [illegible] அடியேனுக்கு [illegible] செய்தருள வேணுமென்று மிகவும் ப்ரார்த்திக்க அநந்தாழ்வான் அப்படியே அவருக்கு அந்த நந்தவனத்தில் [illegible] செய்த வடுகாரம் திருவேங்கட முடையான் [illegible] மாக தன்கழுத்திலேயிருந்த திருமாலையை வெகுமானமாக ஸாதித்து நிற்குமளவில் - ஸ்ரீ [illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] என்கிறபடியே உடையவர் கோயி
லிலேயிருந்து திருவேங்கட முடையானை [illegible] பண்
ணவேணுமென்று [illegible] ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களோடே கூடவெழுந்
தருளி [illegible] ஸ்ரீ[illegible]த்தாலே ஆயாஸமுண்டாய் [illegible]த்தில் நிற்குமள
வில் திருவேங்கட முடையான் [illegible]
யும் [illegible]த்தையும் எடுத்துக்கொண்டு ஸ்ரீவைஷ்ணவ [illegible]
ணவந்து நிற்க அப்போது அங்குள்ள ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களும் நீயா
ரென்றுகேட்க அந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவரும் அடியேன் அநந்தாழ்வானு
டைய ஸிஷ்யனென்று உத்தரஞ்சொல்ல அப்படி இருக்கு[illegible]
கில் அநந்தாழ்வான் [illegible] வேணுமென்று வேண்
டிக்கொள்ள அப்போது [illegible] அருளிச்செய்தாரே [illegible]
யாது) [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] அந்த [illegible]த்தை திருவுள்ளம்பற்றி அமுதுசெய்
தார்களென்றும் இப்படியிருக்க திருவேங்கட முடையான் அநந்
தாழ்வானைப்பார்த்து - [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] என்கிறபடியே திருவேங்கடமுடையான் அநந்தாழ்
வானைப்பார்த்து [illegible] அந்த [illegible]
லே [illegible]களுக்கும் [illegible] கொடுத்துக்கொண்டு [illegible]
கில் எனக்கு என்னகாரிய மிருக்கிறது - இப்படி திருவேங்கடமு
டையானும் அநந்தாழ்வானும் வார்த்தை சொல்லிக்கொண்டு திரு
வேங்கடமுடையானுக்கு [illegible] கைங்கர்யங்
களைப் பண்ணிக்கொண்டு இருக்க அப்போது ஸ்ரீ[illegible]

டரும்தம்மை ஆஶ்ரயித்த ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு ஒருவொருவன் காலக்ஷேபம் ஸாதித்துக்கொண் டிருக்கும் ஸமயத்தில் ஸ்ரீவைஷ்ணவலக்ஷணம் எப்படியென்று கேழ்க்க ஸ்ரீபராஶரபட்டரும் திருவேங்கட முடையான் ஸந்நிதிக்குப்போய் அநந்தாழ்வானைதென்டன்சமர்ப்பித்துக் கேட்டால்தெரியுமென்று ஸாதிக்க அவர்களுமப்படியே அநந்தாழ்வான் திருமாளிகைக் கெழுந்தருளி அநந்தாழ்வானைதெண்டன் ஸமர்ப்பித்துநிற்க- அநந்தாழ்வானும் நீங்களாரென்று கேழ்க்க அடியேன்கள் - பட்டருடைய திருவடிகள் அவருடைய நியமனத்தாலே ஸ்ரீவைஷ்ணவ லக்ஷணம் எப்படி அதையறிந்துகொள்ள வேணுமென்று தேவரீரிடம் வந்தோமென்று விண்ணப்பம்செய்ய அநந்தாழ்வான் அப்போதே அவர்களுக்கு அவற்றை அருளிச்செய்தாரிறே - அவையாவன - உம்மைப்போலேயிருக்குங் கொக்கைப்போலே யிருக்கும் கோழியைப்போலே யிருக்கும் உப்பைப்போலே யிருக்குமென்றும் - இவ்விடத்தில் பதந்தோறும் நான்கு அர்த்தம் ஸ்வார்த்தமெல்லாம் ப்ரபந்நாசார்ய ப்ரபாவத்திலும் அநந்தாழ்வான் ஸம்பந்தத்திலும் நிஷ்டையிலும் ஸ்பஷ்டமாகக் காணலாமிறே- தாத்பர்யம். அநந்தாய வம்ஶஜராய் ஶாரதாம்ப கடாக்ஷகராய் ஸ்ரீநிவாஸார்ய நயகீர்வாணி வக்தாரா ஸ்வயம் கருணாகடாக்ஷாபி மஹோதாமய வேதாந்தகராயிருக்கிற ஸ்ரீநிவாஸார்யருடைய தநூஜரான திருமலை அநந்தான்பிள்ளை குணுக்கறம்பாக்கம் கோபாலாசாரியராலே.

ஸகலவேதஶாஸ்த்ர ஸாரஸர்வஸ்வமான ஶ்லோகாநாம் ஶதத்ரயாநுஷ்டுப் என்கிறபடியே வால்மீகி மஹர்ஷிகளால் ப்ரணீதமான ராமாயணாதிஶாஸ்த்ர ஸாரமிதிஹாஸ ஸந்தாநத்வ ஸகலவேத ஸாராயண ஸ்ரீராமாயணத்தில் நின்றும் ஸ்வாமிகள் கருணையத்தாலே சில ஶ்லோகங்களையெடுத்து ஸர்வஜ்ஞரான பெரியவாச்சான்பிள்ளை ஸ்ரீராமாயணார்த்தங்களை ஸகலரும் ஸுலபமாக அறிந்து உஜ்ஜீவிக்கும்படிதிருவுள்ளம்பற்றி மஹத்வ்யாக்யாநமாக அருளிச்செய்திருந்த தனிஶ்லோகியென்கிற க்ரந்தமானது நன்றாக ஶோதிதமாயித்து ப்ரகடிதம்செய்யப்பட்டது.

அத ஸ்வரூபஸம்ப்ரதாயக்ரம:

ப்ரபத்தி: ஸ்வஸ்வஸம்ப்ரதாய நிஷ்டாநாம் ஸாம்ப்ரதாயிகாநாம் தோஷாந் ப்ரணேதா ஸுதி நித்ய நித்யஸூரி ஸ்ரீ ஶைலேஶ தேவ ஸ்ரீவிஷய வித்வந்மணி ஶ்லோகஸாரஸ்ய ஸ்ரீஸாரஸ்வதகாரஸ்ய ஸ்வதந்த்ராசார்ய விஷயவிஷயஸாம் ப்ரதாயிக ஶ்லோக ஸந்தாநம் பூர்வா: தத்தநேஷம் - ஸ்ரீ ஶைல க்ருஷ்ணஸ்ய ஸ்ராய நாராயணஸ்ய தேவ - பக்ஷபாதிகோ ஶ்ரீ நாராயணஸ்ய ஸ்ரீ பாஷ்யஸ்ய - ஐதி ஸந்தாநம் யாஜ்ஞவல்க்ய ரிஷி ப்ராயஶ்சித்த ஜ்ஞாதவ்யாயதிதி ஸ்வரூபஸம்பந்த ஸம்ப்ரதாய பதிந்த யதிந்த்ர ஶ்ரீகாந்தஸ்ய ஸம்ப்ரதாய ஸத்ப்ரயோஜநம் வ்யக்த ஸூத்ராணி ஸம்ப்ரதாய ஸத்க்ருஷ்ணாணி ஸம்ப்ரதாய கோஷ்டி ஸுதா வாயி தவ்யா நி.

ஸ்ரீய:பதியாய் ஸ்ரீவைகுண்ட நிகேதனாய் அவாப்த ஸமஸ்த காமனாய் ஸர்வஸ்மாத்பரனான பகவான் ஸர்வேஶ்வரன் வைகுண்டே து பரே லோகே ஶ்ரியா ஸார்த்தம் ஜகத்பதி: | ஆஸ்தே விஷ்ணுரசிந்த்யாத்மா பக்தைர்பாகவதைஸ்ஸஹ என்கிறபடியே ஸ்ரீவைகுண்டமென்கிற திவ்யலோகத்தில் திருமாமணி மண்டபத்தில் ஸ்ரீபூமி நீளாதிகளுடன் திவ்யரத்ந ஸிம்ஹாஸநத்தில் வீற்றிருந்து அநந்த கருட விஷ்வக்ஸேநாதிகளான நித்யர்களாலேயும் முக்தர்களாலேயும் நிரந்தர பரிசர்யை பண்ணப்பெற்றுக்கொண்டிருக்கச் செய்தேயும் அப்படியே ஸர்வ ஸமான பரிவேதனைக்கு இட்டுப்பிறந்திருந்தும் அதையிழந்து அநாதி காலம் ப்ரக்ருதியில் உழைமெழுக்குப்பொன்போலே ப்ரக்ருதி ஸம்பந்தராய் ஸம்ஸார பந்தபத்தராய்க்கிடக்கிற ஜீவாத்மாக்களை கடாக்ஷித்தருளி அவர்களை ஸம்ஸ்ருதி ஸாகரே மக்நாந் ஸம்ஸாரிண: ஜீவேஷு ஸர்வேஷு விஷ்ணோ: க்ருபா ஜாயதே என்கிறபடியே தயமாநமநாவாய் விசித்ரா தேஹஸம்பத்திரீஶ்வராய நிவேதிதும் பூர்வமேவ க்ருதா ப்ரஹ்மந் ஹஸ்தபாதாதி ஸம்யுதா என்கிறபடியே தேஹாதிஸ்ருஷ்டிக்ரமத்தாலே இவர்களுக்கு ஸ்வரூப ஸாதநபூதங்களான கரணகளேபரங்களைக் கொடுத்தவிடத்திலும் அவற்றை ஆறுகிடக்கக் கொடு

த்த தொப்பத்தைக் கொண்டு அவ்வாற்றின் நீர்வழியே போய் ஸ
முத்ரத்தில் புகுவார்போலே ஸம்ஸாரிவிஷய வைமுக்யரா யிருந்தவ
ளவில் அவர்களுக்கு ஸஹஸா விஷய ப்ரதிபத்திமாக - ஸாஸநாதாஸ்த்ரு
மென்கிறபடியே - ஸ்வஸாஸந ரூபமான வேதஸாஸ்த்ரத்
தை ப்ரவர்த்திப்பித்த வளவிலும் அதையும் அப்ரதிபத்தி விப்ரதி
பத்த்யந்யதா ப்ரதிபத்திகளாலே யிவர்கள் காற்கடைக் கொள்ள-
[illegible] மான [illegible] உபேக்ஷிக்கும் தேஸங்களில் தாங்
களேசென்று குறும்பறுக்கும் ராஜாக்களைப் போலே [illegible]
வத்தாலே யிவர்களைத் திருத்தவேணுமென்று திருவுள்ளம்பற்றி ஸ
[illegible] - அஸித்[illegible]
[illegible] என்கிறபடியே ஜகத
[illegible] ராக்ஷஸர்களுடைய ராஜதேஹப்
போக்குப்படி [illegible] ராக்ஷஸர்க ளு
டைய [illegible] ங்கள் [illegible] படி ஸமுத்ரத்திலே கட்டின சப்படங்க
ளும் [illegible] தங்கள் ஸ்த்ரீகளுடைய விரித்த த
லை [illegible] என்று ராக்ஷஸிகள் தலையிலே
யாம்படி தாங்கள் விரித்ததலையிரும் [illegible]
[illegible] என்கிறபடியே அவர்கள் தேவங்களிலே
[illegible] ம்படி தங்கள் தேவங்களிலே [illegible] ஸா
ரங்களும் - [illegible] என்கிறபடியே அவ
ர்கள் கைகளையெடுத்து கூப்பிடும்படி தாங்கள் தொடுத்த [illegible]
ங்களும் [illegible]
என்கிறபடியே அவர்கள் கண்களிலே கண்ணீர்பாயும்படி தாங்கள்
கண்ணுங் கண்ணீருமாய் - [illegible] என்றும் உகோ
[illegible]
[illegible] என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே - அஸ்த்ரா
த்ராணவர்கள் [illegible]த்தைச் சென்று சேருமாப்போலேயும்,
[illegible] யணுகுமாப்போலேயும், ஸா
தகங்களானவை [illegible] கங்களைச் சென்று கிட்டுமாப்
போலேயும், [illegible] ராணவர்கள் [illegible] வைச்சென்று கிட்டுமாப்

போலேயும் ஸ்ரீயஃபதியைச்சென்று கிட்டி கைங்கர்யம்பண்ணுவது ஸதா
ஸ்வேச்ச ஸம்ஸ்லிஷ்டஸ்ய ஸம்மதா: - என்று நித்யஸூரிகள் ஞானவிசே
ஷாத்ர பண்ணுவார்களாகத் தொடங்கி ஸச்சிதானந்த ஸ்வரூப
மாயவனென்று கவிக்குத்தரான தேவர்நாட்டில் பிறந்து படாதனபட்
டு மனிசர்க்காய் என்கிறவடிவை அழிவுக்கிட்டு த்ரிவிக்ரம ஸம்ருத்தி
லேயிருக்கக்கடவ தேவர் பகவத்தாய் ஸர்வஜ்ஞராயிருந்து ஸங்கல்பம்
பண்ணித்து நிகேவலம் ப்ரயுக்தாலே போராதென்று நாங்கலெ
ந்தசிங்கமாய் ஸர்வஜ்ஞராக ஸங்கல்பம் பண்ணித்தும் - ஸுமதி காமஶரீயாது
என்கிறவடிவை குறளுருவாக்கி அல்லி மலர்மகள்போக மயக்குக்க
ளைமறந்து ப்ரஹ்மசாரியாய் த்ரிபுராஸ்த்ரி ஸுதனியாக என்றும்
ஸௌலப்ய ப்ராகாரம் என்றும் அலம்புரித்த நெடுந்தடக்கை
என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே ஸ்ரீஹஸ்தத்திலே ஸக்ரவர்த்திரான தே
வர் ஸௌஸாப்யங்களிலே பதாத்யத்தை ஸ்வீகரித்தும் - ப்ராணமிணோ
ஸந்த்ரேவோபலக்ஷ்ய ஸௌஹார்தராஜகந்த்ரிக்ய- என்றும் ப்ரஹ்மஸூத்ர
ங்களுக்குடையவாரான தேவர் . ஸர்வாத்மனே ஜீவவிக்ஷணம் -
ஸாத்ரக்ருத்ய ப்ரபன்னோ ஜனார்தன - என்கிறபடியே ஜடாதர ஸ்ரீவத்ஸாங்க
னென்கிறபக்கலிலே ப்ரஹ்ம க்ஷத்ரியராய் வந்துதோன்றி இருபத்
தொருபடிகால் க்ஷத்ரியரை ஸம்ஹாரத்துக்கு ப்ராஸுமாக்கித்
தும் ஸத்யஸந்தமென்றும் ஸந்த ஸம்ஸாரத்திற்கு ஸமஸ்தகாமஸ்வக
ஸ்ய - என்றும் அடியோங்களுக்காகவன்றோ வென்று ஸ்தோத்ரம்
பண்ணி ஸாஷ்டாங்கமென்று கையிலே ஆயுதமெடுக்கும்படி
தங்களுடைய ஸஜ்ஜ்யபதம் ஸர்வஸ்வாமித்வ ஸ்வரூபங்களைப் போகட்
டும் அவன் ஸர்வஸ்வம் ஸோபாஸனாபந்நாதி என்றும்படி. கண்ணினைக்
காட்டி ஸந்த்ரீஸம் ஶரணமகம் - என்றும் ஸதேஹம் ஶரணமேவாம
ஶரணம்கதா ஸ்வஸ்தி என்றும் அவன் ஶரணம் புகும்படி தாங்
கள் ஶரணம்புக்கும் ஸாமர்த்யம் ப்ராஞ்ஜலி: க்ருதா என்று அவன் அ
ஞ்சலி பண்ணும்படி தாங்கள் அஞ்சலி பண்ணியும் ஸம்ஸ்த்ருதி
ஸர்தா: என்று தலைமயனை விண்டு நும் முற்பாடனும்படி திருவ
டிகளிலே நமராய் நமஸ்யமென்றிருக்கிறவர்களை தலையழித்து
தரவேணுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய பரகோபணிகராகவ

வேதாந்தங்களும் நித்யாநபாயிநியான பிராட்டியும் அநந்யா ராக
வேணாஹம் பாஸ்கரேண ப்ரபா யதா என்றும் ஜநகஸ்ய குலே ஜாதா என்றும் சொல்லுகிறபடியே தாம் தாஸரதியுமாய் அவள் ஜநகராஜ குலநந்திநியுமாய் திருவவதரித்து ஸங்கல்பத்தாலே நாலுபடியாய் அவதரித்தருளினான் இவ்விடத்தில் ராமரூபியாய் அவதரித்து இராவணனை நிரஸித்து விஸ்வரூப வஸிஷ்டாதி ரூபங்களான ஸாதுக்களை ரக்ஷித்து லக்ஷ்மணரூபியாய் ஸர்வத்தை நிரஸித்து ஸமஸ்தசேஷரூபமான விசேஷத்தை யறிவித்து பரதரூபியாய் ஸ்வயம் நிரஸநம்செய்து ஸமஸ்தபாரதந்த்ர்யரூபமான விசேஷத்தைவெளியிட்டு சத்ருக்நரூபியாய் லவணாஸுரனை ஸம்ஹரித்து ஸாமர்த்ய சேஷத்வரூபமான பரமவிசேஷத்தை நிலைநிறுத்திப்போந்த ஸர்வேஸ்வரன் தான் அநுஷ்டித்துக் காட்டின பரமவிசேஷங்களும் அவ்வோ திவ்யாநுஷ்டாநங்களும் ததாகாரந்தரம் ஸமஸ்தமாய் போகவொண்ணாதென்று திருவுள்ளம்பற்றி ஸர்வலோக பிதாமஹநான ப்ரஹ்மாவுக்கு அந்தர்யாமியாய் நின்று ராமகோடி ப்ரவிஸ்தரமான ப்ரபந்தத்தை தேவலோகத்தில் ப்ரவர்த்திப்பித்தருளியும் ஸ்ரீவால்மீகி மஹாமுனிக்கு ப்ரஹ்மபுத்ரரான நாரத மஹாமுனியையிட்டு இவ்வர்த்தங்களை யெல்லாம் ஸங்க்ஷேபமாக உபதேசிப்பித்தும் ப்ரஹ்மாந்தர்யாமியாய் நின்று வரப்ரதாந பூர்வமாக அவ்வால்மீகிமஹாமுநியைக்கொண்டு இந்த பூலோகத்தில் - சதுர்விம்சத் ஸஹஸ்ராணி ஸ்லோகாநாமுக்தவாந் ருஷி: - என்கிறபடியே - இருபத்துநாலாயிரம் ஸ்லோகரூபமாக ப்ரவர்த்திப்பித்த இப்ப்ரபந்தத்தான்,, ஸ து மேதாவிநௌ த்ருஷ்ட்வா வேதேஷு பரிநிஷ்டிதௌ-வேதோபப்ரும்ஹணார்த்தாய தாவக்ராஹயத ப்ரபு: என்றுவேதோபப்ரும்ஹணார்த்தமாக ப்ரவ்ருத்தமான ப்ரபந்தமாகையாலே ஜகத்காரண வஸ்துவான பரவஸ்து ஸ்வரூபாதிகமான அர்த்தங்களை ஸ்துதிப்பிக்கையிலே ப்ரமாணாந்தரங்களாலே அறியவொண்ணாதவைகளையும் அந்தப்பரவஸ்துவினுடைய அவதாரவைபவாதிகமான அர்த்தங்களை ஸ்பஷ்டமாக ப்ரதிபாதிக்கையாலே அர்த்தங்களையும் அவதார ப்ரயோஜநமான ஸாதுபரித்ராணாதிகளையும்

ஷ்டி நாமங்களைச் சொல்லுகிற - [illegible] ஸ்ருதிகளையும் ஷ
ஷ்டாங்க [illegible] வாக்யங்களையும் உபப்ரும்ஹிக்கி
றது. [illegible] நாரா
யணனென்கிற [illegible]
[illegible] என்று [illegible] அவ
தரித்தவென்றுமிடங் கேட்டோம். [illegible]
த்தென்றும் யஜுர் [illegible] என்றும் அவருடைய அவதார
[illegible] த்தை யதியோத்தினவ ருகையாலும் விஷ்ணுசித்த
[illegible] ராகவத்தைக்கிட்டி [illegible] த்தை அ
பேக்ஷிக்க அவருமப்படியே விஷ்ணுசித்த [illegible]
வாஸிகளான ஜீவிகளுடைய ரக்ஷணம் [illegible] களுடைய [illegible]
த்தாலே நோவுபட்ட [illegible] களுடைய ரக்ஷணம் இவைதொ
டக்கமான வைதற்றாலே [illegible] ரக்ஷணத்தையும் [illegible]
[illegible]
[illegible] என்று தம்முடைய வழகாலும் சீலத்தாலும் த
ம்மையொழியச் செல்லாதபடி திருத்தி [illegible] வண்ணி
ருமொன்று [illegible] விசேஷ ரக்ஷணத்
தையும் சொல்லுகையாலும் [illegible] கண்டோம். த
த்ப்ராயிகளான [illegible] வரான [illegible]
[illegible] களென்ன இவர்களுடை
ய பயத்தாலே [illegible] கண்டோம் [illegible]
[illegible] சிறியதை பெரியது நலியாதபடி ர
க்ஷித்த க்ஷத்ரமான [illegible]
[illegible] ங்களையும் [illegible]
[illegible] என்று விசேஷ [illegible] த்தையும்
[illegible]
[illegible] என்று பிறரை [illegible] பிக்கைக்காக [illegible]
படியாலே [illegible] கண்டோம் இப்படி [illegible]
[illegible] நாராயணந்தான் எத்துணையேனு மறிவுடையார்க்கு

ம் அவகாஹித்து ஸங்க்ரஹம் பண்ணக் கூடாமையாலே மயர்வறமதி நலமருளப்பெற்ற ஆழ்வார் தொடக்கமாக ஸ்ரீமந்நாதயாமுநயதிவராதி பூர்வாசார்ய ஸம்ப்ரதாய பரம்பரையாலே உபதேச பரம்பரா ப்ராப்தமான இந்த ஸ்ரீநாராயணாக்ஷரங்களை ஸகலரும் ஸுலபமாக அறிந்து உஜ்ஜீவிக்கும்படி திருவுள்ளம்பற்றி ஸர்வஜ்ஞரான பெரியவாச்சான்பிள்ளை தம்முடைய பரமக்ருபையாலே ஸ்ருதிஸ்ம்ருதீதிஹாஸ புராணாதிகளையும் ஆழ்வாராசார்யர்களுடைய ஸ்ரீஸூக்திகளையும் ப்ரமாணமாகக் கொண்டு ஸ்ரீநாராயணகாவ்யஸங்க்ரஹங்களில் ஒவ்வொரு ஸ்லோகத்தை யெடுத்து ஸ்ரீபகவச் சந்த்ராயத்தாலே ஜீவப்ரவாஹ ரூபமாக த்ரிஸ்லோகியென்றிவற்றை அருளிச்செய்வதாக உபக்ரமிக்கிறார் ஸகலவேதயென்று தொடங்கி- பெரியவாச்சான்பிள்ளை நாமகஸ்ரீக்ருஷ்ணஸூரிவிரசிதாயாஃ த்ரிஸ்லோக்யாஃ வ்யாக்யாயாஃ ஸ்ரீநாராயணஸ்ரவணப்ரவ்ருத்யாஃ ப்ராரம்பஃ க்ரியதே.

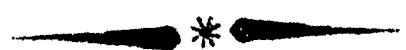

ஶ்ரீராமாயணே பாலகாண்டே த்ரிஶ்லோக்யாம்

வ்யஸ்தஶ்லோகவ்யாக்யாநம்.

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

அஹம் வேத்மி மஹாத்மாநம் - ராமம் ஸத்யபராக்ரமம்

வஸிஷ்டோऽபி மஹாதேஜா: - யே சேமே தபஸி ஸ்திதா:.

சக்ரவர்த்தியானவன் பெருமாளுடைய பருவத்தில் சிறுமையை விட்டு இவருடைய வாண்பிள்ளைத் தனத்திலே அதிஶங்கை பண்ணக்கூடுமென்று ஶங்கித்து, அவருடைய வைபவத்தையும் பராக்ரமத்தையும் ஸஸாக்ஷிகமாக உபபாதிக்கிறான். விஶ்வாமித்ர மஹர்ஷி - அஹம் வேத்மி - வஸிஷ்டோऽபி வேத்தி - யே சேமே தபஸி ஸ்திதா:- தேऽபி ஸம்வித்தி- நபுநஸ்த்வம் காமஸக்தஶ்சாஸி என்றிவரையோக்யதையைச் சொல்லுகைக்கு நீயொருவனுமே யுள்ளாய், இவர் யோக்யதையை அறிகைக்கு நாங்க ளித்தனைபேரு முண்டென்கிறான். அஹம் வேத்மி நவக்ஷுஷா மாம்ஸேந தத்விஶத்ஸந னென்றேனுங் கட்கண்ணாற் காணாத வவ்வுருவை நெஞ்சென்னு முள் கண்ணேற் காணுமுணர்ந்து, என்றும் யோகாபிஸந்தாந வுட்கண்ணாலே நானறியு மத்தனைபோக்கி, மாம்ஸசக்ஷுஸ்ஸாலே காண்கிற வுனக்குத் தெரியாதுகாண். அஹம் வேத்மி- ஜ்ஞாநவ்ருத்தயோ ராஜந் பஹவ: பர்யுபாஸிதா:- என்று பலவாசாரியர்களைஸேவித்தநானறியு மத்தனைபோக்கி நாட்டாராலே ஸேவிக்கப்படுகிற உனக்குத் தெரியுமோ, அஹம் வேத்மி குஶமுஷ்டிதர: என்று புல்லுங்கையுமான நானறிவன், வில்லுங்கையுமான நீயறியாய் - அஹம் வேத்மி- தலையுஞ் சடையுமான நானறியு மத்தனைபோக்கித் தலையும்

முடியுமான நீயறியாய், ஸஹம்வெத்தி- ஸாக்ஷிகவத்ஸ்ருதியான நான
றியுமத்தனைபோக்கி ராஜஸவத்ஸ்ருதியான நீயறியாய், ஸஹம்வெத்தி
நீவஸாய ப்ரஸங்ம வாஸஹ்நிகஹ்மஸஹ்ரக மஹா-ஸந்தீயெள என்று
ஆஸநத்தின்கீழே யிருந்தவெனக்குத் தெரியுமத்தனைபோக்கி, ஸி
ஹாஸநெ ப்ரஸம்ஃ- என்று ஆஸனத்தின் மேலேயிருக்கிற உனக்
குத்தெரியுமோ, ஸஹம்வெத்தி - யாமக்ஞறியும் நானறியுமத்தை
யொமக்ஞறியும் நீயறிவிதியோ, ஸஹம்வெத்தி - ரக்ஷகாமேஷிப
ண்ணின நானறியுமத்தை, பாதுகாமேஷிபண்ணின நீயறிவிதி
யோ. ஸஹம்வெத்தி-யஶ-ரக்ஷ பாஞன நானறியுமத்தை ஸஜலகா
பாஞன உன்னாலறியப்போமோ, ஸஹம்வெத்தி- நானேயோ வறி
யாதேன் நேதிநேதி என்றும் கஉஸாவெத என்றும் ப்ராணங்க
ளான வேங்கள்தான் அறிஞ்சதோ, ப்ராணங்களளவேயோ ஸ்ரு
ஹா-ந்த்ர ஷ்ர மஹிந்ாநா ஶகவாஶப்ரமாவாஂஎன்று நான்மு
கன்செஞ்சடையா னென்றிவர்கள் எம்பெருமான் தன்மையாரறி
கிற்பாரொன்றும், ப்ரகாக்களான ப்ரஹாஷ்ராதிகளுக்குத் ஞா
ன்னிலமோ, ப்ராதாக்களளவேயோ. ஸொஹம்வெத யதிவாந
வெதஎன்றும்தனக்குந்தன் தன்மை யறிவறியானையென்றும், ப்ர
மேயமுகுனவன் தனக்குத் தெரியுமோ, இத்தனைபோறியார்க
ளோகாண், ஸஹம்வெத்தி- யஹவஜ்ஞஸயஜ்விஜ - ஹாஹாவிஜ்ஞாநபவ
கிரியா என்கிற ப்ராணங்களை விஶ்வஸித்து ஸாவஜஂகொண்டா
டியொரு ஆசார்யர்கள் பக்கல் குனித்து கேளாமையாலே யவ
னுக்குத்தெரியாதே, நரஸிம்ஹ மாமகம் என்றும் மயர்வறமதிந
லமருளினனென்றும், ஶ்ருதஶாஸிநரஸிகம் என்றும் ஸம்ப்ரதா
யஸிஜ்ஞாந முடையவனுக்குத் தெரியுமிறே அவ்விழவுதிருகைக்
கிறே, ஸ்ரீஹணாஶவாஸிகா என்று அறிவுடையார் காற்க
டையிலேதுவண்டுகிரிந்தது. ஸஹம்வெத்தி - தஂஶநஂ வெதாந்தவ
மெந ப்ராஹணா விஷிஷ்ட யஜ்ஞதாநெந தபஸாநாஶகெந
என்றும் ஸ்ரோத்ர ஶரெஹ்ராதிஷ ஸிதவஹ்என்றுமவ
னை யறிகைக்கு நான் பட்டவருத்தம் சொல்லப்போமோ வென்கி

றான். நீயறிந்த ப்ரகாரமென்னவென்னில், ஸர்வஜ்ஞாநம் அறப்பெரிய னென்றறிவன், 'தேஜஸாம் ராஶி [illegible]' என்கிறபடியே வடிவுசிறுத் திருந்ததேயாகிலும் பரக்கமுறைத் திருக்குங்காண். ஸர்வஜ்ஞாநம் - 'ஸூத்ராஜீவ்ய [illegible]' - என்றனே [illegible] யிறே, ஶ்ருத [illegible] - சுதில் முற்பட ஜீவாத்மயானபொது ஸர்வஜ்ஞாநமென்று ய [illegible] என்றும் [illegible] என்றும் ஸகல ஜீவாத்மாக்களும் ஶரீரமாம்படி ஸர்வாத்ம ஶரீரியா யிருப்பானென்று மிடமறிவன். அன்றியிலே ஸர்வஜ்ஞாநமென்று யந்தியிலேயாய [illegible] என்று [illegible] யாகிலும் [illegible] என்றுதாமேறிட்டுக்கொண்ட காரியம் தலைக்கட்டலாம்படியான நிலைமையையுடையராய்க் காணிருப்பதென்றுமாம். அன்றியிலே ஸர்வஜ்ஞாநம் என்று [illegible] என்றும் [illegible] என்றும், மாருதே [illegible] பாயென்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே ஶத்ருக்களாலழிக்கவொண்ணாதபடி [illegible] ஸராய்க்காணிருப்பது என்றுமாம். அன்றியிலே ஸர்வஜ்ஞாநம் என்று [illegible] என்றும், [illegible] என்றும் [illegible] னத்தை ஸ்வபாவமாக வுடையராய்க் காணிருப்பதென்றுமாம். அன்றியிலே ஸர்வஜ்ஞாநம் என்று பரதேவதையாய் [illegible] என்றும், யஸ்மாத் பரம் நாபரமஸ்தி கிஞ்சித் என்றும், ந தத்ஸமஶ்சாப்யதிகஶ்ச த்ருஶ்யதே என்றும் ஒத்தாரைமிக்காரையிலையாயமாமாய என்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே தம்மையொழிந்த ஸகல தேவதைகளுக்கும் மேலாய், அவை தனக்கு [illegible] யா யிருக்கும்படி யறிவனென்றுமாம். அன்றியிலே ஸர்வஜ்ஞாநமென்று ய[illegible] [illegible]

ஸாக்ஷாத்ஸாக்ஷிணாவஸ: - என்றும், விநாஶாய ச துஷ்க்ருதாம் ஸம்ப
வாமி என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே துஷ்க்ருதிநாஶத்துக்காக அவ
தரித்துப் போந்தபடி யறிவே னென்றுமாம் அன்றியிலே
ஸர்வஜ்ஞ: என்று ஸாக்ஷியாய் ஸர்வஸாக்ஷீ ஶத்ருபக்ஷாய
ஶ்ரேயஸே வஹோஷம் நயிஷ்ருதி என்கிறபடியே ஆஶ்ரிதவிரோதி
க்ஷேத்ரகதம்முடைய வ்யாபாரத்தாலே ஶத்ருபக்ஷஸ்தர்க்களாகிற நீ
சர்களற்றுப்படச் சுவரும்படி பண்ணவல்லரென்னு மிடமறிவ
னென்றாகவுமாம் அன்றியிலே ஸர்வஜ்ஞம் என்று ஸாக்ஷியாய் ஸாக்ஷி
தம்வாவகோபம் என்றும், நிக்ரஹைகவிசாரஸ்ஸம் க்ருத்ஸ்ந
வைணவகபக்ஷா என்றும், அனலுருவிற்றிகழுஞ்சோதி தன்னுரு
வாயென்றும் சொல்லுகிறபடியே ஶத்ருஶரீரங்களை யடையச்சு
ட்டுக்கூறாய் நீறாப்போம்படி பண்ண வல்லரென்னு மிடமறிவ
னென்றாகவுமாம். அன்றியிலே ஸர்வஜ்ஞம் என்று ஸாக்ஷியாய்
ஸஹஸ்ராக்ஷஸ்ஸஹஸ்ரபாத் என்றும் ஸர்வதோக்ஷிஶிரோமுகம்
என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே யிருந்தவிடத்திலே யிருந்து ஶத்ரு
க்கள் முடியும்படியான விரகுகள் வகுக்க வல்லரென்னு மிடமறி
வனென்றுமாம். அன்றியிலே ஸர்வஜ்ஞம் என்று வாதவாயியாய்
தத்ஸேவாதாதர்ஶநம் என்றும், காலாய்த்தியாய் என்றுஞ் சொ
ல்லுகிறபடியே, ஸர்வ: வாதஹதஸ்ஸ ந ஶத்ருவாஸிவோதஶத்ரு
க்களைப் புக்கவிடமறியாம லோட்டுவரென்று மிடமறிவ னென்றா
கவுமாம். அன்றியிலே ஸர்வஸஞ்ஜீவநம் ஸர்வஸ்ரோத்ரஸம் என்று ஸ
வப்ராணிப்ராண நமேஹகமான காற்றுப்போலே ஶநகஸம
ரானவர்களுக்கு உஜ்ஜீவநகரராக வல்லரென்னு மிடவறிவனென்றா
கவுமாம் ஸர்வஜ்ஞம் வேத்தி வேதயதி, என்று தானுமறிந்துபிறரை
யுமறிவிக்கக்கடவதான வேதஸ்ஸப்பட வேதாஸ்ஸர்வேதவாஸ்ய:ஷ: எ
ன்று நானறிவனென்றுசொல்லி யறிந்தபடியென்னென்ன அறிந்த
ன.வேதவரும்பொருள் நூல்களறிந்தன கொள்கவரும்பொருளாதல்
என்கிறபடியே ஸர்வமென்று ஸர்வஜ்ஞனென்று சொல்லிவிட்ட
இத்தனையிறே. யஸ்ஸர்வஜ்ஞஸ்ஸர்வவித் - ஸர்வஸ்ய நவேதஸ: என்

தவ்வஸ்துவை அறிகையாவது அது ஸவிஶிஷ்டமென்று உள்ளப
டி யறிகையிறே. வேதாஹமேதம் என்கிற வேதவாக்யந்தன்னையிறே
அஹம்வேத்மி- என்று உபப்ரும்ஹிக்கிறது- அங்குத்தைவேத என்கிறத்
தை இங்குவேத்மி என்கிறது. அங்குத்தை அஹம் என்கிறத்தையிறே-
இங்கு அஹம் என்கிறது, ஏதம் என்று ஸந்நிக்ருஷ்டவாசகமான ஏ
தச்சப்தத்தையிறே - இங்கு ராமமென்று ஸவதாரநிர்தேஶம்
பண்ணுகிறது- அங்குத்தைபுருஷ ஶப்தத்தாலே நிர்திஷ்டனான
ஶௌர்யவீர்யாதிகளையிறே - இங்கு ஸத்யபராக்ரமமென்கிறது
அங்கு மஹாந்தமென்கிறத்தையிறே - இங்கு மஹாத்மாநமென்கிற
து ஆக வேதபுருஷனோடு வைதிக புருஷர்களோடு வாசியறவ்
விஷயத்தில் பாசுரமொன்றுயிறே இருப்பது. இப்படி மஹாத்மாந
மென்றுபேசுகிறவஸ்துத்தான்தேஶாந்தரத்திலேயாயெட்டவொண்
ணுதோவென்னில்-ராமம்- பிதரம் ரோசயாமாஸ என்னுந்தன்னையிசை
வித்துராமனென்வந்து பிறந்தவிவர்ஸர்வஸ்வந்தான்காணெ
ன்கிறான். ராமம் - ஸர்வஸ்வமென்று நீயும் நானுமுட்கூசுதல் நம்
மை அருவருத்தவர் தாமகலநிற்றல் செய்யாதே, எனக்குக் கையா
ளாகவழைக்கலாம் படியாயும் தம்மை யமைத்துத்தாழ நிற்கையா
லேதெரிகிற தில்லைகாண். ராமம்- மஹாத்மாநம்- ஸதேஶ்யாநு ஸங்கி
ஜாயமாநம் என்றவர் தம்மைத்தாழவிட்டுப்பிறந்தபின்புகாண் மஹத்வ
மொப்பமிட்டது, நீதானே ராமமென்றுசொன்னாய், இன்னம்வடி
வில் சுணையழிந்ததில்லை, சிரமத்தாலுடலிறுகத்தில்லை. இவர்பராக்ர
மத்துக்கு ஸத்ருஶரோவென்ன- ஸத்யபராக்ரமம்- இவர் வடிவுபோலே
வேண்டினபோது கொள்ளவுந் தவிரவுமாம்படி யல்லகாணிவர்
குணங்களிருப்பது - அவை நித்யமாய்க்காணிருப்பது - ஸத்ய
பராக்ரமம் - ஸப்தைகராத்ர பராக்ரமம் - ஸ்வதேஶ ராஜ்யபர்யு
ஷாயஎன்றும் அஜேயஸத்யா: காமா: என்றும் ஸத்யாம்ஶஸத்யாநு
காமாநு என்றும் ஸ்வாபாவிகீ ஜ்ஞாநபலக்ரியா ச என்றும் சொல்லு
கையாலே, விக்ரஹமத்யேஶமாய் குணங்கள் நித்யமாய்க்காணிருப்
பது- இதுதன்னை ஸ்ரீவாராஹ வ்ருத்தஜேஷியும் ஊகூருக்ஷஸீதாஸி

த்ரைலோக்யம் - என்று விசுவ விசுவஸ்ரீஷ்டியென்னுமிடத்
தைச்சொல்லி, தேஜோபலைச்வர்யம் - ஸர்வஷ்வரோஸ்ய வீர்யம் -
ஸம்ஹாரவிருத்திமான் - என்று மற்றுங்கள் ஸ்வாமிகங்களை
யன்னுமிடத்தைச் சொன்றுமிறெ - ஸர்வேஸ்வரன் - ஸர்வஜ்ஞ
ஸ்ருஷ்டிசெய்தை யுபேஜயமாமயா - என்று நாட்டானைப் போ
லே, இவருடைய வாள்பிள்ளைத்தனமு, ஸர்வஷ்வரிகமல்லகாண்
நாவிஜ்கர் நிவர்த்திகை என்றும் ஸுபிபாரா, ஸ்ரவணதத்ய என்று
ம், சென்று கொன்று வென்றிகொண்ட வென்றுஞ் சொல்லுகிறப
டியே, இவர் எழுந்திருந்தால், பாதுக்களை யாக்ஷித்து, தலையழி
த்தல்லது மீளார்காண் - ஸர்வேஸ்வரன் - தஸிநுஷ்டிஷேபாஸ
ரெ - என்றும், சிவனயனிந்திரனிவர் முதலனைத்தோர்தெய்வக்குழா
ங்கள் கைதொழக்கிடந்த வென்றும் தந்தாமை பராகநினைத்திருக்
கிறயஸ்ஸாதிகளை யகப்படக் கீழ்படுத்தி அவ்வருகாயிருக்
கிற ஸர்வேஸ்வரன பாதுக்களை விடுமோ - ஸர்வேஸ்வரன்
ஸர்வேஸ்வரை ரக்ஷிப்பதொன்றாகவுமாம் - அதாவது ரக்ஷ
கியாமாய நிவாய நமாக ஸ்ராதிகூர்ம பண்ணிறைவர்கள் மீ
ண்டனு கூவிப்பார்களோவென்ன யசோதாவணஸ்யம் என்றும் ம
ஹாநநாதி என்றும், உளந்தொட்டென்றும் ஒருநிலைநின்றுமு
ட்டஸ்ராகிகூசுத்திலே நிலை நின்றார்களாகிலவர்களை முடிப்ப
ரென்கிறது - ராம ஸர்வேஸ்வரன் - ரக்ஷிக்குமிடத்தில் க்ருஷி
க்ருஷ்ணைப்போலே சொல்லுவதொன்று செய்வதென் றன்றியிலே,
வாகார நிறைவாய்க் காணிருப்பது - ராம ஸர்வேஸ்வரன் - பிற
ரையழிக்குமிடத்தில் ஆயுதமெடுத்தல் வாக்ஷித்தல் செய்ய
வேணுமோ - ஸஹஸ்ரநாமத்தை என்றும், ஸஹஸ்ரோணாக்ஷி
ஸதா ஸ்வராத்ருஷ்டி மாச்சேருவீரம் - என்றும் ஶ்ரீ
ராது ஸர்வஸ்வம் வாமுகபம் - என்றுஞ் செல்லுகிறபடியே, அ
முகுமெழிலுமே ஸாரிகாக வழியாரோ - ஏதேனுமாகக்கொண்
டுபோகத் தேடுகிறபடியாலே பேரப்பொலியச் சொல்லுகிறஇந்
தயாகம் விஷ்ணுவேதியோ வென்ன - வஷிஷ்டாவி - ஸமக்ஷ காய்வ

ப்ரஹ்மர்ஷியான ஸ்ரீ வஸிஷ்ட பகவானு மறியும்- வஸிஷ்ட: என்காயத்ரி த்துக்கு வந்தனுனொழிய ஸமேதஹம் விதாத்ராஸாயத: என்று உன் காயத்ரித்துக்குக்கடவனு யுனக்காசார்யனான வஸிஷ்ட பகவானைகேழ் க்கமாட்டாயோ வஸிஷ்டஸ்திமெ ஸஹதியாய் கருமமஹாபகவாறு வஸிஷ்ட: என்கிறபடியே எங்கள் பக்கலன்றியிலே உங்கள் பக்கலி லே ஸ்ரிஷ்னுயுங்கள் ஹிதத்திலே நிலைநின்றவ னன்றோ ஜடாமெள யாஜ்ஞ்ரகமென்று ஆசார்யியும் சொன்னனிறே நீதானு மிஷ்வாகுகு லஜாதனுகையாலே யுனக்கு மொய்வாதோ அவைத்தி லஸ மசாவமென்ன - வஸிஷ்டாவி வேத்தி அம்பாஸ்த்ரமெதகலந் து இவன் பதராதிகளைக் கொல்லுவது இவன் ஸாமர்த்தியைப்பறி ப்பது இவனோடே யுஸம் பண்ணுவது இவனாலே ஸாமர்த்தனுவ தாயிப்படிக்கு விரோதம் பிறந்த படியாலே எனக்காகப் பொய் சொல்லான் அப்படிக்கொத்த இவனையுங் கேட்டுக்கொள் - தவஸ ஷம் நானேயல்ல இவனுமறியுமென்று ஸம்ப்ரதாய மாகவுமாம்- அன் றியிலே தவஸாஷம் விரோதம் தெரிந்தபதினனக்கு விசேஷஞன வி வனுமறியு மென்றாகவுமாம் - அல்லாத ரிஷிகளில்க்காட்டி லிவனு க்கேற்ற மேதென்னன்னில் மஹாதேஜா: ஸர்வஸ்வீ வல்லமனுன ப்ரஹ்ம பலத்துனுமாய் ஸ்வயம விஜ்ஞாநனு மாகையால் வந்தம திப்பை யுடையவன்- மஹாதேஜா: யோகனுயஞன பராக்ரம த்தினகப்படத் தன்காலிலே குனியும்படியான வேற்றமுடைய வன் - மஹாதேஜா:- களஸீகோ யஸஸாமிப: என்றுநாட்டில் பு கழுக்கெல்லையானனகப்பட வஸிஷ்டாமோபேதேஹ என்றும் ஸதம்சகார ப்ரஹ்மஷி- ரேவமஸ்திவாப்ரவீத என்று மவன்வா யாலே ப்ரஹ்மஷிப் பட்டமும் பரியட்டமும் பெறவேண்டும்ப டிபெருமதிப்ப னனவன் இப்படி யுமக்கேறப் பெரியராகில் தே ஷாம்தேஜோ விஶேஷண ப்ரதம்யோ நவித்யதெ என்றுமக் காகப்பொய் சொன்னலும் பொறுக்குமா யிருந்ததியென்ன - மஹாதேஜா: - ஸத்யவாதி பாராயணா: என்றும் ஸத்யம்ஸத்யமா வாஎன்றும் தானும் ஸத்யத்தை ஹிதமாக அநுஷ்டித்துப்பிறரையு மகப்பட அநுஷ்டிப்பித்து இப்படிக்கு மஹாதேஜஸ்வியாய்ப் பெரு

ந்தவத்தனு யிருக்கிறவன் தேஜோமாநி பிறக்கும்படி ஸதஹ்ருஞ் சொல்லுமோ - ஶமோதேஜோ: யிஷ்வம் க்ஷத்ரியஷம் ப்ராஹ்மதேஜ ஜோஷம் ஷம் என்னும்படி நிரவதிக ப்ராஹ்மதேஜஸ்வியாயிருக்கிறவன் அப்படி பெரியரா யிருந்தாலும் யஸ்ப்ராஹ்மணஸ்ய ப்ராஹ்மணஸ்ய ப்ரஹ்மபோதகம் ப்ராஹ்மணாயாயி ப்ரஞ்யாஸ என்னும் ப்ராஹ்மணாமேய மவாஜ்ஞேயாவஸஹ்ருஜ் ப்ராணாநு வஸிதஹ்ஜெஸ என்றும் நானும் நீயுமானால் தன்னை யழியமாறியும் ப்ராஹ்மஷிப் யானவனக்காக வார்த்தைசொல்லும் அத்தனைபோக்கி க்ஷத்ரியனுன யெனக்காக சொல்லுமோ வென்ன யெவேதேவஸிஷ்டா:- படைவீட்டார் தம்பலமதித்து முகத்துக்குத்தக்க வார்த்தைச் சொல்லுகிறவெங்களைவிட்டுச் சருகிலே தின்னிகளான விவர்களைக் கேட்க மாட்டாயோவென்றுமாம்- ஏதே வஸிஷ்டா: ஸநஷேரஸஷ: என்னு அவர்பருவம் நியமமையிட்டு அவர் யொமஹ்னைதக்கு நீ தட்டுளப் படவேண்டா - தபஸ்வீநா: வஸிஜாநஜியோகிம் என்று அவனுடைய ஜந்ராஹ்மஸ்ரூஜாநமுடைய விவர்களைக் கேளா யென்றுமாம் - ஏதே வநஸ்தஹ்ரு சுமூலஹ்ரு வராஶநா வாராஶயந்நு என்றாப்போலே ப்ரவிஸராய் ஆஹாரஹ்ரத ஷம்நிவந்தஹ்த்துத்திரிகிற விவர்களன்றியிலே இன்றுமொன்று பேருங்கூடச் சொல்லில்லாதபடி ஒதுங்குலகளாய் பணிதியற் றிருக்கிறவர்களுமே னயல்ல ஶ்ரீவஸிஷ்ட ஹமவானுமல்ல இவர்களுமறிவார்கள் ஏதேநாணிவர்களுக்குச் சிலவை ஷக்ஷணஹ்ரோவாதிக்க விருந்து கேட்க வேணுமோ நனைதலையும் முசியும் மோவாயும் ஒட்டின கதுப்புந்திரங்கினதோளும் உலர்ந்தவடிவும் எண்ணுகிற விரலும் ஜபிக்கிறவாயம் வடிகிற கண்ணீருமாறாத ஸமவக்ஷஸ்யாநமும் மயிரெறிந்தவுடம்புமாயிருக்கிற இருப்பிலே தெரியாதோ ஆஹூதஸீத நேத்ராஷ: ஷஹக்ஷக மாத்ரவாநு ஸடாவா ஷணாவிஷேஷா ஹ்ரஷவஹ்லவதேஹிநஷ: என்னும்படி யிருக்கிறவர்களன்றோ ஏதே இவர்களப்படி ஸம்ஶயத்தாலே சொல்லி விரலிட்டுக்காட்டு மத்தனையொழியவேறு பாசுரமிடும்படி வாஙநஸ்ஷக்களுக்கு விஷயமோ ஏதேசிறியனென் றென்னிளஞ் சிங்கத்தை யிகழேல் கண்டாய் சி

மையின் வார்த்தையை மாவலி யிடைச்சென்று கேளென்று ஆரு ரஸுணு யிருப்பாளொருவன் பக்கலிலே கேட்கவேண்டாதபடி யி ங்கே ஸாக்ஷிதராகப் பெற்றோமிறே - ... ஸவியைப்போ லே ஆஸுர ப்ரக்ருதி யாகையன்றிக்கே ... ஷ்டிதராக ... களாக பெற்றோமிறே - ... என்னைப்போலே ஸ்ரீவஸிஷ்ட ஸம வானைப்போலே த்ருவ திருவராகையன்றிக்கே ஸாம்ய ஸம்ஸாரக வைஷயஸும் என்றிவர்கள் பலரானதுவும் முனைக்கு விஸ்வாஸ ஹேது விறே இவர்கள் பலரானால் ப்ரயோஜனமென் பொய்சொல்லாதப டிபாத ... ராகவேணுமே யென்னில் தவஸிஸித்தா: - த பொதநம் தபஸ்ஸத்ம் தபோயத்: ப்ரதிஷ்டிதா:- என்கிறபடி யே ... ஸாராகையாலே ... ... என்கி றது - தவஸிஸிதா: - ஸமவீபமாய் நித்ர ... ... வுக்கு ஷிதத்தேடி ... ... ஸரீரத்தை ஒறுத்து போருமவர்கள். தவஸிஸிதா:- ... ... என்றதியி களாயும் ... மதராயுமுள்ளவர்களை யுகப்பிக்கையே ... மென்றிருக்குமவர்கள் தவஸிதா:- ... ... த்திலும் நிலையுடையவர்கள் அதாவது தவஸும் ... யென்கிற யாதுவிலேயாய் ... ... என்று ... ... என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே ஜா நஸக்திகளுக்கு ... ... த்திலே நிஷ்டரானவர்கள் அன் றியிலே ... ... என்கிற யாதுவிலேயாய் ... ... என்றும் ... ... என்றும் சொல்லுகிறபடியே ... ... த்திலே நி ஷ்டரானவர்களென்றாகவுமாம் அன்றியிலே ... ... என் கிற யாதுவிலேயாய் ப்ரஸாவிதாரம் ... என்றும்யே ... ... என்றும் ... ... என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே ... ப்ரஸாவிதாவாய் ... ... விஷயத்திலே ஜாநஸக்தியோம நிஷ் டரென்றாகவுமாம் அன்றியிலே தவஸிஸிதா: என்றுவாவிக தவ

ஸ்தாநஸ்தாஸம்ப்ரயத்திலே யுளனொன்றாகவுமாம் அன்றியிலே தவஸி ஷ்டா: என்று பாஹத்ரு பாஜூர்ந பார்ஷேஷிக்களையுடையனொன்றாக வுமாம் அன்றியிலே தவஸிஷ்டா: என்று தஸ்யாத்ராஸமேஷாம் தவஸாதேதி ஸித்தாஹம் என்றும் தேஷாம் தவஸாம்ராஸ ஶத்ரித்வம் தவஸ்ருதம் என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே ஸகலாதி ஸா யிதவஸ்யாந ப்ரவ்ருத்தியிலே நிஷ்ட ராணவர்களென்றாகவுமாம் இ ஶ்லோகந்தன்னாலே ஹநிஷ்யாமி ஸமரே என்கிற ஶ்லோகத்துக்கு உத்தரஞ் சொல்லுகிறது பஶ்யாமி யென்று மேலெழுந்த கண்ணா லே நீகாண்கிற காட்சியன்றுகாண் யோக விஶேஷாந முட்க ண்ணாலே நான் காண்கிறது காட்சியென்கிறது - ஸஹஶைலேயன் கையாலே ஹநிஷ்யாமி ஸமரே என்று பருவத்தையிட் டெளியனொ ன்றிருக்கவேண்டாங்காண் விரோதி நிரஸநக்ஷமராகும்படி பெரிய ர்காணென்கிறது ஶூராந் மென்கிறத்தாலே ஶரா: என்றுநீ யு ன்னுடைய ஶரீரத்திலே யொதுக்க வேண்ணாதுகாண் யோக ஸிராஶயமென்று ஸர்வலோக ஸாரணராய்க்காணிருப்பரொன் கிறதுவென்று ஶூரா: என்கிறத்தாலேராஜீவலோசந: என்றுபொ ழுது புகுவதற்குமுன்னே யுறங்குவர் நிஶாசரரோடு போருகை க் காளல்லரென்று நினைத் திருக்கவேண்டா, ஸத்வஸத்வம் பாரம் தபம் என்றவ்வுறக்கந்தான் எதிரிகளை யழிக்கும்படி நிதர்பாகு ஶர் காணென்கிறது · ஸதர்பாகு ஶ என்கிறத்தாலே ஸஹ்ராக்ஷ ஶெஷம் என்றிவரோ ஒருவர் அவர்கள் பலர்இவர் ஶத்ருஷர் அவர் கள் ராக்ஷஸரொன்று நினைத்திருக்கவேண்டா உட்குடைய சுரருயி ரெல்லாமுண்டவொருவனென்றும் திண்கொளசரணைத் தேயவளர் கின்றான் என்றும் ஒருகோடிப்பேருக்கு ஒருவனே யமைந்து கா ணிருப்பதென்கிறது இவைத்தில் ஸக்ஷவசநத்தாலும் யுத்தேஷு ஸத்தாலும் பஶ்யாமி என்கிற ஸக்ஷவசந விஶேஷாந நீயொருவனு மே யிறெயி பாரயோதநத்தை சொல்லுகைக்குள்ளது அவருடைய யோதநத்தை சொல்லுகைக்குக் கிடக்கிறபேர் வொருவெள்ளங்கா ணென்கிறது ஸவிஶேஷாவி யெவெஶ தவஸிஷ்டா:- என்கிறத் தால் ஆகவிப்படி அந்த ஶ்லோகத்துக்கு உத்தரமா யிருக்கிற இந்த ஶ்லோகம்-

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

⁎

தநிஶ்லோகத்ரயம் த்விதீயஶ்லோகவ்யாக்யானம்.

ஊநஷோடஶவர்ஷோ மே ராமோ ராஜீவலோசந:

ந யுத்தயோக்யதாமஸ்ய பஶ்யாமி ஸஹ ராக்ஷஸை:

விஶ்வாமித்ர மஹாமுநியானவன் யஜ்ஞ விக்நகரம் ஹநந்த்ரம் என்கிற பெருமாளுடைய ஸங்கத்தை யாசித்தனாகையாலே தன்னுடைய யஜ்ஞத்தையு மவனைக்கொண்டு போக்குவோ மென்றுப் பார்த்துப் பெருமாளைப் போரவிட வேணுமென்று சக்ரவர்த்தியையிரக்க அவனும் பெருமாள் பக்கல் வாத்ஸல்யத்தாலே மதியெல்லாமுள் கலங்கி மயங்குமாலென்று வ்யாமோஹனாய்க் கலங்கி ஊநஷோடஶவர்ஷ: என்று ஊஷிப்பேத்திச் சொன்ன பாசுரம் நெஞ்சில் படாதே பருவத்தி னிளமையைப் பார்த்து விடாமைக்கு மன்றாடு கிறானிந்த ஶ்லோகத்தாலே ஊநஷோடஶவர்ஷ: இன்னமும் பதினாறுபிராயம் நிறம்பத்தில்லை க்ஷீரகண்ட: என்கிறபடியேபால்மாறாத பருவத்திலேயு மொருபூசலும்போமோ வென்கிறான் ஊநஷோடஶவர்ஷ: பால்ய ஆஷோடஶாத் வர்ஷாத் கௌமாரம் ஶ்ருதிகீர்த்திதம் என்கிற ஶாஸ்த்ர வசநத்தின்படியே பதினாறு பிராயத்துக்குக்கீழ் பாலனாய் க்ருதவ்யவஹாரனாகையாலே யொருவன்முகங் கண்படவேணும் ஷட்வர்ஷஸஹஸ்ராயுஷ்கோ பலவாநபி என்று என்னையும் ஷஷ்டிவர்ஷத்தையுங்கூட்டிக்கொண்டுபோமத்தனைபோக்கி இவனைத்தனியே கொண்டுபோனால் ப்ரயோஜனமுண்டோ ஊநஷோடஶவர்ஷ: பாலோத்ஸாஹ க்ருதவிக்ரமஶ்ச நவவேதி பாலபாவ:॥ நவாஸ்த்ர வஶஸம்வதேந்த்ர நவயௌவநதாரஶ: என்கிறபடியே பருவமிதுவா யிருந்தது இன்னமும் யுத்தவேதி ஶிக்ஷித்திலர் படையில் மிகுதிக்குறை யறியார் இவர் தாமானபடியாகத் தன்னடையே காயக்லேஶம்படியான வஸ்த்ரங்களிலு முபதேஶமில்லை. பூசலாடியும் படைபொருந்தியும்

பழக்கமில்லை இவனையாம் பூசலுக்குக் கொண்டுபோகத் தேடுகி
றது இதென்ன சேராச்சேத்திதான். [illegible] பதி
னறுபிராயம் நிறம்புகைக்குச் சிறுனளாய்த்து வேண்டுவதுயின்
னுனித்தனையுங் கழியவந்தானாகில் கண்ணழிக்க வொண்ணாது- [illegible]
னையும் [illegible] மொண்ணாது - கொண்டுபோவானிறே-இ
வ்வளவிலேவந்து பிழைத்தோமிறே - [illegible]
[illegible] அந்த [illegible] சிறுவனாயாய்த்துக் காட்டுவ
து, ஆகையாலே பதினஞ்சரை யாதல் பதினஞ்சேழுக்கா லாதலா
ய்பதினாறும்,ஒறுயம்- ஐதொரு பதினாறும், [illegible]
[illegible] - என்று வி[illegible] பண்ணின பின்பு பன்
னிரெண்டுமாய் இருபத்தெட்டாம் பிராயமாய்த் தோற்றுகின்றது-
காட்டுக்குப் போகிறபோது, [illegible]
[illegible] என்று பி
ராட்டி பாசுரமாயிருந்தது - [illegible]
[illegible] - என்று
நீபிறந்தவன்று தொடங்கி பதினேழாண்டு நீர்முடிசூடின னுள்வனா
கெசந்திரப் பாத்திருக்கிற தென்று ஸ்ரீ [illegible] பாசுர மா
யிருந்தது - இருபத்தெட்டுக்கு மிருபத்தஞ்சுக்கும் பதினேழுக்
குஞ்செற்றி யென்னெனில், பதினேழுக்குச் சிலரிங்கனே வாரி
ஹரித்தார்கள் - [illegible] ராஜ[illegible]மென்று பதினொன்றிலே
[illegible]மாகையாலே ராஜாக்களுக்கு [illegible]வுமொரு ஜந
மாகையாலே கீழ்பத்தைக் கழித்து பதினேழென்று நிவர்ஹிப்பா
ர்கள் இது [illegible] பத்தாலே [illegible]யான
ஸ்ரீ வார்த்தை யாகையாலே படுபாடாக பிறந்தவன்று தொடங்கியெ
ன்று [illegible] மத்தனைபோக்கி [illegible]யிலேயொரு
பெண்டாட்டி [illegible]யாய் [illegible] யித்துப் பத்து
க்கழிந்து, [illegible] விவக்ஷிக்கை [illegible] மாகையாலும்,
இதோராறும் பன்னிரெண்டும் பதினெட்டாய் பதினேழுக்குவிஞ்
சி யிருக்கையாலுஞ்சேராது- பதினாறும் பன்னிரண்டு மிருபத்தெ
ட்டாய்ப் பதினொன்று தொடங்கி ஆறும் பன்னிரண்டும் கீழ்பத்து

மாக விருபத்தெட்டுக்கு ரெண்டு சேர்ந்ததாகில், இருபத்தஞ்சைக் கண்ணழித்தாலோ வென்னில் ...

...

மேடு நெடும்பள்ளமுமாக உள்ளதெஷாவஸ வஷம் என்று ஷொவ

ஸவஷிஷ்வ ஸம்மமென்பார்களொ ராக்ஷஸஸந்நிஷிப்யம் என்றும்பா
லோஹமுக்தக விதிவிஸ்து என்றும் காகபக்ஷதரம்வீரம் என்றும்பல
விடங்களிலும் சொன்னனே யென்னில் நயுத்தயோக்யதாமஸ்ய
ஸ்ரீஜிஎன்றும் பூசலுக்கு யோக்யன் றென்கைக்காக பாலக
ஸ்ரீஜிஎன்றும் — ஊநஷோடஶவர்ஷ: என்கிற ஊநஷோ
டஶவர்ஷ: ஜநகம் பஶ்யதி கீர்த்தியே - என்கிற ஊநவ
யத்தை ஜகஶித்து பதினாறும் பிராயம் நிரம்பினு லாய்த்து,
ஸாமர்த்யம் வராதாயின்றுக் கின்றனென்று ப்ராணம்பண்
ணினபடியே யறிவதும் இன்றன்கீழின்றனென்றுதனித்தொரு
வூருக்குப் பொகவும் தனித்துப் பூசல்ப்போரவுமாவது பதினறு
ம் நிரம்பா தொழிந்தால் இன்றுனா முதுகண்ணுகவுடைய வின்
றொன்றும் இன்ஞர்மக னின்றொன்றும் முதுகண்படப் பேச
வேணும் ஆனபின்பு, ஸதாம்ம ஸத்யாக்ஷம் ஸோமக என்றும் பெ
ண்ணை முதுகண்ணுகக் கூடக்கொண்டுபோவென்கைக்காக, ஸ்தகம்
த்வராமாக்ஷ ஸநாகாமா நிறைந்ததில்லையென்கிறுன் ஆகையா
லே யதிதம் ஊநஷோடஶவர்ஷ: இக்கொறு ட்டிலேதெறித்
தாலக் கொறுட்டிலே பால்தெறிக்கும் பருவமென்கிறுன் - இதுத
ன்னை க்ஷீரகண்டம் என்று ராமாயணத்திலுஞ்சொல்
லுத்திறே, க்ஷீரகண்டஸ்ய ராமஸ்ய: என்றுனிறே, ஊநாஸிக்காரநம்
ஊநஷோடஶவர்ஷ: ஆண்களுக்கு யௌவநாரம்ப ஸூசகமான
ஶ்மஶ்ருவோவைக ளின்னமுங் குறித்ததில்லை - மயிர்முடித்திலர்
காகபக்ஷதரம்வீரம் என்றுச் சொல்லுகிறபடியே நீதான் சொன்
னுப்போலே யலைந்தகுடுமியும் சுத்தின பூவுமாயிருக்கிற விவனை
யோ பூசலுக்குக் கொண்டுபோகத் தேடுகிறது என்றவ் விடத்திலு
ம், தேஜஸாம் ஹி ந வய: ஸமீக்ஷ்யதே என்றும் சிறியனென் றென்
னிளஞ்சிங்கத்தை யிகழேல்கண்டாய் என்றுஞ் சொல்லுகிற படி
யே பருவத்தைக் கொண்டு அவர் காகுத்ஸ்தரென்ன வேண்டாகாண் சி
றுநெருப்புச் சுடாதோ, ஸக்தோஹம்ஷயோ மஹேத்துரிவே
ஷேநதேஜஸா - அவதாரத்தில் மேம்பாட்டாலே ஸ்வாமாவிகமா
தேஜஸ்ஸை தாழவிட்டாரே யாகிலும், க்ஷத்ரியரிலேநான்ஸந்தோ
ஷமாகவும் ஸாமர்த்தியம் பண்ணி காட்டிக் குடுக்கில் தேஜஸ்ஸு ஸ

வத்தாலே காலே மிருஸந்த்தில் ஸத்ருவாய்க்கா ணிருப்பதென்ன,
ராம:- கையுங் கோடாலியுமாய் மூவேழிருபத்தொரு படிகா
ல் க்ஷத்ரியநிரஸனம் பண்ணித்திரிந்த முரட்டுப் பரசுராமனாகி
லத்தானிறே. ராம: யென்னுடைய ராமவிஷயமிருக்கும்ப
டி, ராம:- பெரிய பசியோடே யுண்ணப் புக்கவனைக் கையைப்
பிடிப்பானைப்போலே ஊனஷோடஶவர்ஷோ ராஜீவலோசன என்றும், தெ
ரிங்க லமுங் கண்ணன் நீண்மலர்ப்பாதம் பரவிப்பெற்ற என்று
ம் சொல்லுகிறபடியே அறுபதினாயிர மாண்டு கூடியொருபிள்ளை
பெற்று ஸர்வகாலமும் ஸேவிதவ்யோ ராமோ பண்ணிவருகிற வென்பக்க
லின்றுமிவனைப் பிறித்துக்கொண்டு போகை யுக்தமோ ராம:
ஊனஷோடஶவர்ஷோ ராஜீவலோசன என்றன்றோ ரிஷிகளுக்குச்சொல்லு
கிறது ஆனபின்புஎன் ராமகாரத்தாலே ஈஸ்வரனான வஸ்துவுனக்கா
மோ ராம: சூடக்கண்ட கருமுகமாலையைப் பிசக்கி வெய்யலிலே
வைப்பானைப் போலே ஸதேவாஸுரஸங்க்ராமேஷு ஸம்ஸ்த்ரு...ஷு என்
வும் நஹ்யஸ்ய ஸத்ருவிக்ரமே ...ந என்றும் கண்ணுக்கினிதாகக்க
ண்டுகொண்டிருக்குமத்தனைபோக்கியிவ்வஸ்துவைபூசலுக் கிலக்கா
க்குவாருண்டோ குறையில்லைகாண் ராஜீவலோசனஸ்ய என்று
ம் ராமஸ்ய க்லிஷ்டகர்மண: என்றும் அவர் பூசல்செய்யும்போதுதான்
மயிரில்வைத்த பூவாடாத படியாகவும் முகத்தில்க் குறுவெர்பரம்
பியிராத படியாகவும்எதிரிகள் கைவாங்கும்படியாகவும் வடிவழகு
ன்னுமேலேயோ ரடியெறிந்து காணவரப் பொருவதென்ன ராஜீவ
லோசன: வெய்யில்காணவே வெடித்து மிகழ்விரிந்து அலந்துகிட
கிற கண்களைக்கொண்டு வெய்யலிலே நிற்கவும் போரவும் வல்ல
ரா வென்கிறான் ராஜீவலோசன: என்று நீதானே சொன்னாயே
வெய்யல் காணத்தாமரை விகஸிக்குமாப்போலே படைகண்டால்
பெருமாளு முல்லஸிதராய்க் காணு மிருப்பதென்றான் ரிஷி ராஜீ
வலோசன: ராஜீவஸத்ருஶாக்ஷ என்றும் செந்தாமரைதான் க
றிச்சிவக்குங்கா ணென்கிறான் ராஜா அச்சிவப்பொ ராமோ ரக்தாந்த
லோசன: என்றும் க்ரோதஸ்ய ஸம்ரம்பரக்தாந்தலோசனம் என்று
கடல்திடர்பட கடைக்கண்சிவந்து யெதிரிகள் முடியும்படியா

ன சிவப்புகா ணென்கிறான்-ருஷி- அதுக்கு ஸகீ சொல்லுகிறான்
உதகர்ஷாயம் ஸமுத்யதோ ஸரோராஜீவ ஶோபநஃ என்றவை
ல்லாம் பருவம் நிரம்பினாலாய்த்து இப்போது போராதென்றான்
போராதாகில் வெய்யிலாறினவாறே இராப்பூசலாக்குகிறோ மென்
றான் ருஷி ராஜீவஶோபநஃ பொழுது புகப்பொறுதுகாண்செம்பி
ளிக்கு மிவர் பிள்ளைத்தனத்தாலே வுரங்கவு மவர்கள் நிஶாசர ரா
ஸைகயாலே தன்னில் மாயையமேலிடவும் தேடுறுபிறே கிங்கிணிவா
ய்ச்செய்த தாமரைப் பூப்போலே செங்கண்சிறுச்சிறுதே எம்மே
ல் விழியாவோ என்று நித்ராஸம்க்ஷாய ருஷி தானவிக்கண்
களுக்குத் தந்தாமை யிலக்காகத் தேடுமத்தனை பொக்கிக் கண்ணு
டையவிவனைப் பூசலுக்கிலக் காக்குவாருண்டோ ராஜீவஶோபநஃ
நீரைப்பிரிந்த தாமரை யுலருமாப்போலே என்றருகுவிட்டுப்புற
ப்பட்டாலவர் முகம் செவ்வி யழியும்படியாய் காணிருப்பது ஜித
ஸபத்நீகாக்ஷ என்றும் தாமரைக்கண்கள் கொண்டி ரிதியா
லோ வென்றும் சொல்லுகிறபடியே எதிரிகளைத் தோற்பிக்கைக்
கும் உபகரணங்கே யுண்டாயிருந்ததிவென்ன நயுத்தயோக்யதா
மஸ்ய பஶ்யாமி அக்கண்ணழகில் அனுகூலவர்க்க மாழங்கால்படுமத்த
னைபோக்கி ப்ரதிகூலவர்க்க மீடுபடுமோ ப்ரதிகூலவர்க்ககதியான
ஶூர்ப்பணகை ஸபத்நீக விஶாலாக்ஷன் என்று கடுபட்டிலளோ
அதுதவிர கூடவேறே பரிகரங்கொண்டு தலைத்தட்டென்னென்னி
ல் அஸ்த்ரயுத்தயோக்யதாம் நபஶ்யாமி ஸூர்யந்தா னுண்டாய் உப
ரிகரந் தேடவேண்டாவோ அஸ்ய பருவத்தி லிளமையிது வடிவி
ல் பாலஸ்யாப்ய இது யிப்படியிருக்குற விவருக்கும்பூசலுக்குமெ
ன்ன சேத்திகண்டாய் அஸ்ய ஸந்நிதிதஸ்ய வத்தாந்ததாநாவஸ்யம்
யியை யிறே உபாஸநம் காட்டுகிறது அவர்தேஶாந்தரத்திலே யிரு
க்க நானிங்கே பொய்யெ கண்ணழிக்கிறே னென்று நினைத்திருந்தே
ன்ளே ஸந்நிதிகர் அழைத்துக் காணமாட்டாயோ அஸ்ய யுத்த
யோக்யதாம் நபஶ்யாமி ஸ்வபத்ரோ தீக்ஷூ வாலயாய என்கிற
படியே மடியிலே வைத்து உச்சிமோந்து கக்குமத்தனைப்பொக்கி
பூசலுக்கு யோக்யரோ அஸ்த்ரயோக்யதாம் பஶ்யாமிவாஞா கீ

ஸநகநாய் என்றும் ஸாமக்ரீ ஸந ஶௌரிவ என்றும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர் கொண்டு விளையாடப் பருவமத்தனை போக்கிப் பூசலுக்குப்பருவமோ நவரஸராத்ரி ஸஹிதீவ ஸஸீக்ருத வ தவா ஸாமாமாவியா ஜவிஸாஸக்ரு: என்று ஸகாயமாற னைகயாலே யுனக்குத் தோற்றாது என்கண்ணாலே பார்க்கமாட்டாயோ யுஸபோம்றுகா நவஸராத்ரி என்று யுஸயாமத்தை பிடித்து யில்லையென்று ஸதுஞ்சொல்லா நின்றாய் ராமோவ்ஜதிஸம்ப்ராரம் ப்ராரமை நமாஸஸ்வா! மகாஸளிஸ ஸஹிதா காவிஶ்து தேவதூதே என்றும் ஸம்ப்ராரமஸ வதாராம என்றும் அவர்போராதபூசலுண்டோவென்ன வைஷ்ணவாக்ஷிலே விஶேஷ நிஷேதம் பண்ணினே னத்தனைபோக்கி ஸாமாந்யநிஷேதம் பண்ணினேனோ ராக்ஷஸை: கூடியவஸாதி ராக்ஷஸா: என்கிறபடியே யவர்கள் களவுபூசலல்லது போரார்காண், இவர் யுத்தபூசலல்லது போரவறியார் ஆகையால் கடைப்படா தென்றேனித்தனை ஸஸுராக்ஷஸை: இவர் மனுஷ்யர் அவர்கள் ராக்ஷஸர் இவரொருவர் அவர்களனேகர் ஆகையாலும் யோமத்தைபில்லை

பெரியவாச்சான் பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

சது ஶ்லோக்யாம் த்ருதீய ஶ்லோக வ்யாக்யானம்:

க்ஷேமஸூர்வ்யாஸ ப்ரஜாராமோ ஶேஷபாஸனம் வ்யாஸ தேவ

உத்த்ருஷ்ட ராமாதிகு கதிவ்யக்ஷேவதா ஹ்ருதி

ஸர்வஶக்தியினுடையவும் ஸ்ரீ ஸஹவைய பாஷைபுரஷ ஸஹாயிருக்க ஸஹஸ்ர ப்ரஜாராமேவென்று ஜஷிசொன்னத்துக்கு ஹேதுவாதாவத்ரஸ ஸமயாமஹி ஸுரோணாரஹிதே என்று யதானது வத்ரன் விஷயமாக தாவுக்கே ப்ரயத்நயிகமென்று சொல்லுகையாலும் தாதுஷேவோ ஹவவென்கிற ஶ்ருதியானது தாவை ப்ரயாநமாகச் சொல்லுகையாலும் கேகேயரா: ப்ரியகாரணாஸ என்று தாத்ருஸவத்தியா ந தாவுக்கு ப்ரியமாக உத்ஷேக்ஷேதகத்தைப் பண்ணுகையாலும் இவருக்கு தா து

வ்ருத்தஸபிக்ஷமென்கிற நினைவுனாலும் அறுபதினாயிரமாண்டு மலடுநி ன்று அருமையாகப் பெற்றபிள்ளையை யக்ஷவத்தில் விஶ்வாமித்ராஜ்ஞ ரக்ஷணார்த்தமாகவனுப்புவேனோவென்று ஸம்ஶயிக்கஸோத்ரவ்ய யாக்ஞ ஸம்பந்தத்தைவிட்டு நிஷேதிக்கை யன்றிக்கே தம்முடைய பின்னே யனுப்பினானென்கிற உபகாரத்தாலும் கௌஸல்யையி னுடைய நல்லகுமாரனே யென்கிறார் ஸுப்ரஜா: ஶத்ருவித்ராவ ஹ்ருவபிவாஹநம் பண்ணுகையும் அவர்களுக்கு ப்ரிய ஹிதங்களை ப்பண்ணுகையும் ஸத்புத்ர லக்ஷணமென்று லோகத்தாரறியும் படி ஶிஷ்யா:வாஹிதம் புத்ரா: என்று தம்முடைய பிள்ளைத்தன த்தைத்தாமே கொண்டாடும்படியான பிள்ளைத்தனத்தை யநுஷ்டி த்துக் காட்டுகையாலும் கௌஸல்யா ஶுஶ்ரூஷாஹேதுக வென்றும் தாயைக்குடல் விளக்கஞ்செய்த தாமோதரனை என்றும் இவனைப் பெற்ற வயிறுடையா ளென்றும் முடியப் புகழும்படியான பிள் ளைத்தனத்தாலே பெற்றதாயாரை விளங்கப் பண்ணுகையாலும் ந ல்லகுமாரனே யென்கிறார் ராமோ ஜௌதார்யஹ்ருத் மாதுர்யாதிங் களாலும், மனத்துக்கினியநாய் ஸர்வப்ராணிகளையும் வஶீகரிக் கிற வடிவழகை யுடையனுமென்கிறாரதல் தேவோநாமஸஹஸ்ர வாந் என்று ஆயிரம் திருநாமத்துக்கு ஸத்ருஶராய் ஸகலவித்யாப ரமர்ஷிகளுக்கும் ஜ்யேஷ்டராய் ஸர்வாபீஷ்டப்ரதமான திருநாமத் தைச் சொல்லுகிறார், கௌஸல்யா ஸுப்ரஜாராமவென்று ஶதாவா ஹ்ரோந வாஸ்மாராதிகளை ப்ரவர்த்திக்கிறார் நரஸாதுர்யமுடைய தன் னுடைய வேள்விக்காக்க வல்லஆண்புலி என்கிறார் பரிவர்த்ஸம் யஜ்ஞ- அவன் ப்ரயோஜனகடாக்ஷத்துக்கு யோக்யமாய் அவனாலே தன் விரோதியைப் போக்கிக் கொள்ளவும் யோக்யமாய் ஜ்ஞானகோச வ்யாபகமான காலத்தைச் சொல்லுகிறார் இவராவாரவ்யாதநா னவர் ஸாக்ஷாத்ரோக ஸகலதுக்கங்களையும் அநுஷ்டித்தருளுவர் ப்ர தஸ்வம்ஜெய்யை உபாஸியாமல் கண்வளர்ந்தருள லாமோவென் றுகருத்து ப்ரவர்த்தித மிகவும் பக்தியா யிராநின்றது இங்கு ப க்தமானயாகச் சொல்லுகிறது இந்தநல்வடிவே நித்யமாக வே ணுமென்கிறார். ஸத்வம் தெய்வோஹிகம் எம்பெருமானாலே வியி

க்கப்பட்டநித்யநைமித்திகமாயிருக்கிற ஆஹ்நிகமான ஸந்த்யாவந்த-
ங்களையு மநுஷ்டித்தருள வேணுமாகையாலே உத்திஷ்டவென்று திரு
ப்பள்ளியுணர்த்தினான் கௌஸல்யாஸுப்ரஜாராம பூர்வாஸந்த்யாப்ரவர்த்த
ததே உத்திஷ்ட நரஶார்தூல கர்த்தவ்யந்தைவமாஹ்நிகம்

பெரிய வாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

தநிஶ்லோகவ்யாக்யாநே த்விதீயஶ்லோகாரம்ப:

இயம்ஸீதா மமஸுதா ஸஹதர்மசரீதவ ।
ப்ரதீச்ச சைநாம்பத்ரந்தே பாணிங்க்ருஹ்ணீஷ்வபாணிநா ॥

பெருமாள் வில்லைமுறித்து ஸாமர்த்யத்தோடே விநீதராய் நி
ஸ்ப்ருஹராய் நிற்கஸ்ரீஜநகசக்ரவர்த்தி விவாஹமண்டபத்தில் நின்று க
ணாவேறின ஸந்தோஷாதிஶயத்தாலும் ப்ரதாநச் சேத்திக்கண்டல்ல
து நிற்கவொண்ணாமையாலுஞ் சேர்க்கைதனக்கு பாரவஶ்ய
மாகையாலும் வடக்ஷத்ரம் முன்னாகச் செய்ய வேண்டுகையாலு
ம்ஶேஷியுடைய விருத்தி முன்னாகச்செய்கை ஸ்வரூபமாகையா
லும்பெருமாள் திருக்கையிலே பிராட்டியைக் கொடுத்து க்ருதக்ரு
த்யனாகிறான் இவன் ஸம்ஸ்காரத்துக்கும் ஸம்ஸ்காரமா
கிறானிறே இயம்ஸீதா ஸம்ஸ்க்ருதாநாம் ராஜஸ்ஸீதேவப்ரியதர்ஶநம்.
ரூபவானார்யசேதா: ஸர்வஶ்ரேஷ்டி விக்ராந்த ஹாரிணம்
யென்னும்படியான வடிவுபடைத்த நம்பக்கலி லெல்லாரும் வந்
துவிழுகிறார்களென் றும்மைப்பார்த்த திருமாந்திராதே யிவளையும்
பாரீரென்கிறான். ஸஹ்ருதயவியாக்ருதமென்று வேறுவிஷய
மில்லாமையாலே உமக்குத்தருகிறே னத்தனைகாணும், இவளுக்கே
ற்றமேதென்று திருவுள்ளமாகக்கொண்டு பிறப்பிலேற்றம் சொல்
லுகிறான். ஸீதா ஆபிஜாத்யத்தையும் ஸௌந்தர்யம்பண்ணுத வே
ற்றத்தையுங் காட்டுகிறான். ஸீதா - பொற்கொடிபோலே பொன்
மொளைப்பது ஸ்ருஷ்டியிலேயிறே இவள்தான் ஹிரண்யவர்ணையி
றே அழகோ நமக்குத்தேட்டம் ஆபிஜாத்யம் வேண்டாவோவென்
று கருத்தாகப் பிறப்பிலேற்றஞ் சொல்லுகிறான் ஶேஷதாஜியிரா

யாம் ப்ரீ யயாம் நமெகிஷ்டிஷ் ப்ரு ஷ்ரு்செ என்றவ நஹி ரோதிக்க
ப்பிறந்தவள்வள்ளிமருங்குலெந்தன மடமானென்றுதாயார் லெக்ஷ
க்ஷணஞ்சொல்லுமாப்போலே பிறவாமையிலு மேற்றமுண்டுபி
றப்பிலு மேற்றமுண்டு ஒருமகள் தன்னை யுடையேனுலகம் நிறை
ந்தபுகழால்திருமகள்போல் வளர்த்தேனென்கிறான் ஜநகாநாம்கு
லெகீர்த்திமாஹரிஷ்யதி லெஸீதா என்றவாறெ பெருமா ளிப்படி
லெக்ஷணத்தில்குறையில்லையாகிலுமதுவன்றேநமக்குதேட்ட
ம்நாமதிகரித்தகாரியத்துக்குஸஹகாரியாகவேணுமேயென்னஸஹ
யதெ வஸீதவ அதிலும் ஸநாஷாநத்திலு முற்பாடையென்கிறா
ன் நத்ருஜெபம் வநதஸ் ப்ரதீத என்றிறெயிவர் ப்ரதம் ஸதிலும்
ஸவெயம் பராணம்ஹவிஷ ஸமெவஷாக கஷ்டிநா பராஸுக்ஷாஞ்சிதஸ
வாஷிகீஎன்றும்மிலும் முற்பாடையென்கிறான் இவர்ஸ்ரீநந்தமெரா
வர் திருமகளைபோ லன்றிறெநாமிதுக்குச் சட்வோமொ ஐய்யரு
மாச்சியரும் வஸிஷ்டாதிகளு மன்றோவென்ன ப்ரதீஷு வென்கிறா
ன் நின்தாள் நயந்த விலையுன் மனத்தாலென் நினைத்திருந்தாயெ
ன்கிறான் பராஷாஷமாக வெணுமே தஸ்யஸீவயொ வ்ருத்
தையாகிலும் ப்ரயொஜநமில்லையெ ப்ரதீஷுஎன்றுவரிற் பொக
டன்கெடில்தேடேனென்றிறாதெகொள்ளீர்இவள்ளுறையுமகல கில்
லேனென்று நஜீவெயம்க்ஷண ஷேிஎன் றிருக்குமாப்பொலெ யிருக்
கவேணுங் காணுமென்கிறான் வநாம் வருந்திருவைக் காலாலேத
ள்ளாதே கொள்ளீர் பெருமா ளய்யராகை யொவாதி இசைந்து நி
ன்றார் இவனுக்கவ்வளவு டொறாதெ நாடுநகரமறிய நல்லபெருப்
பெருத்த கண்ணலஞ் செய்து தக்கவாகை பற்றவாசைப் படுகிறா
ன் பாணிம் க்ருஹ்ணீஷ்வ வென்றிவளைக் கைப்பற்றச்சொல்லுகிறான்
பாதுகாவல் வைக்கவும் பரிசறவாழத் தேடுகிறான் க்ருஹ்ணீஷ்வஆர்
ப்ரயொஜநத்துக்கார்கார்திருக்கிறார்வநாம்பாணிம்க்ருஹ்ணீஷ்வ இவ்வே
ப்பங்குடி நீரையிறெ நானும்மைக் குடிக்கச் சொல்லுகிறது பால்
குடிக்கக்கால் பிடிக்கவேண்டுவதே பால்மொழியாளிறே இவள்தா
ன் ஷ்பராஸெளம்லெதசேர்க்கைதான்கண்டவாறே மங்களாசாஸநம்
பண்ணுகிறான் இவ்விஷயத்துக்குப் பெண்பெற்றுக்கொடுத்தாெ

ல்லார்க்குந் திருப்பல்லாண்டு பாடவேண்டும் போலே காணும் நன்று நன்று நணாயூர்க்கே இப்போது செய்யவேண்டுவ தென்னென்ன பாணிம் க்ருஹீத்வா பாணிநா கையாலே கையைப் பிடியீர் ப்ரணய அபராதத்திலே தலையாலே காலைநெருக்குகிறீர் இப்பொது கையாலே கையைப்பிடியீ ரென்கிறான் ஸ்ரீபரவச [illegible] லேகையாலே காலைப்பிடிக்கிறீ ரிப்போது கையாலேக்கையைப்பிடியீர் கைத்தலம்பற்றின பக்ஷம் வகைப்பற்றி வலஞ்செய்யும்போதிறே திருக்கையாலே தாள்பற்றி அம்மி மிதிப்பது பாணிநாபாணி மென்று தொழிந்தது செம்மையுடைய திருக்கைக்கீமேலே என்கைவைத்த தென்றும்படி ஸௌகுமார்யத்தை கைவிஞ்சியிருக்கையாலே உபயவிஷயீகரிக்கிய மொருமூலையிலே யடங்கும்படி பெருத்த பாஹுக்களையுடைய தயரதன் பெற்றமரதக மணித்தடமும் மேல்லியள் தோள்தோய்ந்தா யென்கிறபடியே ஸௌந்தர்ய ஸாகரமாகிக்கும்படி நீர்மையும் ஸௌகுமார்யத்தையும் விஞ்சியிறேயிருப்பது ஸஹஸ்ராம்ஸுகாரம் பரிஷ்வஜ்ய என்று பரமார்த்தியாலுண்டாந வெம்மையுந் தணிந்து [illegible] மான வெம்மையுந் தணிந்து இப்படி வேதநைக ளிருவருக்கும் ஒதுங்க நிழலாயிறே வெய்யொழு மெழிற்றோளை யுடைய தோளழகு விஞ்சியிருப்பது பாணிம் க்ருஹீத்வா பாணிநா திருக்கையால்கைத்தலம்பற்ற கனாக்கண் டிருக்குமே இவளும்.

பெரிய வாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

அதிமாநுஷஸ்தவ வ்யாக்யாநம் ஸமாப்தம்.

[illegible]

[illegible]

ப்ரபத்திதான் பரிணதசரண்ய மையாலும், எதிர்களைநோக்கி எடுத்து விடுகைக்கு ஸமர்த்தனையாலும் தானிருக்கிறபோதே பெருமாளைத் திருமுடிசூட்டி ராஜ்யத்தோடே பொருந்தும்படி பண்ணவேணு மென்றும் நினைவை யுடைய னாகையாலும், ஸௌசி த

[illegible] என்று சொல்லுகிறபடியே இந்தக்குலத்திற் பிறந்தார்க்குப் பிள்ளைகள் பருவம் நிரம்பினால வர்களை முடிசூட்டி தாங்கள் வனவாஸராய்ப் போருவதே முறைமை யுண்டாகையாலும் பெருமாளைத் திருமுடி சூட்டி ராஜ்யபாலனராகப் பண்ணவேணு மென்று கருதியது செய்யு மிடத்தில், [illegible] என்று நாம்பயணத்தின் மேலே பயணமாய்த் திரிகையாலே நாமும் ரக்ஷித்தோமாய் நாட்டாரும் ரக்ஷிதாரானார்கள் ரக்ஷணத்திலொன்றுங் குறையுண்டாமாகில் அப்போது ஒருவானரன் கையிலே காட்டிக்கொடுத்து, எங்களை உபேக்ஷித்தானிவனென்ன ராஜ்யம் பண்ணித்தென்று நாட்டார் குறைசொல்லுவார்களவர்களையு மிசைவித்துக் கொள்ளுவோமென்று பார்த்து பௌரஜந ... ங்களைத் திரட்டி [illegible] என்றும் [illegible] என்று நெடுங்கால முண்டு நாமுங்களை ரக்ஷித்தும் போருகிறது, நம்மையிப்போது வார்த்தக்யம் வந்து கைகொண்டது யினியுங்களுடைய ரக்ஷணம் நம்மால் துஷ்கரமாயிருந்தது ஆனபின்பு [illegible] என்கிறபடியே யென்னோடே ஸர்வகுணஸம்பன்னமான வென்பிள்ளையை முடிசூட்டி உங்களுடைய ரக்ஷணத்திலே நியோகித் திளைப் பாறுவதாகப் பாரியானின்றேன் [illegible] என்றிதுக்கு நீங்களு மிசைய வேணுமென்று சொல்ல அவர்களு மிதுகேட்ட ஹ்ருதயத்தாலே [illegible] என்று மாளிகை கொப்புக்குலையும்படியெறிய ஸந்தோஷத்தை பண்ணி ஹர்ஷத்துக்குப் போக்குவிட்டு [illegible] என்று நீ வ்ருத்தனானாய் நன்றாகவெங்களை ரக்ஷிப்பதுஞ் செய்திதா யினிப் பெருமாளைத் திருவபிஷேகம்பண்ணவென் றிசைந்து அவன்கேட்ட வார்த்தைக்கு உத்தரஞ் சொன்னார்களாகை யன்றிக்கே தங்கள் நினைவுகளையும் வெளியிட்டு பெருமாளுடைய ராஜ்யபாலனமொழுகையையுஞ் சொல்லிதலைக்கட்டுகிறார்கள் [illegible] இட்டமாலையுங் கவித்த அபிஷேகமுமா

யோங்கள் கண்முகப்பே [illegible] போராரு [illegible]
ன்றுகுறோம் ஸ்வாமீ: எங்களுக்குள்ள [illegible] இருக்கிறதிறே. அது
வைக்கும்போது நீயே வேணுமிறே. ஸ்வாமீ [illegible] வேங்களாசைய
றே. [illegible] என்று இப்பேறோங்களுக் குகிட்
டப் புகுகிறதோ- ஸ்வாமீ: கிடைப்பது கிடையாதொழிவது நல்ல
துகண்டா லாசைப்படக் கடவதிறே. ஸ்வாமீ:- நிரபாயசேகவெங்
களை ரக்ஷித்த உனக்குக் குறையாகிறதோவென்று வாயிட்டுச் சொ
ல்லித்திலோம், ஆனா லிப்போதுதான் சொல்லலாமோ வென்றில்
ஸர்வம் விஜாநாதி ஸர்வஜ்ஞ: என்றவனுடைய நினைவறிந்துசொல்லுகி
றவர்க ளாகையாலெ யிப்போதும், ஸ்வாமீ:- என்றத்தட்டில்லை,இ
ந்தவாசைச் சிலர்க்குண்டாய் சிலர்க்கில்லையா யிருக்குமோ வென்
றில், ஸ்வாமீ: நாங்கள் யிருந்துதே குடியாக விதலைக்கட்டவை
த்தோமென் றும்மை யிரக்குறோம் உங்கள்நெஞ்சில் கிடந்ததுநா
மறியும்படி என்றென்ன, ஸ்ரீ- பிறர்சொல்ல வேண்டியிருந்ததோ
விதெல்லாற்கு மொக்கு மென்று மிடம் ஜநகவொஷா ஹோதக
ஸஹிக என்றும் விசாதங்கவெயந்தி என்றும், நாட்டார் பண்ணின
ஆறவாரத்திலே கொப்புக்குலைந்த உன்மாளிகையிலேயும் விமாநங்
களிலேயுங் கண்டுகொள்ளு மித்தனையன்றோ. ஸ்ரீ- கோவிந்தஜெதி
நீ- என்றுநீயும் நிவாஸகனுயிருக்க ஸக்ருதி தானெவ்யபவஸித்து
மாலையிட்டபோதே யறிந்திலையோ கோவிந்த- நீகாரதுஹணம் ப
ண்ணிப் போருகச்செய்தேயும் முனைமசக்கி மாலையிட்டுத் தில்லை
யோ காமுகருக்கு முறைதெரியாதிறே ஜொகவாஜொவம் நாய
கோவிந்த ஜெதிநீ- ஜொகவாஜொ ஸ் விஷ்ணுநாஸஹஸ்ரம் என்றுவ
வெஸ்லானைப்போலே யிருக்கையாலே மேல்விழுந்து ஸ்ருஜெப
ண்ணினுள். அதுக் கடிடென்னென்னில் ஜெதிநீ- ஜெதிநியாகையா
லே எங்கனேயென்றால், பெண்டிர்களுடைய வஸாவிஸ்ரமம்
யத்தாலே உபஹதெயா யிருக்கிறதன்னை ஸவஸ்மஸ: என்கிற
வனுடைய ஸௌமயத்தாலெ வாவிதை யாக்குகைக்காக வாவித
மாக்கவேணு மத்தை புறப்பேயுஞ் சொன்னர்களிறெ பெண்டிர்
ஸதாத வெஸ்ரஜெஷ: ஜூவவிஸ்ராதிஷ் ஹெஜெதிநீயழ-ஸஷிவாஸஜ்ஜி

என்றுஉக்தமான ஸாதுபரித்ராணார்த்தமாக க்ஷத்ரியவம்சாதிகளைப் போ
லே உபலக்ஷணமாயி ராஜகோடியிலே அவதரித்ததென்னில் நா
மம் ஸ்தாபிதம் ஸ்ரீராமவ்ருத்தம் பிடித்தில்லாதபடி ரக்ஷிப்பானு மஸாதாமம்
ஸாதாமமங்கள்தனக்கேயநுபவிக்கவேண்டும்படி நிரவதி
கஸௌஹார்தமாய் மெய்ப்படவே யுங்களெல்லாருக்கு மிதெல்லா உ
ண்டாகில் முடிசூட்டுகிறோம் அவர் தாம்நாட்டை யடக்கி யாளவ
ல்லவர் பூர்ணரோ வென்னில்ஸ்வாதீநம் அவர்தோ
ட்பரப்புக்கு நடுக்குறகழஞ்சு மண்ணுமொரு சரக்கோ ஸ்வாதீ
நம்ஸமஸ்தலோகரக்ஷைஸ்வராஜ்யம் கிருதஸ்வீகாரம் என்
றுகோஸலராஜ்யமென்றிக்கே ஸம்ஸாரராஜ்யமுங்கைக்கொள்ளும்படி
யான தோளையுடையவர் ஸ்வாதீநம் ஆயதம் என்று ஆஜாநு
பாஹும் என்றும் அவருடைய ஸாமுத்ரிக லக்ஷணங்கண்டால் சி
லனாகேழ்க்கவேணுமோ ஸ்வாதீநம் போங்கோதுங் சூழ்ந்தபு
வனியும் விண்ணுலகு மங்காதஞ்சோராமே யாள்கின்ற வென்றும்
உபயவிபூதியையும் வஹிக்கிறதோளிறே ஸ்வாதீநம் அத்தோ
ள்தான் வேணுமோ பாஹுச்சாயா மவஷ்டப்த என்று அவருடைய
தோள் நிழற்றனே யமையாதோ எங்களை ரக்ஷிக்கைக்கு ராக்ஷஸ
ஸைந்ய ஸமேதமேவ என்றும் ஸசாப: ஸம்ரக்ஷிதாவென்றும்
சிலனா சிலர் ரக்ஷிக்குமிடத்தில் ஸாதனங்களொண்டும் வேணுமி
றேஇவர் ஸ்வயமுண்டென்று தோள்வலியாலே ரக்ஷிக்கு மித்தனை
யோயாதிகராய் ரக்ஷிக்கு மாகாரமில்லையோ வென்னில்ராவணவீ
ரம்தீரநாதமே நாராயண: என்றவ்வாகாரம்பிறந்துபடைத்த தன்
றோ விப்போதாகத் தேடவேணுமோ ராவணவீரம் ஸர்வபூதஸ்ய
ஸர்வதா: ஸத்தமவயோர்த்தக: என்று பிறருக்குக்கூடவுபதே
சிக்கும்படியாயன்றோ வதிருப்பது ராவணவீரம் யாதிகந்தன்
னில் ராவணனைக்காட்டில் இவர்க்குள்ள தன்னேற்றம்அதெங்கனே
யென்றில் ராவணன்தான் ராக்ஷஸன் க்ஷுத்ரதனுயி ரூதநாலித்தா
ல்வரும் பாபமுனக் குண்டாகாதோவென்ன மேலொரு ப்ரதி
ஜ்ஞெய பண்ணமாட்டாதே யிருந்தானிறே இவர் ஸத்யஸந்தஜ
ஸத்யஸந்தர் வால்மீகி ஸலக்ஷணம் என்று ப்ராணனொருதலையாக

வும் ப்ராணைஸ்ஸ்வைரபி ப்ரியதரா என்று பிராட்டியொருதலையாக வுமழியமாறி ரக்ஷிக்குமவரிறெ இப்படி இவர் ரக்ஷிக்கு மிடத்தில், விஸ்ருஜாம் விஸ்ருஜாமென்று விலக்குவாருண்டானா லவர்கள்வழியே போ யிளநெஞ்சாய்மீளுவரோவென்னில் ஜஹ்யாம் ந து ப்ரதி ஜ்ஞாம் ஸம்ஶ்ருத்ய ப்ராஹ்மணேப்யோ விஶேஷத: என்றும் ஏதத் வ்ரதம்மம என்றும் ந த்யஜேயம் கதஞ்சன என்றுமவர்கள் தங்களைக் கைவிட்டுமாஶ்ரிதரை ரக்ஷிக்கும்படியான வ்யவஸாய முடை யவர் ஸர்வமென்கிற இவ்விடத்தில் ஸர்வதர்மத்தை நாயனார் ஸர்வ ஸங்க்ரஹ: என்கிறபடியே துடங்கின கார்யத்தில் ஸம்ஶய ராயிருக்கு மிருப்புக்கு ஸெபெய்ருண ஸீவாநீவ என்றக்கடவதி றே உங்களுக்கேற ராஜ்யவாரணத்துக்கு ஶக்தராகில் நீங்கள் சொன் னபடியேசெய்கிறோம் இப்போது நானிருந்தவிடத்திலே யிருக்க நாட்டுக்குவேண்டு வதெல்லாமாராய்ந்து நடத்தாநின்றாராகிலமை யாதோவென்ன உன் ப்ரயோஜநந் தலைக்கட்டித்தேயென்ன அவ் வளவிலே விடலாமோ எங்களுடைய ப்ரயோஜநமும் பெறவேண் டாவோவென்கிறார்கள் மேல் ஆகில் நீங்கள்சொல்லுகிறதென்னெ ன்ன மஜ்ஜநஸ்நாதயாஶம் நீயிசைந்தமையும்முடி சூட்டினமையு ந்தோற்றஶத்ருக்ஞயநு கழுத்திலேயிட்டமாலையும்கவித்தமுடியு மா யெங்கள் கண்முகப்பேதோற்றவேணும் அதுசெய்யுமிடத்தில் தே ஹாயலங்கரித்து அதிலெ வரவமை யாதோவென்ன மஜ்ஜந அங்க ஞெண்ணுது ஶத்ருக்நாதம் ஸமாஜ்ஞா என்று அவருடைய நடைக்குச் சேர்ந்தவாஹநமாகவேணும் அதுசெய்யுமிடத்தில் எதேனுமொரு ஆனையாகவொண்ணுதோ மஜ்ஜநஸ்நாதவஸ்யேக்ஷணா வைதபோ ய்பட்டத்துக்குரிய வானையாகவேணும் ஸ்நாத ஸ்வர்ணாத்ரியெ வ ஷிக்கவைத்தாகவேணுமிறெ உங்களுக்கிப்படி யபீஷ்டமாகில் முடி யையும்வைத்து ஜஹாயிர வுலாப்படிபண்ணி விடுகிறோமென்ன யாஶம் அவ்வளவும்போராதானைக்கழுத்திலேயேறி நெடுந்தெருவே நடக்கவேணும் அதுவேவேண்டும்பொதலையவிங்கேதிரண்டிருக்கா ளாகில்முடிசூட்டித்தா யானைகழுத்திலே ஏற்றினவளவேயமையா தோவென்னபுதயதுண்பார் தனியுண்பார்களோவென்கிறார்கள்யா

ஸம்-நநஷ்டஸ்வஸ்ய ஸாரம் ஸ்ரீஸாரம் என்றிந்தஶ்லோகஸகலத்தையெங்கள் ஸமாஶ்ரிதர்களோடேகூட அங்கேயெழுந்தருளக்காணவேணும். யாஸம் ஸுயாஸம் முகமும் முருவலும் ஸஹாஸமி திருநாமமும் கரு ணாகடாக்ஷத்தோடே எழுந்தருள ஸேவிக்கவேணும் இப்படிஸே விக்கிறதுதா னெனாயென்னில், ராமம் ரமயதீதிராம: என்கிற வ்யுத் பத்தியாலே ஸஜ்ஜநங்களையும் ஸ்வகுண ரத்நங்களாலே ரஞ்சிப் பிக்கிறவனை, ராமம் ஸ்த்ரீயாய: மென்கிறயாக்யாநத்தின்படியேயெ ல்லாரோடுங்கூட விஹரிக்குமவருகையாலே யென்றுமாம். வெறு மானைக் கழுத்திலே யெழுந்தருளுகிற ஶ்ரீமமையுமோ வென்ன ஸத்ராவ்ருதாநநம் - வெண்கொத்தைக் கொடநிழலிலே எழுந்தரு ளஸேவிக்கவேணும். ஸத்ராவ்ருதாநநம் ஸாம்ராஜ்யஸூசகஸத்ர ஸாயாயாம் ஜநிதம்ஶ்யா என்னும்படியான வஸிஷ்டாதி முதலானராஜா க்களாலே ஊஹிக்கப்படுமதாயிருக்கிற ஸாம்ராஜ்யஸூசக ஸத்ர வ்ருதமா யிருக்கிற திருமுக மண்டலத்தை ஸேவிக்கவேணுமென்றுமாம்.

பெரிய வாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளேசரணம்.

தநிஶ்லோகீ ஷஷ்டஶ்லோக:.

ப்ரியவாதீ ச பூதாநாம் ஸத்யவாதீ ச ராகவ:

பஹுஶ்ருதாநாம் வ்ருத்தாநாம் ப்ராஹ்மணாநாமுபாஸிதா.

ஒருவனொருவனுக்குக் கூடச்செய்ய புக்கால் ப்ரஜைகள்பக்க லிலும் குளிரவிழியா நின்றானாயித்து அவ்வாஸனையும் பிரம்புகுடி மக்கனென்றே நீபண்ணவேண்டி யிருக்கிறதோ வென்றும் பயத்தா லே யவ்வளவென்றிக்கே ஸம்ஶ்லேஷப் பரப்புக்காகக் கடவனானபெ ருமாள் ப்ரஜைகள் விஷயத்திலே ஸமிக்கும்படி சொல்லுகிறது. ப்ரியவாதீ சஸம்க்ராமத்திலே யொடிக்கமாப் பிளந்தன்னிலத்திலே யொருபாட்டம் மழைவிழுந்தாப்போலே யாய்த்து ஒருவனைக் கு றித்து வார்த்தை யருளிச்செய்வதா யிருக்கும்படி இப்படி செய்வ அதான்ஶிவஸ்ராஜ: ஸாரத்துக்காதல் திருத்தாயிமார் காதல்வஸிஷ்டா

ஷிகளுக்காதலோ வென்னில் ஹந்தாநாம் ஸத்தாயோமிஸகல வஸ்தா
ஸங்களுக்கு மிப்படியே யிருப்பர் யிருந்ததே குடியாக வெல்
லாருக்கு மொக்க வொருவார்த்தை சொல்லி விடுமத்தனையோ வெ
ன்றால் ஸர்வாதீவ அதுதான் ஹமிதமுமாய் ஸ்வரூபஸ்ய
ஸாயகமாயிருக்கும் கீழ்ச்சொன்ன விரண்டாலும் வ்யஹிதங்க
ளைச்சொன்னபடியிறே இவைதான் பிறர்பெயொரு வ்ருத்தியிலும்
சேராது அவையிரண்டும் தன் பக்கலிலே சேர்த்துக்கொண்டிருக்கு
றது ஸ்வபித வடநாஸாரம்ஸத்தை யுடையனுன வீஷ்ணுவே வெ
ன்னில் ராவண: குடிப்பிறப்பாலே யாய்த்து இப்படி யிருக்கும்
போது யிப்படிப்பட்ட மாணங்களையும் குடிப்பிறப்பையும் ஸ
ந்தல யித்து இவை நமக்குண்டாவதே என்று மதித்திருப்ரோவெ
ன்னில் நம்மைக்கண்டது ப்ரஜைகளுடைய ரக்ஷணாஸ்மாகனு
னபின்பு இன்னமும் நமக்கிதுக்கீடா னவளவு பொராதென்றுஉள்
ளவளவும்பாத்து ஆர்த்ராகாதே யின்னமு மிதுக்கீடான நன்மை
களுண்டாக வேணுமென் றடியுடையார் வாசலிலேபொய்க் கால்க்
கட்டிருப்பர் வஹுஶ்ருதாநாம் நாலிரண்டுங் கற்றவளவிலே வ
யஸ்வலிக்கவன்றிக்கெ யோரொன்று தன்னைப்பலகாலங் கேட்டி
ருப்பராய்த்து வஹுஶ்ருதா: வஹுஶ்ருதா: வஹுஶ்ரு
தம் ஜ்ஞாநவ்ருத்தாந் வயோவ்ருத்தாந் வஹுஶ்ரு வயஸ்ஸேவிதா:
என்றுப்பொலெ ஸஸ்த ஸ்வாரஸ்யம் என்று பலர் பக்கலிலு
ம்ஸாமர்த்யணம் பண்ணினதாயித்து வ்ருத்தாநாம் த்ரிவ்ருத்தாநாம்
ஶீலவ்ருத்தேயோவ்ருத்தை: ஜ்ஞாநவ்ருத்தைஎன்று ஶீலத்தாலும் வ
யஸ்ஸாலும்ஜ்ஞாநத்தாலும்ஸமிகளாயிருப்பார்கள் அதுதான் ஸஸ்
ஶாஸ்த்ரங்கற்றுப்பொலேயோவென்னில் ப்ராஹ்மணாநாம் க்ஷத்ரியர்
ப்ராஹ்மணரைப்பற்றி அவ்வழியாலே தங்களையே யபேக்ஷித
மாகப் பெறக்கடவராயிறெ யிருப்பது உபாஸிதா ப்ராஹ்மணா
நாமென்று அவர்கள் பலருமாய்த்தாமிருந்த விடத்தெவந்துகேழ்
க்கும்படியான யொக்யதையுண்டானு லவர்களைத் தாமழைத்துவி
ட்டொ யஸ்ய ஸாம்ய ஓறுத்துக்கொள்வதென்றால் உபாஸிதா அவ

ர்களிருந்த விடத்தைதாமேசென்று அவர்கள்சொல்லும்படிக்கு அவர்கள்காலும்தம்முடையதலையுமாய்த்து தாஸ்ய அநுபவிப்பது.

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளேசரணம்.

தநிஶ்லோகத்ரயே த்விதீயஶ்லோக:-

கிம்த்வாமந்யத வைதேஹ: பிதா மே மிதிலாதிப:

ராம ஜாமாதரம் ப்ராப்ய ஸ்த்ரியம் புருஷவிக்ரஹம்

பித்ருவசந பரிபாலநார்த்தமாக வநவாஸோத்யோக: என்றும் ஸதேவத்தோடே வநவாஸஸந்தேவரென்று நாட்டார்கவர திருநாமம் சாத்தும்படி வநவாஸஸந்தேவராய் அப்போது உலகுடைய நாச்சியாரான ஸ்ரீஜநகராஜன் திருமகளுடைய ஸௌகுமார்யமான திருமேனியில் மென்மையை திருவுள்ளம்பற்றி பிராட்டியைத் திருவயோத்யையிலே நாம் மீண்டுவருமளவும் ஶ்வஶ்ரூ ஶுஶ்ரூஷாதி பரிபாலநம் பண்ணிக்கொண்டு யிருமென்று பெருமாள் வேண்டிக்கொள்ள அவ்வார்த்தை ஶ்ரவணக்ஷாரம்போலே பிராட்டிக்கு அஸஹ்யமாயி ஶ்ரவணமாத்ரங்கள் ப்ரஸக்தமாகையாலே பெருமாளை குறித்து க்ஷேபோக்தி பண்ணுகிறாள் ஶ்லோகத்தாலே, கிமென்கிறவிது ஆக்ஷேபார்த்தமான ஶப்தம். அப்போது கிம் வக்ஷ்யதி என்று ஆக்ஷேபமாகச் சொல்லுவரென்னபடி- அன்றிக்கேகிம் என்று ப்ரஶ்நமானபோது யென்சொல்லுவரென்றுபொருள் ஸம்பந்தவென்று வாசமானபோது ஆக்ஷேபவிஷயமாக நினைத்திருப்பரொன்றுமாம் என்நினைத்திருப்பரென்றும் இரண்டு ப்ரகாரம். த்வா- உளுந்தவில்லை முறித்து லோகத்தை உபமத்தங்காய நித்தின வும்மை, அமந்யத- அவலிஷ்டாநுஸந்தாநம் பண்ணிப் போருகையாலே என்றேபாதி ஸஞ்ஜ்ஞாஸந்தேஹமில்லையென்று பொய்யேயிருமாந்திருக்கிறவும்மை. அமந்யத- எழிலிலே தொழையான வும்மை கிம் அமந்யத- கிம்வக்ஷ்யதி- ராஜாவன்னென்ன வொண்ணுதே - ராஜபத்நிமறியொன்ன வொண்ணுதே - மஹாராஜவாஸம் பண்ணி அறியொன்னவொண்ணுதே - கந்யாதாயாதமான வாஸம் மறியொன்ன

வொண்ணாதே கிம்வக்ஷ்யதி ஜநகஸ்ஸ்த்ரீகளுக்கு பர்த்ருஸஹவாஸமேவ ஸ்வதர்மமென்று மிடமறியச்சொன்ன வொண்ணாதே - கிம்வக்ஷ்யதி - ஜநகஸ்ஸ்த்ரீயை உபேக்ஷியாமைக்கு ப்ரயோஜகமான ஸாக்ஷாத்காரவ்யதக்ஷம் உமக்கில்லையென்னவொண்ணாதே - கிம்வஸிஷ்டனா - தேவர்ஜநவஷாநங்கண்டால் உம்மை கனக்கதப்புதமென் றிருக்கு மித்தனையிறே கிம்ஸுமித்ரா ந்ருபதேஷு: உம்மை அய்யனென்னநினைத்திருப்பர் திருமாமனார் ஶ்வாஶ்யவக்ர வதிர கையிலாதல் திருமாமியார் ஸ்ரீகளஸவெளயார் கையிலாதல் அன்னே யென்னைகாட்டிக் குடுத்தது. ஐயம்ஸீதாவென்று உம்முடைய கையிலன்றோ யென்னைகாட்டிக் குடுந்தது. ஸ்த்ரீஜந்மத்தில் கொற்றையற்றபெண்களுக்கு ஸதர்மசாரத்தில் ஸந்தானம் பிறக்குமென்றும் சொல்லிகுடுத்தாரோ இவள் ஜநகஜாஹி மாநிநீயென்றுசொல்லிக்குடுத்தாரோ, ஆத்மாநம் த்ருஹிதேவஸ்ரீகாவைராக்யதேஸ்மின ஶதநாஸ்யா - ஸ்வதேதியெதயாவக்கள ஸாஸ்த்ரேஜ்ஞயா வதிவ்ரதா என்றிதமிஷ்லோகங்களாலே யோஷித்பஸர்த்தாக்கள் பாதிவ்ரத்யத்துக்கு வாயோலையிட்ட பெண்டாட்டியன்று கிடரிவளென்று சொன்னேரோ - அந்த லக்ஷணங்கள்சொல்லலாவது ஸதர்மாவுக்கும் தங்களுக்கும்பிறிந்து உடலுமுயிருமுள்ளாற் கன்றோ யிவளுக்குடலு முயிரும் தேவரீரொன்று அறுதியிட்டுக் குடுத்தாரோ ஐயம்நிழலோடே மறுபொருவாரில்லைகிடரொன்றோ ஐயம் இவள் தலையாலேயேதேனுங் குறைவினைந்த துண்டாகிலும் தேவரீரிதுகிடரொன்றோ - ஸீதாபெண்களுக்குத்தாய்க்கூறு மிக்கிருக்கு மாகையாலே வேறுமணங்கிடர் யெடுத்து விநியோகங்கொள்ளுமத்தனைகிடிரென்றுசொன்னேரே ஸீதா - பிறக்கிறபோது கீத்துதப்பாமல்பிறந்தாளென்றுரே - ஸ்ருதா - இவளைப் பாருதேயென்னைப்பார்க்க வேணுமென்றுரே - ஸஹதர்மசாரீ - தேவரீ தேவ்ரதத்துக்குக்கூட எழுந்தருளி யிருக்கு மிவளென்றுரே - தவ - ஸஹதர்மசாரி வரியா மிடத்திலும் ஶேஷகம் கைவிடாளென்றுரே ப்ரதீச்ச அத்தலைக்கி ஜஸமர்த்த:படி திருவுள்ளம் பற்றவேணுமென்றுரே ஈ. ஜஸமர்த்தா ஜ்ஞாநாந்த்ரயணறிக்கே விஷய வைலக்ஷண்யாநுஸந்தாநமாக ஹோமங்குடுத்தருள வேணுமென்றுரே ஸ

நாம் இப்படி நோற்றுப்பிறந்தவனோ ஸஹ்ருதை- நோற்றுப்பிறந்தா
னென்கிறேனத்தனை போக்கிப்பேறு தேவரீரதுகாணுமென்றாரே
ஸௌமந்த்ரிக்கந்தனையும் ஸௌகர்யத்துப் பொருமித்தனையிறேவா
ஸி ப்ருஹ்லாத- கைநீட்ட வறியாள்காணும் நீரேபிடியும் ரென்றாரே
கையைப் பிடிப்பது கையாலே யாயிருக்க லோகமெல்லா மொ
திங்கொருலும் நிழல்விஞ்சி பொலிஞ் சிறுக்கும் படியான வீரப்
பாட்டை யுடைத்தான தேவரீர் திருத்தோளிலே கண்வைத்துத்தகு
தியாகத்தொழில் செய்யவல்ல கையாலே பிடியுமென்று விசேஷி
த்தாரே வங்கிந என்று கையை விசேஷித்து கவிபாடுகிறது யி
ங்கிறைத்த தமஸியிலே யெடுத்துக்கொண்டு போயென்றாரே இ
வ்வாகாரங்க ளொன்றும் தேவரீர் திருவுள்ளம் பத்திலிரே- உம்மு
டைய வஸ்திவத்தி கஜந்யாயமோ தயம் என்று என்னுடைய ஸௌஹ
யஞ் சொல்லுகிறேன் றிருந்திர் ஸீதாஎன்று என்னுடைய ஶா
ஸ்த்ர ஸம்பந்த் சொல்லுகிறான் றிருந்திர் ஶஶவஞ்சாவென்று எ
ன்னுடைய வ்ருத்தாந்த ஸஞ்சொல்லுகுறான் றிருந்திர் ஸஹ
யஶஸ்விநீ என்று யென்றுடைய ஸௌஶீல்யஞ் சொல்லுகுறான்
றிருந்திர் தவஎன்று வும்மைக் கொண்டாடுகுறா னென்றிருந்திர்வ்ரு
தீஶஎன்றுவரில் போகடேன் கெடில் தேடேனென்றிராதே கொ
ள்ளீரென்றிருந்திர் ஸகாரத்தாலே கண்ணுக்கு தச்சுதோ வென்று
கேட்டானென்றிருந்திர் ஸநாஎன்றுஎன்தகப்பனுகையாலேஸஹ
தர்மசாரிகள் கண்ணிலே பட்டு வாக்யத்தாலே சொல்லுகிறா
ன்றிருந்திர், ஸஹதை என்பக்கல் ப்ரேமத்தில் ஸதமாண ப்ரேம
மாம் உம்முடைய பக்கலிலே விளைந்து ஸௌஹார்த்தம் வருகிறதெ
ன்றஞ்சி உமக்குக்காப்பிட்டானென் றிருந்திர் பாணிம் க்ருஹ்ணீஷ்வ பா
ணிநா யென்று க்ரியாகலாபத்துக்குச் சடங்கும் சொல்லுகிறானெ
ன்றிருந்திர் அப்படி ஸவஜ்ஞனான அய்யர் சொன்னவார்த்தையை
நேராகதிருவுள்ளம் பற்றுதே இன்றென்னை வைத்துப் போனீரா
ல்றால் கிம் மாமந்யதா உம்மை அய்யரென்ன நினைதிருப்பர் வெ
தேஹ: ககேணவஸ்தி ஸம்ஸித்தி ஶாஸ்த்ராஜநகாதய: என்று க்ரியா
கலாபாதிகளைக் கைவிடாதே லோகஸங்க்ரஹ யெத்தினிக்கும் அவ

ராகையாலேஒருத்தஸம்ஸ்ருஷ்டவஸ்த்ரமாயிருந்துபழக்கமில்லாத
வர்லெளகிகரென்னு மவர்பழுதறவென்னுமவர் லெளகிகரோடு
ஸம்ஸ்ப்ருஷ்ட ஸம்ஸாரங்கண்டறியாதவர் என்னைப்பெறுகையாலேயெல்
லாங்காணவேண்டாநின்றதேவகிதாஸிபிள்ளைகள் ஸமேதர்களாணு
ல்கல் நெஞ்சராய் காட்டுக்குவிட வல்லாருமுண்டு நானேதேனு
ம் காஸங்கையாகிலும் அமவருக்குவயரு பிடியேயிறே வுள்ள
து- தனியிருக்கவும் பொருக்கவும் வல்லபிள்ளையைப் பெறுதே வ
ருத்தவன் நிழல்பெரில் பிழைத்திழக்கில் ஸத்தாகாரம் பிறக்கும்ப
டியானவென்னைப்பெற்றுக் கெட்டாளோ கியினாயிவ: அய்யர் தி
ருவுள்ளத்திலே நோவஸம்ஸ்ரமில்லாய்நோமெ - கியினாயிவ:- ஒ
ருவெஷத்தைத் தோள்நிழல்கீழிட்டுக்கொண் டிருக்கிறவர்க்கு ஒரு
வனொருத்தியைத் தோள்நிழல் கீழோதுக்கமாட்டுத்தி லென்றுல்பு
ண்ணுயிருக்குமே ராம- அய்யோ வடிவிற் பசைபோலேயிருந்து
தாகிலுன்னகவாயும்- ராம- அகவாய்கண்டு ஸத்ருக்நனென்றுபேரி
ட்டதன்றே அதுகடைக்குட்டியான தம்பியார்க்காயித்தே- ராமஜ
ந்மநிரூபணவ ஷ்ராதஸ்ரூவாதி- நாமதேயம் ம்ருத்யுஞ்
ஜயஸ வ்யஜநம் - என்று உம்முடைய வழகுமாதுத்துக்
கன்றோ வஸிஷ்டு பேரிட்டது - சுஜாதத்தோடு மெனக்குவுறவை
த்ததிறே - ராம ஸ்ரீ ஸமஸ்த நாம ஸஹஸ்ரம் என்று ஆயிரம்பேறு
டைய ஸத்திக்கிஸமாமாய்த் தனித்தனியே யெழுந்திராநின்றதாயித்
து-நாம்மிங்கனே யாகவேணுமோ ஜாதாகாரம் வுங்களையருக்கு மூ
த்தபிள்ளை யானைப்போலே எங்களையருக்கும் மணவாள பிள்ளையா
னீரோ ஜாதாகாரம்- ஜாதாகாதஸம்ஸ்ரஹம் என்றுபெண்பிள்ளை பெ
ற்றுக்கொடுத்தார்க்கு ஸம்பத்தாயிறே யிருப்பது- ஸ்ராவஸ்-தா
மேயுகந்து செய்ததாகையாலே ஒருவர் முகம்பார்த்து வெறுக்கவி
ரகில்லையே-ஸ்த்ரியம் வஸிஷ்டயிஸ்ரஹம் - உம்முடையமுடியுமுடை
யும் மெகித்தபெண்டாட்டியானீரோ வஸிஷ்டவிஸ்ரஹம்- அதுதன
க்கு நிலையுண்டாமாகில் காட்டிலுந் துணையாமிறே - வஸிஷ்டவி
ஸ்ரஹம் - பொறம்பூச்சான ஆண்தோலிறே புடைவஷத்தது- வஸி
ஷ்டவிஸ்ரஹம் உடம்பெரிக்குத்தாதே தாப்புபயிருக்கு மெறள்க

ட்டிலும்போலே பேர்சுமந்திரித்தனையிறே - ஸாம்யஷட்கம் அகவாய் ஸ்ரீ யும்புறவாய் ஸாம்யஷ்டிணுமானஸ்ரீ ஸாம்யஷட்கலப் பைத்ருதீயப்ரக்ருதி யென்பார்கள்நாட்டார் த்ருதீயப்ரக்ருதியை நாடுசொல்லும்போ நான்சொல்லவஞ்சினேன் நாடுதானும்சொல்லாதிறே- ஆண்பிள்ளைச் செற்றுழ்வி என்று பித்தனையிறே.

பெரியவாச்சான் பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

—*—

தநிஶ்லோகத்தில் ஷஷ்டஶ்லோகவ்யாக்யாநம்:-

ஸ ப்ராதுஶ்சரணௌ காடம் நிபீட்ய ரகுநந்தந:
ஸீதாமுவாசாதியஶா ராகவம் ச மஹாவ்ரதம்.

—*—

அவதாரிகை- திருமகள் ஸநவாலோ ஸ்ரீவகுனை ஸ்வேஶயிலே திருவயோத்யை யுள்ளார்க்கும் ரக்ஷகமாகவும் ஸ்ரீ ஸநாதாழ்வானுக்குத் துணையாகவும் நில்லென்றிளைய பெருமாளை யருளிச்செய்யகாட்டிலுங்கூடப்போய் அடிமை செயகிலுண்டான ருசியாலேயருளிச்செய்தவார்த்தை ஸஹமாய் கூடப்போக வேணுமென்று பிராட்டி முன்னிலாகப் பெருமாள் திருவடிகளிலே ஶரணம் புகுகிறார் ஸர்வஸாதாரணித்த விடத்திலும் அடிமை செய்ய வேணுமென்று பரமபதத்தில் நின்று தொடர்ந்துபோந்து கூடத்திருவவதரித்த பின்பு ஸாமாஜ்ய ப்ராப்தி ஸமஷ்டி: என்கிறபடியே யெல்லாவவஸ்தைகளிலும் பிரியாதேபோந்து ஜ்ஞாநஸஹ்ரா விஶேஷங்களை ஸர்வதேஶத்தில் ஸர்வகாலத்தில் முடியும்படியான இளைய பெருமாள் ஸ்ராதா: இவருடைய வருத்தியைக் கொண்டு அவ்வழியிலே யவனாஶ்ரித்துக்கொண்டு போந்தவர் ஸ்ராதா: ஸ்ராதாவினுடைய நாராயணனுடைய வென்றபடி மாதா பிதா ப்ராதா நிவாஸஶ்ஶரணம் ஸுஹ்ருத் கதிர் நாராயண: என்றக்கடவதிறே ஸுபாலோபநிஷத்தில் ப்ராதாவும் ஷட்ஶதமென்று மிடந்தோற்றநாராயணஸஹ்ரென்றிறையிருப்பது ஶரணம் நாராயணஸஹ்ரஶரணம் என்றபடி ஶரணம் என்ற இவவசநத்துக்கு ப்ரயோஜநம்ஶரணமகிஸ க்ஷணமயம் என்கிறபாதவிஷய ப்ராபகமுமாய் ப்ராபகமுமாயி

ருக்குமென்கைக்காக ராவணனை கையைப்பிடித்த பெருமித்தாலொழுக்கலாம் மறுக்கவொண்ணாதபடி திருவடிகளைப் பிடித்தடிமைசெய்ய இழியுந்துறையிறே ஆஶ்ரயிக்குந்துறை மாஸம் நிஶீத வ்ரதிகத்தில் பரிக்கமாட்டாத தம்முடைய ஸாத்விகமெல்லாம் தோற்றும்படி பிடித்து ராஜ்யம் மாயமென்கிற விஶ்வபாஸமென்றது ஸ்வீகாரத்தைச் சொன்னபடி ஜ்யேஷ்டாநுவ்ருத்தியையுகந்து போரும் ஸாதுக்களுமத்தாரெல்லாரையும் தம்முடைய ஸந்நிவ்ருத்தியாலே உகப்பித்தவர் ஸீதாதேவியாய பிராட்டியும் பார்த்து வார்த்தை சொன்னார் திருவடிகளைப் பிடித்துச் செவியிலே வார்த்தை சொல்லுவாரைப்போலே திருமுகத்தாலேயிறே பாஷ்யகாரர்க்கு வாநவெதநருடைய வார்த்தைகேட்டருளவது அதியஸாம் மிக்கயஸமெல்லாமுடையவர் தானும் ராஜகுமாரனாயிருக்க இழிதொழிலென்று பாராதே அஹம்ஸர்வம் கரிஷ்யாமியென்று ஒருவன் ஜ்யேஷ்டாநுவர்த்தநம் பண்ணபடியேயென்று லோகமடங்க வாஶ்யப்படும்படியான வார்த்தைப்பாடுடையவர் - ராவணஸு ஸோதர்யம் ஸோதர்யதரான பெருமாளையும் பார்த்து வார்த்தைசொன்னா ராவணம் ஶரணாகதவிஷயத்தில் பக்ஷபாதிகாரம் வேண்டாதபடியான பிறப்பையுடையவனை ஸோதர்யகம் குடிப் பிறப்புத்தான் மிகுதியென்றும்படி அஹம் ஸர்வம் தத்ஸோதர உவாசேதம் தத்வகம் ஸேஸேன்றுவசனமொக்கவும் பூஜ்யமான வாக்யத்தை யுடையவரன்றோ தேவர்ஸர்வதர்மங்களுமென்றால் உம்மால்வரும் பயம் பரிஹரிக்க வேண்டாவோமென்று கருத்து அதியஸாம் ரவணநுஜம் - ஸஹாநுத்வாரணை மாம் நிஷித்ஸீதாதேவாய.

பெரியவாச்சாம்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

ஸர்வம் ஸ்ருஷ்டஸஹதேவதேஹ ப்ராணிகளாத ஷட்ஸ்ய

தே | அஹம்ஸர்வம் கரிஷ்யாமி ஜாத்ரக: ஸ்வதஸ்தே.

ஸஹ்ராத: என்கிற ஶ்லோகத்தாலே ஶரண புக்கால் அந்த ஶரணாகதிக்கு ஸர்வம் அங்கமென்று ஸ்வீகாரமாக ஸத்தைச் சொல்லுகிறது ஶ்லோகத்தாலே திருவயோத்யையில்வர்த்திக்கிற காலு

த்தில் அடிமையைப் பூண்டுண்டாநோ வாதி அங்குள்ளாரு மடிமைசெய்யநாலும் விழுக்காட்டிலே யடிமைசெய்யப் பொந்தவென்னை வநவாஸத்துக்குக் கூடப்போவேனாக விசைந்த உபகாரஸ்ம்ருதியாலேகாட்டிலும் ஸர்வாவஸ்தையிலும் ஸர்வஶேஷவ்ருத்திகளும் பண்ணக் கடவன் யென்னைக்கொண் டெழுந்தளீரொன்கிறு ரொன்றுமாம் - ஸர்வம்ஸஹ - அடிமைசெய்யப் பெறு தொழித்த வென்னைப்போ லன்றியிலே பூர்ணனாகையாலே உமக்கடிமை கொள்ள விடிலுஞ்செல்லும் ஆகிலும் விஶேஷமுண்டிறே- ஆனாலுமென்னுடைய ஸ்வரூப ஸித்த்யர்த்தமாக அடிமைகொண்டருளவேணும்அடிமைசெய்யுமிடத்தில் ம்ருகயார்த்தமாகப் போமிடத்திலே ஸஞ்சரிக்கு மதொழிய பிராட்டியும் தேவருங்கூடவெழுந்தருளியிருக்கு மிருப்பிலேஅடிமைசெய்யக்கடவேன் - கிரிஸாநுஷு ரம்ஸ்யதே - அவளோடேகூட அடிமைசெய்யு மிடத்திலும் பர்ணஶாலையிலே எழுந்தருளியிருக்க வடிமைசெய்யு மளவன்றிக்கே- ஜலக்ரீடை பண்ணிமலைத்தாழ்வரைகளிலே- ஒருவருக்கொருவர் வெற்றிகொண்டாடி ரஸிக்குமளவிலும் அடிமைசெய்யக்கடவேன்- ஸர்வம். ஆஶ்ரமங்களில் யாதொருவனை யடிமைசெய்யவேணும்- அவ்வவஸ்தைகளில் அதுவே ஸ்வரூபமாக உடையநானேனென்-ஸர்வம்கரிஷ்யாமி- ம்ருகயார்த்தமாகப் போமிடத்தில்கையும்வில்லுமா யடிமைசெய்து காயுங்கிழங்குங் கெல்லு மிடத்தில் வநிதவிடகாயாநு யடிமைசெய்தும் இஹ தேஶே ஸ்வாதூன ன்றுமிடத்தில் ஶோஸவநம் பண்ணியும் பர்ணஶாலா நிர்மாணத்தில்க்ரியதாமிதி மாம்வத- என்று அவ்வடிமைசெய்தும் மலைத்தாழ்வரைகளிலே ஜலக்ரீடை பண்ணுமிடத்தில் வஸ்த்ரம்பிழிந்து உலர்த்தியும் ராக்ஷஸர் வேட்டையாடு மிடத்தில் காவலாயிருந்தும் ஸர்வஶேஷவ்ருத்திகளும் பண்ணக்கடவேன் - ஜாக்ரதஸ்ஸ்வபதஶ்சதே- தேவரும் பிராட்டியுங் கண்வளர்ந் தருளும்போது காட்டில்துஷ்டஸத்வங்களும் துஷ்டக்ரூரியான ராக்ஷஸஜாதியுங் கிட்டாதபடிகையும் வில்லுமாய் நோக்கியும் உணர்ந்தருளின போதெல்லா மடிமைசெய்தும் பெரக்மடவே னென்றபடி.

பெரிய வாச்சாம்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

[illegible]

ராமம் தசரதம் வித்தி மாம் வித்தி ஜநகாத்மஜாம்

அயோத்யாமடவீம் வித்தி கச்ச தாத யதாஸுகம் ||

ஸ்ரீ ஸுமித்ரையார் பெருமாள் பக்கலுண்டான வாத்ஸல்ய
த்தாலும் இளையபெருமாள் பக்கல் ஹிதபரதையாலும் ஸ்ருஷ்ட
ஸ்த்வம் வநவாஸாய ஸ்வநுரக்தஸ் ஸுஹ்ருஜ்ஜநே: என்றும் ஸஹஜாதஸ்ய
மவ காவெ ருவ ஜெவப தாஸ்யஹம் கிஷ்டா நீவ நஸீடம் க்ருயத
ஜெநி தாபணம் என்றும் மன்றாடிக் கூடப்போகவொருப்பட்ட இ
ளையபெருமாளை ஸுகிஸம்லெகபண்ணி இங்கு படைவீட்டிலுண்
டான ஸம்பந்தமங்களைக் குவாலாக நினைத்துகால்தாழாதேயெ
ல்லாவுறவு முறையும்பெருமாளும் பிராட்டியுமாகநினைத்துகூடப்
போமென்கிறாள் ராமம் தசரதம் வித்தி பெற்றார்பெற்றொழிந்தார் எ
ன்றும் ஔபாதிக ஸம்பந்தக்களான வெங்களைக்குவாலாக நினைத்தி
ராதே ஸேவ்யோ தேவோ ஸம: பிதா என்றும் ஒளியுளார் தாமே யன்
றேதந்தையுந்தாயு மாவாரென்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே நிருபா
திகபிதாவான பெருமாளை, தஞ்சமாகநினைத்துப்போம் மாம் வித்தி
ஜநகாத்மஜாம் அப்படி ஔபாதிகமாதாவான வென்னையும் குவா
லாக நினைத்திராதே ஸர்வமாதா ஸவலோகாநாம் என்றும் ஸவித்ரு
மந்த்ராகாரம் என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே பிராட்டியையே தஞ்ச
மாக நினைத்துப்போம் அயோத்யாமடவீம் வித்தி யத்ர நாதோ ஹரிஸ்த
த்ர நஸ்ஸ்வர்க்கஸ்தத: | ஸ்வர்க்கம் தத்ர தவெத்வயத்ர ஸ்தோஸ்ய
ஸந்நிந: என்றும் சொல்லுகிறபடியே பெருமாள் ஸந்நிதியில்லா
தபடைவீட்டை விரும்பாதே அவருகந்தகாட்டை தஞ்சமாக நி
னைத்துப் போம் - க அன்றியிலே ராமதிக்ராந்தி மொக ஸம்ப்ரதெ
யாலே உங்களையனை பிரிந்திராக நினைத்திராதே ஜ்யேஷ்டாநுஜாதா
வித்துவஸ: என்கிற ஸம்ப்ரதெயாலே உங்கள் தமயனை அய்ய

மென்று நினைத்துப்போம் ஸர்வஜ்ஞத்வாதி அந்த ஸ்ரீயபதியாலே மதி
னியானா என்றோபாதி தாயாராக நினைத்துப்போம் ஸர்வஶக்தி
த்வாதிகாடென்று நினைத்திராதே பெருமாள் விரும்புற்றுகையா
லே அத்தையும்ஸர்வோபாயத்வோபாதியாக ஸ்வீகரித்துப் போம்-உ-
அன்றியிலே ராஜஸ்தாதி, கஷாயபாநம்போலே ஸாத்ய வஸ்து
ய்வஸ்த்ரக்கை யன்றிக்கே பாலே மருந்தாமாப்போலே ரஸ்ய தாவ
லரான பெருமாள் கையாலே அதற்கடியான ஸமாஶ்ரயணத்தில்
வந்தால் ஶரண்யோ ரக்ஷகோ என்று உங்களையரோடொப்
பமென்று நினைத்திரும் ஸர்வஸ்வாமி நானுங்களையர்க்கு ஸமநம
னையா யிருக்குமாப்போலே இவரும் உனக்கேர்க்குங் கோலம
லர்பாவையென்றும் கருணாஸிந்தோ என்றுஞ் சொல்லுகிற
படியே பெருமாளுக் கநுரூபையானவா காரத்தாலேயும்மை
யுகப்பிக்குமென்று நினைத்திரும் ஸர்வஜ்ஞாதி ராஜ்ஞிஷ்ட
வஸ்துக்கள் என்றுபடைவீடாக ஸநாதநமாயிருக்குமாப்போ
லே ஸர்வாநிவ்ருத்யஸ்தாநமென்றும் அக்காடுதானும் ஸநாதநமா
யிருக்குமென்று நினைத்திருமென்றாகவுமாம்-ஈ- அன்றியிலே ராஜ
த்வாதி உங்களைப்பிரிந்த அப்பரிவு உளராக மாட்டார் இனிமேலெ
ல்லாவுறவு முறையும் பெருமாளென்று நினைத்திரும் ஸர்வஜ்ஞாதி
ஸகலஸ்வரூபஸ்வ என்கிற ஸ்ரீய:பதியாலே நானும்மென்றிருந்து
யுண்டாக நினைத்திருக்கவேண்டா அந்தவுறவும் பிராட்டியென்று
நினைத்திரும் ஸர்வஜ்ஞாதி த்வாதிஇப்படைவீடு என்றுமொன்று
ண்டாக நினைத்திருக்கவேண்டாபுல் லென்றெழுந்தொழிந்தகோலென்று
படைவீடு மின்றேகாடெழுந்ததென்று நினைந்திரும்,ச- அன்றியி
லே ராஜஸ்தாதி உங்கள்தமயனை உங்களையரோ பாதிவஸ்து
ஸந்தமென்று நினைந்திரும் அதாவது கைகேயி வார்த்தையைக்
கேட்டு அவருங்களைக்காடேறப்போகவிடுகிறாப்போலேபிராட்டி
வார்த்தையைக்கேட்டு ஸுமித்ரை தம்பிபின்னே போகத் துடங்குவர்
கிடர் ஸர்வதாதி நானும்மை யிப்போது போகவிடுகிறாப்போலே
அவளும் அப்போது இயங்கின உம்மையுங்கூட ஸிக்ஷித்துப்

போகவிடக் கூடுங்கிடீர் அயோத்யாவாஸிகாள் இப்படைவீட்டிலி
ருக்கப்பெறாதே காடேறப்போகிறாப்போலே அக்காடுதன்னிலும்
நிற்கப்பெறாதே கடற்கரையிலே போகக்கூடுங்கிடீர். ஸமுத்ரஸ்நானம்
பண்ணிக்கொள்ளு மென்றாகவுமாம் ௩ அங்ஙனன்றியிலே வாஸி
காள் வெறும் வடிவழகே யென்றாயிராதே ராக்ஷஸரோடே வினை
யொத்தகாலத்தில் உங்களய்யனைப்போலே தனிவீரஞ்செய்யவல்
ல ஆண்பிள்ளை கிடீரென்று நினைத்திரும். வாஸிகாள் அப்பூசல் நி
மித்தமாக வயப்படுகை யன்றியிலே தேவாஸுரஸங்க்ராமத்தில் உ
ங்களய்யருடைய வீரப்பாடு கண்டால் நாங்களுகக்குமாப்போலே
இவ்வாண்பிள்ளைத் தனங்கண்டால் [illegible] பல்லவ [illegible]
என்றுமதித்து வாளிகொடு கொடுப்பானொருவீரன் திறலென்று
நினைத்திரும். வாஸிகாள் அப்போதிவனைப் பெறுகைக்
குமதிரைஞ் சிறையுமாயிருப்பதொரு படைவீடில்லையென்று நி
னைத்திராதே காட்டோடு நாட்டோடு வாசியில்லை புலிநின்றதுவெ
ன்றுமாப்போலே [illegible] ர்க்கிரவன்பக்கல் மதிப்பாலே அக்காடுதானே
பொருவாளும் பேரிட வேண்டுமென்று நினைத்திரு மென்றா
கவுமாம் ௪ அங்ஙனன்றியிலே வாஸிகாள் உங்களய்யர் உங்கள் வி
ரோதத்தைப் பாடாற்ற மாட்டாரைப்போலே கிடீர் உங்கள் தலையய
ருநீக்க [illegible] என்றும் [illegible]
[illegible] என்றுங்கள் விரோ
தத்திற் பாடாற்ற மாட்டாதபடியன்றோ வாஸிகாள் நானிப்போது உ
ங்களைப் போகவிட்டு எற்றுக்கென் பிள்ளையைப் போக்கினேனெ
ல்லே பாவமேயென்று [illegible] போகிறாப்போலேகிடீர் இ
வனும் உங்களைப்பிரிந்தால் நெஞ்சுருக்கும்படியும் அயோத்யாவாஸிகா
ள் உங்களைப்பிரிந்து [illegible] ஸ்ரீ
[illegible] என்று இத்திருவயோத்யையிப்போது பட
ப்போகிறாப் போலேகிடீர் உங்களோடு பிரிவுண்டாளுல் [illegible]
[illegible] என்றும் [illegible] என்றும் அக்காடு
தானும் படும்படி யென்றாகவுமாம் ௫ அங்ஙனன்றியிலே வாஸி
காள் பெருமாளென்று மிப்படி [illegible] யத்திரியு ம

த்தனையோவென்று நினைந்திராதே உங்களய்யரோ பாதிமுடியுஞ்
சூட்டிப் பத்துக்கிலு மாணையுஞ் செங்கோலும் நடத்துவ ரென்று
நினைத்திரும் ஸீதாபிராட்டியு மப்படி யுடன்கேடாகத்திரிகை
யன்றியிலேதான் ஸிம்ஹாஸநத்திலே அபிஷேகம் பண்ணியிருந்தா
ப்போலேக்ருதாபிஷேகையாய் ஸிம்ஹாஸநத்திலே யிருந்து ப்ரகா
ஶிக்குமென்று நினைத்திரும் அயோத்யாவாஸிகாள் இப்படித்திருவ
பிஷேகம் பண்ணினவநந்தரம் அபிஜநஸ்தா நமேவா பந்தும்ஸ்வா
ஸமாஸ்ரயந் வாடஜாநிஸத்ராவமேக மீமாஸ்யேகாயயோர்ஸம்வ்ருதம்
பிதாக்ருதம் ஸங்கல்பாநீளன் றிக்காடு தானும் படைவீடோ பாதி
நிறைகுடி யென்று நினைத்திரும் அ அன்றியிலே ராமம் தஶரதம்
வித்தி மாம் வித்தி ஜநகாத்மஜாம் என்றும் தேரொழிந்துமா வெழிந்துவ
ணமே மேவியென்றும் கலையுங்கரியும் பரிமாவுந் திரியுங்கானங்கட
ந்தென்று அநுஸந்தித்தவர்கள் வயறு பிடிக்கும்படியென்று மிக்
கால்நடையோவென்றிராதே பத்துதிக்கிலும்வ்ருக்ஷங் ளுடக்கமா
னதேர்களிலே ஏறித்திரிவரென்று நினைத்திரும் ஸம்விஷ்ட நகாத்மஜாம்
துன்னுவெயில் வறுத்த வெம்பரமேற் பஞ்சடியாள் மன்னனிரா
மன்பின் வைதேவியென் றுரைக்கு மன்னநடைய வணங்கு நடந்
தினளே என்று பிராட்டியும் துஷ்ப்ரவேஶமானகாட்டிலே யென்று
ம் இப்படிநடந்துதிரிய மத்தனையோவென்று நினைத்திராதேநானு
ங்க ளய்யருகே தேர்தட்டிலே யிருக்குமாப்போலே வ்ருக்ஷாதி
களிலேபிராட்டியுங் கூடவருவரென்று நினைத்திரும் அயோத்யாம்
அடவீம் இக்காட்டிலேயோ உருவத்திரிந்துவிடப்புகுகிறதென் றிரா
தேயிதிலேயிப்போது நித்யவாஸம் பண்ணப்புகுகிறாப்போலே
கிடீர் மீண்டு புகுந்து இப்படைவீட்டிலேயும் நித்யவாஸம் ப
ண்ணப் புகுகிறதென்று நினைத்திரும் ௯-ஆகவிப்படி போகுகிற
விடத்தில் அஸ்வாஸ்த்யத்தையை யநுஸந்தித்துப் பிற்கலித்து யிளை
யபெருமாளோடேற்றி வார்த்தை சொல்லித்தாகயிறே ஆவாஸத்திற்
தோற்றுகிறது இது ஸ்ரீமத்வசநம் அஹோ ஸௌஸீல்யம் கிந்த நந்த
ந:। வசநம் ஜநஸ்ய நாத்ர மேமுதம் ஸ்வீமேரைவம்ஶ்ரிதா:॥
பாஷ்யவியக்தம் ச்லோகம் வேதஸ்யோபப்ருஹ்மணம் என்றும் அநு
ஷ்டுப் ஸந்தாநம் வேதஸ்துத்யம் நோக்ஷிதம் ப்ரோக்தம் என்றும் வத்தி
ரகத்தில் லத்தையைப் பிடித்தில்லை யாம்படியாய்ப் போகுகை

க்குமுறகோலி நிர்க்கிற இளையபெருமாள் நிலைக்கிச்சேரா து இது
சேரும்போது இங்ஙனே பொருளாகவேணும் ஸாக்ஷித்வாதி கைங்
கர்யாஸாராஜேஷ்டத்வாதா தேவஸக்ஷயே என்றுங்களய்யரளவி
ல்நீர்நெகிழ்ந்து நிர்க்கிற தொன்றுண்டு அத்தைவிட்டு பெருமாளை
ப்பெற்றுறென்று மாகாரத்தாலே யாபிலும் அவரொபாதி யிவரு
மொருதருண்டென்று நினைத்திருக்கவேணும் ஸாக்ஷித்வாதியென்னை
யும் அவர்கை பிடித்தாரென்கிற வாகாரத்தாலே நெகிழ்த்திருநே
பெருமா ளோட்டை ஸம்பந்தத்தாலே பிராட்டியை ப்ராதிபத்தி
பண்ணியிருக்கிறமாத்திரம் அவரோட்டை குடற்றுவக்காலேதானு
மொருத்தி யுண்டென்று நினைத்திரும் ஸ்யோஸ்ஸ்ரீத்வாதிவநாநம
ரஸோவாஸ்ஸ்யெந மஹாதிராவவ: என்றுபெருமாள் விரும்பினகாட்
டையே படைவீடாகநினைத்து இவ்வூரை நெகிழ்ந் திருக்கிறதொ
ன்றுண்டு அத்தைவிட்டு அவர்தங்க ளய்யர்சொல் மாறாமைக்காகக்
காட்டைவிரும்பினாப்போலே தம்பிசொல் மாறாமைக்காக இப்ப
டைவீட்டையும் விரும்புவர் ஆகையாலே யித்தையும்அவரொபா
திஉஜ்ஜீவநமென்று நினைத்திருக்கவேணும் இப்படி யிளையபெரு
மாள் நினைவிதுவேயாகிலும் ஸாத்விகஸஹஜத்தாலேகலங்கிச்சொ
ல்லுகிறுனையாலே முன்பு சொன்னவையும் ஸத்யமாகக்குறை
யில்லை ஆகையாலங்குள்ள குறைகளை நினைத்து நெஞ்சாறற்பட்டி
ராதே அவ்வோ விடங்களுக்குத் தக்கபடியே பேணிக் கொண்டு
போகப்பாரும் மஹாதாதயஸாஸ்வம் மெநஸெந யாதாமஹூதி
தெநதெநஸஹமஹூதி என்றும் காஶ்யபேஷ்ஜநஸம்ஸாரு என்
றும் ஸ்ராயாஸ்ஸ்ஸ் ஸிதமஹேஷ் என்றும் நிழலுமடிதாறுமானோ
மென்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே துடர்ந்துகுற்றேவல் செய்யப்பார்
மஹாவஸதஸ ஸாமேயம் நாஷேஎன்றும் அந்தமில்பேரின்பத்தடி
யரோடிருந்தமை என்றும் இருந்த விடத்தேயிருந்து ஜெஸவஸம்
பண்ணவேணு மென்று கிலேஸமயமில்லை பின்சென்றவில்லியென்
றுபேர்படைக்கப்பாரீர் தாதமலவிஷயத்திலே போராடி ஓரடி
புகிரநின்றவர்களை மனாவித்து வார்த்தைசொல்லக் கட்டவதென்கிற
ஸம்ப்ரதேயாலே அய்யரொன்று சொல்லுகிறுள் அன்றியிலேதூத

தனிச்லோகத்ரம் ஏகாதசச்லோகம்:-

உம்மைப்பெற்றாரும் கைகேயி படைத்தபேர் படையாதபடி பண்ணப் பாரிரொன் றுவவ்ரித்து வார்த்தைசொன்னு ளாகவுமாம் யதாஸுகம் யதாஸங்கல்பம் ஸுகமென்றாய் நன்மைகளும் வந்ததுவரைக்கண்டு போகப்பாரும் இவர்ஸுகத்துக்கு [illegible] ஸ்வாதந்த்ர்ய [illegible] கரிஷ்யாமி என்று அச்சேதத்திலே அடிமை செய்யப் பாரித்து அவருக்கு அதுகிடையாதே ஸுக்ரீவம் அக்கரையு மிக்கரையுமாய்ப்பிரிந்து [illegible] மாகையிறே அங்ஙனன்றியிலே யதாஸுக மென்றது [illegible] யதாஸுகம் வஸதி ததா [illegible] யென்றாய் [illegible] அவருக்கு ஸுகமுடைய வாகையாலே யாதொரு படியாலே நெஞ்சிற் குறையற்றுக் கெயாயிருப்பர் அப்படியே பேணிக்கொண்டு போகப்பாருமென்றாகவுமாம். அங்ஙனன்றியிலே யதாஸுகமென்று யதாக்ரமம் [illegible] ஸுகம் ததா கதாஸி என்றாய்த்து உமக்குப்படைவீட்டிலும் ஸுகமேதாவா யிருப்பது [illegible] என்று பெருமாளோட்டை ஸம்ச்லேஷமிறே அதெங்கு முண்டாகையாலே உம்முடைய ஸுகத்துக்கு [illegible] யில்லைக்காணு மென்றாகவுமாம். இப்படி ஸ்ரீ ஸுமித்ரையார் பெருமாள் பக்கலுண்டான [illegible] த்தாலே யிளைய பெருமாளை [illegible] மாகதாம் சிக்ஷித்து வார்த்தைசொன்னு ராய்த்து.

பெரியவாச்சான் பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

தனிச்லோகத்ரம் ஏகாதசச்லோகவ்யாக்யானம்:-

[illegible] ।

[illegible] ॥

முடியானையில் கரணங்கள்போலே [illegible] யினுடைய கரணங்களும் பெருமாள்பக்கலிலே தனித்தனியே [illegible]

ஷமானபடியைச்சொல்லுகிறது ராமோ ஜநமதா த்ருஷ்டிர்த்ருஷ்டி
நிவர்த்தத கடல்கொண்ட வஸ்து மீளப்புகுகிறதோ வென்கிறு
ன்ஸர்வத்ர ஸமாஹிதஎன்றும் ஸர்வஸத்வ ப்ராண மநோஜ்ஞ
ஷ்டி:என்றும் மநோஜ்ஞ நாத: கஸ்ய கோஸலாஎன்று மவர்தம்மைக் கட
லாகச்சொல்லக் கடவதிறே ராமோ ஜநமதா த்ருஷ்டி: ராமோராமோ
ய தரவர: என்கிறபடியே வேதநாவேதநவிஸாமமறந்து வட்க்
குகிற வவர்பின்னு பின்னுக்கைக்கொடுபோக்கியது குற்றமோ ராமோஜ
நமதா த்ருஷ்டி: வக்ஷஸ்ர்வ்ய யந்தான் ராஜவான்களை த்ருஷிக்
குமதொழிய ராஜவராநுகள் வக்ஷமலெஸ த்ருஷித்துக் கொண்டு
போம்படியாவதோ ராஜவரா ராஜவேகாஸ ஸர்வேத்ரு
ஷியாயிறே வக்ஷஸ்ஸிருப்பது ஜநமதா வஷாஸ த்யாநத்துக்
கே கண்டகரணம் வாத்ஸ்யதமான மநத்தை ஜநஷிப்பதொரு
ஷோ ஜநமதா த்ருஷ்டி: யேநயேநபாதா மஹூகி யென்றும் காஷ
ராஜவந்ந லதோஷ என்றும் அவ்வஸ்துவைப் பின்செல்லுகை
யொருவேதந க்ருதஜ்ஞயிருக்க ஜவநமான ஐம்ஜ்ஞபஸஷ்ஷி
ப்பதே- ராமோஜ ஜநமதா அதுதான் செய்யுமிடத்திலொருஷெ
ஶவிஶேஷத்திலே பேருல் ஸ்ரீவேகடாசலாயது பக்கல் பண்ணு
ஸஜநயாவநத்தை இங்கேகாண விப்பிறப்பே மகிழ்வ ரென்கிறப
டியே இஷ்வாகுத்திலே ராஜவிஷயத்திலே பண்ணப் பெறுவதே
த்ருஷ்டிராஜ ஜநமதா வக்ஷஷேவாநா ஜநகர்ஷ்ணாம் என்றுங்க
ண்ணுவானென்றும் மண்ணோர் விண்ணோர்க்கென்றும் ஐமஜ வு
ய ஜநாஜ காரணம் முன்னேபோகத் துடங்கினவாறே நீக்கி நின்றக
ண்ணும் அதின்பின்னே போகத்துடங்கித்து த்ருஷ்டிஃத்ருஶ்யெ
க்ஷணெ என்கிற யாகவஷத்தின்படியே ஸாராஸார விவேகம் ப
ண்ணின விஶேஷத்ருஷணை ஶக்தமாகையிறே யதுக்கடி யென்கிறு
ன் த்ருஷ்டி: நமக்ககப்பட நன்மைதீமைகளை யறிவிக்குமதுதனக்க
றியாதிராதிறே ஜேத்ருஷ்டி: எனக்குஶேஷமாய் வைத்தன்றோ தன்
காயஞ்செய்கிறது ஶேஷமானவர்க்கு ராமதாகி ஶயாயாநம் ப
ண்ண வேண்டாவோஜேத்ருஷ்டி: அழிகியதாக நெடுங்காலம் பழகிப்

போந்தோம். மே த்ருஷ்டி: ராமமநுகதா விஸ்ருஷ்டகாநநா நானிரு க்கவங்கே யிதொருகண்ணே நாட்ட மிருந்தபடியென் மே த்ருஷ்டி: இதுதான் ஸாத்ம்யமாய்த்தாகிலும் யிப்படிச்செய்யலாமிறே மே த்ருஷ்டி: கைகேயி ஸம்பந்தாகளுடைய கண்ணாகி லிப்படி செய்யாதிறே. ஸம்ஜாதபாஷ்பஸ் ஸஜநஸ்ஸமந்தாத் என்று யிதுக்கு வழிகாட்டிக் கொடுத்தேன் நானேயிவர் மே த்ருஷ்டி: கண்டதிலேகால்தாழும்படியவனானவென்னுடைய த்ருஷ்டியாகையிறேயிப்படி செய்கிறது மே த்ருஷ்டி: அவ்விஷயத்திலே ப்ரவணமானபடியாலே அதுதான்விட்டுப் போகச்செய்தேயும் இவனத்தோடே தனக்கு ஸம்பந்தத்தை யெடுத்துக் காட்டுகிறான் பெற்றதாயானா விட்டகன்று என்றும் பெண்பிள்ளைதான்விட்டுப்போகச் செய்தேயிறே திருத்தாயார்யெந்தன் மடமானென்று ஸம்பந்தஞ்சொல்லுகிறது மே த்ருஷ்டி: ராமமநுகதா என்னுடைய வஶ்யமாகு லென்னெஞ்சை பின்செல்லுமத்தனைபொக்கி ராமனை பின்செல்லுவதே அதுக்குஉறுவதென் தனக்குவிஷயமானவளவும் பின்செல்லுகிறது அநந்தரம்மீளாதோ வென்னில் அத்யாபி ந நிவர்த்ததே அதிக்ராந்தேபி ராகவே என்று அவர்ஸ விஷயத்தைக்கழிந்த யிப்போதும் மீளக்காண்கிறிலோம் த்ருஷ்டிரத்யாபி ந நிவர்த்ததே யிங்கேவரி லின்னமும் கைகேயி ஸம்வத்திலேவிழிக்கவேண்டில் செய்வதென்னென்கிற பயத்தாலே யின்னமும் வருகிறதில்லை மே த்ருஷ்டிரத்யாபி ந நிவர்த்ததே ஒருவனுக்கொரு க்லேஶம்பிறந்தால் பரிஹாரகர்த்தாக்களானவர்க ளடையவந்துதவக் கடவதாயிறே யிருப்பது ஆகவித்தனை நான் ராமவிரஹத்தாலே க்லேஶிதனான விவ்வளவிலும் வந்துதவுகிற தில்லை மே த்ருஷ்டிரத்யாபி ந நிவர்த்ததே நெடுங்காலம் பண்ணினவாஸனையெல்லாங்கிடக்கவொராவணம் ஸாநுஜம் ஸஶரீரம் என்கிறபடியே நம்மை தேராகமறந்து வாராதொழிவதே த்ருஷ்டிரத்யாபி ந நிவர்த்ததே போனபெருமானை மீட்கமாட்டா தாகிலும் தான் மீளத்தட் டென்ன. ராமமநுகதா த்ருஷ்டிரத்யாபி ந நிவர்த்ததே யேதேனுமாக அவ்வஸ்துவைப் பின்சென்றார்க்கு ந ச புநராவர்த்ததே என்கிறபடியே

மீட்சியில்லையாயிருந்ததிறே மீட்சியில்லையாவது என் அதுவு ம்மைவிட்டு போயித்தோ மீளுகைக்கென்ன நத்வாபஸ்யாமி கெ டுவாய்தோற்றுகிற கௌஸல்யே யன்றுகாண் சக்ஷுரிந்த்ரியமாவ து சக்ஷுரிந்த்ரியமாகையாலே காகுத்ஸ்தம் நயின்பு வனவாஸத்தி ஙியானவுன்னைக் காணாமையாலே போயித்தென்கிறான் நத்வாப ஸ்யாமி உன்னைக்காணாதபோது கண்தோற்றுதெயும் உன்னைக்கண் டபோது கண்விழித்தும் போகக்கடவனான நான்நீமுன்னே நிற் கச்செய்தே காணுதொழிகிறேன் த்வாமென்னை சஸந்நிதியாக ச்சொல்லா நிற்கச்செய்தே நத்வாபஸ்யாமியென்கிறபடி யென்னெ ன்னில் நத்வாபஸ்யாமி சக்ஷுஷா ஸத்ருஸேனாமி ஸஸாஜ்ஞாத: ஸமெ ணேதம் என்றுவார்த்தை சொல்லுகையாலே ஸந்நிதியெ யென் று சக்ஷுவித்தே னத்தனை சக்ஷுரிந்த்ரியங் குடிப்போகை யாலே ப்ரத்யக்ஷிக்கப் பெற்றிலேனென்கிறான் நத்வாபஸ்யாமி அவர்மு கத்திலே விழிக்கபெறுதொழிந்தால் அவனைப்பெற்ற வுன்முகத்தி லேயாகிலும் விழிக்கலாமென் றிருந்தேன் அதுவுங் கிடையாதொ ழிவதோ ராமம் மேகஸ்யமதாத்ருஷ்டி: நத்வாபஸ்யாமி ப்ராணவசிகர மான கண்தானே அவர்பின்னேபோகையாலே ஸஸந்நிதமாயித் து ஸந்நிதையான வுன்னையோகாணப் பெறுகிறிலேன் நானெ ன்செய்வெனென்கிறான் ராமமேவ சக்ஷுஷ்மதாத்ருஷ்டி: நத்வாபஸ்யா மி அண்டர்கோ னணியரங்கனென் னமுதனைக்கண்ட கண்கள்மற் றொன்றினைக்காணாவே என்றுமாப்போலே அவ்விஷயத்திலேஆழ ங்கால் பட்டுதுபினி வேறொன்றைக்காண வைத்தே னென்கிறான் இப்படி சக்ஷுரிந்த்ரியந் தனக்குதவாமையாலே ஸ்பர்ஸேந்த்ரியத்தை க் கொண்டாகிலும் ஜீவிப்போ மென்றுபார்த்து அவள்பேரை ச்சொல்லிஆறுகிறான் கௌஸல்யே வனஷேஜீவிதஸ்ரொ ணோ ராமே யத்ருஷ்டிஷ்டிவத்ஜெ என்றுதென்றல் பகையாய் பெருமாளுடைய ச யத்தில் முடியத்தேடுகிற கைகேயியுமொருத்தி கிம்சுசர்த்வெஜா ஷிதெதாதேஸ்ரயம் ராமே ஸஸேம் என்று அவர்வரவ்கிறொகத்தில்முடி யத்தெருகிற நீயுமொருத்தி கௌஸல்யே கௌஸல்யா லோகமாதா மஸவ்ஷயவெயம் நஸ்லி ஈ, நீநாடுவாழமொனாராயித்துப்பிள்ளைபெ

ற்றபடியும் அதெல்லாங் கிடக்கநாட்டோடு என்னொடுவாசியறக்கெடு
ம்படியாவதே ஸகலஸ்ரு ஸாதுஸமாஶ்ரிதஸநகாதிகலோயான கை
கேயியை யித்தனைபோது கண்டகன்கள் ஶூபஸ்வகளையான வுன்
னைக்காணா தொழிவதே, இவனிப்படி தன்தளர்த்தி தோற்ற ஸ்வா
மிஎன்றழைத்தவாறே தியங்கின விஷயனையுமிழக்கலாகாதே, புகு
கிறோமென்று தனுக்கோடே கிட்டவந்து செய்யவேண்டுவதெ
ன்னென்று கேட்க, ஸ்வாமிந் ஸர்வஜ்ஞஸ்ய என்னுடையது
ஃகமெல்லாம் போம்படி உன்னுடைய ஸிரக்ஷையாலேதடவி ஸூ
ஸிப்பியா யென்கிறான் ஸர்வஜ்ஞஸ்ய ஸம்ஶோகதிநியான
வுன்னைக் காணாமையாலே ஸர்வேந்த்ரியம் குடிப்போயித்தென் ற
றிந்தோம் உன்னுடைய ஸம்ஸ்மரணம் பண்ணினபடியாலே ஶ்ரோ
த்ரேந்த்ரியங்கிடந்ததென்றறிந்தோம், ஸ்வாமி என்றுஉன்
னுடைய நாமஸ்மரணம் பண்ணின படியாலே வாகிந்த்ரியங்கிடந்
ததென்றறிந்தோம் ஸ்பர்ஶநம் பண்ணாமையாலே அவரையு
ச்சிமோந்த க்ராணேந்த்ரியம் போயித்தென் றறிந்தோம் ஸ்பர்ஶே
ந்த்ரியஞ்செய்தபடி யென்னென்னில் அதுதெறியலாம்படி யென்னை
யணைத்துக்காணாய் கள்ளர் புகுந்துபோன வசத்திலே கிடந்ததும்
கிடவாததும் ஆராய் வாரைப்போலே வந்துபோனவர் தாம்வஞ்ச
க்கள்வனிறே என்னையும்புலனு மெழிலுங் கொண்டிங்கே நெருன
லெழுந்தருளிப்போன புனிதரொன்றாரிறே ஸர்வஜ்ஞஸ்ய இத்தனை
போதுங் கைகேயியோடே யொருமிடராய் அவனைக் காடேறப்
போக விட்டு இப்போதாகநின்று ஆரோதம்மடியா நின்றானென்
று நினைத்திருதே ஸவிஶ்வாஸத்தாலே யிக்கலக்க மிவனுக்குவந்
தேறியிப்பாவி யென்செய்வானென்று நெஞ்சிறக்கத்தோடே தொ
டவேணும்ஸர்வஜ்ஞஸ்ய அன்றுஸுக்ரீவாக்ஷிகமாகஸம்ஶ்லேஷ
த்திலே ஸகலாங்கமாகப் பிடித்தவகையாலே யந்நினை வோ
டேதொடவேணும் ஸர்வஜ்ஞஸ்ய ஸர்வாங்கங்களாலும் என்
னையணைத்து வெள்ளக்கேடாகாமே ஸாதிக்கும்படி ஸர்வாவயவத்
தாலே ஸ்பர்ஶிக்கவேணும் ஸர்வஜ்ஞ ஸர்வஜ்ஞஸ்யபெருமானை
யெடுப்ப தொப்பிப்பதாய் அவருடைய ஸங்கஸ்பர்ஶத்தாலே ஸ்பர்ஶ

யிளிதமானவக் கையாலேதொடவேணும் ஸ்ப்ருஶ்யமாநஸ்வரூபம் பெ
றிலுஜ்ஜீவித்தும் பெறுதபோது முடியும்படியாயிருக்கிற வென்னை
அங்கீகாரப்பெற்ற வுன்னுடைய வக்கையாலே யணைக்கவேணும் ஸ
மஸ்தஸ்வரூபம் நேர்கொடு நேர்கிடையா தொழிந்தால் அவருடைய
ஸம்பந்தி ஸம்பந்திகளுடைய ஸம்பந்தங்கொண்டு உஜ்ஜீவிக்கக்கடவ
தாயிறே யிருப்பது ஸாம்ஸாரிகஸம்ஸ்ப்ருஷ்டம் என்றவர் தாமும்யி
த்தலையைப்பெறுதபோது யிப்படிபட்டாரிறே வாணிநாதஸ்வரூபம்
அணியிக்கு தாமரைக்கைப் பைந்தோ வடிச்சியோடு தலையிசைநீய
ணியாயென்று அவ்விஷயத்திற் சொல்லக்கடவ பாசுரத்தை அதுகி
டையாமையாலே ததீயவிஷயத்திலே சொல்லுகிறானிறே அண்
டர்கோன் ஊதாரவிஷயங்களிற் போகாதபடிகால் தாழப்பண்ணுகி
றவிஷயத்தில் ஸௌலக்ஷண்யமிருக்கிறபடிக அண்டர்கோன்ப்ர
ஹ்மேஶாநேந்த்ராதிதேவா: என்றும் விண்ணோர் பரவுந் தலை
மகனென்றும் அயர்வறு மமரர்களதிபதிஎன்றும் சொல்லுகிறபடி
யே ஸர்வஸ்ரேஷ்ட ஸம்ஸார மத்யமான நித்யஸூரிகளுக்குநிர்வா
ஹகனாயிருக்கின்ற மேன்மையை யுடையவன், ௨ - அண்டர்கோ
ன்தனித்தனியே முடியுடையாறவராய் நிரபேக்ஷமான பெருந்திர
ளுக்கு நியாமகனானவன் ௩ அண்டர்கோன் மனிசர்க்குத் தேவர்
போலதேவர்க்குந் தேவாவோவென்றும் தேவாநாமென்றுஞ்
சொல்லுகிறபடியே ப்ரஹ்மாதிகளில், அத்யுத்தலக்ஷணரான நி
த்யஸூரிகளுக்கு மேலானவன், ௪ - இப்படிநெட்டேணியிட்
டேறவேண்டும்படி விசைகொம்பா யெட்டாதலத்தேயா யிருக்கு
மோவென்னில், அணியரங்கன் அக்குறைதீரத் தன்னைக் கொண்டு
வந்து ஸம்ஸாரிகளுக்கினவன அணியரங்கன் அரங்கத்தரவணைப்பள்
ளியானென்று மாப்போலே போக்குவரத்தற ஸம்ஸாரஸ்திதி
யாகவந்து சாய்த்தவர், ஸௌஷீல்ய ... யாவ ...
ர்வஸ்திதி, என்று அவர்பக்கல்நாய்பண்ணுமத்தைத்தாமிங்கே வந்
துவளைப்புக் கிடக்கிறவர் பயிர்த்தலையிலே குடிற்கட்டிக் கிடப்பா
ரைப்போலே ஜீவஸம்ரக்ஷணார்த்தமாக வந்துபடுகாடு கிடக்கிறவர்
அணியரங்கன் அண்டர்கோனென்கிற விடத்தில் அவர்களுக்கு ம

ஞுகவொண்ணாதபடி பெரிய மதிப்போடே ஈஸ்வரனென்று நி
யாமகனுய் அது நிர்வாஹகமாகும்படியிருந்தான் இவ்விடத்தில் தே
ஶிகரில் தானுமொருவனுய்க் கலந்து பரிமாறிபுன லரங்க மூரென்
றடையாளஞ் சொல்லிப்போயித்து அணியரங்கன். ஸ்வாராஜ்ய
மான தேசத்தைவிட்டு பற்றவேண்டும்படி ஸம்ஸாரத்துக்கு ஆ
பரணமான கோயிலையுகந்தவர் அண்டர்கோ னமருஞ் சோலையி
றே அணியரங்கன் நாள்தோறும் போஷவஸ்த்ரங்களைப் பெறுகையா
லே நித்யோஜ்ஜ்வலமாய் [illegible]
[illegible] என்றும் [illegible] என்றும் திட்கொடி மதிள்சூழ்
திருவரங்கத்தா யென்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே நித்யஸம்ஸ்தமா
ன கோயிலிலே வாழுகிறவன் அணியரங்கன் [illegible]
[illegible] என்கிறபடியே ஸர்வேஶ்வரன் [illegible] யகப்ப டவிங்கே
யழைத்துதன்பக்கல் [illegible] வாஸத்தாலே இஸ்ஸம்ஸாரிகளுடை
ய ப்ரதிபந்தகங்களையும் போக்கிசேர்த்து ரக்ஷிக்கக்கடவோ மெ
ன்று அதிலே யொருப்பட்டிருக்கிற கோயிலிலே யிருக்கிறவர் அ
ணியரங்கன் [illegible] என்றுஞ்சொல்லுகிறப
டியே அவர் [illegible] த்தாலே யுகந்து வர்த்திக்கிற தேஶம் நி
த்யவி[illegible]யிலே யிருக்கும்போது அங்கு குறைவாளரில்லாதப
டியினாலே தான் குறைவாளனுய்த் திருப்பது இங்கேவந்தபின்பா
யித்து ரக்ஷ்யவர்க்கம் பெற்று [illegible]ராய்த் திருவரங்கச்செ
ல்வராயித்து நமக்கு [illegible] போலே யாயித்து
அவருக்குக் கோயிலு [illegible] யிருக்கும்படி [illegible]ான வித்
தாலும் உமக்குப் பேறென்னில் என்னமுதனை எனக்கு யாரகனு
ன என்னமுதனை தேவர்கள் [illegible]தத்தில் [illegible] அதாவதுதான் உ
ப்புநீராய் [illegible]மாயுடம்புநோவக்கடையவேண்டி ஶரீரத்தை
ப்பூண்கட்டக் கடவதாய் இத்தனைபட்டாலும் மாளும்படியாயிரு
க்கும், இது ஸ்வாரஸ்யமுமாய் [illegible]முமாய் [illegible]
முமாய் [illegible] பூண்கட்டக்கடவதாய் நித்யமுமாயிருப்பது
அமுதனை [illegible] என்றும் [illegible]
[illegible] என்றும் [illegible] என்றும்

விஷ்ணோர்வேதி வாமேஸ்வஉக்ஷ: என்றும் தூயவமுதையென்றும் ஆரா வமுதே என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே ஒருக்காலுந் தெகிட்டாத வமுதமாயித்து அண்டர்கோனணியரங்க னென்னமுதனை உபயவி பூதி யொருதட்டும்நாறொரு தட்டுமாயன்றோ விஷயீகரித்தது அண்டர்கோ னென்கையாலே நித்யவிபூதி யோகஞ் சொல்லி த்து அணியரங்க னென்கையாலே லீலாவிபூதியோகஞ் சொல் லித்து அவ்வோபாதிதம்மையுமொரு விபூதியாக நினைத்து யென் னமுதனையென்கிறார், திருமால்வைகுந்தமேதிருப்பாற்கடலேஎன் தலையே யென்றுமாப்போலே அண்டர்கோனென்கையாலே ஸ்வா மித்வஞ் சொல்லித்து அணியரங்கனென்கையாலே ஸௌலப்யஞ்சொ ல்லித்து என்னமுதனையென்கையாலே வாத்ஸல்யஞ்சொ ல்லித்து அண்டர்கோ னணியரங்க னென்கையாலே கல்யாணதமக ஸ்வாமித்வ யென்கிறார் என்னமுதனை யென்கையாலே உபயஸ்வாமித்வ யென்கிறார் (யென்னமுதனை) தமேவம் விதிவா க்ருதக்ருத்ய இதி, என் றவனைபெற்றுஇவன் க்ருதக்ருத்யனாப்போலே யாயித்து இவரைப்பெ ற்றுஅவர் க்ருதகாரனபடிஇப்படி நிரதிசயமோஹனானவிவரை ப்பெற்றுசெய்ததென்னென்னில் கண்டகண்கள் என்றும்பாழ் போகாதபடிகடாக்ஷிக்கப் பெற்றனவாயித்துகண்டகண்கள்காண வாராய்என்றும்கடாக்ஷாஸாக்ஷாத்காராணிவக்ஷ்யஷாஎன்றுகாணவா சைப்பட்டு போலகயன்றிக்கே யதாநெடுநாளங்காணப்பெற்றன வாயித்து அமுதனைக் கண்டகண்கள் நாமரூபவிஷயமான வ ஸ்துத்தை வக்ஷ்யஸ்வவிஷயீ கரிப்பதே அமுதனைக்கண்டகண்கள் லைஷாயதேதே நயநேநாராணாம் விஷ்ணுர்ந்ஷோமாநி நிரிக்ஷ தேயே என்கிறபடியே பீலிக்கண்ணன கண்களன்றிக்கே பெற் றகண்கள் நயநாவக்ஷ்யாஹி வீக்ஷ்யதேதம்என்றும் நவக்ஷுஷாவ மாந்திகஸ்வதேதம் என்றும் கட்கிலிஎன்றும்ப்ரமாணங்கள் நிஷே யிக்கச் செய்தேயுற்பட வின்றுகாணப்பெற்ற கண்கள்அமுதனைக் கண்டகண்கள்நாட்டாரைப்போலேமாளும்படியாகவாதவண்ணிக நாமவிக்கை யன்றிக்கேநாஸ்தி நவிலைதிவை ததிவ்யதாதம் த்ரு ஷ்டதாவத்தி என்கிறபடியேமுதலிற்சிதையாதபடிகாட்சியாலே

பருகிக்களித்தனவாயித்திலை கண்கள் ஸௌந்தர்யஸாகரமென்று
மாப்போலேயொன்றுக்கொன்றொப்பாமித்தனைபோக்கிலேறு உபமா
நமில்லாதவை மற்றொன்றினைக் காணாவே. பாதிவ்ரத்ய யஜ்ஞத்தி
லே தீக்ஷித்தாய்த்திருப்பது மற்றொன்று எடுத்துக்கழிக்கைக்குப்பா
த்தம்போராதே யிருக்கிறபடி, காணாவே, பஶ்யந்தி ஸூரய: என்
றும் ஸதாபஶ்யந்தியென்றும் த்ரு[illegible]ாதி ஸூக்தியாகயிமைக்கொட்டு
வதும்செய்யாதே அநுபவிக்கிற வடிவழகுயிதொன்றுமே அநு
பவிக்கப்புக்கால்வேறொன்றில் புகறலாமோ விருப்பது அணியர
ங்கனைக்கண்டகண்கள் மற்றொன்றினைக்காணாவே, ஸாகேத ரமேஶ ஸம்ஜ்ஞ
நாதேநம் என்றும் ஸாது த்ரஷ்டவ்யதாநாவென்றுஞ் சொல்லு
கிறபடியேவோலைப்புரத்தேகண்டுப் போகையன்றிக்கே யிக்கண்
ணாலே யிங்கே காணப்பெற்றது வேறொன்று காணவற்றோ வென்
னமுதனைக் கண்டகண்கள் மற்றொன்றினைக்காணாவே கண்டபோ
தேமுகத்தை மாறவைக்க வேண்டும்படி செந்நியா யெறிந்திருக்
கையன்றிக்கேகண்கள் குளிர்ந்திருக்கும்படி நிரதிஶயபோக்யமா
ளல் அதைவிட்டுப் புறம்புகால் வாங்கப்போமோ விருப்பது க
ண்டகண்கள் மற்றொன் றினைக்காணாவே காணுதபடி அடியிலேவி
லக்கிறேயாகில் மீட்கலாமத்தனைபோக்கி கண்டபின்பு மீட்கலா
மோ அண்டர்கோ னணியரங்க னென்னமுதனைக் கண்டகண்கள்
மற்றொன்றினைக்காணாவே, உபயவிபூதிவிஶிஷ்டனாய் ஸர்வாத்மக
னான விவனைக் கண்டால் க்ஷத்ரநிவ்ருத்தோ த்ருஷ்ட்வேதம் ஸர்வத்ர
ஷம்பவதி என்றும் நாதத்துக ப்ரதி நாதஜ்ஞோம்ணாதி என்று
மாப்போலே ஸர்வமும் அஸாரமாய்த் தோற்றுமத்தனை யொழி
ய தத்வ்யதிரிக்தமாக வொன்றுந் தோற்றாதென்றுகவுமாம், மற்றொ
ன்றினைக்காணாவே என்று அவனையே யுருவக் காணுமென்றும்படி
யாயித்து அதாவது வுகந்தருளின திருமேனியில் ஸாக்ஷாத்காரம் த
ஸ்மிந் த்ருஷ்டே பராவரே என்றும் ஆத்மாவாரே த்ரஷ்டவ்ய: என்கிற
உபாயதஶையில் ஸாக்ஷாத்காரத்தைக் கொண்டுபோய் மூட்ட
அது ஸதாபஶ்யந்தியென்கிற ஃபலதஶையில் ஸாக்ஷாத்காரத்தோ

டேமூட்ட அத்யாவஶ்யகமாயிருக்கையாலே யுருவவிப்படி நடக்குமென்று கருத்து அத்தையிறே ஸர்வம் தேந மதா ஸ்ருஷ்டம் ஸர்வம் வக்ஷ்யாமி யென்று ஸ்ருதிசொல்லுகிறது.

பெரியவாச்சாம்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

தனிஶ்லோகவ்யாக்யானம் ஸமாப்தம்.

விஷயே தே மஹாராஜ ராமவ்யஸநகர்ஶிதா:॥

அபி வ்ருக்ஷா: பரிம்லாநா: ஸபுஷ்பாங்குரகோரகா:॥

ஸமாவாஸத்திலே பெருமாளை விட்டுத் தேருங்கொண்டு மீண்ட ஸுமந்த்ரன் சக்ரவர்த்தியைக் கிட்டிப் பெருமாளுடைய விஶ்லேஷத்தில் பிறந்த விஶேஷங்கள் பலவுஞ்சொல்லி உன்னெல்லைக்குள்ளுண்டான ஸ்தாவரங்களகப்படப்பட்ட பாடு தகாணென்கிறான், விஷயே தே நாட்டாருடைய ராஜ்யத்துக்கு முன்னுடையராஜ்யத்துக்கும் உள்ளவாசி கேளாய், விஷயே தே தக்ஷிணகோஸலமும் உத்தரகோஸலமுமா யுன்னுடைய ரக்ஷணத்திலே பொதுங்கியெல்லைத்தோரணத்துக்குட்பட்ட நாடடங்கவிஷயே தேஜக்ஷாகர்ணாதியம் ஸங்க்ரஹம் தேஶமவநகாநநா என்று விளைநிலத்தோடும் மலைநிலத்தோடும் மரநிலையோடும் வாசியறவென்னுதென்றுவஸிக்கத் தீத்து இருக்கும்படி உன்னவிதான விஷயமான விப்பரப்பில் விஷயே நாடு நகரமுமென்கிறபடியே ஸவிசேஷஜ்ஞராயும் கஷ்டராயும் ஸமமோக்ஷக்களாயுமாயுள்ளநாடு யிருந்து தேகுடியாக ஆருடையது டென்னில், தே, ப்ரஜாநாம் விநயாதாநாத்ரக்ஷணாத்பரணாதபி ஸ பிதா பிதரஸ்தேஷாம் கேவலம் ஜந்மஹேதவ: என்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே பெற்றபிதா ப்ரஜைகளை ரக்ஷிக்குமாப்போலே உன்வயிற்றிலே வைத்து ரக்ஷிக்கிற உன்னுடையதே ஸ்தாவரங்களகப்பட க்ருதஜ்ஞராய் ரக்ஷவாதம் பண்ணும்படி. வர்ணாஶ்ரமாணாம் உன்னுடையதே ஸர்வஸ்ய ஸ்ரோத்ருகம் என்றும் ஸமவர்த்தி ஸம்படியான பாவஷேஶ மென்றியிலே ஸமவர்த்திம் மாம்படியான இஷ்டத்தை யுடைய வுன்னுடைய என்னுடைய

விஷயமாங்காட்டி லிப்படியாகைக்கடி யென்னென்னில் மஹாரா
ஜ ராஜாவா ராஜபுத்ரோவா என்றும் க்ஷத்ரவந்தீயுமாதல் ஸாமந்த
ராதல் க்ஷத்ரியஜந்துவாய் வைச்சுப்பெட்டைக் குடியாத லாகையன்
றியிலே தவைஸ்யம் வ்யாமிஸ் ஸவந்ரஎன்றும் ஸகாதம் ஜம
தஸ்வ்ய ஸங்க்யா என்றும் வாயஸ்ர ஸமுக வயஸ்ர ஸமஸ்தம் ஸமதீ
ஹீஎன்றும் ஒருமுள்குத்த நிலமாளுமாப்போலே இப்பரப் பட
ங்க விரக்கையாலே தடவி யடக்கியாளுகிறவுன்மதிப்பான பெரு
மையாலே என்கிறது மஹாராஜ ஸம்ஜநாத ராஜா என்றும் ஸநா
த்ஸ் ப்ரஜாஹிதோ ப்ரஜாஸ்தாவந்த ஸம்ஜத என்றும் நாம் யிருந்த
தே குடியாகவுமக்கு நல்பறிம்படி நீர்தான் நல்லீராய் இப்படி உ
மயா நமாமுமுண்டாய்ப்படி நடத்துகிறவரல்லோ ஆகையாலே
யென்கிறது அதென்பக்கல் ஸ்ரத்தைதையாலே யாய்ப்பெருமாள் ப
க்கலொரு குகாமில்லையோ வென்னில் ராமஸ்ய ஸந கஸ்யந்தா:
மணாஹீராம் ராமஸ்ய என்றும் வல்வினையர்கின்ற மணங்களை யு
டையவராய்என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே பெருமாள் தங்களுடை
ய மணங்களில் பாட்டாலேயென்கிறது, ராமஸ்ய ஸநகஸ்யந்தா:
என்று யெல்லாரோடும் வரையாதே பொருந்தும்படியான பெரு
மாளுக்கு ஐஸ்வர்யம் வறுவதேயென்று கோஷித்தார்கள். (ராமஸ்ய
ஸநகஸ்யந்தா:) எல்லாரையும்வாழ்விக்கும பெருமாளுக்குயிதொ
றுவஸ்ஸம் வறுவதேயென்று கோஷத்தால் வ்ருக்ஷங்களாகின நின்று
வற்றிமாசின ராமஸ்ய ஸநகஸ்யந்தா: இப்படி கோஷித்தவர்கள் தா
ஞாரன்னில் அவிவ்ருக்ஷா: அறிவுடைய வேதநரல்லஅறிவில்லாத
மரங்கடகப்பட அவிவ்ருக்ஷா: வ்ருக்ஷாஅபி, வ்ருக்ஷங்களென்கிறது உ
ம்மகாரத்தாலே சேதந்யர் ஜந்துக்களேயல்ல ஸ்தாவரமகப்
படகோஷித்தனவென்கிறது அவர்கள்தான் கோஷித்தபடியுண்டோ
வென்னில் உத்க்ருஷ்டவந்த தேவதா: என்று வநதேவதைகள்கூ
ப்பிட்டன அதஸ்ஸு அபதாநு நாமா: என்றும் த்ருமஸ்யஷ்பம்
காநநவந்தோவ்ருக்ஷா: என்றும் ஆனைகளும்த்ருமங்களுங்கவ்வினபு
ல்லுக்கடவாய் சோரநின்றன வென்றுசொல்லித்திறே உமேயவதி
யநம்யாமோ மஹா ப்ரஸ்தாநமேவா, ராமேணாஹிதா நாம் அகி

ஸஞ்ஜீவிதம் ஹிநம் என்று கேஷர்கள் க்லேசித்தார்கள் அவ்வள
வேயல்ல மரங்களும் க்லேசித்தன வென்கிறது வ்ருக்ஷா கூடைகட்
டியுலருதல் பாறிலே தட்டியுலருதல் செய்தமரங்களன்றியிலேதளி
ருமுறிபுமான பசுமரங்க ளகப்பட உலர்ந்தனவோவென்னில் வ்ரு
க்ஷாகஷிவசிஷ்டாநாம் வ்ருஷிஸேஷம் நபிறேஆகையாலே ஸிக்தங்களா
ய் பாத்தியிலே நிறம்ப நீர்நிற்கச்செய்தே யுலர்ந்தன வசிஷ்டாநாம்
தறிகை யிட்டு வெட்டுண்ட மரங்களடியற்றால் வாடுமாப்போலே
வாடித்தின வசிஷ்டாநாம் இப்போதிவ்விஸேஷ க்லேசத்தாலேசெரு
க்குவாடித் திந்தனே போக்கிவனதிஜீவகே ஈசநம்ஷேநரம் வஷம்ஸதா
தவி என்று உசிர்கிடந்தால் என்று கூடியுயும் நன்மைவருமென்கி
றவ்ருவிஸியாலே பெருமாள் பதினாலாண்டு கழிந்தால் வருமொன்
றும்நசைபாலே கறுகித்தினவில்லை பஷ்டாநாம் ஸாகைகளில் ஸ
ஞ்சரஷ்யமாய் யிளசாங்கெ முந்துகள் வாடுகை யன்றியிலே வ
ஸிகாஷ்டாநாம் மரங்களி லடிப்பணையோடு தலைப்பணையோடுகொ
ம்புகளிலடியோடுதலையோடு முத்தலிலையோடு இளவிலையோடுவா
சிறவெங்குமுலர்ந்தன வெறுமிலைகளேயோ வாடித்தன வென்னில்
ஸவஷ்டாம் கஷகோரகாம் பூக்களோடு குருத்துக்களோடு அரு
ம்புகளோடுவாசியற வெல்லாஞ்சோர்ந்தன ஸவஷ்டாம் கஷகோ
ரகாம் புஷ்மாகிறது மலர்ந்தபூ கஷ்மாகிறது முகிழ்கோரக
மாகிறது கடுமொட்டு இவையடைய உலர்ந்தன ஸவஷ்டாம் கஷ
கோரகாம் வ்ருக்ஷாகஷி ஸாவேருஸதகஸிதாம் வசிஷ்டாநாஸவ
த்துவள த்ரானை மனிதருடம்பு மெலிந்துமுகம் வாடிறுப்போலே
மரங்களும் பூக்களோடு செருந்துகளோடு ஸாகைகளோடு ஸா
கிகளோடுவாசியற கொழுவிய வாய்ப்பெருத்துச் செய்ஸிசுமான
மரங்களடையநோகி யுலருவதுஞ் செய்தன விஷயெவ்ருக்ஷா: வசி
ஷ்டாநா: உன்னெல்லைக்குள் வ்ருக்ஷாவநேஷுராநா ஸாஸஷிவமாயி
றைச்சு வளர்ந்த பண்டைவீடுகூழ்ந்த மரங்களோடு பரட்டைகளா
ய்காட்டிலேதானே முளைத்து வளர்ந்தவெல்லைநிலத்தில் மரங்களோ
டுவாசியற வெங்கு முலர்ந்தன வென்றாகவுமாம்.

பெரிய வாச்சாம்பிள்ளை திருவடிகளேசரணம்.

—*—

அதிஶ்லோகத்ரயம் ஶ்ரீயாதவஶ்லோகவ்யாக்யானம்.

ஸஹஸ்ரஶ்ருங்கத்ரிதோஷவனமிதி ராமஜாவதோமிதி

யஷ்டிவ்ய வஸதி கஸ்கஸ்மாத் கஸ்வோரஷவதந்திநஃ

உத்யானகண்டோபியம் ஸஹ்யம் விபோலவந்தகாநநா என்று நாடு நகரமுங் காடும் மலையுமான ஊர்களுக்கெல்லாம் ராஜ்யத்துக்குள் பெருமாள் யெழுந்தருளி யிருக்கையாலே வீறுபெற்றது திருச்சித்திரகூட மென்கிறது ஸமஸ்த அல்லாத யிடங்களைப்பற்ற விறுடைத்தாயிருக்கை வீறுடைமையாவது, எல்லாரும் விரும்பும் படியாயா யிருக்கையிறே அப்படிக்கெப் பெருமாளெழுந்தருளி யிருக்கையாலே பண்டேயி யிருந்ததே குடியாகவந்து படுகாடுகிடந்ததிறே எழுந்தருளி யிருக்கையாலுள்ள வைலக்ஷண்யமொன்றுமே யோயுள்ளதென்ன விசித்ரகூடம் ஸதேஶஸ்தாவரந் தன்னுடைய விலக்ஷணமென்கிறது, ஸர்வஸ்மாத்பரனான (பரப்ரஹ்ம) பரம்ஸ்வரூபம் என்று திருவயோத்யையில் நின்றும் காடேற யெழுந்தருளுகிற பெரியபெருமாள் ஸ்ரீராமதேவதாநுகூலத்துடைய ஸௌமாந்ரதையாலே அங்கே பதிகொண்டாற்போலே திருவயோத்யையில் நின்றும் காடேற யெழுந்தருளுவதாக ஜாதாஶ்வாஸ்ஸாம்ஸ்ருஷ்டாம வயஸ யென நிவஸிதாம என்று வனேவனே வாஸங்கள் தோறுந்தட்டித்திரிகிற பெருமானும் இவ்விடத்திலே பிராட்டியுந்தாமுமினிதமரும் படியிறே சித்ரகூடத்தின் ஸௌமாந்ரதை - விசித்ரகூட நானாவிதநாநாவர்ணங்களாலும் நானாவிதமான தாதுக்களாலும் நானாவிதமான கொடுமுடிகளாலுந் திருவுள்ளம்பிணிப் புண்ணும்படியாஸ்யஸ்தமா யிருக்கை இப்படி விசித்ரமான வணக்கமுடைமைகளை யுடைத்தாயன்றோ திருவயோத்யை யிருப்பது. அத்தையோ சொல்லுகிறதென்ன - (அவஶாமிதி) கல்லுங்கனை கடலும்வைகுந்தவானாடும் புல்லென்றொழிந்தன கொலென்று கைவிட்டுப்போந்தவை போலேயோ அமர்ந்தினி துறைகோயிலென்கிற படியே அவனுகந்து வசிக்கிற விமலையென்போல வென்றில்

ஶ்ரீபூநீளாதேவீபி: பெருமாளும் பிராட்டியும் சேரவெழுந்த ருளியிருக்கையாலே திருமாலிருஞ்சோலை மலையென்று அழகரும் நாச்சியாரு மெழுந்தருளியிருக்கிற திருமலையோடொப்புச் சொல்லலாயிருந்தது இப்படிக்கிம்மலைக்கேற்ற மென்னென்ன யதுஶிஶு வஸதிர்காகாஸுரஸ்ய: பிறந்துடைத்துப் பொகட்டுப்போன திருவயோத்யைபோலு மன்றியிலே பிறந்தபோதே பொகட்டுப்போன மதுரைபோலு மன்றியிலே யாதொரு மலையிலே நங்கள்குன்றம் கைவிடானென்கிறபடியே விடாதேயெழுந்தருளியிருக்கிறார். இப்படியிருக்கிறவர் தாமாரென்றில், காகாஸுரம் இக்குலமாக உஜ்ஜீவிக்கும் படியான பெருமையையுடைய பெருமாளென்கிறது. காகாஸுரஸ்யாயதுஶிஶு வஸதி யதுகுலத்திலே பிறந்து, திருவயோத்யையிலே எழுந்தருளியிருக்கிற பெருமாள் யாதொருமலையிலே யெழுந்தருளி யிருக்கிறார். காகாஸுரஸ்யாலய யதுஶிஶு வஸதி இம்மலையின்மேலேயெழுந்தருளி யிருக்கிறபோதே யிக்குலத்துக்குக்ஷேத்ரமாயிருப்பதொரு ப்ராஹ்மணவன் ஶ்ரீசரண ஸேவையாயிருக்க வதின்கழுத்திலே நின்றாப்போலே யிருந்தது காகாஸுரஸ்யாலய யதுஶிஶுவஸதி பரன்சென்றுசேர் திருவேங்கட மென்கிறபடியே வைகுண்டவ யிகவ்ருஷ இனிதமர்ந்தருளுகிறதிறே இப்படியிம்மலையிலேயெழுந்தருளியிருக்கிற வஸ்துவநாராயணதேயாலே ஶேஷஶாயியாக இருக்குமோவென்னில் காம்போஜவநாதிதேயதவசியானவெருவனை தன்செருக்காலே ஸமஸ்தலோகத்திலே ஐஶ்வர்யாதிக்யமான நந்தநவனத்திலே யிருந்தாப்போலே யிருந்தது. காம்போஜனுடைய தோப்பு வைதாயஸ்ஸே நந்தநவனத்தைச்சொல்லுவானென்னென்னில், அயோத்யா வஸிஷ்டரான தோப்புகளை விட்டு வ்ருக்ஷாதி பரிஸரமானதே னமரும் பொழிற்சாரலிலேயெழுந்தருளியிருந்தபோது, வெருவனநுஸந்தாயாராணை நவைதாயத்தைவிட்டு ஐஶ்வர்யாதிக்யமான நந்தந வனத்திலே யிருந்தாப்போலேயிருந்தது. இத்தால் ஸம்ஸாரஸங்கோசாதி விஷ்வக்ஸேனையான ஸம்ஶ்லேஷப்புக்குள் அவன் உகந்தருளின திவ்யதேஶம்ஸே உத்தேஶ்யமென்கிறது.

பெரிய வாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளேசரணம்.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ஸமிதெளவெ ராக்ஷஸ [illegible] ராவணஸ்ய [illegible]
[illegible] என்கிறபடியே
[illegible]தேவர்கள் ராக்ஷஸர்களுடைய [illegible]
ப்போக்கும்படி [illegible] வடிவுகளும் ராக்ஷஸஸ்த்ரீ களு
டைய [illegible]ங்கள் வாங்கும்படி கழுத்திலே கட்டின கப்படங்க
ளும் ராவண[illegible] தங்கள் ஸ்த்ரீகளுடைய விறித்த
தலை- [illegible] என்று ராக்ஷஸிகள் தலையி
லேயாம்படி தாங்கள் விறித்த தலைமயிரும் [illegible]
[illegible] என்கிறபடியே அவர்கள் [illegible]
களிலே [illegible]ங்களாம்படி தங்கள் [illegible]ங்களிலே [illegible]
[illegible]ங்களும் - [illegible] என்கிறபடியே
அவர்கள் கைகளையெடுத்து கூப்பிடும்படி தாங்கள்தொடுத்த அஞ்ஜ
லிபந்தங்களும் [illegible]
[illegible] என்கிறபடியே அவர்கள் கண்களிலே கண்ணீர் பாயும்படி தா
ங்கள் கண்ணுங்கண்ணீருமாய் - [illegible] என்றும் [illegible]
[illegible]
[illegible] என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே [illegible]
[illegible]நவர்கள் ஸ்வர்க்கத்தைச் சென்று சேருமாப்போலேயும் [illegible]
[illegible]ங்களானவை [illegible] யணுகுமாப்போலேயும் [illegible]
ங்களானவை [illegible]ங்களைச்சென்று கிட்டுமாப்போ
லேயும் [illegible]ரானவர்கள் [illegible]வைச் சென்று கிட்டுமாப்போ
லேயும் ஸ்ரீயஃபதியைச் சென்று கிட்டி [illegible]
[illegible] என்று [illegible]
பண்ணுவார்களாகத் தொடங்கி [illegible] என்று
[illegible] தேவர்நாட்டிற் பிறந்து படாதனபட்டு மனிசர்க்காய்
என்கிறபடியே அழிவுக்கிட்டு திருவாபரணச்சாத்தியிலே யிருக்கக் கட

தேவர்வதத்தைத்தாய் ஹிரண்யாக்ஷவதம் பண்ணுத்தும் கேவலம்
திர்யக்த்வத்தாலே போராதென்று நரங்கலந்த சிங்கமாய் ஹிர
ண்யநிரஸநம் பண்ணுத்தும் மஹதோ மஹீயாந் என்கிறவடிவை
குறளுருவாக்கி அல்லிமலர் மகள்போகமயக்குகளை மறந்து ப்ரஹ்ம
சாரியாய் த்ரிவிக்ரம ப்ரதிஷ்டீயாஸ் என்றும் மௌஞ்ஜ்யாதார
காரம் என்றும் அலம்புறிந்த நெடுந்தடக்கை யென்றுஞ்சொல்லு
கிறபடியே ப்ரஹ்மாதிகளே வதநாதிதேவர் ஹஸ்தபக்க
லிலே பதர்த்தைதை ரக்ஷித்தும் ப்ராஹ்மணரைத் ஸேவாஸிக
ஸ்வாஹாகாரஜநிதை க்ஷத்ரியரென்று ப்ரஹ்மக்ஷத்ரங்களுக்கு உத்பாதக
ராநதேவர் விஶ்வாமித்ர ஸம்பவ ஸீதாலக்ஷ்மண ஸமேதராய் நாராயண
ஜிதம் த்வயா யென்கிறபடியே ஜமதக்நிப்ரவணைகைகள் பக்கலிலே
ப்ரஹ்மக்ஷத்ரியராய் வந்துதோன்றி இருபத்தோருபடிகால் க்ஷத்ரி
க்ஷத்ரியரை ஸம்ஹாரத்துக்குப் ப்ராகாரமாக்கித்தும் தேவகீநாமென்
றும் வாஸுதேவஸ்ஸர்வம் காமார்த்தம் என்றும் அடியோ
ங்களுக்காக வந்தேனென்று ஸௌலப்யம் பண்ணிவாஸுதேவனென்
றுகையிலே ரூபம் மெடுக்கும்படி தங்களுடைய அஜ்ஞாநஸம்
ஶயவிபர்யயங்களைப் போக்கடும் அவன் ஸாரம் ஸோ
ஷயிஷ்யாமிஎன்றும்படிகண்ணினைக்காட்டி ஸர்வதர்மாந்பரித்யஜ்ய மாம்
என்றும் ஸர்வாத்மநா ராஜமார்க்கம் மத்பக்தி என்றும்
அவன் ஶரணம்புகும்படி தாங்கள் ஶரணம்புக்கும் ஶ்ரவணாநு
வர்த்தனரென்றுஅவன் ஸேவிபண்ணும்படிதாங்கள்ஸேவிபண்ணி
யும் ப்ரவிஶந்தீ என்றவன் ஸ்தோத்ரம் பண்ணும்படி
தாங்கள் ஸ்தோத்ரம் பண்ணியும் ஸர்வஸாக்ஷி என்றுதமைய
னை விஞ்ஞானும் முர்பாடஞும்படி திருவடிகளிலே நமஸ்காரயிந
நயமேயமென் றிருக்கிறவர்களை நிலையழித்துத் தரவேணு மென்று
விண்ணப்பஞ்செய்ய - ஸர்வேஶ்வரனும் ஸநாதநஸர்வேஶ்வரனும் நி
த்யாநபாயிநியான பிராட்டியும் நிதாநமாவயா ஸ்வஸ்தா
ஶரணம் என்றும் - ஜநகஸ்ய குலே ஜாதா என்றுஞ்சொல்லு
கிறபடியே - தாம் தாஶரதியாயும் அவள் ஜநகராஜநந்திநி
யாயும், திருவவதரித்து இருவருமிரண்டு டத்திலுமாகவளர்த்தரு

ஞ்சிறகாலத்திலே உத்³யோகம் இப்படி யகல விருக்கப்பெறாது. இப்படி யகலவிருந்தபோது, ரக்ஷகராகையன்றிக்கே- ஜநகஸ்ய குலே ஜாதா தேவமாயேவ நிர்மிதா என்றும், கிம் கார்யம் ஸீதயா மம என்றும், ஸ்த்ரீணாமிவ ஸ்வாதந்த்ர்யமின்றியிலே இவர்கள் தங்களாலே ஜமத்துக்கு அழிவுவருமென்று அஞ்சினபோது - ஸ்வாமி ஸ்ரீக்ருஷ்ணனாக வந்து ஸ்ரீராமனாகவும் அவதரித்து என்றும்- உபேதம் ஸீதயா ப்ராதா ஸௌமித்ரி என்றும் ஜமத்துக்கு ஸம்ஸாரமாயிருக்கையாலும் இம்மிதுநத்தைச் சேர்க்கவேணுமென்கிற விலக்ஷணியாலும் விநாஶாய ச து³ஷ்க்ருதாம் என்றும், ஸம்ஸாரி என்றும் யஜ்ஞ விஶேஷம் ஸஹஸ்ரம் என்றும், அவருடைய ஸ்வதந்த்ர ஸமஸ்த லோகத்தை அடியொத்தினவருகையாலும், விஸ்வாமித்ர ஸஹவாஸனான பராயணத்தை ஸாதிக்கத் திட்டிராமசந்த்ரத்தை உபேக்ஷிக்கவனும் வாத்ஸல்யத்தாலே மதியெல்லாமுள் கலங்கிப் பெருமானை யுள்ளபடி யறியாதே ஸத³ ஶோகஸ்ய வஶ்யாமி என்று இன்னம் பதினாறுபிராயம் நிரம்பித்தில்லவோ ஆஶோபாவதாரக வாமநஸ்து ஶ்ரீமதே என்கிறபடியே அப்ராப்தவ்யமான ராகையாலே தனித்தொருகாயத்தைக் காளல்லர் ஸகலமும் ஸமிதிபார்க்கும் ப்ரியமஸமம் நயனென்கிறபடியே முதுகண்ணாக என்னையுங் கூட்டிக்கொண்டுபோ வென்ன விஸ்வாமித்ரனுமிவர் பருவத்திற் சிறுமைகண்டோ நீர் வார்த்தைசொல்லுகிறது, சிறுமையின் வார்த்தையை மாவலியிடைச் சென்று கேளொன்று ஸ்வாத்மஸாவித்துப்போயிக்கேட்க முறித்தாயாகில், வஸிஷ்டாதி மஹாத்மாக: வேதவேதாந்தபாரகா: என்றறியுமவர்களுமாய் ஸர்வஜ்ஞருமாய பலருமான இவர்களைக் கேட்கமாட்டாயோ வென்றீடேற்றியிசைவிக்க விவனுமிசைந்து, ஏகாகி ஸ்ரீமானே ஶ்ரீராமனவென்றிவனுக்குக் கஷ்டவிநியோகமாகப்பிள்ளைகளிருவரையுங்கொடுக்கவவனும் ராஜபுத்ரர்களைக் கொண்டுபோய் ஸித்தாஶ்ரமங்களாலே ஸமித்தியை நிரஸிக்குமாப்போலே அவர்களை யிடுவித்து தாடகையை நிரஸிப்பித்து ஸகலஸம்ஸாரிகளும் ஸஹிதமாய் வந்து ஸுபாஹுப்ரமுகரான உபயவித ஸத்ருக்களையும் போலே தாடகா ஜநிதரான ஸுபாஹுமாரீசர்களையு மழித்து அதுதன்னில் உ

க்ரூரப்ரக்ருதியயோர ஶ்ரூஷிநாமள என்றுமாப்போலே ஒரு
த்தனைக்கொன்று ஒருத்தனை யகலவடித்து, விஶ்வாமித்ராஶ்ரமத்ராணம் ப
ண்ணி ஸ்ரீமதிலைப்பு ஸ்வகாமநாஸ என்றும் ஜாதவேதோமுகாத்ஸம
ஸ்ருஷ்டிம் என்றும் ஸ்ருஷ்டியைப் பெறும்போது கந்யாஶுல்கமாகப் பெ
றவேண்டுகையாலே விஶ்வாமித்ரேண ஸஹிதோ யஜ்ஞம் த்ரஷ்டும் ஸமா
கத: என்று ஜநகனுடைய யஜ்ஞ ஸதஸ்ஸத்திலே சென்று த்ர்யம்பக
னையு முபாஸித்து வில்லிறுத்து மெல்லியல்தோள் தோய்ந்தாயெ
ன்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே ரௌத்ரமான வில்லை யழைப்பித்து தே
வதாஸாந்நித்யத்தாலே வந்தவதினுடை தோஷம்போம்படி திரு
க்கையிலே வாங்கி மஞ்ஜூரோபணம் பண்ணி ஸம்ப்ரதத்தையான
பிராட்டியையுங் கைப்பிடித்து மீண்டுவருகிறவளவிலே ரோஷபூ
ரசுபட்டுதோவென்று க்ஷத்ரியனாய் வந்த பரஶுராமனைக்க
ண்டு வசஸ்த்வஸ்யைனை வக்ர வசதி வக்ரதையாய் ஸ்வபம் வைஷ்ணவ
தேஜோஹ்ருதாத்தி என்னக்கடவ பெருமாள் தமக்கதிஶங்கை பண்
ணி பாணோநாமம் ஸ்வபமோதம் ஸ்வயம் தேஜஸ் தகவிலோகமி என்று பேர்
வாசிக்கும்பிணங்கி வந்தவனுகையாலேபெருமாள் திருநாமஞ்சொ
லவுஞ்சி ஸ்வாயாபணமாக வென் பிள்ளைகளுக்கு ஸுமயவ்ருதாநம் ப
ண்ணவேணுமென்றிரக்க இவ்வார்த்தையைக் கேட்டும் வ்ருவமர்ஷம்
போலே கிளர்ந்தெறிகிற விவனைகண்டு தணியவிடுவோமென்றுபா
ர்த்து வஸிஷ்டாதி ரிஷிகளும் ப்ரதேவ்ருஷ்டா ஹீலங்காஶம் ஜ்வலந்தமிவ
பாவகம் ரிஷிபோரமநாபிதிக் வசோவாமிய பரஶுராமவது யென்கிறப
டியே உன்னையொழிய ராமோஹம் ரமண்டோவென்று பெருமாளு
டைய ராமத்வத்தையு மவன்தலையிலே யிரட்டிக்க மாட்டெறிந்து
நெருப்பிலே நீரைச்சொரி வாரைப்போலே குளிரவார்த்தை சொ
ன்னவிடத்திலும் அவன் க்ஷாத்ரியாகையாலே ஆறுமையாலே பெ
ருமாளும் யிவன்கையிலேயிருந்த கஷ்டமிருக்கையாலே யிறையின
னிகிறதென்று பார்த்து மேலெழுந்த க்ஷத்ரதேஜஸ்ஸோடே அத்
தைவாங்கி ஸஹஜைர்நதவ்ருத்தைர்லோகம் ஶோஷிக்கும்படி பண்ணி
லக்ஷ்யம் ஸஹஸ்ரம் பராக்ராமிஸ்வாம ஸர்வலோகம் ஸ்ரீமந்தம் த்வேஷாவஹ்வ
ராமோஸ்ர்க கஸலிதேத க்ஷைதவ்ய என்றவனும் தன்ஸ்வாபாவிகமோ

நப்ராஹ்மணர்த்துக்கிடாக ஸ்வஸ்திசொல்ல தன்னுடைய வைஷ்ண
மானவில்லை வாங்குகையாலே பெருமாளுடைய வைபவம் ஸர்வ
லோகவிஸ்தீர்ணம்படி மழுவேந்திப்போக பெருமாளும் ப்ராஹ்மணோ
ஸீதிவர்த்ததே என்று இவன் ஸ்வஸ்திசொல்லுகையாலே ப்ராஹ்ம
ணனென்றறுதியிட்டு அறுகுந்தாளியும் பறித்திவன்காலிலே பொ
கட்டுகும்மிட்டு மாரில்நூலே கடகாகவிட்டு ரக்ஷித்து மீண்டு திரு
வயோத்யையிலே புக்கு இச்சரக்குப்பெறுகைக் குட்பட்ட வரு
த்தமறியுமவராகையாலே இவள் சீர்மையையறிந்து ராஜ்யம் ஸீத
யாஸார்த்தம் விஜஹார பஹூந் ருதூந் இது யென்கிறபடியேபெருமா
ளும் பிராட்டியுமினிதமர்ந்தெழுந்தருளியிருக்கக்கண்ட ஸ்ரீமதி
பிராட்டியானவள் லோகமாதா ஜநகாத்மஜை தசரதஸ்நுஷை நீ தானு
ம்நாச்சியாரோபாதிக் கோஸமாகிறியாகையாலும்படா தஸ்ஸாமர்த்யோ
ராத்ரேண ஸம்ஸாரணீக்ஷ்யம் என்று தனக்கு வகுத்தபரமஸாரஸ
தாரத்திநுடைய தேஜஸ்ஸமிங்கே ஸங்க்ரமிக்கையாலும் தன்கூத்
துக்கொக்கப் பெருமாளை ஸ்வயம்வரமாகவரிக்க ராஜாவுமிது மாப
வ்ரதநவிவாஹமாகவொண்ணாது ஸம்ப்ரதாநக்ரஹணம் ப
ண்ணி வைக்கவேணுமென்று பார்த்து பௌரஜாநபதம்த்ரி
ரோஹிதாதிகளைத்திரட்டி மந்த்ரித்து மந்த்ரயித்வா தஸ்யக்ருத்யம்
ஜ்யோதிர்நிரூபம் ஸ்வயம்வரமிஷ்ட்வா ஹவிதா ஸ்லாகிஷ்டம் விதிவத்
தம்ராஜம்ராஜீவதாக்ஷம் யௌவராஜ்யே ப்ருஷம் என்கிறபடி
ஸம்பந்நநக்ஷத்ரே ப்ருகுலத்திலே பெருமாளை யபிஷேகம் பண்ண
க்கடவதென்று நிஸ்சயித்து அதற்குவேண்டும்ஸம்பாரங்களைப்ப
ண்ணி லோகஹம் வ்ருத்திஹஸ்தி என்றும் யௌவராஜ்யே ஸம்யோ
க்ஷ்யேஹம் என்றும் நாட்டாரோடு ராஜாவோடு பண்ணின வா
சைப்பாடுகள் தாங்கள் பண்ணின தாகையாலே எண்ணின வாறு
கவிக்கருமங்க ளென்கிறபடியே யவை ஸகலமாய் ஸ்ரீவாஸம்க்ரஹ
தீஹஸ்திவ்ருத்திஷஷ்டிஸகாநநே என்றும் தவஸ்விநாம் ரமணப்ரத்ரு
ஸஹஸ்திஹஸ்தி ராக்ஷஸாந் என்றும் ஸத்ய ஸங்கல்பானவர் தம்மு
டையஸங்கல்பம் ஸங்கல்பம்படி கைகேயி ஸம்யாஜயத்ரதியா
ய்நின்றுகலக்கி காட்டிலே யெழுந்தருளி தண்டகாரண்யவாஸிகளா

தபஸ்விகளைக் காணும்போது ரிக்தஹஸ்தேந நோபேயாத் என்
கிறபடியே வெறுங்கைகொண்டு காணலாகாதென்று பார்த்து விராத
வதப்ரஸங்கச் சென்றுகாண அவர்களும் மஹாராஜரைப்போ
லே பெருமாளுடைய வீர்யத்திலே அதிஶங்கை பண்ணிப் பரீக்ஷித்து
த்தெளியவேண்டாதபடி விராதவதத்திலே ப்ரத்யக்ஷமாகக் கண்டவரா
கையாலே விஶ்வஸ்தராய்வந்து பரிபால்யோ நோ த்வயா ராம வத்யமாநாந் நிஶாசரை:
என்று எங்களை ரக்ஷிக்கவேணுமென்று ஶரணம்புக, ஸ்வர்க
ஸ்தம் விதித்வா ஸத்யேந தாந்ருஷீந் ப்ரதிஜ்ஞாய என்று கொடுத்து ஜயா
த்மாநம் ப்ரதிஜ்ஞாதம் ஸந்த்யஜேயம் கதஞ்சந என்கிறபடியே
ஶரணம் புகுந்த ருஷிகளுக்கு ப்ரதிஜ்ஞை பண்ணின ருஷிகளாஶ்ர
த்திலே ஸபரிகரமாயெழுந்தருளியிருக்கிற பெருமாள் ஸந்நிதி
விஶேஷத்தாலே ஸ்வாபாவிகமான ஸௌகுமார்யமுடைய வநவாஸத்திலே ப
ர்ணஶாலையுஞ் சமைத்து ஸர்வேஷாம் ஶரண்யா ஸீதா
ஸதயா - விராதஜந்மாநாம் வித்யாவஶ்யம் ஜநக. ரக்ஷணே ந
வஹ்நிஸத்ராவென்று நாச்சியாரோடு இளையபெருமாளோடுங்கூட
இனிதமர்ந்தெழுந்தருளியிருக்கிறவளவிலே தஶமுகனுடைய ஸோதரி
விதாஜராமைய ப்ரஹ்யா ஶூர்ப்பணகா என்று ஶூர்ப்ப
நகியாயிருக்கிற ராக்ஷஸியானவள் யாத்ருச்சிகமாக வந்து அடியா
கவந்து கிட்டி ப்ராப்ய விஷயமாயிருக்கச் செய்தேயும் ஸஹஜமா
ன வாஸநையாக விசேஷஜ்ஞாநம் பிறவாமையாலும் ப்ரத்யக்ஷ
மான முன்னாக பற்றாத வளவன்றிக்கே அவ்விஷயத்திலே காம
மோஹத்தை வார்த்தைப்பண்ணி நக்ஷத்ரிக்கிலக்காக உதக்ரா க்ஷு
க்ஷண்டலஸ்ய ஶ்ரீராமஸ்ய பஶ்யத: உஜ்ஜ்வலம் விஶ்ரு
தகர்ணநாஸம் மஹாபலம் என்றும் கூரார்ந்தவாளாற் கொடிமூக்
குங்காதிரண்டும் ஈராவிடுத்தென்றும் காதொடுகொடி மூக்கன்றுட
னறுத்தகைத்தலத்தா வென்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே தக்ஷிண பா
ஹுவான இளையபெருமாளாலே தாங்கை தொடாராய் வைரூ
ப்யத்தை விளைப்பிக்கவிரூபைவாய்த் திரிஶிரஸ்ஸோடே கர
ஸம்ஸ்தாநம் கர்ணநாஸா என்று வார்த்தைமூக்கும் வடிகிற ருதி
ரமுமாய்த் தன்ஜ்யேஷ்டனான கரனுக்கறிவிக்க அவனும் க்ரோதித்து

வ்ருக்ஷாவ்ருதஸ்மி கேநகஸ்மைவம் ரூபவாயி ரூபவதீ தா - உன்னை யிப்படிச்செய்தவர்களார் அவர்களைத் தெளியச்சொல்லென்று கேட்க - அவர்களை இன்னதொன்று அடையாளந் தெரியச்சொல்லுகிறாள், கருணை - என்று தொடங்கி வசந்தள தஶரதஸுதாஹாம் ஸ்ரீராமராம ஜாநகீ என்று இன்னார்மகனென்றும் இன்னபேரையுடையவரென்றுஞ் சொல்ல ப்ராப்தமாயிருக்க கருணாரூபவலாவந்நள என்று பருவத்தையிட்டுச் சொல்லுவது வடிவழகையிட்டு சொல்லுவதாவதென்னென்னில் - இவனுக்குச் சௌரூபம் பிறந்ததித்தனைபோக்கி சௌரூபம் பிறந்ததில்லையிறே ஆகையாலே கார்ஶ்யோ ஹி தா என்கிற தன்னமிதிஸம் வடியிட்டு ஹநுமாந் முன்னென்று பாராதே தன்னுடைய ஸ்நேஹத்தைச் சொல்லுகிறாள். ஸந்தேஹமாகிலுமாம், ப்ரீதியாகிலுமா மிவ்விஷயத்தில் அகப்பட்டவர்களுக்குப் பணியிதுபிறது, யாநிராமஸ்ய லிங்காநி என்று அடையாளம் தெரியச்சொல்லென்று, பிராட்டி திருவடியைக்கேட்க த்ருஷ்டிஸ்ருஷ்டி ப்ரஶம்ஸை என்று சொல்லுவதற்கு முன்னே - ராமம் கமலபத்ராக்ஷம் ஸர்வஸத்வமநோஹரம் - என்று சொன்னானிறே இவைதனக்கு ப்ரியோக்ரூபவசநங்கள் சொல்லவென்றுமுண்டிறே அதிலே - ரூபவாந்விவிக்ருபீர: நாமதிக்ரூரா என்கிற க்ரூர்த்திலே ப்ரியஹிதவியாந ரூபத்தைமுற்படச்சொல்லுகிறானாகவுமாம். அன்றியிலே ஸந்தேஶ ப்ரத்யக்ஷ ஸாவஜ்ஞாநம் த்ருஷ்டம் என்று குபிதையாகையாலே ஸ்நேஹமதாஶத்தை சுவஸராக வெளியிடுகிறார்களாகவுமாம் இதிலே - ராமபிம்ஹீ ஸர்வஹ்ராஶம் கஷ்டவஸ்த்ருஷ்வஸம் - ஜாநகீஸம்ஜாவதெ த்ருஷ்டாராக்ஷஸீ கார்ஶ்யோ ஹி தா என்கிறபடியே தானவளைக்கண்டு காமுகையாகைக் கடியாயிருப்பதொரு ஸுகக்ஷபணமான ஆகாரமும் தன் வலிமாவத்தாலுண்டான கொடாதிஶயத்தாலே தயோஸ்து ஸஹ்ருதாஸயிரம் விநயஸ்ஸம் யென்றுஞ் சொல்லுகிறவளாகையாலே கோபமேவம் ஸுதாவியஷ: - என்றிவர்களை அளவிட மாட்டாதே அருகிலிருக்கிற ஹநுமானானவனுக்கு - ஸுக்ரீவாதிகளதாஸ்ள தாஸள யமுவாரிணள என்றவர்கள்எளிமைசொல்லுகிறதொரு ஆ

காரமும் ராக்ஷஸர்களைக் கொன்ற வீரத்தைச் சொல்லுகிற ... என்றிவர்
களுக்குஞ்சினவளாலும் அவன்நெஞ்சிலே எறிச்சல் பிறக்கைக்காக
வும் ... ராக்ஷஸர் ...
... ... என்றுகையுங்வில்லுமாய
வ்வாண்பிள்ளை புறப்பட்டால் நீயோ அவர்முன்னே நிற்கிறாயெ
ன்றவர்களுடைய வாண்மை சொல்லுவதொரு ஆகாரத்ரயமும் வி
வக்ஷிதம் அதில் முற்பட்ட வாகாரத்தில் யோஜனையிருக்கிறபடி- த
... ...
... வீர ... அவர்களுடைய பருவமிரு
க்கிறபடியும் வடிவழகு இருக்கிறபடியும் செயலிருக்கிறபடியும்மி
டுக்கிருக்கிறபடியும் கண்ணழகிறபடியும் ஒப்பனையழகு இருக்கிற
படியும் அவர்களிருவருக்கு முண்டித்தனைபோக்கி வேறொருவர்க்
கு மில்லைகா ணென்கிறாள். என்னையிதுவிளைத்த வீரிரண்டுமால்வ
ரைத்தோள் மன்னவனென்றும் என்னையகப்பட இப்படி யாக்கி
த்து அந்த ... - தாருணௌ- ... என
ன்றும் ... என்றும் அரும்பினையலரையென்றும் ...
... யிவளொரு ராக்ஷஸிகெ யாட்சியாகச்
சொல்லுகிறாளிறே- இதுதான் ராக்ஷஸிகளுக்குப் பணியாயிருந்த
திறெ ... ...
... என்றாளிறே ... தரு
ணர் ... னவர்களோடு ... னவர்களோடு ...
... வோடுவாசியற கரியாறொருகாளை என்றும் காளைபுகுதக்கனா
க்கண்டேனென்றும் ... யகப்படுத்திக் கொள்ளுவது
பருவத்தையிட்டிறே அப்பருவத்திலே யாய்த்திவளும் முற்படவீ
டுபட்டது, தாருணௌ- இவள் - ... பெருமாள்
பக்கலிலேயாகில் ... இளையபெருமாளாகி லி
ரண்டுபக்ஷத்திலும் ஒருத்தரேயமைந்திருக்க ... ச் சொ
ல்லுவா னென்னென்னில், ... வீரள என்றழ
குக்கு மாண்பிள்ளைத்தனத்துக்கும் ஒருவற்கொருவர்குறையாமை

யாலும், லக்ஷ்மணோ லக்ஷ்மிஸம்பந்நோ பஹி:ப்ராண இவாபர: என்றும் ஶ்ரீ
மாந் லக்ஷ்மணஸ்துஷ்டோ நாதிவீர்யவாந், ஸர்வதைவ ஹி ராமஸ்ய
ஸம்மத: ப்ரியத: ஸதா, ஸ்நேஹ ஸம்பந்நோ நிதர்ஶநம் என்
று நான் லக்ஷ்மிவாந் ஸுதராமபி ஸ்நேஹமாகையாலே உனக்கு
பொருந்தினவனல்லன் இவன் லக்ஷ்மிவாந் ஸுதராய் விவாகம்பண்ணவே
ணுமென்கிற வாசையையு முடையனா யிருக்கிறான் பின்பு இவனை
ஸத்தாவாகவரியென்று பெருமாள் திருவுள்ளமாக அவ்வழியாலே
இளையபெருமாள் பக்கலிலே இவள் வைஷம்யமாக ஸுந்தரா
ஸர்வ ஹாயந ஸதாமீத்ரை - ஸுமநஸ்தா விஶேஷ
ஸுஸ்வாமிநா ஸ்வயமேவ என்றவர் அடிமையானவெனக்கு நீ யா
னால் நீயுமடிமையாவா யித்தனை அதுவணங்கலி லரக்கரானவுங்களு
க்குச்சேராது, நாச்சியாரகவாழலாம்படி அவர்தமக்கு இளையநங்கை
யாராகப்பாராயென்று யிளையபெருமாள் சொல்லபெருமாள்பக்க
லிலே- துவக்குண்டமாக விருவர்பக்கலிலுந் துவக்குண்டு இப்படி
வைஷம்யமாகையாலும் வைரூப்யத்திலும் விரூப
வதிர் ஸதாவிஎன்று ப்ரயோஜகத்தாவாயும் உபஸ்தர்வம்
விஶ்லேஷ ஸந்தாவஹ ஸதாவம் என்றிளைய பெருமாள் க்ரியா க
ர்த்தாவாயுமாக விப்படி யிருக்கையாலே காமரூபிணீ ஸம
ஸமய் ஸதாரயிஷ்யதி காம் ஜநகாத்மஜாம் நீ காமம் என்றிருவரை
யுங்கூட்டாகச் சொல்லுகிறவ ளாகையாலும் இங்கிருவரையுமொக்
கச் சொல்லுகிறாள், தருணௌ இருவராய் வந்தாலொன்முன்றின்று
மொன்று மாப்போலே ஒருவரிருவராய் வந்தன்றோயென்னையுடழி
த்தது தருணௌ- தம்பிதமயனால் பருவத்திலேயுஞ்சிறிது வே
றுபாடுகாணலாயிறே அப்படியன்றியிலே யொருபடியாய் காணி
ருக்கிறது புனர்பூசம் பூசமாய் பின்னானும்- முன்னானுமானால் அ
த்தனைவாசி தெறியாதிறே இப்படி பருவத்தையிட்டு மயக்குமித்த
னையாய் வடிவு தன்னைப்பார்த்தால் போலியாயிருக்குமோ வென்
னில் ரூபஸம்பந்நௌ- ரூபத்தைப்பார்த்தால் அழகுவேண்டியி
ருப்பார்க்கு அவர்கள் பக்கலிலே இரந்துக்கொண்டு போகவேண்
டும்படியாய் காண்கூடுபிறித்து கிடந்தபடி - ரூபஸம்பந்நௌகாசே

ஞர்தாதை என்றந்த காமனைப்பட ஸாக்ஷாந்மந்மதமந்மத: என்றிவ ர்திருமேனியிலேகடாக்ஷத்திலே உத்பந்நனானையன்றோ அவ்வழகுதா னுண்டாயித்து, ரூபஸம்பந்நௌ - உஜ்வலந்தம் ஸ்ரீ ஸல்லக்ஷணம் ஸ்ரீ மத்த்வம் திஷ்டதி என்கிறபடியே முற்படவாஸ்ரயமுண்டாய் பின் பு அவ்வாஸ்ரயத்திலே மத்வங்க ளுண்டாகை யன்றிக்கே ரூப ஷாக்ஷிண்யஸம்பந்நௌ ப்ரஸந்நம் என்கிறபடியே ரூபகுணாஸ்ரய ங்கள்ஸௌந்தர்யங்களாய்க் காணவர்கள் பக்கலிருக்கிறது - ரூ பஸம்பந்நௌ - வடிவுடைவானோர் தலைவனே யென்றும் அச்சோ வொருவழகியவா வென்றும் என் பூலையாள ஒருநானுன்னுலகத்தா லாளாவென்றும் காரார்திருமேனிக் கண்டதுவேகாரணமாப்பேரா ப்பித்தாத் திருதருவனென்றும் ராமேதிராமேதி ஸதைவ பு த்த்யா விசிந்த்ய வாசா ப்ருவதி என்றும்பெண் பிறந்தாரை பிச்சேத் திவாய்வெருவப்பண்ணும்வடிவு காணவருவது அவர் தம்பியாரன் றோ மற்றயாவர் யிவர்களிருவருடையவும் வடிவழகுலேகாண நா னுழலுகிறது இவ்வழகேயா யணைத்துப் பார்த்தாலுறைத் திருக்கு மோ வென்னில், ஸர்வாங்காநாம் - முரட்டு ராக்ஷஸரான வுங்களைப் போலே யன்றுகாணவர்கள் ஸர்வாங்கமிருக்கிறபடி - பூவிலே அணை த்தாப்போலேகாணிருப்பது ஸூக்ஷ்மாங்கஞ் சொல்லுமவர்களும் க தலீ ஸ்தம்பஸங்காஸௌ என்றும் ராஜீவலோசநௌ என்றும் பூவை ப்பூவண்ணா வென்றும் காயாம்பூ வண்ணாவென்றும் ஸத்ருத்தை யிட்டிறே சொல்லித்து, ஸர்வாங்காநாம் வடிவிணையில்லா மலர்மக ள்மற்றைநிலமகள் பிடிக்கும் மெல்லடியென்றும் பூவிற் பரிமளத் தையும் மண்ணிற் பரிமளத்தையும் உபாதாநமாக வுடைய பிராட் டிமாரு மகப்பட அணைக்கையன்றிக்கே அடுத்தடுத்து பார்க்கவும் போராதபடியாய்க் காணவர்கள் ஸர்வாங்கமிருக்கும்படி - ஸர்வாங்கா நாம் - நடந்த கால்கள் நொந்தவோவென்றும் அடியாரல்லல் தவிர்த் தவசைவோவென்றி லிப்படிதான் நீண்டுதாவிய வசைவோ வென் றும் தாளாலுலகமளந்த வசைவே கொலென்றும் ஸௌகுமார்யாநு ஸந்தாநமகப்படத் திருமேனிக்குப் பொராதென்றுக்ரந்தாளவர் வயிறுபிடிக்கும்படியாய்க் காணவர்கள் ஸர்வாங்கமிருக்கும்படி ஸர்வ

க்ஷோபா- திவ்யஜ்ஞாநகாரணொருவனிறே இவர்கள் இளைமையைப் பாரீரிரண்டு காமராய்க்காண் தோற்றுகிறது ஸர்வாவயவஸௌந்தர்ய க்ஷோபா அவனநங்கனுமிறே யிருப்பது கந்தர்ப்ப ஜநகோதிநாம் என்கிறபடியே ஸர்வவான்களாய்க் காணிந்த காமர்க ளிருப்பது ஸாக்ஷாந்மந்மத மந்மத: என்றுகாமனுகவே வர்ணித்துச் சொன்னுளிறே இப்படி யெழிலு மழகுமாய் ஶரீரத்திலே யகப்படுத்து யளவெயாய் கிட்டியனுபவிக்கப்பார்த்தா லுடற் குடுக்கமாட்டாதபடி ஶைத்யாதிகளை யொ விருப்பதென்றில் ஸௌரபவன- ஸௌகுமார்யத்தில் வந்தால்தோற்றும் மடநெஞ்சமெம்பெருமான் ஞாணற்கென்றும் வளையெடுத்துபெருமானுக் கிழந்தேனென் வரிவிளையென்றும் பெண்பிறந்தார்தோத்து எழுதிகுடுக்கும்படியாய்க்காணிருப்பது ஸௌரபவன-ஸர்வகந்தஸ்ஸீதயாஸஹ விஜஹாரபஹூந் ருதூந் என்றும் மைந்தனை மலராள் மணவாளனை என்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே ஸௌந்தர்யத்தில் வந்தால் ஶத்ருக்களைக்கூட ஒருபடிப்பட நடத்தாநின்றாலும் எதிர்த்தலை ஶத்ருவாநாய் தாமே ஶத்ருவானம்படி காணவர்கள் ஸௌரவத்திருக்கும்படி யன்றிக்கே- ஸௌபவன, காதற்கடல் புரைய விளைவித்த காரமர்மேனி நங்கண்ண னென்கிறபடி பருவத்தையும் வடிவழகையும் சிவப்பையுமிட்டு பிறரைப் படுகுலைப்படுத்தித் துடிக்கும்படிபண்ணிப் பின்னையவர்கள் நினைவிலோரடியும் புகுராதபடியாய்காண் அவர்கள் ஸௌந்தர்யவஸாய ஸௌரபத்திருக்கும்படி யென்னவுமாம்- ஆகவிப்படி ஸமுதாய ஶோபையிலும் அவயவ ஶோபை மட்டமா யிருக்குமோவென்றில் - புண்டரீகவிஶாலாக்ஷ- அதுகண்ணழகைத் தப்பினுலன்றோ வேறொரு அவயவத்திலிழியவொட்டுவது- புண்டரீகவிஶாலாக்ஷ - அவையெல்லாங்கிட்டினுல் அழிக்குமவை இனியிது அங்கனன்றிக்கே தூதுசெய்யக் கண்கள் கொண்டொன்று பேசியென்றும் தாமரைக்கண்கள் கொண்டறியதியூலோ வென்றும் தூதிலேதோற்றினபோதே யழிக்கும்படியாய் காண்கண்களிருப்பது புண்டரீகவிஶாலாக்ஷ புண்டரீகஸிதாம் ஹோஜமிறேஸர்வஜ்ஞநயநா: வொரா: என்றுங்களைப்

போலே எரிவிழியா யிருக்கையன்றிக்கே ஸௌம்யமாயிருந்தபடிகாண் · வாத்ஸல்ய விஸாலாக்ஷன - ராக்ஷஸியொழியான கருவிழியுஞ் செவ்விழியுங் கண்பரப்பும் ஆகிய ஸௌந்தர்யத்தாலே நிரதிசயமாதல் ஸௌகுமார்யத்தாலே விலக்ஷணமாதலன்றிக்கே அவர்களுடைய ஆஸ்ரிதவாத்ஸல்யம் உதித்திருந்தபடிகாண் வாத்ஸல்யவிஸாலாக்ஷன அவர்தாம் என்று தம்மைமறந்தாராகிலும் யஸ்யவாத்ஸல்யவீக்ஷிணி என்கிறபடி அகவாயிற்கிடந்தவாத்ஸல்யத்தை கோட்சொல்வித்தாரா நின்னதாயித்துக் கண்கள்தான் வாத்ஸல்ய விஸாலாக்ஷன - பாற்கடல்போலேயக்கண்களுக்குள்ளாவகலம் ஒருவரால்கரைகாண வொண்ணுதபடியாய் காண்கண்களிருப்பது - வாத்ஸல்யவிஸாலாக்ஷன - கண்ணிலுண்டான தெளிவுக்கு வாத்ஸல்யத்தையொருபோலிசொன்னேமித்தனைபோக்கி அகலத்தைப்பார்த்தால் கடலிற்புக்கார்க்கரைகாணமாட்டாதே மயங்குமாப்போலேபுடைபரந்துமிளிர்ந்து செவ்வரியோடி நீண்டவப்பெரியவாய் கண்களென்று மித்தனைபோக்கிவேறொரு பாசுரமிடவொண்ணுதுகாண் · வாத்ஸல்யவிஸாலாக்ஷன, உயிர்க்கெல்லாந்தாயாய் அளிக்கின்ற தண்டாமரைக் கண்ணனென்றும் தண்டாமரைக்கண்ணனென்றும் தடங்கொள் தாமரைக்கண்விழித்து, இடங்கொள்மூவுலகுந்தொழ விருந்தருளா யென்றுஞ் சொல்லுகிற படியே ஜிதம் ஸ்தோத்ரத்திலே கடாக்ஷிக்கவைத்தாய்க் காண்கண்களிருப்பது - வாத்ஸல்ய விஸாலாக்ஷன - வாத்ஸல்யத்தைக்காட்டி அவர்களைத்தோற்பித்து அவர்களை ஜிதம்தே வாத்ஸல்யாக்ஷனென்றும் தாமரைக்கண்ணனை விண்ணோர்பரவுந்தலைமகனையென்றுமெழுதிக்கொள்வது கண்ணழகை யிட்டிறே - வாத்ஸல்ய விஸாலாக்ஷன அவர்களளவிலே யீடுபட்டவர்கள் நேராககைவாங்கமாட்டாதே அவர்களைவாத்ஸல்யாக்ஷனென்றும் வாத்ஸல்யாக்ஷனென்றும் தாமரைக்கண்களாலே நோக்கா யென்றும் திரியதலைசபண்ணி கால்கட்டும்படி பண்ணுவது இக்கண்களிற் தன்

ணிகாண் ஸம்ஶ்ரித விஶ்வாஸார்த்தம் ஸந்நத்தௌ என்கிறபடி உபய
த்தாலே காமர்களென்று சொல்லித்திறே ஆனால் ஸந்நத்தராக
கவேணுமே-அப்படிக்குக் கண்டதென்னென்னில், கடைக்கணெ
ன்றுஞ் சிறைக்கோலால் நெஞ்சூடுருவவே வுண்டு நிலையுந் தளர்ந்
தனையேனை என்றும்படி என்னை நிலைகுலைத்த ஸந்நத்த பாணங்க
ளிருக்கிறபடிகாண். ஸவ்யவஸாய ஶரத்தாலேயோ அசப்படு
த்துவதென்னில். சீரக்ருஷ்ணாஜிநாம்பரௌ ஒப்பனைஅழகாலுமழி
ப்பார்கள் காணவர்களென்கிறாள். சீரக்ருஷ்ணாஜிநாம்பரௌ செவ்
வரத்த வுடையாடை யதன்மேலோர் சிவளிகைக்கச் சொல்லுகி
றபடியே உள்ளுடுப்பது மரவுரிமேற் சாத்துவது கலைத்தோலுமா
யிற்றிருப்பது. சீரக்ருஷ்ணாஜிநாம்பரௌ தாருண்யரூபஸம்
ணவஸ்தாயத்தைப் பொதிந்ததொரு கீழ்ச்சீரை யிருந்தபடிகாண்
தருணௌ ரூபஸம்பந்நௌ ஸந்நத்தௌ ஸுமஹாபலௌ ஸம்ஶ்ரி
த விஶ்வாஸார்த்தம் சீரக்ருஷ்ணாஜிநாம்பரௌ - கிமிவ ஹி மதுராணாம் மண்ட
நம் நாக்ருதீநாம் - என்கிறபடியே வனமுறுகலான [illegible]ளுமகப்
பட விக்ரஹமாம்படி யிருக்கக்கடவ அம்மரவுரியுந் தோலும் அவர்
கள்வடிவிலே சேர்ந்தபடியாலே அழகுபெற்றிருந்தபடிகாண். சீ
ரக்ருஷ்ணாஜிநாம்பரௌ - ஏதேனுமாகவங்கே சாத்தவமையுமிறே ஆ
கர்ஷகமாகைக்கு - தாஸாமாவிரபூச்சௌரிஸ் ஸ்மயமாந முகாம்
புஜ: பீதாம்பரதர ஸ்ரக்வீ ஸாக்ஷாந்மந்மதமந்மத: என்கிறபடியே
பீதகவாடை யுடைதாழ விருந்தாவனத்தே கண்டோமேயென்று
ம்செய்யவுடையுந் திருமுகமும் செங்கனிவாயும் குழலுங்கண்டெ
ன்றும் பெண்பிறந்தார் வாய்ப்புலத்தும் படியாய்க்காண் இடைய
ழகிருப்பது சீரக்ருஷ்ணாஜிநாம்பரௌ - உடுத்துக்களைந்த நின் பீத
கவாடையுடுத்து கலத்ததுண்டு என்று ஸர்வஜ்ஞராசைப் படுவ
தும் பெருமானாயிற் பீதகவண்ண வாடைகொண்டென்னை வா
ட்டந்தணிய வீசீரென்று ஸுகுமாரராசைப் படுவதும் பரிய
ட்டத்தையாயித்து - சீரக்ருஷ்ணாஜிநாம்பரௌ - ரத்நவஸநதநய
க்ஷௌமவஸ்த்ரகோ ஸம்வேஷ்டிதாம்- ஶுசஸ்ஸ்ஸ விஷ்ணு தாதாரம்ஶ்என்
றும் ஸ்வருசிப்ராப்த வஸ்த்ர ஶேஷிகளசப்பட இவ்விரண்டு ஸம

ணத்திலே யுடைகுலைப்படா நின்றார்கள் [illegible]
என்று பெற்றக்காலவனுகம் பெண்பிறந்தோ முய்யோமோ வென்
றும் உடம்பையுகப்பிக்கக்கடவதுளி களாழுங் காற்படச்சொல்லவே
னுமோ எளிமைசொல்லுகிற யோஜனையில் [illegible] அவர்கள்ப
க்கலிலே சரக்குண்டாகநினைத்திருக்க வேண்டாகாண் [illegible]
[illegible] யென்கிறபடியே பூசலுக்கு ஆளாகாதார்சில
[illegible] காணிருப்பது நானேயொவிது சொன்னேன் - [illegible]
[illegible]
[illegible] என்றுபெற்ற தகப்பனகப்பட நெஞ்சா
றல்பட்டிலமிஞு [illegible] என்கிறபடி
யே [illegible] ராய்த்திரிகிறவர்களுக்கும் ஒருபூச
லுண்டோபொருவது [illegible] வளவுமன்றுகாண் [illegible]
[illegible] என்றும் [illegible]
ன்றும்ஹூ களகப்படபடுகைக்கு மேனிமினிக்கித்திரியுமத்தனைபோ
க்கி [illegible] ர்களகப்படும்படியான வாண்மை யுடையவர்களல்ல
காண் [illegible] மூங்கிற்பொந்துபோலேதோலில்பச்சையி
த்தனையோக்கியகவாயிலுள்ளீடில்லைகாண் அதுக்கடியென்னென்
ல் - [illegible] ர்களாகையாலே செல்வப்பிள்ளை
களாய்க் காணிருப்பது [illegible]
[illegible] என்கிறபடியே கடைக்கண்சிவந்துநீபார்
க்கும் பார்வையிலேமாயும்படி யிருக்கு மவர்களோ உன்னுடைய
[illegible] யங்களைப் பொறுக்கப் புகுகிறாள்வடிவைப்
பார்த்தால் திறவிய ரல்லவாகிலும் [illegible] த்தில்வந்தால் திரவியராயி
ராக்ஷேமோவென்றில் [illegible] வளவே யன்றுகா
ண் [illegible] த்தைக் குடிக்கச்செய்தேயு மகப்பட ஆள
பாட்டாதேயோதுங்கி பெண்டாட்டிக் கஞ்சிப் போகட்டுப்போ
ரும்படி [illegible] காணிருப்பது அன்றிலே [illegible].
[illegible] தானுனும் மிவர்களிருவருமித்தனைபோக்கி இவர்களு
க்குமேல் [illegible] வரப்புகுகிறார்க ளுண்டோ - [illegible]
[illegible] - என்கிறபடியேகாற்கட் டாம்படி

குழைச்சரக்காயிருப்பாளொரு பெண்டாட்டியையும் முதுகிலே கொண்டுதிரிகிறவர்களோ பூசலாடப்புகுகிறார்கள் பூசலாடமாட்டார்களென்றும் அறிந்தபடியென்னென்னில் ... விளைவதறியாமையாலே இவளுக்கு ... விளைந்தோம் மேலென்னாகப் புகுகிறதோவென்று அவர்கள்வெளுக்கவெளுக்கவிழிக்கிறவிழியிலே கண்டேன்காண் ... நீரிற்றுமனாயை வறளிலே யிழுப்பாரைப்போலே தண்ணிலமான நாட்டுக் கவர்களாளித் தனைபோக்கி வெற்று நிலமானகாட்டுக் காளல்லரென்று மிடம் அவர்கள்கண்கள்தானே சொல்லித் தருகிறனகாண் அவர் தாங்கள் ...ஆல் ...த்தாலே படையாண்டு போரத்தட்டென்னென் றிருக்க வேண்டா- ... உடுக்கைக்கொருபுடைவைய கப்பட யன்றியிலே காட்டில் மரத்தோலையும் மான்தோலையுமுடுத்துத்திரிகிறவர்களோ காசுநேர்ந்து படையாளப் புகுகிறார்கள்- ... உடுக்கிற புடைவையிரண்டு மேக ஜாதியமாகப்பெற்றதோ- உள்ளுடை யொன்றும் மேலுடையொன்றுமாயன்றோயிருக்கிறது- ... ஒன்று குடுக்க ... மொன்று குடுக்க இப்படிபலர் பக்கலாக விரந்தன்றோ விதுதானுமுடுக்கிறது ... என்றும்படி யானபிள்ளைப்பருவமுமன்றியிலே ... என்றும்படி முதிர்ந்த பருவமுமன்றியிலே பூசலென்றால் காட்டுக்காட்டென்று வரும்படியான நல்லபருவங்காண்- ... என்றும் ... என்றும் ... இன்னம் ... கொள்ளவேணுமென்று மேலே ... பருவங்காண்- ... இப்பருவ முடையாரொருவ ரமைந்திருக்கஇருவர்கூடினால் இயலாததுண்டோ- இப்பருவமும் ... யுமறியவடிவுபார்த்தால்இருவர்களென்ன பூசல்போருவதென்றும்படி ... யிருக்குமோவென்னில் ...

ரக்ஷஸாம் ஸ்வபாஹுநா என்கிறபடியேவேறொரு ஸஹாயம் வேண்டாத
படியவர்கள் தோளையும் மார்பையுங் கண்டபோதே எதிரிகள் கால்
வாங்கும்படியாய் காணிருப்பது·ருசிர ஸம்ஹநந ருசிரமென்
றும் மதிப்பாயிப்பருவங்கொண்டதுபிக்கையன்றிக்கே மஹாபல
ரிபுஸூதநோ நாமிஷ்டு நிவர்த்ததே என்றும் யஶஸ்யேவஸா
ஜநம் என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஸௌபாக்யவதியஸ்தந் துடங்கி
ஸம்பாஹ்வோ ராஜீவாக்ஷி விஶ்வாஸம் பண்ணினத்தாலே பெருமதி
ப்பாயிருக்கிறவர்க ளல்லவோ வென்றாகவுமாம் யிப்படி விஶ்வாஸி
ஸம் பண்ணுமிடத்தில் வருத்தத்தோடே தூஷித்தோ பண்ணுவ
தென்னில் ஸங்க்ராமே அவர்கள் ஆண்மைத்தனத்தில் வந்தால் ஒ
ருவகைக்குச் சிறுதுசொல்லலாம்த்தனைபோக்கி வடிவழகைப்பா
ர்த்தால் ஸௌம்ய ரூபமாய்ப் பொல்லாதா யிருக்கை யன்றிக்கே ஸ
த்ருஶஸௌந்தர்யராய்க் காணிருப்பது- ஸங்க்ராமே - அவர்களுமா
ய்ச்சிறிப் பார்த்தார்களாகில் முன்னேவந்த நாலிரண்டு பேரைக்
கொன்றுவிடு மளவேயோ- ஸர்வேஷாம் ஸ்நேஹ ருசிஜநகம் ஜ
கஸ்யஸௌஸ்யம் பதிவ்ரதா என்றும் ஸாமர்த்யம் ஸ்ரீம்ஹத்
திரோதேந என்றும் ஹ்ருதயை யிருந்ததே குடியாகநசிப்பியா
ர்களோ·இப்படி நசிப்பிப்பது எதுகைமுதலாகவென்னில்-ஸோமவ
ஶ- தோள்வலியே கைமுதலாய் காணிருப்பது- ஸோமவஶ-ஸோ
ஶ்வத்தாலே கேவலம் வாஸவஶமே யன்றுஸேநாவஶமு முடை
யவர்கள் கேவலம் ஸேநாவஶமே யன்று வாஸவஶமும்ஸேநாவ
ஶமு முடையவர்களென்று இரண்டையும் நினைத்துச்சொல்லுகிறா
ள்-ஸோமவஶ உன்னுடைய வ்யாக்ருஹவஶமும்ஸகஸ்ரகுரோகும்படி
காண் அவர்கள் வஶத்தின் மிகுதியிருக்கும்படி ஸோமவஶ-நெடு
ம்போது யத்நம் பண்ணினாலும் ஸந்தட்டாதபடிவஶாதிஶயமே
களென்கிறவிஶேஷ்யகளுடையராய் காணிருப்பது இப்படிக்கிரா
திதட்டாதென்று அறிந்தபடி யென்னென்னில்· ஸம்பரீக்ஷிபாஸ
ஶாக்ஷ வெற்றுநிலமான விக்காட்டிலே திறியச் செய்தேயும் தன்
னிலத்திலேநின்ற தாமரைப்போலே அக்கண்ணிற் செவ்விதானே
சொல்லா நின்றதுகாண்- ஸம்பரீக்ஷ விஶாலாக்ஷ - எதிரிகளென்

ருலவர்கள்பக்கலிலே- ஒரு [illegible]த்தைப்பண்ணி சிறுத்தல் பெறு த்தல் செய்கை யன்றிக்கே [illegible]மாய்க் காண் கண்களிருப் பது [illegible] என்று எதி ரிகளைக்கண்டா லுராவுகை யன்றிக்கே மேலணிப்பாலே ஒருக்கா லைக்கொருக்கால் [illegible]ங்களாய்க் காண்கண்களிருப்பது. [illegible] எதிரிகளென்று லிப்படி முகமலருகைக்கடியெ ன்ன- பூசலுக்கென்று கட்டியுடுத்து [illegible]ராலென்று அப்படி யேயிருக்கலாவது [illegible]த்திலேவந்து தோற்றினருண்டாகில்செ ய்புமதென்னென்றில் சீரக்ருஷ்ணாஜிநாம்பரௌ - [illegible] [illegible] என்கிறபடியே உள்ளுடையயு யிறுக்கி உடம்புக்கிடுமிட்டு [illegible]ாய் காணவர்களிருப்பது - சீரக்ருஷ்ணாஜிநாம்பரௌ காட் டிலே [illegible]ங்களையும் வேட்டையாடித் திரிகிறவர்களா கையாலே உடைத்தோலும் மரச்சடையுமாய்க் காணவர்களிருப்ப து ஆகவிப்படி [illegible] [illegible] ன்கிறபடியே [illegible]களை யழகாலே யழித்தும் அரிகளை யம்பா லேயழித்தும் [illegible]களை [illegible]ளாலே யளித்தும் தக்கார்க்குத் தக்க ருவிகளையுடையாராய்க்காணவர்களிருப்பது ஆனபின்புவல்லாளன் தோளும் வாளரக்கன்முடியும் தங்கை பொல்லாதமூக்கும்போக்கி வித்தா னென்கிறபடியே நான் மூக்கறுப் புண்டாப்போலே நீயும் முடியறுப்புண்டு போமித்தனைபோக்கி அவர்களோடு புக்கால் ஜ யியாதுகாணென்று [illegible]வித்துச் சொல்லுகிறாள்.

பெரிய வாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளேசரணம்.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]யாலே [illegible] வேட் டையாடின பெருமளுடைய [illegible]மான திரு

மேனியில் ராக்ஷஸாஸ்த்ர வ்ராதவ்ரணரோபண ஶிவதர ஶ்யாமா
ன ஶ்யாமளிமத்தைப் பண்ணிப்பிராட்டிஸத்தை பெற்றுளென்
கிறது- தம் ஸ்ரீயம்வர்த்தயந்தம் விக்ரஹமென்று விண்ணப்பஞ் செ
ய்யவேண்டும்படி ராக்ஷஸ ஹனநயோக்யமான தேஜஸ்ஸிலொன்னைக்
கொண்டுபோக அஞ்சுவேனென்றவளை- தம்- ஸ்ரீயம்வர்த்தயந்தம் விக்ர
ஹமென்று பிராட்டிவாயாலே ஸுநந்தநீயராக அன்று துடங்கித் தி
ருவுள்ளத்திலே கறுவியிருந்து பதினாலாயிரம் ராக்ஷஸரை முடியும்
உடலுமாகத் தெறித்து வுதிரவெள்ளத்திலே முதக்க விட்டு பிராட்
டியைக்கையைப் பிடித்துக்கொண்டு காட்டினவளை- தம்- ஆஶ்ரித
ஜநலக்ஷ்மீ ஜகன்னாதப்படியே வீரப்பாட்டுக்குச் சிறுவிரல் முட
க்கும்படி ஜவதீக்ஷ்ணமானவளை- தம்- படுக்கைதலையில்விட்டுபூவிழு
ந்து திருமேனிசிவக்கும் ஸௌகுமார்யாதிஶயத்தையுடையவளை-
தம்- உகப்பாலே அடுத்துபார்க்கில் நயமானதேஜஸ்ஸுக்கும் ஸ்ஸாந
மான திருமேனியுடையவளை தம் ரிஷிகளுக்குப்பண்ணின ப்ர
திஜ்ஞையைகடலோசையாகாதபடி தலைக்கட்டுகையாலே பூர்ணகா
மனவனை- தம் ஸ்வர்ணவிதமான பொன்னரிமாலைபோலே ஸஸ்த்ர
ஸம்ப்ராப்த வ்ரணாங்கித ஸமான ஶிவஷ்ண்ணம் விக்ரஹத்தை யுடையவ
ராயுள்ளவளை கருமுகமாலையைப்பன்னீரிலே தோய்த்தெடுப்பாரை
ப்போலே பர்யாயாஸ வஸிஷ்டமான திருமேனியைதன் பார்வை
யானப்பன்னீராலே வழியவார்த்து- ஹ்ருஷ்டா - ஜாதவாஸ்மி ஹர்ஷா தரு
டையஶீதகடாக்ஷ ப்ரவாஹம்போலே ராக்ஷஸர ஸந்தாபஹீ ஸாக்ஷி
தமான திருமேனியை தன்பார்வையாகிற பூர்ணகடாக்ஷத்திலே
தோய்த்தெடுத்து- ஸத்ருஸம்ஹாரம்- ப்ரதிபக்ஷ நிரஸநத்தாலேவ
ந்த புகருடைமை - ஸர்வோஹம் ஸர்வஸ்வமித்திக்ஷ யென்கிற பெரு
மாளுக்கு ஸத்ருக்கள் உண்டோவென்றில்- ஜநஸ்தாநவாஸிநோ ப்ரா
ண ஹரி ஜகதாதிகளாலே ஆஶ்ரித விரோதிகள் தனக்கு விரோதி
களாயிற்றத்தனையிறே மஹர்ஷீணாம் ஸுகாவஹம் - யஸ்ஸப்ராரம்பம் து
டங்கி கிமஹவிஷேத்தி என்றுவயிறுபிடித்து உபேக்ஷிதராயிருந்த மஹ
ர்ஷிகளுடைய ஸம்ரக்ஷண ஸத்ருக்க ளடங்கக்கொன்று அவர்களுக்
கு ஸுகாவஹமா யுள்ளவளை- மஹர்ஷீணாம் ஸுகாவஹம்- தம்மு

டையஸௌந்தர்ய கடாக்ஷத்துக்கு ஸத்ருஶத்தைப் பண்ணி தம்மு
டையஸத்தைக்கு ஆதாரமானவளை - ஸதோஷ- மாலையும்மண
மும்போலே ஸுகந்தம் ஸகலாபரணாந விஶ்லேஷத்தையும் ஸ்வபாவ
த்தையு முடையபெருமாள் கபிஞ்சரஶ்ரேஷ்டரான முரட்டு ரா
க்ஷஸரோடே யுத்தஸம்ரம்பம் விட்டபோது தொடங்கி ஶோகபய
த்தாலே ஸத்தைமாண்டுகிடந்த பிராட்டி திருமேனியிலொரு தீங்க
ன்றியிலே நின்ற பெருமாளைக்கண்டு ஸத்தைபெற்றா ளென்கிறது-
ஹர்ஷ- யதியுண்டானால் ஶோகம்பிறக்கக் கடவதிறே ராஜ்யலாப
யத்தை முழுக்கக்கண்டு திருவுள்ள மீடுபட்டபடி - ஸ்லோகஷ்-
அய்யர்வயற்றிலே பிறந்திலேனாகில் யெனக்கு யிப்பேறில்லையே-
ஸ்லோகஷ் இக்குடியிற் பிறந்திலேனாகில் பெருமாளென்னை கை
ப்பிடியாரோ- ஸ்லோகஷ்- இந்நிலத்திற் பிறந்திலேனாகில் இவ்வில்
லோட்டை ஸம்பந்தங் கிடையாதே - அவ்வில்லோட்டை ஸம்
பந்த மில்லையாகில் வீர்யஶுல்கையாக யிவ்விவாகங் கூடாதே
ஸ்லோகஷ்- யஜ்ஞஸமயம் ஶாஸ்த்ரத்திலே என்னையும்தம்முடைய வம்
ஶத்தையும் பெருமாளுக்கு அடிமையாக வெழுதிக்கொடுத்த அய்
யரித்தை யாகாரங்கண்டா லென்னபடுகிறாரோ- ஸ்லோகஷ்-உபகா
ஸாந்த்ரஷிஷ்வாவஹாரிணம் என்கிறபடியே- ஸர்வலோகைகரக்ஷ
கமான விந்நிலையை அய்யனையொழிய நான் காண்பதென்று வி
ஷாதி பண்ணுகிறாள்- ஸகலாபரண- வாணிஜ்யமண வேளை தொடங்
கி ஏகாந்த விஶேஷ பண்ணிப் போந்தாள் இப்போதிறே யாவ
ச்சம் ஜீவித்தது பரிஷ்வஜே ஶத்ரும்ஹநம் பண்ணினாள் - பரிஷ்வ
ஜேபரிவவணாமாகத்தழுவினாள்-பரிஷ்வஜே- பயஸ்பர்ஶமாக
த்தழுவினாள்- தழுப்புமாறுமளவுந் தழுவினாள் வ்ரணங்களாலே வ
ந்ததழும்பெல்லா மாறுமளவுந் திருமுலைத்தடத்தாலே வேதுகொ
ண்டாள் தான் கைகண்டமருந்திறே ஶஸ்த்ரவ்ரணங்களுக் காலிங்கன
மாமிடத்தி லந்தோடைந்நூறேடு வாசியில்லையே அந்தரங்கருள்
ளேறவெய்த புண்ணுக்கு மருந்தானவிது தோல்புரையெய்த புண்
ணுக்குமருந்தாகச் சொல்லவேணுமோ என்றிருந்தாள் ஒருகொடி
யாகிறதுகொழுகொம்பைத் தழுவியல்லது நில்லாதிறே ஸகலாபரண

வஸிஷ்டஸ்யேஜ- நிகர்ஷம்யோக ஸ்ரீபராஶரவ்யாஸ ப்ரக்ஷாகாரம்ஒரு கொழுகொம்புக் குண்டானால் கஷாயாராய்க்கொண்டு கொழுகொம்பை முட்டப்படர்ந்து அத்தை சிறப்பித்துக்கொண் டல்லது ஸ்வரூபம் இல்லையோ- ஸாயஞ்சாகாரானகொடிக்கு ஸதா-ஸாரவயம்பௌர்க மாயஞ்சாயாஸ்திதி நிஷ்ப்ரதி அவயம்வர்த்ர -ஞம் வஸ்ரீயதே நவிநாதூ -ஞம் என்றுமாப்போலே. கம- என்கிற பதம் பெருமாளுடைய ஸவர்ணாகாரங்களையும் காட்டுகிறது- த்ருஷ்டா என்கிறபதத்தாலே பெருமாளுடைய ஸவர்ணாகாரங்களையும் நோக்கிக் காணக் கண்ணுடையாள் பிராட்டியென்கிறது ஸதாம்ஸஹாரம் ஸஷ்டீஸ்ணாம் ஸவாஹம் என்கிற பதங்களாலே தன்னோடு கூட த்துடக்குண்டான வேதநர்க்கு ஜநிஷ்டநிவ்ருத்தியையும் இஷ்டப்ராப்தியையும் பண்ணின போதல்லது விவளைக்காணக் கண்ணில்லையென்கிறது ஸஹஸ- அத்தலைக்கு அதிஶயாவஹையாய் ஸத்தைபெற்றபடி - ஹ்ருஷ்டா - ஸதியதிஞ்ஞீ யஜாஸ்திஜ்ஞே- பௌதேஹீ. உபகாரஸ்ம்ருதி பண்ணுகிறாள் தன்காயம்ஞம் சுமந்து நடத்துகையாவது விதாஷ்ஞஸநம் தாவென்கையாலே தன் ஸம்ரக்ஷணம் பண்ணுகையிறே ஸதாரம்பரிஷ்வஜே சுதராகாணத்தால் வந்தகளிப்புக்குப் போக்குவிடு ஆலிங்கனம்போலேயிருந்தது அவருக்கும் ப்ரயோஜநம் அதுபோலே காணும்.

பெரியவாச்சாம்பிள்ளைதிருவடிகளேசரணம்.

தநிஶ்லோகத்ரம் ஷோடஶஶ்லோகவ்யாக்யாநம்.

பஜ்ஜகேஸர ஸம்ஸ்ருஷ்டஃ ப்ரக்ஷாக்ஷர விநிஸ்ருதஃ
நிஶ்வஸஜவஸீதாயாஃ வாதிவாய- 8-நோஹரஃ.

பஜ்ஜகேஸர ஸம்ஸ்ருஷ்டஃ ஸர்வப்ராணிகளுக்கும் ப்ராணம் ஸதாஹ்வான காற்றுத்தானே நம்மை ஸம்ஸ்லேஷம்பண்ணுநின்றதியென்கிறார் பஜ்ஜகேஸர ஸம்ஸ்ருஷ்டஃ இக்காற்றின்காயஞ்ச்யாஹ ஷியெழுந்து செல்லாநின்றது - பஜ்ஜகேஸர ஸம்ஸ்ருஷ்டஃ- தாமரையாள் கைவிட்டபடியாலே தாமரைத்தானும் ப்ரதிகூலித்தது. வ

ஸுகேஸர ஸம்ஸ்ப்ருஷ்ட: பாதாரம் தடேஷு கேலகஞ்ஜஸ்ஜ: என்று அவள்
தனக்கும் அகப்பட பாயகமானது நமக்கும் பாயகமாகச் சொல்லவே
ண்டாவிறே ஸுகேஸர ஸம்ஸ்ப்ருஷ்ட:- இதினுடைய பரிஜஸம்பிருக்கு
ம்படியேன் நம்மையும் மதிக்கிறதில்லையே. ஸுகேஸர ஸம்ஸ்ப்ருஷ்ட:-
இதுக்கடி கம்டகிகளோட்டை ஸம்ஸர்க்கமிறே- ஸுகேஸர ஸம்ஸ்ப்ரு
ஷ்ட:- இத்தைக்காற்றென்றிருந்தோமிது கேஸரியாயிருந்தது - ஸு
கேஸர ஸம்ஸ்ப்ருஷ்ட:- தனக்குமேலே கூட்டுப்படைப்பெற்றே வா
ராநின்றது, ப்ருதிவ்யாங்களிறே ஸஹாயம்ப்ராப்ய யிருப்பார்
இது ப்ருதிவ்யம் நற்கைகையாலே துணைதேடுமிறே இப்படி பாயக
மாய்வந்ததாகிலறிந்தருகவே பரிஹரிக்கத் தட்டென்னென்ன-
வ்ருக்ஷாக்ர விநிஸ்ஸ்ருத:- உத்ஸாரத்திலே கண்டு பரிஹரிக்க வொண்
ணாதபடி குன்றூடு பொழில் நுழைந்தே யென்கிறபடியே மரங்க
ளிலேவந்து பதிகிடைந்து நடுவே புறப்படக் கண்டதித்தனை வ்ரு
க்ஷாக்ர விநிஸ்ஸ்ருத: - செல்வப்பிள்ளைகள் வெய்யில்படாமல் நிழ
லிலே வருமாப்போலே யிதுவும் மரத்தினிழலிலே வாராநின்றது-
வ்ருக்ஷாக்ர விநிஸ்ஸ்ருத: கீழே ஸுகேஸர ஸம்ஸ்ப்ருஷ்ட: என்று ஸௌ
ரப்யஞ்சொல்லித்து- மரத்திலே தேங்கி யிடைவெளியாலே யொழு
கப்புறப்படுகையாலே மாந்த்யஞ்சொல்லித்து மரத்தினிழலிலே வரு
கையாலும் தாமரையிலுள்ள தேனியளாவி வருகையாலும் சைத்
யஞ்சொல்லித்து ஆக ஸௌரப்யமும் மாந்த்யமும் சைத்யமு
ஞ்சொல்லித்து- வ்ருக்ஷாக்ர விநிஸ்ஸ்ருத:- விடாய்த்த நம்மை மரத்த
டியிலேயொதுங்க வொட்டுகிறதில்லை இப்படி பாயகமாய் வந்தா
ல் நம்மைக்கொண்டகலுமித்தனையன்றோவென்ன நிஶ்வாஸஜவஶீ
தாயா: முகம்பழகினாப்போலே யிருக்கையாலே யதுவும் செய்ய
ப்போகிறதில்லை நிஶ்வாஸஜவஶீதாயா: ஸீதையினுடைய மூச்சுக்கா
ற்றுப்போலே யிருக்கையாலே யவள்தான் மரத்தடியிலே யொளி
த்துநின்று வருகிறாளோவென்கிற நசையாலே போகப்போகிறது
ல்லை நிஶ்வாஸ ஜவஶீதாயா: ஸ்ரீமதி ஸ்பர்ஶஜ்ஞாள ஸ்ம நிஶ்வாஸா
ந்த்வாநிந: நிஶ்வாஸத்துக்கு வேகமுண்டாகச் சொல்லக்கடவ
திறே- நிஶ்வாஸஜவஶீதாயா: ஸ்மராக்நிநாய் நலிகிறதுக்குமேல்லா

ரக்ஷை யும் நலியாநின்றது இப்படிக்கொற்ற காற்றுத் தோல் ளவோமென்றில் - வாதி காடுதன்பரப்பு நிதாளும்படி யுலாவாநின் றது அன்றியிலே வாதினென்றுவாயு கழுன்று கொண்டுபோகவொ ண்ணுதபடி தான் ஸம்பாதிக மலத்தாலே திவக்கா நின்றது - இ துதான் [illegible] இப்படி வ்யக்தமாகவந்து தோற்றியுலா வுகிறதுதானெனென்றில் வாயு: [illegible] ஜீவந [illegible] ற்றுக்கிடிப்படி வ்யக்தமாகிறது - [illegible] தெ என்று [illegible] வருக்கஞ்சித் திரிகிறகாற்றிறேஇவர்தம்மை யஞ்சப்ப ண்ணித் திரிகிறது இப்படியஞ்சப் பண்ணுகிறபடி யென்னென் னில் [illegible] மேலெழுந்த தன்றியிலே உள்ளுள்ள [illegible] கப்பட [illegible] நின்றது [illegible] இனியாளைப்போலேயி ருநாப்புச் செய்யாநின்றது இது [illegible] கத்திலே யாருவழிப்பறிகார [illegible] யாய் நடக்கிறது - [illegible] - என்கையா லேதங்களை யின்றென்று அரியாமைக்குங் கண்டால் பயப்படு கைக்காகவு மவர்களுடம் [illegible] பண்ணி வருகிறாப்போலே யி ருக்கிறது [illegible] - என்கையாலே அவர்கள் - வழிப் போகிறவர்களை - வருந்தனையும் மரத்தடிகளிலே பதிகிடந்து அவர் கள் அனுபவந்தவாறே புறப்படுமாப்போலே யிருக்கிறது [illegible] என்கையாலே யவர்கள் கைகழியப்போகாமே வக்கும்படி பண்டுகண்டறியு மாப்போலே யிருந்து உர்முடைய ஊர்சொல்லீர் பேர்சொல்லீர் என்றாப்போலே முகமறிவு சொல் லி யுகப்பிக்குமாப்போலே யிருக்கிறது - வாதி - என்கையாலே கா [illegible] கைப்புகுருந்தனையு மவர்கள் நின்ற விடத்திலே நில்லாதேபர குபரசென்றுவஸிக்குமாப்போலே யிருக்கிறது [illegible] என்கை யாலே யாரோனுந் தொடர்ந்து பிடிக்கப்புக்கால் உடம்போடேப்புதா க்கா நிற்கச்செய்தேயும் கைக்குப்பிடி குடாதே யிருக்கும்படியைச் சொல்லுகிறது [illegible] என்கையாலே மேலெழுந்தகீழ்ச்சீரை யன்றியிலேயுள்ளுள்ள தங்கடைய [illegible] க்கும்படிசொல்லுகிறது.

பெரியவாச்சான் பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

—*—

தநிஶ்லோகத்ரய: ஸத்வோபதேஶப்ரகரணம்.

ஸுக்ரீவஸ்ய ப்ராதுர்வாலிந: க்ஷத்ரியஸ்யோக்தயாதிக்யஸ்ய

ஸர்வப்ரக்ருதிஸ்வலக்ஷணஸ்யஸித்திர்க்ஷமாவாது ஸ்வதர்மோபதேஶ:

ததஶ்ஶரேணாபிஹதோ ராமேண ரணகர்கஶ: । பபாதஸ ஹஸா வாலீ நிக்ருத்த இவ பாதப: என்கிறபடியே பெருமாள் திருக்கையிலம்பாலே நினைவன்றியிலே மறுபாடுருவவே யுண்டுதறைப்பட்ட வாலியானவன் கூவி சொல்லுகிறான் - ஜாநே பாபஸமாசாரம் த்ருணை: கூபமிவாவ்ருதம் । ஸதாம் வேஷதரம் பாபம் ப்ரச்சந்நமிவ பாவகம் என்று கிட்டினாரை விழப்பண்ணுகைக்கு புல்மூடு கிணறாயிருந்தீர் அணுகினாரை முடிக்கைக்கு பொடிமூடு தணலாயிருந்தீர் இப்படி ப்ரச்சந்நபாபரான நீர் பரமதார்மிகராய் ஜடாவல்கலதரரான விஸ்ரம்பல வேஷத்தை யென்செய்யக்கட்டியுடுத்தீரொன்று தொடங்கி- விஷயே வா புரே வா தே யதா நாபகரோம்யஹம் என்றும்மோடெங்களுக்குக் காணித்தாயம் பூமித்தாயமில்லை எல்லைப்பக்கமில்லை மந்திர வழக்காட்டமில்லை வான்பகை வழிப்பகையில்லை ஜாதிப்பகை குடிப்பகையில்லை பசுமறித்தல் நிறைசாய்த்தல் செய்ததில்லை ஊர்ப்பிணக்கு நீர்ப்பிணக்கில்லை பெண்பிணக்கு மண்பிணக்குமில்லை. ந ச த்வாம் ப்ரதிஜாநேஹம் கஸ்மாத்த்வம் ஹம்ஸ்யகில்பிஷம் என்று நான்தானும்மையின்னாரென்றறியேன் இப்படியிருக்க நிரபராதரான நாங்களிருக்கிற விடத்திலே நீர்தாமே யிடறிக்கொண்டுவந்து யென்செய்யக்கொன்றீர் ஸாஹிவ்யக்ரியஸ்ய ஸுக்ரீவேண ஸமாகதம் - யதஹம் வ்யக்ரஸந் க்ருதஸங்கல்பவதோமம: என்றும்மோடே போரவந்தவனல்ல வேறொருவனோடே போருகிறவன் இப்படியிருக்கிற வென்னைச் சடுதியிலே புகுந்து கொன்று கொடுந்தொழில் செய்தீர் வயம் வநசரா ராம ம்ருகா மூலபலாஶநா: ஏஷா ப்ரக்ருதிரஸ்மாகம் புருஷஸ்த்வம் நரேஶ்வர: என்று நாங்கள் காடர் நீங்கள் நாடர் நாங்கள் ம்ருகங்கள் நீங்கள் புருஷர் நாங்கள்

தின்பது காயுங்கிழங்கும் நீங்கள்தின்பதுச்சென்னெற்சோறு நாங்கள் குடிமக்கள் நீங்கள் ராஜாக்கள் என்றும் [illegible] விவஜீதை - [illegible] யதேஷ்டாசாரிணீ என்று வேட்டையாடவந்திராகில் கலைத்தோல் புலித்தோல் போலே யெங்கள்தோல் யஜ்ஞாக்களுக் குறுப்புத் தோலுக் குறுப்பாகிறதல்ல - எங்களுடைய [illegible]கள் சவரி சாமரங்கள் போலவும்யானைக்கொம்பு புலியுகிர்போலவும் [illegible] முமல்ல எங்களுடைய மாம்ஸம் முள்பன்றி மானுடுப்பு முசலாமையிவைற்றின் [illegible]ங்கள்போலே [illegible]ங்களல்ல [illegible] என்று [illegible]ஜகள் பண்ணுறற்கு [illegible]ளுங்கதிஎன்றுப்போலே இப்புடைகளிலே ஒருகோடிவா[illegible]ங்களைச்சொல்லி [illegible] [illegible] [illegible] என்றிப்படிப் பாராமல் சொல்லப்பட்டபெருமாளும் நீயொரு வ்வேஷியாய் வைதிக [illegible] [illegible] மறிகிறாயில்லை [illegible] மறிகிறாயில்லை உன்னறிவு கெட்டால்[illegible] பண்ணின நம்மைப்பழிக்கிறாயித்தனையிறே - சாணித்தாயம் பூமித்தாய மில்லையென்றாய் - [illegible] என்றுமலைமுழிஞ்சில்களோடு சிறுகாட்டோடு பெருங்காட்டோடு வாசியற இந்த[illegible] யடையயெங்களுதன்றோ - [illegible] என்று எங்கள்காணி யூராகிறதுயிதுவன்றோ - எல்லமயக்ஷயில்[illegible] மந்திரவழக்காட்டமில்லையென்றாய் - [illegible] என்று [illegible]ம்படி [illegible]ரோடே [illegible] பண்ணிரேும் ஆனபின்பு [illegible] என்றும்படி யெல்லமாறுட்டமாத்திர மன்றுக்கே நேராக[illegible]த்தைப் பறித்துப்பரிகரத்தை நாலுபேரொழியசேர்த்துக்கொண்டும் செய்தாய் வான்பகை வழிப்பகை யில்லை யென்றாய் [illegible] என்றவன்காலிலே கு

னித்தவளவிலும் ஸம்சார்யாதே [illegible]
[illegible] என்றும் ஒத்தயுடையோடே ஓடவடித்தில்
லையோ ஜ்ஞதிப்பகைகுடிப்பகை யில்லையென்றாய் [illegible]
[illegible] என்றுநீயே சொன்னாயே அப்படிச்சொற்ற நம்பியோ
டேவெறுத்தில்லையோ பசுமறித்தல் நிறைசாய்த்தல் செய்ததில்லை
ஊர்நீர்பிணக்கில்லையென்றாய் அவன்க்ருஷி [illegible]
வத்தாலே [illegible] பண்ணுகிற [illegible] பட்
டமாக எழுகிற குடிக்காடுகளுங் குளங்களும் வாங்கிக்கொண்டில்
லையோ பெண்பிணக்கு மண்பிணக்கு மில்லையென்றாய் [illegible]
[illegible] என்றும் [illegible]
[illegible] பண்ணிற்றில்லையோ நான்தானும்மையின்றொ
ன்றறியேன் இப்படியிருக்க [illegible] வெங்களை யிருந்தவி
டத்திலே நீர்தாமே இடறிக்கொண்டுவந்து யென்செய்யக் கொன்றீ
ரென்றாய் [illegible]
[illegible]
[illegible] என்றும் [illegible]
[illegible] என்றுநாங்கள் ராஜா[illegible]னுடைய [illegible]களா
ய் [illegible] பண்ணித் திரிகிறவர்கள் நீகுற்றஞ்செய்தவாறே
நீயிருந்தவிடந்தேடிவந் துன்னை [illegible]த்தோம் உம்மோடே போர
வந்தவனல்ல வேறொருவனோடே போருகிறவன் இப்படியிருக்கி
றவென்னைக் கொன்றீரென்றாய் [illegible]
[illegible]
[illegible] நம்மோடே போரா தொழியவுமாம் கெட்டோடவு
மாம்- உன்னைக் கொன்றாலொரு தோஷமுமில்லை நீயோவொருகு
ரங்கன்றோ ராஜாக்கள் சொல்லுமாப்போலே சொன்னாய் நாங்கள்
காடர் நீங்கள்நாடர் நாங்கள் [illegible]ங்கள் நீங்கள் [illegible]ர்கள் நாங்
கள் [illegible]கள் நீங்கள் ராஜா[illegible]க்கள் நாங்கள் குடிம
க்கள் நீங்கள் ராஜாக்கள் என்றுப்போலே [illegible]மாகச்சில
துச்சொன்னாய் [illegible]
ன்றும் [illegible] என்றானா

கேனுந்திரியிலுமாம் ஏதேனுஞ்சாதியாகிலுமாம் ஏதேனுந் தின்னி லுமாம் இப்படி ஸர்வஸ்வாகிலுமாய் துஷ்டநிக்ரஹம் ராஜாக்களுக் கு அடுத்ததுகாண் எங்களுடைய ஶாஸ்த்ரஸாரங்கள் விஷயங்க ள் இப்படியிருக்க நீ ப்ரயோஜநஸர்வாதிகம் பண்ணி நீயொன்றாய் [illegible] ஸ்த்ரீநிஷ்பந்திஸ்வபாவமேவ க்ஷமாது என்று ராஜாக்களா னவர்கள் ஶாஸ்த்ரஸம்பூர்ணாகிற ப்ரயோஜநங்களையொழியவு ம் க்ஷமங்களாலே நாடழியப்புக்கால் ஜநபதஹிதார்த்தமாகவும் வேட்டைய டுவதாயும் வலைகட்டி வளைத்தும் கண்ணிகட்டி பிடித் தும் ஊட்டிச்சதித்தும் பார்வையாளவைத்து ஒளித்துநின்றுங்கொ ல்லக்கடவர்களாய்க் காணிருப்பது - ராஜவதம் பண்ணினார்க்குநர கமேகாணும் கதியென்றாபி, ஔரஸீம் மதிம் வாஸி ஸாயம்வா [illegible] என்று ராஜவதம் பண்ணினாலன்றோ குற்றமுள்ளது நீயொருத்த ரங்கு [illegible] பண்ணினாயாகையாலே [illegible], ராஜாக்ஞயா [illegible] உன்னை [illegible] தபோதுதான் நமக்கு [illegible] என்றிப்புடைகளிலேதி ருத்தமாகச் சிலவார்த்தைகளை யருளிச்செய்பவாலியும் [illegible] என்று உடன்பட்டு [illegible] இப்படி [illegible]த்தாலும் [illegible]த்தாலும் வாலியை சென்றுகொன்றுவெற் றிகொண்டு பெருமாள் நிற்கிறவளவிலே [illegible] ஜநிதமான ஶோக [illegible]ங்களாலே விக்லவையாய் என்னுண்மகனைக்கொன்ற வனை வாயாற வைய்யவேணுமென்று கட்டியுடுத்துவந்த தாரையா னவள் [illegible] என்றுபெருமாளைக்க ண்டு [illegible]த்தாலே கோவந்தணிந்து [illegible] த்லை யெடுத்து [illegible] என்று [illegible] ஜ்ஞாநம் பிறந்து தெளிவுற்ற சிந்தைய ளாகையாலும் அவ்வஸ்தையை யொரு யோகியாக ஸாக்ஷாத்கரித்து [illegible] பண்ணிவையப்புக்கவாயா லேவாழ்த்துகிறாள் · [illegible]

ப்ராயஶ்சித்தே ஸமுத்பந்நே ஸமஸ்யாம் க்ஷத்ரியே ஹா ஸாக்ஷாத் க்ருஷ்ணம் என்று
ம்ஸமஸ்தவஸ்துஸாக்ஷாத்காரம் பிறந்தால் ப்ராயஶ்சித்தம்போய்த் தனக்கு
ஸம்பண்ணக்குறைவில்லையிறே ஸ்ரீவால்மீகிஸமவாது அல்லாதவிஷ்டி
களையும் வேதங்களையும் போலே ஆமோதஸ்வர்ஸாஸ்த்ராணிவிசா
யஶ்ச ஸர்வஜ்ஞ: ஸர்வவித் | ஏகோ ஹ வை நாராயண
ஆஸீத் என்றும் வேதஶாஸ்த்ராத் பரம் நாஸ்தி ந தைவம் கேஶவாத்பரம்
என்றும் நாஸ்தி நாராயண ஸமம் ந பூதோ ந பவிஷ்யதி என்று
ம் நகவ்யஸ்ஸமஶோஸ்த்ரமூர்த்யிக: கேஶவாத் பர: என்றும் ஸத்யே
வாதார்பர ஶாஸ்த்ரம் விஷ்ணுர்வாபர: என்றும் நதத்ஸமஶ்சாப்யதிகஶ்ச த்ருஶ்ய
தே என்றும் யஸ்மாத்பரம் நாபரமஸ்தி கிஞ்சித் என்றும் ந தஸ்ய ஸர்வே
ஶ்வரன் என்று இவைகளாலே தாந்தாம் ஸமம் பரங்களான
தோவண்ணத்துடங்கி நமோஸ்துதே ஸமாஶ்ரயமான்ய ஶங்கரா
யஸ என்றும் ப்ரஹ்மாணம் ஶங்கரஶ்சாஸ்தி என்றும் ஸப்ரஹ்மா ஸ
ஶிவஸ்ஸேந்த்ர: என்றும் வசநாந்தரங்களாலே ஸாம்யம்கொள்ளப் பண்
ணும்படியாவது விஶ்வாயிகம் ப்ரஹ்மஜ்ஞாநகாரண காரணம் என்று
ம்விஶ்வயோநிம் காரணம் ப்ரதிஜ்ஞாதம் என்றும் நகவீர்ய ப்ரஹ்மஸ்தர்
நாராயணாத்ஸ்வேஷ்டம் ஶாஸ்வதம் ஸர்வகாரணம்
பாராயணம்ஶிவ ஸர்வஸ்யம் ஶிவங்கர: என்றுஇவைகளாலே தே
வதாந்தரங்களினுடைய ஸாம்யம்கொள்ளப் பண்ணும்படியாவது இ
துக்கு பக்ஷபாதங்களும் யதிப்ரமாணங் கொண்டு
ஸாமாந்யஶாஸ்த்ரங்களுக்கும் ஸத்யபரிபாலநம் தாநஸம்
யாநத்தாலே என்றும் அவ்வோதெவதைகளைச் சொல்லுகிற ப்ரதே
ஶங்கள்தானும் க்ருஷ்ணம் தர்மம் ஸநாதநம் பராஶர்ய என்று வி
லைப்பசுவைப் போரப்பொலியச் சொல்லுமாப்போலே தத்பர
மென்றும் ப்ரஶம்ஸா பரமென்றும் க்ருஷ்ணப்ராணவாதி தேவ
தா ப்ரஹ்மாதிகளுக்கு பரத்வம் அறியலாயித்து ப்ரஹ்மாதிகளுக்கு
பரத்வம்கருவதென்கிற தத்த்வ நிர்ணயத்தாலும் உபபாதிக்க வேண்
டிக்கையால் ஸாமாந்யமாயிராதபடி க்ருஷ்ணம் ப்ரவிஶ தெய்வமவர்
பெருமானென்றறிவிக்கைக்காக தாரதம்யாதிகளையிட்டு தத்வ நி
ர்ணயம் பண்ணுகிறான் இதில் ஸர்வஸம்வாதம் பரப்ரஹ்மத்தை

ஸூதஜாப-ெநத்ரம் ஜீமஸாவநேத்ரா- கடீரஷ்டிவரவஸ்ரவரா-
ஷ்ம்வ்யாநீயம் ஸகாகசஸூ ஜதிவ்யஜஜெ என்றித்தைக்கி முன்
புகண்டறியாதிருக்கச் செய்தேயும் திருமேனியில் ஸயம் வசித்துக்
கிடக்கிற ராஜலக்ஷணங்களாலும் ராஜீகஜெவத்ராக்ஷீ என்றும் சுஸா
யாரணமான கண்ணழகாலும் என்னுடைய மகனைக்கொன்ற
பெருமாளிவனென்றறிந்தாளென்று ஸஜஹஸ்த்திலே ஒருயோஜனை
யும்- ஸஹஸ்ரதம் வாஜுவிவ லக்ஷணெஸூஎன்று ஸஜஹஸ்விஷ்ஷ
ங்களாலே மறைந்திருக்கச் செய்தேயும்- வகாரஸவிதமான வ
ரக்ஷணங்களாலும்· யோகவ்ராஸா வரவரீகஜெஷஜீகஷிணீ என்
றுவாகு ஸாவகமான திருக்கண்களாலும் கண்ட வாத்தாற்றன
தேயுலகே நின்றுனென்றும் நிழலெழுகிற வரஷ காரவ்யாயா
நர்த்தாலும் கபாஸகாரஸூ ஜதிவ்யஜஜெஎன்றும் ஆயர்புத்திரன
ல்லனருந் தெய்வமென்றும் ஜஷ்ஷ்வதி திருமகளுர் அப்பரஸூ
தானென்றறிந்தாளென்று வாக்யத்திலொருயோஜனையு மிறே அ
வ்விரண்டையுஞ்சேர்த்துயோஜிக்கிறது·கூ· இவளுடையஹத்ரஷ
த்தியிருக்கிறபடி· ராஜாக்களையு மகப்படக்கா கரிக்கிறுள்-கூ.மேலே
கவ்யெயஸூ என்று தொடங்கி ஏறப்புகுகிற மணஹாரத்துக்கு சயி
ஷாந முண்டாம்படி ஆஶ்ரயத்தன்னைப்பாரிக்கிறுள்- கூ- மணா
நாதீகவொரஹோஜு என்கிறபடியே கநவயிகாதிஸயாஸவெஷ்ய
கஜாண மணங்களுடைய ஒருசிராங்கை யாம்படியான ஸூ
ரவத்தின் கனமிருந்தபடியேன்- கூ ராவணாதிஜதிவ்யஷூ
திகளையகப்பட தலையழித்த வாலியைக்கொன்றுவென்றிகொண்டு
ஒன்றுஞ்செய்யா தாரைப்போலே நின்றநிலையென்றுள் கூ- வா
லிக்குஞ்சிக்கிடங்கடைந்து கிடந்த ஜஹாராஜருக்ககப்பட வெற்றி
கொடுத்து ஸரணாமத வஸூமான நீர் கூ- ஸூ வாஜர்களானநா
ங்களுமகப்படமதியாதேவந்துகிட்டும்படியானநீர்-கூ வஸூம் வெ
வஸகார மாக்குமாப்போலே வாயாறலைவ்யவந்தவென்னைவாழ்த்து
ம்படி பண்ணிவைத்தநீர்- நீவாழ்த்துகைக்குருப்பட்டாயாகிலதுத
ன்னை தொடங்கலாகாதோவென்ன- கவ்யெயஉம்மையுமறியாதேஎ
ன்னையுமறியாதே முகங்கொள்ள லாமோவென்று பார்த்தேன் அ

துமுகங்கொள்ள வொண்ணாதா யிருந்தது. ஈஶ்வரஸ்வரூபம் நானே அ
ன்றுவேதாஹமென்று தொடங்கினவேத மகப்படவேண்டுமென்றும்
கஉஷாவேத வென்றும் மீளும்படியன்றோ வும்முடைய ஈஶ்வரி
ஷ்ஷுக்கு ஈஶ்வரஸ்வரூபம். ஸ்வரூபவிஷயம் ஸ்வரூபசிறே ஸ்வரூபமோ
றதுதான் ஸர்வமாத்ரபுமாஹங்கிறே அதாவது ஸ்வரூபம் ஸர்வதா
ஜனத்ஜாதங்கிறே அவைமூன்றுக்கும் விஷயமல்லீரா யிருந்தீர். ஈஶ
ஈஶ்வரஶக்திஷத் ரூபவேதஸ்வரூ நநூக்ஷஷராய ஸர்வ ஶக்தியானவ
ன்றும் கள்கிலின்றும் சொல்லுகிறபடியே ஸ்வரூபக்ஷத்ராவிஷய
மல்லீராயிருந்தீர் ஈஶ்வரஸ்வரூபத்தில் ஸர்வப்ரகாரணத்துக்கு
ஸ்வரூபக்கு யொமறு மல்லாமையாலும் நதஸர்வ ஸர்வஸ்ஸ்வரூபிகஷுஈர
ஸர்வதென்றும் ஒத்தாரைமிக்காரை யில்லாயமாமாயவென்றும் ஈஶ்வ
ஷாகமில்லாமையாலும் ஸாஶக்தி ஈஶ்வரூபத்ததில்ஸ்வரூ
ஷாரஹணாதிகெல்லையில்லை. ஸவகேதநமதாஸாவஶ்வரூக்கு
ஈஶ்வரிக்குயா ஸக்வாஸ்வரூப ஜநக்க் ஸ்வரூக்ஷாதியான ஸர்வஶ்ரவத
ஷாங்கள்ஸர்வஸ்வருந்தன்றலே வருகையாலும் ஶக்ஷயஶாஸ்த்ரவ
ஸத்துக்குநிதரஷி ஶ்ரேஷ்டயதிஶ்ரஷாஸ ஸர்வஶக்திவிஷத்தாலேதிவி
யகாரணமுமாய் ஸகலகாரணமுமாக ஈஶ்வரியமஹிமைவஹிஶி
க்கையாலும் ஸர்வஜ்ஞான விஷயமல்லீர். யஶக்தவாவியா நிவர்த்த
கெ ஈஶ்வராஶக்தஸாஸ்வ என்றும் நேதிநேதிஎன்றும் யதோ
நிவத ஶ்ரவஸாலமேஹ நநஸ்வரவிஷய ஸ்வேதைவ ஸர்வென்றும்
வேதங்களும் வரிச்சுவிக்க மாட்டாமையாலே ஸர்வஶக்தநாஜாநத்
துக்கும் விஷயமல்லிர். ஈஶ்வரஸ்வரூபம் ஸ்வரூபணங்களுக்குவிஷயமல்லீ
ரென்றுமிடம் சொல்லவேணுமோ, ஈஶ்வரஸ்வரூபம் இவர்களைச்சொ
ல்லவேணுமோ ஸஹஸ்ரமஹவத யஜிவாநவவேத என்றும்தனக்குந்த
ன்தன்மை யறிவரியானென்றும் ஸதஸவ ஜ்ஞானதேவர் தமக்குந்
தான் வரிச்சுவிக்க விஷயமோ. ஈஶ்வரஸ்வரூபம் நிகஸ்வஶகாஸவ
ரிஷ்ஷுதமில்லை - விஶக்ஸாஸ தெஶவரிஷ்ஷுதமில்லை. ஸ்வகாயமக
ராமாவாஸவஷ்வரிஷ்ஷுதமில்லை. ஆகஇப்படி த்ரிகரணத்தாலு
ம் த்ரிவிதசேதநருக்கும் த்ரிவிதகாரணங்களாலும் த்ரிகாலத்திலும்
வரிச்சுவிக்க வொண்ணாதவரன்றோ ஈஶ்வரஸ்வரூபம் . முன்னேவத்

ஆழ்ந்துமென்னைக்கு மெய்தானென்கிறபடியே என்கண்முகப்பே
நிற்கச்செய்தேயும் எட்டப்போகிறதில்லை [illegible]
றும்படி [illegible] யிருக்கச்செ
ய்தேயும் [illegible] என்றுப்படி [illegible]
ப்போலே அளவிடப்போகிற தில்லை [illegible] கண்ணிட்டு
பார்த்தவா [illegible] ராயிருந்தீர் நெஞ்சிட்டுப் பார்த்தவாறே அ
றியொராயிருந்தீர் [illegible]
என்கிற [illegible] பொய்யாயிருந்தது [illegible]
[illegible] என்றும் கையும்வில்லுமாய்வெளி
யொராயிருக்கறநீர் [illegible] என்
றுகையும் [illegible] ங்களுமான [illegible] வாயிருந்தீர் [illegible]
[illegible] எட்டவொண்ணுமென் றிருந்தோம் [illegible] தானுமெ
ட்டப்போகிறதில்லை [illegible] ஒருபரிகாரமு மன்றிக்கே தனி
மைப்பட்டாப்போலே யிருக்கிறநீர் [illegible]
[illegible] என்கிறபடியே [illegible] போ
லேவுள்கொள்ள வொண்ணுதபடியா யிருந்தீர் [illegible] வி
[illegible] த்தாலே [illegible] பண்ணப் போந்தீர்
[illegible] க்கொண்டு திரியாநின்றீர் உ
ம்முடைய நினைவும் செயலுமறிதியிடப் போகுகிறதில்லை [illegible]
[illegible] த்துக்கு யெட்டவொண்ணுமென் [illegible] ந்தால் [illegible]
ந்தனக்குளெட்டலாமோவென்றிருந்தோம் [illegible] அதுவும்
செய்ய வொண்ணுதபடியாயிருந்தது [illegible] ல் கிட்டவொண்ணுத்
தையோ [illegible] த்தால் கிட்டலாகிறது [illegible]
[illegible] என்றும் [illegible] என்றுஞ்சொ
ல்லுகிற நல்வழியே போவார்க்கு கிட்டலாமத்தனைபோக்கி [illegible]
[illegible] என்றும் வழிகைத் [illegible] ல் மருங்கின்றேனென [illegible] வழிகெட்டு [illegible]
றவர்களுக் கொருக்காலும் கிட்டவொண்ணுதாயிராநின்றது [illegible]
[illegible] அப்படிக்கு [illegible]
ணாதயமாய் பொடியாக்கவென்று பார்த்தால் [illegible] மென்
று [illegible] மாகையாலே [illegible] போலே பொடி

யாக்கவொண்ணாதுமதியாய்நின்றவிடத்திலும் கடக்கவடிக்கவென்
றுபார்த்தால் விஸ்தீர்ணம் என்றும் எங்கும்பரந்துள்ளதாகையாலே கடக்க
வடிக்கப்போகாது அவஸாதரமாய் முடிக்கவென்று பார்த்தால் நி
த்யமென்றும் ஸர்வகாலஸத்தாகையாலே காலாவிஷ்டமான நாசம்
பண்ணவொண்ணாது - ஆக, நித்யம் விஸ்தீர்ணம் ஸர்வகதம் ஸ்தாணு
ஸூக்ஷ்மம் என்றிருக்கையாலே இவை மூன்றுஞ்செய்ய முடியாதென்று
மாம் காமினயபாலிதரானவர்களும் வந்தடர்ந்து [illegible]யை
பண்ணலாமோவென்றிருந்தோம்-தயாஸ: அப்படிவருவார்க்கு
அணுகவும் கூடவொண்ணாதபடியா யிருந்தீரொன்றுமாம் வாஸவ
காமக்ரோதங்களுடைய கலங்கங்களாலே தூஷிக்கலாமோ வென்றி
ல் தயாஸ்பதம்- தகேஸ்வர ஸ்ரீக்ருஷ்ணதம்யா விஹிதா: நவாநவ
ஷேதஸம்ஸ்லிஷ்டிஸ பாபஸம்ஸ்கரணிர்மலம் வாயாம் என்
கிறபடியே- உளன்சுடர்மிகுசுருதியுள்என்றும் வேதமார்க்கத்திலே
ஸம்ரக்ஷிதமாகையாலே தகாமஸங்களாலேயாதல் ஒருத்தரலமா
ற்ற மானஸாங்க்ருதிகளாலேயாதல் அவிவாதராயிருந்தீரொன்று
மாம்இப்படிஅஸ்வயமேவலக்ஷணங்களாலே தப்தாராயிவாரா
ராஜஸங்களைப் பறித்தாளுவதாகக் கொணரீரொன்றிருந்தோம் ஜி
தேந்த்ரியஸ்- அப்படி அன்றியிலே ஸ்வாமிகளுக்குக்குடுத்தபடியாலே
விஷயவஸ ரன்றியிலே யிருந்தீர் ஜிதேந்த்ரிய:- இந்த்ரியங்களும
டங்காதே கண்டவிஷயங்களிலே வவுங்க ளாகை யன்றிக்கே அ
வையும்முடைய கீழேயடங்கும்படி யமுக்கியாளவல்லிராயிருந்தீர்
ஜிதேந்த்ரிய:- ஆமேனும் ஒருவராவஷிலும் யேலதனும் ஒருஸ்த்ரீ
யைக்கிட்டிணு லேறிட்டு பார்க்கக்கடவதர்யத் திருப்பது அப்படி
யிருக்க நாராஸ்வரதாராஸ்து வக்ஷமஸ்ரா ஸ்விவஸத்திகளென்கிறபடி.
யே யித்தனைபோது நான்நிற்கிறவிடத்தில் முகமெடுத்துபாராதே
நிற்பதே - யென்ன விரக்தரோ வியமொன்கிறாள். ஜிதேந்த்ரியஸ் ஸ
ஸ்த்ரீ வக்ஷஸ்ஸம்ரம்பணாத்ரிகணை: என்றும் அபராணநிவாஜா
ஜவிநார்யுஷ்டா என்றும் ஸவேந்த்ரியோபவீ விநாஸவஸ
வத்ருவஸ்ரீ என்றும் நாட்டோ வாதிக்கவைபடைத்திரத்தனே
போக்கி நாட்டாளைப்போலே இந்த்ரியாயீநவ்ருவருத்தியன்றியிலே

யிருந்தீரென்றுமாம் ஜிதேந்த்³ரிய: - த⁴ர்மஜ்ஞம் மநஸாவ்ருதேநே
ந்த்³ரியைரவதி⁴ தர்ஜயம் என்றும் மனனுணர் வளவிலன் பொறி
யுணர்வவையிலன் என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே நாட்டாருடைய
வ்யாபாரங்களுக்கு எட்டவொண்ணாதபடியா யிருந்தீரோ
ன்னவுமாய்க்கும் ஜிதேந்த்³ரிய: - ஸமஸ்தமான ஜாரவர்க³வதிஸம்ரு
த்³த⁴நயாம் வ்ருஜாநாயோயாவஸ் த்யஜதமாநோர ரிந்த்³ரவஶ்யம்
ஜக்ரு: இப்படியே எங்கள் மாமனாரான விந்த்³ரநு ஸம்ப்ரஜானு
ஞன் அவருக்கு மேலான ப்³ருஹஸ்பதிகாவி ஶாஸ்த்ரம் பண்ணினான்
ப்ரகாஶநாந வம்ஶ்ரநு மஹாமுநிர ஶ்ரேஷ்டியானான். ஸுக்ரீவ
புத்ரரான மஹாராஜரும் இந்த்³ரபுத்ரரான வாலியும் என்னை
விலேபட்டபாடிது விஶ்வாமித்ரநு ஸேநகாவலமானான் இப்படியே
நாடிருந்ததெகுடியாகவகப்படாநிற்கநீரொருவருமேகாணும்விரக்த
ராயிருந்தீர் ஜிதேந்த்³ரியோஸ்வோத்³வஸ்துஸ்வஷ்ட்ரேஷ்டநரேஜர்வா என்
கிறபடியே ராஜ்யபோகங்களை விட்டிருக்கிறநீர் அந்த நசையாலே வ
ந்தீரோவென்றிருந்தோம் ஜிதேந்த்³ரிய: அவைற்றில்நேராகநிஸ்ப்ரு
ஹராயிருந்தீர் இப்படி விரக்தரா யிருக்கிறவர் நம்மை நலிவானே
ன் - ஸாதிக்கரோவென் றிருந்தோம் உத்தமபாதிக: - இந்தவ்யாபா
ரமெல்லாம் பராத்தமாக வுபகரிக்கையா யிருந்தது உத்தமபாதி
க: - தனக்கென்று செய்யுமவன் அதமபாதிகன் தனக்கும்பிறர்க்கு
மென்றுசெய்யுமவன் மத்யமபாதிகன் பிறர்க்கென்று செய்யுமவன்
உத்தமபாதிகன் அன்றிக்கே பாதிக: ஸாதிக: உத்தமபாதிக:
உத்தமபாதிக: - பாதிகராகிறார் பரமஸம்பந்திகள் அதாவது வணங்க
ப்ருத்ஸாரவதாம்பராஸ்ரே என்றுவணங்கப்ருத்பரமஸாராஸ்ரு
கைஸாதிகனுகையாவது தமேவம்விதா நரா தஜஸம்வதிநாநரம்
பா: என்கிறபடி ஸத்தமாத்ரத்தாலே ஸஜநீயராயிருக்கை உத்தமபாதி
கனாகையாவது ஶரணாகதம் ப்ரபந்ந என்கிறபடியே ஸர்வலோக
ஶரண்யனாகை உத்தமபாதிகனாகையாவது தேநநாதேந ம்ருத்யு
தோ ப்³ரஹ்மலோகம் ஸவஷ்டிஎன்றும் உவாயோமர்ஷவஶ்ரஸ
என்றும் பராஷ்டிகார வஶீகாரமாகை - பாதிகஸ்ஸ்ரவது
ஸாதநம் பரநிஷ்கம் உத்தமபாதிகனுமாவது ஸுலாபாரண ய

த்ருஷ்டோஸி ஆகையாலே ஸாதுநாமயத்வேநாவக்ருஷ்டோ [illegible] ஸ
ரோபதேஶ: என்று நொந்தானைக்கண்டா லய்யோவென் றிருக்கை ஸ
ஸாமாந்ய த்ருஷ்டோ ஸத்துக்களைவிதக்ஷிதாரம் [illegible] வேஷ
தர்மத்வஜம் ப்ரச்சந்நமிவ பாவகம் [illegible] யா
ன [illegible] என்றதன்ளே யடைந்த
வர்களுக்கோ ராபத்துண்டானால் மார்பிலேயம் பேற்று பரிகரித்
து குடுக்கை ஆகையாலே வாலியோடேபொருந்த [illegible]
பக்ஷிக்கையாலே [illegible] ன வவரன்றிக்கே உத்ஸாஹி [illegible]
ருந்திரொன்றுமாம் உத்ஸாஹிகள் ஆகையால் [illegible]
க்ஷித்துராஜ்யஞ்ச [illegible] நோபாதாநவாந் [illegible]
ஸமயஜ்ஞோ த்ருடவ்ரத: என்கிறபடியே ஸத்யத்
ஸாலத்தாலே ஸ்வீகரியானவாலியை [illegible] ஸ்வயம்வரத்தேன்
றும் வசநபலத்தாலே பக்ஷிகளுக்கனபடியாலே உத்ஸாஹியாயி
ருந்திரொன்றுமாம் ஒரு ஸ்ரீமத்யமான [illegible] ஹேதுக
ஷமன்றோவென் றிருந்தோம் [illegible]
பம் என்னும் றிகிரில் புகழாயென்றும் செல்லுகிறபடியே மன்னு
ம்பெருப்புகழாயிருந்திர் [illegible] ஒருவராலு மறிக்கவொ
ண்ணாத புகழை யுடையீரா யிருந்திர் அதாவது [illegible] வாலி
யைக்கொன்று தேடிப்படைத்த புகழ்க்குமறைந்து நின்றுகொன்
றீரென்றும் நிரபராதியை [illegible] நீரென்றும் நிஷ்
டுரவசநம் [illegible] நீரென்றும் இப்புடைகளிலே அ
னேகம் கண்ணழிவுஞ் சொல்லியழிக்கலாமோ வெறுபார்த்தோ
ம்ராஜாக்களுக்கு வேட்டையும் மறைந்துநின்று கொல்லுகையும்
நீதியென்னும் ஸம்ஹாரத்துமாய் [illegible] நவன்பக்கலிலே கு
ற்றஞ்செய்கையாலே ஸம்ஹாரம் பண்ணிநோமென்றும் ஜந்
துகள் காமமாக [illegible] பண்ணுகையாலே [illegible] யோஜ
நவதம் பண்ணிநோமென்றும் இத்திக்குக்களிலே நிரபத்தா
மாகவுத்தரஞ்சொல்லி [illegible] பித்த படியாலே எங்களாலு மழிக்க
வொண்ணாத புகழையுடையீரா யிருந்திர் இப்படிமாறாதபுகழ் ப
டைக்கைக்கடியென்னென் றிருந்தோம் - [illegible] அதுக்கடி

யான கார்யங்களில்முன்னடிபார்த்து செய்யும்படியான ஸாம ஸம்பந்நரா யிருந்தீர்- விலக்ஷணஸ்ய- யஸ்ஸர்வஜ்ஞஸ்ஸர்வவித் ஸ்வாபாவிகீ ஜ்ஞாநபலக்ரியா ச என்றும் ஸஹஜ ஸார்வஜ்ஞ்யரான உமக்கிது ஒரு யேற்றமோ- விலக்ஷணஸ்ய- நீர்சொன்ன வைத்துக்கு நாங்கள் குற்ற ஞ்சொன்னால் உத்தரோத்தரயுக்தௌ ச வக்தா வாசஸ்பதிர்யதா என்கி றபடியே அவையழிய மேலேமேலே வார்த்தை சொல்லும்படியா னபொறிவாளரா யிருந்தீர்- விலக்ஷண:- ஸஹஜஸௌஹார்த்தத்தாலே இலக்குமாறடி ஸுக்ரீவஸக்யம் பிறவாதபடிகழுத்திலே மாலை கட்டி விடுவதே யிதென்ன கூர்மைதான்- விலக்ஷண: நீர்தாம் ஸர்வஜ்ஞரா ய் அறியவொண்ணாதபடியா யிருந்தீராகிலும் நீர்தாமெல்லாமறிவீ ராயிருந்தீர்- விலக்ஷண:- ஸஹகாரிமைத்ரியாகையாலே மஹாராஜர் நமக்கு துணையாவரென்றும் ராவணமைத்ரியாலே வாலி துணையா காரென்றும்நிரூபித் இவனைக்கூட்டி அவனை அழித்தபடியினு லேநல்லாரறிவீர் தீயாரறிவீரிவ்வுலகத் தெல்லாம்அறி வீராயிருந் தீர்இப்படி விலக்ஷணரானால் ஶதோரஸ்ஸுஷம் ந ஶஷயேஸ என்று ம்ஸர்வத்ரவணதும் ஸாரோகர்ம் ஸத்ருஜ்ஞாதிவாம்யஹம் ஸகா என் றுசொல்லுகிறபடியே ஸவநாநரோயநம்பண்ணி ஓட்டின ஸம ஷாதிகளையும் நிர்ணயமாக முடிப்பிக்கிறீரேரென் றிருந்தோம்· க்ஷிதிக்ஷமாவாநு பொறுமையிலும் ஸம்ருத்தியாயிருந்தீர் வாலியைக் கொ ன்றசிற்றம் மாறாதேநிற்கிறநிலையிலே நானும் ஸம்மதனும்நெற்றியி ற்பேன்போலே முன்னே வந்து நின்றால் குடிக்குலையாக வறுக்க வ்யாவமாயிருக்க எங்களைப் பொறுப்பதே க்ஷிதிக்ஷமாவாநு க்ஷமை யாவ்யாபிரேஸ: என்கிறபடியே ஸம்வாஸஸ கொடியதுமென்னை யா னஸம்ருத்திப் பரப்பிலுள்ள பொறையத்தனையும் உம்மொருவர்பக்க லிலுமாயிருந்தது - க்ஷிதிக்ஷமாவாநு முற்படநெஞ்சிலே குற்றங்கி டந்தபின்பு பொறுத்ததாகை யன்றிக்கே யிருந்தபடிமுதலிலேகுற் றத்திலறிவன்றிக்கே பொறுமையே நிரூபகமாகையான ஸம்ருத்தியின் பொறையாயிருந்தது க்ஷிதிக்ஷமாவாநு - ஸம்ருத்திப் பரப்புக்காகப் ப ண்ணக்கடவ பொறுமையை என்ஒருத்தியளவிலும் பண்ணுவதே யென்றுமாம் க்ஷிதிக்ஷமாவாநு ஸம்ப்ராப்தத்திலே மதுப்பாய் என்

ஞொருத்தியளவிலே பண்ணின பொறுமை ஸம்ருத்திக்காகப் பொரு மாயிருந்தது தென்றாகவுமாம் என்னளவிலிப்படி பொறுமைப் ப ண்ணுகைக்கடியென்னென்றிருந்தோம்- ஜநகாத்மஜா வைதேஹீ உயிர்க்கெ ல்லாம் தாயாயளிகின்ற தண்டாமரைக் கண்ணனென்றும் ஸகல ஜகத்துக்கும் ஸம்ருத்தமான இக்கண்ணின் வைலக்ஷண்யமிருப்பிருந்தப டியென்றாள் ஜநகராஜபுத்ரி - வாலியைக் கொன்றபொழுது சீற்ற த்தால்பிறந்த சிவப்புபின்னைமும்மாறுதேயிருக்க என்னை முனியாதே பொறுப்பதேனென்கிறாள் - ஸமஸ்தகோஹேதுவான வாலியை யொருபாணத்தாலே கொன்றீரென்றுகேட்டோம் - அங்கனன்றியிலே ராவண ஸம்ஹாரத்தில் கடக்கண் சிவந்த இத்தனையாயிருந்தீர் ஜநகராஜ புத்ரீ ரக்தாந்தநேத்ரம் என்றும் ரக்தாக்ஷம் என்றும் கண்ணி ல் சிவப்பும் ஸாமுத்ரிக லக்ஷணமுமாயிருந்தபடியாலின்னமும் மேல் ஸர்வஜனங்களாலும் அறியும்படி தோற்றியிராநின்றது - ஜநக ராஜபுத்ரி ஜநகத்தாலே பிறந்ததிறே ஜநகமாகிறது அப்படி யேயாகவும் ராஜாதிராஜன் ரக்தநேத்ரங்களென்று ஸாமுத்ரிகலக்ஷண மான வும்முடைய கண்ணுக்குச்சிவப்பு ஸ்வாபாவிகமல்ல கோபத் தாலே வந்ததென்றெண்ணு தோற்றியிருந்ததென்றுமாம் - ஜநகராஜ புத்ரி- இக்கண்பிராட்டி பிரிவாலேவந்த சோகாக்ரந்தத் தாலேசிவந்ததோ- வாலிபக்கல் சீற்றத்தாலே சிவந்ததோ- ஸமுத்ர ராஜன்பக்கல் வாத்ஸல்யத்தாலே சிவந்ததோ இத்தனையாலும் சிவந்ததோ தெரிகிற தில்லை யிதிலே- கபோஷஸ்ய ... என்று துடங்கி வடிந்தோறும் வகாரமிட்டாள் அதென்னென்னில் இவற்றிலோரொரு குணங்களே - யிவருடைய பெருமைக்குப் போந்திருக்கவித்தனை குணங்களும் சேர்ந்திருந்தால் சொல்லவே ணுமோவென்கைக்காகஅன்றிக்கேயிந்த்ரகாரங்களால் புறம்போரொ ரு குண மோராஸ்ரயந்தனக்குக் கிடையாதேயிருக்க யித்தனை கு ணங்களுமிவ்வாஸ்ரயத்திலே சேரக் கிடப்பதே யென்கிறாளாகவுமா ம்- ஆனால் ப்ரதம வடிங்களிலே வகாரமிட்டாள் ஸ்திதிக்ஷேவாநு ஜநகராஜபுத்ரீ என்கிற வடிங்களிலும் வகார மிடவேண்டாவோஇ டாதபோது ரீதிபங்கமென்று குற்றமாகாதோ வென்றில் ஆகாது

கீழ்ப்பதங்களில் ஸர்வஶ்ரேயஸ்வாதி ப்ரமாணசாஸ்த்ர ஸம்பந்தமுண்டாக வி
வக்ஷிக்கையாலே சொன்னாள் ஸ்ரீதீக்ஷாவானென்கிற பதத்தில் ஸம
ஸ்தஶாஸ்த்ரங்கள் விஸ்தீர்ணமான ஸம்ஹிதா பரப்பிலுள்ள ப்ரமாண
மடைய இதொரு ஶ்லோகத்தில் அடங்கிற்றென்றும் ஸகலப்ரமாணங்களால்
ஸம்ஹிதைகளாலும் ஶ்லோகத்திலடங்காதபடியான ப்ரமாணஸார
ஸர்வஸ்வத்தை ஸங்க்ரஹித்தபடியாலே யினி யிவ்வாஶ்ரயத்தில் ப்ர
மாணங்களுக்கு மிடமில்லை யென்றறுதியிட்டு ப்ரதிபாத்ய
ப்ரமாணங்களை மறந்தபடியாலே ஸர்வஜ்ஞதயென்றாகவுமாம் அன்
றியிலே ஸ்வபாவாது என்று பெருமாளுடைய பொறையுடைமை
யையநுஸந்தித்தவாறே யேதேனும் பிழையுண்டாகிலும் பெரு
மாள் பொறுத்தருளுவர் பெருமாள் பொறுத்தவாறே நாட்டார்
பொறுப்பார்கள் என்று நிஶ்சிந்தியாதே போருளாகவுமாம் இத
ப்படியாகிறது - ஸ்ரீதபோவக்ஷ: இதில் வகாரஹார நிக்கும்செ
ய்யும்படி யென்னென்னில் ஸ்ரீதபோவக்ஷ: என்று ஸரீரப்ரமா
மாய் ஸித்தாயிகாரண மாகையாலே ஸம்ஶயிக்க வேண்டுவதில்லை எ
ன்று பரிஹாரமாகவுமாம்- அன்றிக்கே ஸர்வஸ்ய தாதா ஸத
ஸஜ்ஜநஸ்ய உத்பாதிகஸ்ய ஸகஷயஸ்திதிகஸ்ய விலக்ஷணஸ்ய என்
று ஸர்வஶா விஶேஷியாய் ஸப்ராஶ நிர்தோஷமாய் ஸம்ஸ்க்ருதி யாகை
யாலே வகாரப்ரஸக்தி யுண்டு இங்கு ஸப்ரவாதி ஸ்ரீதபோவ
க்ஷ என்று ஸம்பந்தஸ்வரூபாய் முன்னில்லையாலே ஸீதாஸ்வரூபாகை
யாலே ஸம்ஶயாபேக்ஷை யில்லை யென்றாகவுமாம் ஸ்வரூபவிஶே
ஷாத்ரி ஸ்ரீவால்மீகிபகவானு ஜாநந்நபி ச வைதேஹ்யா: வீர்யதே
ஜாம்ஸமஶேஷகம் என்றுவாஸநா ஸம்யியான ஷாஸ்த்ரத்து
க்கு எதிர்த்தட்டாகக்கீழே ஆநந்தஸம்ஸ்க்ருதி தாத்பர்யஸம்ப்ரதாயஶீ
லாதீஶ்வரம்- ராவணம் ஶோகயாதிதே ஷட்கணா: பராக்ரமோ
தம் என்றும் ஸௌஹார்தாநுஸந்தியாக ஒருஷாட்குண்யங்கட்டினா
ன் அப்போது ஸ்வபாவகவாத்ஸல்யாதி ப்ரமாணஷட்கத்துக்கு எதிர்தட்
டாக ஸர்வஜ்ஞ ஸ்வாதியாலே ஒரு ப்ரமாணஷட்கங்காட்டுகிறான்.

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

---*---

[illegible]

[illegible] ராமஸ்ய [illegible]
[illegible]
[illegible] - ஸாஸி

ணீ [illegible] என்று ஸீதை யொக்க மாக்கு எப்படியோ யொத்தஸ்த்ரீயின் அவயவ விஶேஷங் கெப்படாதே [illegible] திருவடி யகப்பட பிராட்டியைத் திருவடி தொழுது பிராட்டி யின் [illegible]த்தையு மிவ ளெழுந்தருளி யிருக்கிற [illegible]த்தையுங் கண்டு இவளையிப்படி யிருத்துவதே யென்று பெருமாளை [illegible]ப்பண்ணுகிறான் லக்ஷ்மணம் ராமபத்ராய: நாம்பெரியகடலைக்கடந்து அருந்தொழில் செய்தோமாக நினைத்திருந்தோம் - பெருமாள் தம்மிலும் அருந்தொழில் செய்தாராயிருந்தது ராமஸ்- [illegible]னாய் பிராட்டியை யொழிய வசிக்காத பெருமாளுக்கு லக்ஷ்மண-[illegible]களாய்ப் பிறந்தாராகச்செய்ய வரிதொன்றைச்செய்தார் லக்ஷ்மண- காட்டுக்குப்போகிறபோதகப்படக் கூடக்கொண்டுபோன பெருமாள் தமக்கு மிதுக்கு முன்புசெய்யவரிது இஸ்ஸாஹஸத்தைச் செய்யக்கோலி தவிர்ந்தாரோவென்றில்- ராமவாக்ய பத்தும் பத்தாக அனுஷ்டித்திலரோ - இப்படி யிவர் செய்ததுதானே தென்னில்- ராமஸ் பிராட்டியைப்பிரிந்து [illegible]மலிருந்தார் ராமஸ் பிராட்டியைப்பிரிந்தால் புகரழிந்தெழில் குலைந்துமுகம் வெளுத்துடம்பிளைத்து இட்டகா லிட்டகையா யிருக்க வேண்டாவோ இத்தைப்பற்றவிறே பிராட்டியும் [illegible] என்றும் முகத்திலொளியும் மணமும்மாறுதே செல்லாநின்றதே யென்றுகேட்டது- ராமஸ்- பொடிமூடுதனலாயிந்தார்- வடிவில் பச்சையைக்காட்டித் துவக்கிக் கொண்டுபோந்து நடுக்காட்டிலே தள்ளுவதே [illegible]யானுளல்லது இவர்தள்ளினரோ வென்ன- இவனைக்கண்டுவைத்தாலவர் தாமகலப்பெறுவரோ- ஸீதாமநாய[illegible], இவரிவளை விட்டுமான்பின்னே போகப்பட்டன்றோ இவ்வவஸர[illegible] பிறந்தது

நயாவீந: இறையு மகலகில்லேனென்கிற விஷயோபிரிவது- ஸ
நயாவீந: ஶேஷியினுடைய நிகர்ஷத்தையுங் குலைத் தில
ரோ- ஸநயாவீந: - ஸநந்யஸாத்ய ஶேஷித்வேநைவ ஸ்வயாவீ
நரம் ஶரணாயதிஷ்டிதம் என்று சொன்ன விஷயன்றோ பிரிவது-
ஸநயாவீந:- ப்ரஜயா தேவோஷ்வஸ ஶ்லோகே என்றும் ஸர்வ
தேயம்வீத த்ஜோயஸ்ய ஸாஜகாத்ஜா- என்றும் என்றும் ஸந
ந்யாவஸ்வேணாஸம் ஸாதவேண ப்ரஸாயயா என்றும் எல்லாப்
படியாலும் தமக்குமினுக்கு முண்டாயிருக்கிற விஷயோ விடுவ
து ப்ரஸா:- ஒன்றும் அறியாராயிருந்தார்- ப்ரஸ்கமாவது அறி
யாத்தனமிறே ப்ரஸா: மேன்மையுண் டித்தனைபோக்கி நீர்மையி
ல்லையாயிருந்தது- ப்ரஸா: - ஆனைகுதிரை கட்டவும் படையாள
வும்கணக்குக் கேழ்க்கவுங் கற்று ரித்தனைபோக்கி ப்ரணயித்தில்
புதியதுண்டிலாரா யிருந்தது- ப்ரஸா: பெண்ணின்வருத்த மறியா
தான்- வஸாயா விஜாயதே என்றும் வஸாநி தேவகீநாநி ஜ
நாநியென்றும்பலபிறவிப் பெருமானென்றும் பிறக்கிற பிறவிவெ
ள்ளத்திலே யொருபெண்பிறவி பிறந்தாளுகிலிறே யிவ்விலையாள
ளுய்ப் பெண்பிறந்தாரே யதும்பெருந்துய ரறிவது இப்படிப்ர
ஸக்களாயிவர்செய்ததென்னென்னில் யாயதா ஜநோதேஸம்-
பிராட்டியைப்பிரிந்தபெருமாள் கடலிலேபுக்காராய்முடிந்தாரொன்
றுபேர்படைக்க வேண்டாவோ யாயதி யரித்திருப்பதே யிதத
னைபோது ஸத்தை யழியவேண்டாவோ நிகர்மான ஸூவத்
தையழிக்கப்போமோ வென்னன ஜநோதேஸம் நிகர்மானஸூ
வமிருக்க ஜஹாஶரீ காஹி ஶஹாரமேஸ: என்றுவந்தேறி
யானவுடம்பை விடலாகாதோ நிகர்ம்நிகர் ஸதிபரம் என்று
ஸூவதே வாதிரவும் நிகர்மன்றோவென்ன- ராஶேஜ
நோதேஸம் - ஸர்வாகாரமான ஶரீரத்தைச் சொன்னேனோ
ஆதியுஞ் சோதியுருவை யங்குவைத் திங்குபிறந்த படியை விட்
டாலாகாதோ ஜநோதேஸம் தாமொரு பிராட்டியாய் வாரா
நாஸி யஸூவா: என்றும் மாயும் வகையறியேன் வல்வினையேன்
யெண்பிறந் தேனேயென்றும் வாஷ்வர்மாய் நோக்கி யிருக்கிறு

ரோ தம்முடைதானவுடம்பைப் போகவிட்டாலாகாதோ [illegible] தேஹம் - தம்முடம்பு தீம்பு [illegible] மென்றும் பிறருடம்பை யென்செய்யச் சுமக்கிறார் அவர்செய்வதென் முடிக்கைக்குக்கருவி யில்லையாகி லென்ன [illegible] பாசுமிருக்க வேறுகருவிவேணுமோ [illegible] என்றுமோக்ஷமாகிற பெருநெருப் பிருக்கவேறு கேட்கவேணுமோ

பெரிய வாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளேசரணம்.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] என்று உறங்கியுணர்ந்தெழுந்திருந்த ராவணனு [illegible] என்றும் [illegible] கொண்டு [illegible] லேசிலர் பின்செல்ல [illegible] கவதியிலே செல்ல [illegible] என்று இவனைக்கண்டு பெருங்காற்றில் பெருங்கொடியாடைபோலே நடுங்கி [illegible] என்றுஸநங்களை [illegible] கள் பாராதபடி மறைக்குமாப்போலே [illegible] மான திருவுந்தி திருவுதரம் திருமுலை திருக்கண்களை திருத்தொடைகளாலும், திருத்தோள்களாலும், கண்ணீர்களாலும் மறைத்து [illegible] என்கிறபடியேகடிவிசையாய் தன்ஸங்கல்பமாகிற புரவிகளைப்பூட்டின [illegible] லேயே றிபெருமானைக்கிட்டி [illegible]

ராயத: ஷ்மஶாநவத்ராஜ - அந்தஃபுரம் ... ப்ரமோ
தயாமாஸ வாயுபுத்ர: என்றுபெருமாளெங்கேயென்று பார்த்
துகாணுமையாலே யழுவது வாநரத்திலே யிவளொருத்தி
யேயென்று கொண்டாடும் படியாவது, யத்ரதேநாயம் பெருமா
ளைக் கண்டிக்கப் பெறுமையாலே ஹ்ருஷ்டகவிகவிதா...
... என்றும்படி நிமிர்ந்துக் குச்சியிட்டவிமையும் பெ
ருமாளெங்கேயென்று அவரிருந்த தேசம் வானளவும் நெடுகவடி
யொத்துவது இந்தனைக்கு மடியான வாஹிநீக முடையவளாய்
க்லேஶிக்கிற பிராட்டியை யேத்திவார்த்தைசொல்லி ஸ்வநாமதே
ஶ்ர்வாக அது தருகிறே னிதுதருகிறே னென்று நிலபோக்கலா
மோவென்றேயித்திருந்திப்ரதேத்தைஎல்லாம்பார்த்து போதுநி
ன்றபொன்னங் கழலென்றும் அந்தகத்தோடு ப்ருதிகத்தோடு
வாசியற ஸர்வ ஸ்வாமிகளாய் ஸர்வஜ்ஞர்களா... ஸர்வஶக்தர்
ளாயும் என்றும் ஸர்வஜ்ஞராய்... பெருமாளுக்கு ஸர்வே
ஸர்வலோகநாயக: என்று கருத்தறிந்த ஶிஷ்யாகையாலும் ஸம்ஶ்ரித
லவ வொகாநாகௌ என்றும் ... ஜநார்த்தநமென்றும் உபாயமு
...ராஜாநந் ப்ரதிநீ என்றும் ... ப்ரேஷகாரமெ
...ஷ்டா ... என்றும் விசேஷித்து புருஷகார தே
ஹமும் ... யத்தாலும் தன் ஸம்ஸவங்கள் கிடக்க உத்தரகாண்டத்தை
க்கண்டு பிராட்டியும் இவன்சொன்னவைத்துக்கு ப்ரதிவசநமும்
ஸிகமுஞ் சொல்லுகிறாள்- ஐஶ்வர்யத்தாலே க... ...
...என்றும் ... ...
... ...ஸ்ரீவைஷ்ணவ... என்று
ம்ஸவாவே... சொன்ன வைத்துக்கு நிவர்த்ய ... என்றும்
ஸாத்ய ... ஸாத்யஸாத்ய ப்ரதம்ஸ்வ என்றும் யதா..
... ...ஸ்ரீமாந் என்றுபொல்லாங்குகளைத்
தவிர்த்து நன்மைகளை கூவியென்றும் உத்தரஞ்சொல்லியும் ...
... ... என்றும் ... ...
... ...
... என்றுஞ் சொன்னத்துக்கு ... ...

[illegible] என்றும் [illegible] என்று உத்தரஞ்சொல்லியும் [illegible] என்று தன்னுடைய ஆண்பிள்ளைத்தனஞ் சொன்னத்துக்கு - [illegible] என்றும் [illegible] என்று பெருமாள் கண்வட்டத்திலே நின்று நீதப்புவயோ புலிமுன்னே நிற்கும் நாய்போலே பதினாலாயிரம் பேரைத்தனியே நின்றுகொன்று சூறையாடினதநிவீரத்துக்கு வ்யாக்ருதியையாக [illegible]னைக்கொண்டு நீ பண்ணின க்ருத்ரிமத்திலே கண்டிலேயோ அவ்வாண்புலிகள் நாற்றங்கேட்டு நின்றால் பின்பன்றோ உன் வெற்றியையு மாண்பிள்ளைத்தனமுங் காணலாம் பெருமாளுடைய ஆண்பிள்ளைத் தனமும்பேசி உத்தரஞ்சொல்லியும் [illegible] என்றும் [illegible] என்றும் [illegible] என்றும் [illegible] தருகிறேனென்று ப்ரலோபித்தத்துக்கு [illegible] என்றும் [illegible] என்றும் [illegible]த்தைப் பிரியாதேயிருக்கிற வென்னையோ நாலு காசிட்டு வஶீகரிக்கத் தேடுகிறயென்று உத்தரஞ்சொல்லியும் [illegible] என்றும் என்னையு மாதரித்துக்கொண்டு யணைய வேணுங்காணென்றத்துக்கு: [illegible] என்றும் அணிமி

குதாமரை கைகயயந்தோ வடிச்சியொந்தலைமின்ச நீயணியாயெ ன்றெல்லாருந் தலையாலே சுமக்கும்படியான உலகுடைய பெரு மாள்தோளிலே தலைவைத்த நான்வேறொரு கூடாஷனை நிண்டுவ தோவென்று உத்தரஞ்சொல்லியும் வஸஂஸ்த்யஸுஸ்ஶயம் என்றுநவி வெஶேஷண் ராமஂ ஸுராஜ்ஞ ஷ்லஂகா வநவஸ்ஸிதெ என்று நவா ஸிஸமஞாஸ்வாக ஸ்வாஂ ப்ராப்ய ஸமாநிராஷவஃ என்றும்படி என் கையிலே அகப்பட்ட வுன்னை பெருமாள்காணவுங்கிட்டவும் வல் லவரோவென்றத்துக்கு கடெநஷ்டிஸஂ ஸஸ்ராஸஸ்தஃ ஶ்ரீவத்ஸஂ ஜஸஂ ஸஂபஂ பவாஃ ஶ்ரியஂதீப்தாஂ விஷ்ணுஸ்ஸி ஸ்ஸிவக்ர தெஜஃஎன்று கஸஸ்ராவஜாக ஶ்ரீயைமீட்டாப்போலே யுன்னெதிரே என்னை யும்மீட்கப்புகுகிறபடி பாரொன்று உத்தரஂசொல்லியும் ஜநஸ்ஸராநா வஶ ஸ்வாஶ்ரியஂஸஹெ யஶஸ்விஎன்றுஎன் னெஞ்சு ஸ்வஸ்த்து கீர்த்திகளைப்பாரா யென்னத்துக்கு ஸஹஸாதி விநஶ்ஸிராஷ

நஶாணிவ தயெயஂஸஂவஸாவாநி லஂகாரதுளவஸஂகஸா ஸவாராயா ஸ்தெவெகஸ தவிராநி நஶிஷ்ஸி - என்றும் நசியாத விலையுடைய நசிக்கப்புகுகிற படிபாரொன்று உத்தரஞ்சொல்லி யும் திக்ஷிஜெஷாராஃ மதஶ்ரீவம்தமொவாஃ ப்ரதீஷஂபிஶயா யீஷஶஂஜெஜிவஸீ வாநவா என்றும் ஸ்வெஷஸ்யராய் ஸத்தைத ன்னிலே யகப்பட ஸம்ஶயிக்கும்படி யிருக்கிறுவொன்று சொன் னத்துக்கு ஶிவஂஜெவஸநாயொ ஜெராஸெளதி த்ருணாஸமதொ யஶஸ்விவாஷிதஃ ப்ராணா நாநாஸெத ஶமெஶஃ என்றவர் தம்பி யுந்தாமுமாக யுன்தலையை யறுத்து ஸஂவஶேயிருக்கப் புகுகிற ப டிபாரொன்று உத்தரஂசொல்லியும் நாஸ்யவஸா ஷெவி நஸதெ நவிக்ரஷெஃ நயெத ந யோதஸ யஸ்தஜஸாயஶாஸாவிவா எ ன்று ஸஂஜவெவிக்ர ஸ்ய நதெஜஃ கீர்த்திகளாலே நமக்கொருத்தரு ம்போராதென்று சொன்னத்துக்கு வஜவெஜ்ர ஸஂஷ்ஷ்டஂஜ வெஷஜஸ்ரூ ஸ்ஶ்பஸ்ரவஂ கஜஸஸஂஷ்யஸநாயஸ ராவ வஸாஸஸ்ய ப்ரஸஷ்ஸ ஸ்ரஷ்ஸஷஸிஸஂஸதஸா மஂ- ஜஷவொ நிவநிஷெஸிராஸ்யஸ்தண யுக்ஷணாஃ என்றுபெருமாளாண்மைக்கி நீயென் கொண்டாயவர் கண்வட்டத்திலே நீதோற்றினலுன்னை யு

ஸ்ரோடே விடுவரோ அவர்தாம்வேணுமோ அவருடைய வில்லில்
சிறுநாணோசையைக்கேட்டுப்பொறுத்தாலன்றோ திருநாமஞ்சாத்
தினவம்புகளன்றோ காட்டு காட்டென்று சொல்லுகிறானென்று
உத்தரஞ்சொல்லியும் இப்படியிவனை மீட்கலாமோவென்று பார்க்கி
றாள்ஸமனந்தரத்தாலே முதல் ஸ்லோகத்திலே கொடியனான பையல்வா
ர்த்தையைக்கேட்டுத்தான் சிலவார்த்தை சொன்னாளென்கிறது இ
ரண்டாம் ஸ்லோகத்தாலே யவள்சொன்ன வார்த்தையாவது வகி
ஜகோமத் ஸஷா என்றும் கதியென்றுந் தானுவானென்றும் எல்
லாவஸ்தையிலும் ரக்ஷகர் பெருமாளாகையாலே நீதப்படிப் ப
டாதபடி ரக்ஷித்துக் கொள்ளீரென்றாள் ஸ்லோகத்தாலே அவர்வ
ரவேணுமென்று ரக்ஷிக்குந் தனையுமிவனுக்கு ஹிதஞ்சொல்லிமீட்கலா
மோவென்கிற நினைவாலே கிடந்த துரும்பை முன்னே பொகட்டு
என்பக்கல் நின்றும் உன்னெஞ்சை மீட்டு வருத்தவுன் பெண்க
ளோடே பொருந்தி வர்த்திப்பாயென்கிறாள்- த்ருணமந்தரதஃ க்ரு
த்வா ப்ரத்யுவாச வார்த்தை சொல்லுகிற விடத்தில் துரும்பைமு
ன்னே பொகட்டுச் சொன்னாள்- வார்த்தை சொல்லுவார்க்கெல்லாம் ஸ
ஹமன்றே துரும்புபோடுகை ஸ்த்ரீக்குவாஸனை யென்னென்னில்க்ரு
ஷ நாஸ நந்த்ரிகா ஜெயதி என்று ராஜாக்களுக்கு கூஷமமிடுகை
விஹிதமாகையாலும் உபவஸித்தால்தான் ப்ரஸந்நாயினளுமோ
வென்கிறஸாகேயாலும் ஸாமெ ஸத்ரூதிரக்ஷகா த்ருணாதி என்கி
றபடிராமேதி யாகையாலே யாஸநமிட்டா ளாகவுமாம்- த்ருணமதே
ர தஃக்ருத்வா என்று ஜனப்ரணம் அயமெயவாதநீ ப்ரத்யுகிதே
ஸஎன்றும் நெஞ்சி லிருக்கிறத்துக்கு ஸநாதந ப்ரவஸித்தாலிவள்
விரஜேக்கியென்று நிரபஸாமோ வென்கிற நினைவாலேயாகிலுமா
ம், அன்னியிலே த்ருணமதே ரதஃக்ருத்வா என்றுவஸீவப்ரவ ஸம
க்ராஸம் என்றனுகவிடாதே ராவணநாஸந்நமாகப் புகுந்தபடியா
லே வந்யயாநம் வேண்டி ஸாவைநஸஷிநெ நவாவஷித்நெஷ்டா
ஹிஜாயதென்கிற ந்யாயத்தாலே துரும்பை நடுவேபொகட்டாளா
கவுமாம்- அன்றியிலே. த்ருணமந்தரதஃ க்ருத்வா என்று நவரதப்ரவகி
ர்க்ஷணம் நாபி ஸம்பாஷணம் என்று ஸ்த்ரீகளுக்கு வர ப்ரவஷ

தநிஶ்லோகாஹ்ரம்- ஸஹகோநம் ஶ்லோகம்

ஸ்ரீக்ருஷ்ணன் பண்ணுதல் வார்த்தை சொல்லுதல் செய்யலாகாது ஆ
கையாலே த்யாகத்தை முன்னே போகட்டு அத்தை ஸ்வீகரி,
அவன் உபாயாந்தராவாகைக்காகிலுமாம்- அன்றியிலே த்யாகத்தை
ரக்ஷகம் த்யஜ்ய என்று பக்ஷத்தை விலக்ஷணமான ரக்ஷக ஸ்வா
பாயம் ப்ரபத்தி என்றும் பண்டும் அறியாதன
ஸகலமும் ஸ்ரீ ஸர்வஜ்ஞர் சொன்ன வார்த்தையுங் கேட்
டில்லை யிப்போது யித்துரும்பு ப்ரவ்ருத்தி பண்ணலிறே நீ ப்ர
வ்ருத்தி பண்ணுவதென்று நிஷேதித்து ஸாதன மோக்ஷ
த்யாகம் என்று த்யாஜ்யங்கீகரித்துப் போகட்டா ளாகவுமாம்.
அன்றிக்கே- த்யஜ்ய ரக்ஷகம் த்யஜ்ய - என்றருமந்த வசனத்துக்கு
ப்ரவ்ருத்தா வாகவேணுமென்று ஸகலஸ்த்ரீ நஸு ப்ரஸீதது என்று
தான்பார்த்ததை ப்ரஸித்யுக்தங்க ளாகையாலே ப்ரதிகூலியாத த்யாக
த்தை ப்ரகடமாக்குவோமென்கிற நினைவாலே யாகிலுமாம் அன்
றியிலே த்யஜ்ய ரக்ஷகம் த்யஜ்யா என்று த்யாகத்தை ப்ரகடிக்க
பக்தியையிட்டு இந்த ப்ரபத்தாலே ஸ்ரீ கநாயிருமோவென்கி
ற நினைவாலே யாகிலுமாம்- அன்றியிலே த்யஜ்ய ரக்ஷகம் த்யஜ்யாஎன்
றுசஜ்ஜநா யிருக்கிறவுன்னை த்யாகவிஷயமாக்கி என்றுமத்த்யாக
த்தே பதியாக நினைத்திருப்பதென்றுப் போகட்டா ளாகவுமாம்.
அன்றியிலே- த்யஜ்ய ரக்ஷகம் த்யஜ்யாஎன்று ஸ்வரூபத்யஜ்யாஎன்று
யிற்றுவது ப்ரதிகூலமாவ பண்ணுதே யிவ்வளவாலே த்யாக
த்வம் தக்குவாலாக நெஞ்சிற் காண்டு நஸ்வா த்யாகஸம் ஸ்வரூபநஸ்வா
த்யாகாயதேந என்றுமாப்போலே உன்னை யித்துரும்போ பாதி
யாகவும் நினைத்திரேன் காணென்றுகவுமாம்- அன்றியிலே த்யாக
ரக்ஷகம் த்யஜ்யாஎன்று சஜ்ஜநாயிருக்கிற நீஜ்ஞாநம் ஸர்வ
ஸித்தம் என்றும் யிப்புல்லைத்தின்கிற பசுவன்றோவென்று போ
கட்டாளாகவுமாம்- அன்றியிலே- த்யாகரக்ஷகம் த்யஜ்யாஎன்றுஸம்
நீதஸஸவ ஸ்வரூபம் என்றும் பக்ஷம் விம்ஷ்ணுமாவயோபந்த
என்றும் வியந்தாகிய ஞான வுனக்கு ஹோமம் புல்லன்றோ நா
ஹஸ்ரவயிகீ ஹாய ப்ரஹாய ஸுக்தவ என்கிறநானுமோ வெ
ன்றுபோகட்டா ளாகவுமாம்- அன்றியிலே த்யாகரக்ஷகம் த்யஜ்யா

என்று விதித்தாநிச கர்மாணி ஸம்த்யக்தாநி யாநி ... விஹிதாநிச வாஸாம்ஸி திவ்யாதீநி ஸ்வர்ணாநிச என்றும் பாதிவெஸர்வணேவ ஸ்ரோத்தாநிச யதாநிச என்றும் நீயடிக்கினவைத்தை உத்ஸ்ருஜ்யத் தோ பாதியாகக்காண் நினைத்திருப்பதென்று பொகட்டாளாகவு மாம்-அன்றியிலே க்ருணைகோசரங் க்ருபா என்றுபராபயந்தோ ... ஷேஷம் தத்ஸர்வம் காங்க்ஷிணீ என்றவர் வருவதொரிலன்றி ... யா லேயிருந்தேனத்தனை உத்ஸ்ருஜ்யவெண ... ஸம்ஸ்ரயம் ... ஸ்வயம் மஹிஷ்யாதியாஸ்ரித்யம் என்றும் க்ருணைகோசரம் ... என்று க்ருணைத்தா வாதியுயிரில் சரக்கில்லைகாண் முடியக்காளைப் புகுகி றேனென்றுபொகட்டா ளாகவுமாம்- அன்றியிலே க்ருணைகோசரங் க்ருபா என்று ஸங்காரத்துள வஸங்க்யா க ... ராயாத்த வெவகவத்ந விராதிநஸ்ஸிஷ்டி என்று உன்குற்றத்தாலே ஸங்கெக ... ஸிக்கப்பு குகிறது அப்போதைக்கு இத்தராலைத்திரட்டி யொருகுழைப் ப ண்ணிக்கொள்ள வல்லீயென்று பொகட்டாளாகவுமாம்- அன்றியி லே க்ருணைகோசரங் க்ருபா என்று த்ருணைவதநாயத்தாலே ஸாதநவிஸேஷ ரஹிதரான காயத்ருங்களை யுபதேஸிக்கிறே ன்காணென் றுகிலுமாம்- அன்றியிலே க்ருணைகோசரங் க்ருபா என் றுநீயுபதேஸிப்பது அவரென் குற்றங்களைப்பொருக்கிலென்றோ வென்று நினைக்கிருளைக் கருதிக்கடலிலே இத்துரும்பைப்பொக ட்டாலிது நடுக்கிடவாதாப்போலே யவர்திருவுள்ளத்திலே கிடவா துகாண் ஸ்வாதந்த்ர்யகாரணாம் ஸத்வாத்த்வத்யா என்றுபிழை யறியாதபெருமாள்காணென்கிற நினைவாலேயாகிலுமாம் அன்றியி லெ க்ருணைகோசரங் க்ருபா என்று நடுக்கிடந்ததுரும்பையெடுத்துப் பொகட்டுயிப்படியேஸஷ்டிர்பராவுள வஸிஷ்டஸ்த என்றுய் நெஞ்சில் ரொஷாதிகளைப்பொகட்டவரைப் பற்றென்றுளாகவுமா ம்- அன்றியிலே - க்ருணைகோசரங் க்ருபா என்றுதிருவள ... யிகம் க த்யோராஸ்லோநம் வஸிஷ்டதா- வயஸ்தாநிஷ்டாவோரமென்று உன் குடியிருப்புமுன்னுயிரும் வேண்டியிருப்பதாகி லிப்புல்லைக் கவ் வியவ்வாண்பிள்ளைகாலிலேவிழாயென்று பொகட்டாளாகவு மாம் அன்றியிலே க்ருணைகோசரங் க்ருபா என்று துரும்பைத்துளைக்கி

யத்துணிந்தோ பாண்டவஸைன்யத்தைப் புறப்படவிட்டு பொல்லாங்கு
நினைந்தரென்று ஸஞ்சயப்பிளப்பிக்க நினைவாலேயாகிலுமாம் அன்றியி
லே க்ருஷ்ணகேசவ கேசஃ க்ருஷ்ணா என்று க்ருஷ்ண தோஷாதிகளை முன்னே
முடியெறிந்து ப்ரதிஜ்ஞை பண்ணக் கடவதிறே அந்த ப்ரதிஜ்ஞை
யாலே துருபதனை முன்னே யெறிந்து கஷ்டம் கேவலநாமோ
ஸௌஹார்த்த ... கேசாயஸ்து ... ப்ராணநாதா
தேவதேவ என்று உன்னுயிரைத்தின்டார்கோ விட்டுக்குத்துமெடு
த்துப்போகப்புகுகிறபடியைப்பாரென்று ப்ரதிஜ்ஞை பண்ணுகி
றனாகவுமாம் அன்றியிலே க்ருஷ்ணகேசவ கேசஃ க்ருஷ்ணா என்று கேசா
விக்ஷேபஸ்த்ரஸ்த ... ப்ராஸ்த ... திராவ என்று உன்முன்னே
... ஸ்ரீப்ரஹ்ம ... என்று உன்னைத்தலைய
றுத்துக்கொண்டு போகப்புகுகிறபடி பாராயென்றாகவுமாம் அன்
றியிலே க்ருஷ்ணகேசவ கேசஃ க்ருஷ்ணா என்று விப்ர வீபாகரம் ...
... என்று ஸாது சொல்லுகையாலே ஸ்வயமாராயா
ராமோ ... பஶுந ... ஸுக்ஷ்ணா ... ப்ரவ ... ஸம்ஜோ
... வா ... என்றும் சுக்கிரன் கண்ணைத் துரும்
பால்கிளரியவென்றும் துரும்பாலே சுக்கிரன்கண்ணைக் கலக்கினாப்
போலே ... ஸ்ரீ ... ப்ராநகே
... என்று
... பண்ணின வுன் கண்ணைத் துரும்பை யிட்டு
கலக்குகிறேனென்றாகவுமாம் அன்றியிலே - க்ருஷ்ண கேசவ கேசஃ-
க்ருஷ்ணா என்று ... ஸ்ருஷ்டி ...
ணம் என்று ... த்தையிட்டுக் கண்ணை ஹரியருள காகத்தைக் கண்ண
ையறுக்கிறாப்போலே யித்துரும்பை யிட்டு உன்கண்ணைக்கலக்
குவிக்கிறேனென்று போகட்டாளாகவுமாம்- அன்றியிலே க்ருஷ்ண
கேசவ கேசஃ க்ருஷ்ணா என்று நரநாராயணர்களில் நாராயணன் ...
த்தைக்கொண்டு ... ஹன்னைக் கொன்றாப்போலே யித்துரும்பை
யிட்டுன்னைக் கொல்லுவிக்கிறேனென்று போகட்டளாகவுமாம்
அன்றியிலே க்ருஷ்ணகேசவ கேசஃ க்ருஷ்ணா என்று ... ஜலாதஸ்ரம்
என்றும் ... ஸ்ருஷ்ட ... என்றும்

என்பார் ஸ்ரீவ்ரதே ஜிஹ்வையிலே யித்தாலையிட்டு மூட்டியுன்னை
ச்சுடுகிறேனென்று போகட்டா ளாகவுமாம்- அன்றியிலே த்ருணம
ந்தரத: க்ருத்வா ப்ரதிப்ரூதே யென்கிற ஶ்லோகத்திலேயாய்க்கிடந்
த துரும்பை நடுவே கிள்ளிப் போகட்டு இப்படியே ஸம்ஹ்ருத்ய
ணதாநு ஹதம் என்றுபொல்லா வரக்கனைக் கிள்ளிக் களைந்தானை
என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே உன் தலையைக் கிள்ளிப் போகடுவிக்
கிறேனென்று போகட்டாகவுமாம்-௨௭- ஆகவிப்படி துரும்பைப்
போட்டு மேல்செய்த தென்னென்னில் ஸந்தேஶவாக்ய ஸ்ரீவச
நம் பண்ணினாள் ஸந்தேஶவாக்ய கேட்டவார்த்தைக்கு உத்தரம்சொ
ல்லினாள் அவன்சொன்னவைத்துக்கிசைந்து ஓமென்றாளு முத்த
ரமிறே அப்படியோவென்னில் ஸந்தேஶவாக்யஸந்தேஶவாக்யம் ப
ண்ணினாள் மறுவார்த்தை அதாவது நாஹமேனமவேக்ஷேய என்
றும் நமேயம் ஸ்ரீமதே ராமஸ்ய ஶிரஸாவந்த்ய: காயஸ்ய
நமஸ்காரம் என்று ஸ்ரீநிர்தேஶித்துச் சொன்னாள் ஸந்தேஶவா
க்யநிர்தேஶித்த வளன்றிக்கே ஸ்ரீகுணமாகவே சொன்னாள் அதா
வது ப்ராணாநாதாரயிஷ்யே ஸோஹம் என்றும் ராக்ஷஸேஶ்வரா த
ஹாலயமாநு ஸாமோதயோ ஹிதாநுஉதாரஸ்ரீஷ்டிமேமென்
றவனுக்கு ஸாக்ஷமாகவேசொன்னாள்உவாச- உவாச ஹிதாஷணை
யிறே ஒருவார்த்தை சொன்னாளாகையன்றிக்கே பரிசப்பரக்கவி
டுவார்த்தை சொன்னாள்- அதாவது- ஸாயம்ஸரேணேவஸ்ஸாய
ஸாயம்வ்ரதம்வா என்றும் யதா தவ ததா ஜநக்ஷாமதாராக்ஷஸ்
ஸ்ரீராமஸ என்றும் பொறுமைசொல்லியும் ஸ்வஸ்த்யஸ்யாவ க்ஷேமா
ஸ்ம்வக்ஷஸ்ஸு ஸ்ரீஸ்வ காஜநா: என்றும் ஶிரேஷ்டதஸவ்ருதஸ்ப்ர
ப்ராரணஜ ஐஶ்வர்யமஹிஷ்டா: என்றும் ஹ்ருதயமேதம் பிறக்கு
ம்படிசொல்லியும் ஸம்ஸாரேஸ்மிந் ஸ்ரீயதோ மஹஜ்ஜநஸ்ய தயி
ஹஷ்டவி- விதித: ஸஹிதஶ்ச்ஜ: ஶரணாமதவத்ஸல:। தேநமை
ஸ்வதம் என்றும் ஜ்ஞாநதாநம் பண்ணியும்- ஸந்த்யாஸம்ஹிதா
வந்தணேயம் ப்ராப்திவி என்றும் ப்ராணாநாதாரயிஷ்யே ஸ
ஹோஸ்மி என்றும்தம்ஸம் சொல்லிய மிப்புடைகள்மேலே ஹிதோபதேஶா
தம்ஸர்க்கமேதா ஸத்ரம்வாயங்களையுஞ் சொன்னாளே இப்படிக்

கன்று சொல்லுகிறபோது உபகாரமிருந்தபடி யென்னென்னில் ஸஸிதா- எதிரிகளவிய முகிலிறே ஸம்ஹாரம் பண்ணவேண்டுவது அநீதியாலே தன்னுடையே நசிக்கப்புகுகிற விவனிறே இப்படி சொல்லுகிறானென்று சிரித்தாள் ஸஸிதா. ஸுவஸ்தி ராஜேஹதி என்று ராஜாக்கள் குற்றவாளரை வெட்டிவைக்கச் சொல்லும்போது சிரிக்கிறே சொல்லுவது இவள்தானும் ஈஹிஜ ராஜ்யமாறு என்று ராஜ்யத்தை யறியுமவளாய் ராஜ்யமாய் ஸம்பத்தியுமாயிறே யிருப்பது அவன்தருகிறேனென்று பயபாந, ராமனைக்கேட்டு ஸ்ரீ வாமைத்தாலேயுகந்து சிரித்தாளோ வென்றில் - ஸஸிதா - ஸமுத்வாஸ நிஸ்பந்தமல்ல வென்றதில் ஸ்பந்தமென்கிற ஸர்வஸஸிசிரிப்பின்படியிலேகாணலாயிருந்தது- ஸஸிதா- ஸருக்ஷேத்யாமு நாம் ஸ்ரீமாரு நாமஸிஹயோ| மொவமம கயோ ஹதோதாரவநீதா ஸுயாய 8 என்று அவ்வாண்பிள்ளைகள்முன்னேறி தோர்ப்பித்தென்னைச்சிறைக்கோலமாட்டாத ஸவமென் தன்கிமர்- நாமோஸவஸாஜேவி-நேவமந நிக்ரு ரஜ- நபமந யாதமாம் என்றுபெருமானைத்தாமல்ல ரென்கிறானென்று சிரித்தாள் ஸஸிதா-கஸம்ராஜ ஹ்ஸமீஎன்றுகழுகும்பாந்துங் கல்வக்கிடக்கிற தான்கிமர்- ஸம்கே ஜீவதிவாநவா என்றுபெருமாள் திருமேனிக்குத் தீங்கு சொல்லுகிறானென்றுசிரித்தாள் ஸஸிதா- விபீஷணவிபெயம் ஹமெகே ஸ்வமிமாக்ரு தம்- ஸ்ரீ தாராஜரதெஜ நமங்காயாஷி ஷெவித என்றுவிபீஷணனுக்கு பெருமாள்குடுத்தவெஸ்யத்தைறியிறே ஜஸீம தாநவரஸும்ஹெஷ என்றுதன்னுதாக ஹஷித்துப்பிதற்றுகிறானென்று சிரித்தாளாகவுமாம் ஸஸிதா- உவயாயஹமஜம்தஸ ரொகநாயஸ ஸஸக்ரு தம்- கயம் நாவபாஸரூ என்றிருக்கிறவென்னையிறே யிப்பையல் ரமஹம்- கூ என்று பிதற்றுதலென்றுசிரித்தாளாகவுமாம் ஸஸிதா- கஸஸ்யதிகாக ஸஸா கிஞலாம வெஷம் ஹீம் ஹக என்றுபெருமாள் குறிய சங்கதேயிருக்கநானேயிவ் விருப்பு யிருப்பேனென்று நதஸாஹதிபோலேஸீஜாஹஸிகம் பண்ணிஞளாகவுமாம் - அன்றியிலே ஸஸிஹ

தா என்று கலிகாலத்தின ஸம்ஸ்கார்ம்மாசுஷ்டான யுடம்போடு தலைய
தரிவாய்ப்புறம் வெளுத்தென்றும் விரஹவிஷண்ணரா யிலைய முது
அமுதுசெய்யாமையாலே ஸுதிகம்பண்ணினபோது வெளுத்ததிருமுக
த்தோளியையுடையரா யிருந்தாரென்றுமாம் - அன்றியிலே ப்ரா
வ்ருத்தி என்றுபிராட்டியை ஸ்வீகரித்தானென்று கேட்டபோ
து க்ருதம்காமஸ்து ஸ்ரீராமவைலக்ஷண்ய ஸம்பாதகம் என்றுதிர்
ஸாகனன் பட்டானென்று வ்யாஹாரிக்கப்பட்டாப்போலே யிவ
ளு மிவன் ஸ்வீகாரம் பண்ணினபோதே பட்டானென்று வ்ருக்ஷி
கம்பண்ணினாகவுமாம் இப்படி ஸ்விகாரம்பண்ணிச்செய்ன பாசு
ரமென்னென்னில் நிவர்த்ய கர்மாதி ஸகல தர்மங்களை, தவிர்ந்து
ஸ்ரீ கர்மங்களை பரத்யக்ஷியென்கிறாள் நிவர்த்யாநம்- என்று நாவராத
மாத்ரமன்றே ஆனபின்பு நெஞ்சைமீளாகிறாள் என்று நி
வர்த்ய நல்ல குதிரையாட்கள் குதிரையைக் குசைதாங்குமாப்போலே
மநஸ்ஸுவாஹத்தை மீட்கப்பார் - என்று நிவர்த்ய - என்று நாஹி மே
கம்பவேஷா ஸ்ரீர்யாணாம் வ்யவஸ்தைக என்கிறபடியே கொ
த்து முதலியான மநஸ்ஸை மீட்கவே வ்யாபாராதியங்களும் மீளு
ங்காண்- நிவர்த்யமநஸ் உன்னெஞ்சை மீட்டு ப்ராணங்களை மீட்டுக்
கொள்ளாய் நிவர்த்யமநஸ் ஸுகதுக்கமாத்ரவைராக்யாதி ஸ்தித
வரிலமாந ஸ்தநம் என்றுநிகர்மதந்மேவ ஜபிக்கப்பாராய் என்று
நிவர்த்ய நாட்டில் வைமலசாதாகங்களுக்கு என்றுபாஜவமென்
றுரூஷாகம் சொல்லலாம்படிக்குக விசையாய்த் திருப்பது கை
கழிந்தால் மீட்கவொண்ணாது காணாயிவனை நீமீட்கப்பார் என்று
ஸ்வஸ்ரா நிவ்ருத்தஸ்ய ப்ராவர்த்ய வர்த்தி என்று ஸ்வஸூத்ரையமறி
யுங்கூடாத்ரு தப்பைச் சொன்னானிறே கிடக்கிற ராஜகார்யமே
டுபள்ளமும் மநஸ்ஸாத்ரத்தியைத் தவிரப்போமோவென்ன - என்றது
நிவர்த்ய புறம்புள்ள வைதனைத் தவிரச் சொன்னேனே என்பக்
கல்நின்றும்மீள்- என்றது நிவர்த்ய ஸம்ஸாரஸ்ரீவைகுண்டம் என்று வி
ஷயஸாதநங்கள் போலேயுனக்கு விநாசஹேதுவான என்
பக்கல்நின்றும்மீள் - என்றது நிவர்த்ய- நயதிநிக்ருதி ப்ரஜ வாஹா
ரா வாராஹவம் என்றெப்படியும் வரிஷ மேகங்களாயாய்த்து

வாதிகளா யிருப்பது ஆனபின்பு என்பக்கல் நின்றும் மடைமாறும் உன்பக்கல் நின்றும்மாறினால் த்வத்விஷயமா யிருக்குமோ வென்னில் ஸ்வஜநப்ரியகாரம் வகுத்த விஷயத்திலே யுகக்கும்படி பாராய் ஸ்வஜநப்ரியகார - ஸ்வேஷ்டாநிஷ்ட ப்ரதம் நாமம ஹாத்ம்யம் என்கிற நினைவைமாற்றி ஸ்வேஷ்டாநிஷ்ட ப்ரதம் எ ன்கிறபடியே ஆநுகூல்யமாக கையைப்பிடித்த புருஷார்த்தங்களை ரக்ஷிக்கப்பார் - ஸ்வஜநப்ரியகாரம் - விஜாதியரான மனிதனைவிட் டு ஸஜாதியர்களான ராக்ஷஸர்களோடே ஸம்ஸ்லேஷிக்கப்பார்ப்ரிய காரமென்று ராமப்ரபாவமாக வருமத்தைபவத்திலே ஸ்வேஷிப்பிக் கலாமோ வென்னில் - ப்ரிய காரமென்று வ்யாக்யானிக்கிறான் - ஜநப்ரி யகாரம் - நீப்ரியப்பட்டதாகில் ஜநங்களுக்கு ப்ரியப்படுவதாகஸ்வஜ நனென்று விஷயஸம்பந்தி யாகையன்றிக்கே அபிமான ஸம்பந்தியாக்கி ஸ்வஜநத்தில் வர்த்திக்கிற ஜநங்களுக்கு ப்ரியப் படுவதாகவென்று பொரு ளாய் அதாவது தாஸ்யம் பரிசரிஷ்யதி என்றும்யாவதே தம்ஸஸ வர்தாமசேஷயம் ஸர்வாஜாநகி என்றும் என்னையவர்கள் ஸேவி க்கும்படிசொன்னபடியாலேயவர்கள் வெறுத்தாய்த்திருப்பது அ துதவிர்ந்துஉன்னளவிலே யவர்களெனஞ்சகுளிரும்படி பண்ணெ ன்றுமாம் - ஸ்வஜநதநப்ரியகாரம் - ஸ்வஜநத்தில் ஜநங்களுக்குப்ரியப்படு வதாகஸ்வஜநத்தினுடைய ஜநங்களென்றபடியாய் பரிஷத்தாவிஷ்ணோ வெஸமாயம்ஹததா விநஸ்யதி என்று நீபண்ணின பாராமையா லும் உபேக்ஷையாலும் அவர்கள் வெறுத்தால் உனக்கநர்த்தம்வ ரும் அதுவாராதபடி யவர்கள்நெஞ்சு குளிரும்படி ஜிதேந்த்ரியத்வ ய- என்றுமிலுமாம்- ஜிதேந்த்ரியத்வம் - யேஷ்வா நாராய ணஸ்வாமி என்றும்- யேப்யஸ்வாமி விருத்தஸம்பந்திவதீந்நாராயணம் என்றும் ஸ்வாத்மாயஷ்டி ஸோமம்என்றும்- ராமேதிராமேதி ஸ தேவவைஷ்ணவ விஷ்ண்வென்றும் ஜமாதாநவா ராமன்என்றும்நினை த்திருந்தே சிரமந்தீர்ந்தேனென்றும் அடிகள் தம்மடியேநினையும் படி யவரென்றும் உஜ்ஜீவநார்த்த விஷயத்தை அநவரத மாவனைப்ப ண்ண வ்யாவர்த்தம் அத்தனைபோக்கி பனைத்தும் வைதீகமாக வென்னை நினையாதே கொள் ஜிதேந்த்ரிய-வ்யாவ்ருத்திபூர்வம் மொருக்காலுமாகாது

நிவ்ருத்திப்ரவ்ருத்திகள் உதாஹரணங்காண்கைக்கு நிஷேத்யம் - ஶ்லோகத்வயோக்தமான
ஷ்ட்ராவணோக்தம் நிவ்ருத்திக்கு விஷயம் நிஷித்தம் - ப்ரவ்ருத்திக்கு விஷயம்
ஸம்ஸாரம் - ஆனபின்பு நிஷித்தங்களைவிட்டு விஹிதங்களிலே - ப்ரவ்ரு
த்திக்கப்பார் ஆகவிந்த ஶ்லோகத்தால் ஸாநுஸம்பந்திடக்க - பராநு
ஸம்பொறுக்கமாட்டாத பிராட்டியுடைய நீர்மையும் க்ருபையு
ஞ்சொல்லுகிறது.

பெரியவாச்சாம்பிள்ளைதிருவடிகளேசரணம்.

தநிஶ்லோகத்ரம்விம்ஶஶ்லோகவ்யாக்யானம்.

த்ருணமந்தரத: க்ருத்வா ராஜஸாநம் பரிஷ்டாத

யம்வாநி த்ராவோரம்ஸுயாஸளவர்ஷ ஷஸம்

அஶோக வநிகையிலே யெழுந்தருளி யிருக்கிற பிராட்டி ஸந்நிதி
யிலே ராவணன் சென்று தன்னுடைய ஸ்வஜநவிஶ்ரம விநோதங்க
ளில்நாட்டாரில் காட்டில் தனக்குள்ள மேனுக்கத்தைச்சொல்லியும்
பஹுவியோக கேந்த்ரய நயாந்ர ரத்நவஸ்த்ர ஸம்பூஷணவஸிகாரவா
ரிவஹாஸ்காஸகாஸிகளைத் தருகிறேனென்றும் பிராட்டியை நிலை
போக்கலாமோ வென்று எத்திவார்த்தை சொல்லி பிராட்டியு மிவ
ன்சொல்லுகிறவை யொன்றையும் பாராதே இவனுடைய ஸுநஸ்
தையேபார்த்துஇவனுக்கொரு நல்வார்த்தை சொல்லுவாரில்லாமை
யிறேஇவனிப்படி பிதற்றுகிறதென்று ஆவாயவேஷம் பராவயியா
ய் பரவாயஸ ம்ருதிகை யாகையாலே இவனுக்கு ஹிதஞ்சொல்
லுகிறாள் சொல்லுகிறவிடத்தில் - த்ருணமந்தரத: க்ருத்வாளென்று ப
ரபுருஷமுகம் பார்த்து வார்த்தைசொல்லக் கடவதல்லவென்று
ஶயநமென்றியாலே யாதல் த்ருணத்தோபாதியும் அவனை மதியாமை
யாலேயாதல் - அஶோகவநமான வித்துரும்பு ப்ரதிபத்தி பண்ணில
ன்றோ நான்சொன்ன வார்த்தையை யிவன்ப்ரதிபத்தி பண்ணுவ
தென்றும்நினைவாலேயாதல் யம்ஸுஷேவி நிரீக்ஷ்ய ஸக்ருதீந
ஸ்பூஜநோனென்று தான் பார்த்தவர்கள் பூஜ்யர்களாவார்க
ளென்றும்நினைவாலேயாதல் பெருமாள்துரும்பைக் கொண்டு காகத்
தை யோட்டினாப்போலே இவளு மித்துரும்பைக்கொண் டிவனை

யோட்ட வேணுமென்றும் நினைவர்லேயாதல் ஸூர்ப்பணகை போ
லே வஶ்யராயுள்ள வுனக்கு ஸோமம்மிதுவன்றோ வென்றும்
நினைவாலேயாதல் ஸீதோபவ ஸநாதந: என்றுதாஹகமான ஸதி
யைஶீதளமாகப் பண்ணப் புகுகிறப்போலே அசேதநமான து
ரும்பை சேதநமாகப் பண்ணுவோமென்கிற ஸங்கல்பத்தாலேயா
தல் ஶூந்யமாயிருக்கிற விவனுக்கும் நமக்குமொரு வ்யவதாநம்
வேணுமென்று நினைவாலேயாதல் துரும்பைத் தூணாக்கியித்தூ
ணில் நின்றும் ராகவஸிம்ஹத்தைப் புறப்படவிக்கவேணுமென்
றும் நினைவாலேயாதல் - த்ருணமந்தரத: க்ருத்வா சொல்லப்புகுகி
றவிவள் வீரபத்நியாகையாலே யிப்புல்லைக்கல்வி அவ்வாண்பிள்
ளைகாலிலேவிழாயென்று நினைவாலேயாதல் என்னைப்போரப்பொ
லியச்சொன்னவுன்னையும் நீயடிக்கின மஹாபார்ஶ்வாதிகளை
யுமித்துரும்போபாதிகாண் நினைத்திருப்பதென்றும் நினைவாலே
யாதல் துரும்பை முன்னேபொகட்டு நாமத்வயி நிவர்த்யதாம்
மந: ஸதீகவ என்றிந்தத் தர்மஸம்ஹிதை யுனக்காகாதுகாண் ஸ்வ
தாரேஷு ரம்யதாம் - உனக்குவகுத்த பெண்டுகள் வயறெரியா
தபடியவர்களோடு பொருந்தி வர்த்திக்கப் பாராயென்று சொல்லி
ஜநஸ்தாநவாஸம்ஸீ பள்ளரும் பறையருமாய்ப் பெரும்பர
ப்பான யித்தேசத்துக்குள்ளே ஒருவன் அநர்த்தப்பட்டானின்றா
ல்இங்ஙனே செய்யலாகாதுகாணென்று ஹிதஞ்சொல்லி மீழ்கை
க்கு ஒருநன்மனிதரில்லையாகாதே வாஸம் - ஸ்ரீ விபீஷணாழ்வான்
தொடக்கமான பாரமார்த்திகருண்டாகையாலே ஸத்துக்களில்லையெ
ன்றவொண்ணாது உண்டு - ஸந்தோவா நாநுவர்தஸே ஶ்ரேயஸ்கரம்
வசநம் விப்ரோக்தம் ஸதாம் உபேக்ஷஸி என்று தங்கள்காலி
லே குனிந்தநுவர்த்திக்கிறவர்களுக்கிறே அவர்கள்நல்லது சொல்
லுவது அப்படிக்கவர்கள் காலிலே குனிந்தறியாயோ அடியேதொட
ங்கிநீயிவ்வூரி லிருந்தவளல்ல- நேற்றுவந்தநீ குனியேனோவென் ற
றிந்தபடியென்னென்ன ததாஹிவிபரீதா தே புத்தி: உன்புத்தி
யின்பொல்லாங்குதானே அதைச்சொல்லுகிறதுகாணென்ன புத்தி
யின்பொல்லாங்கு அறிகைக்கு நீபக்ஷபாதியன்றேயென்ன ஆசா

ரவஜிதா உன்னுடைய வசநத்தாலே ஜிதேன் கா
னென்று ஹிதஞ்சொல்லு மவர்கள் சொல்லாத படியான விவனு
டைய துராசாரத்தைக்கண்டு வெறுத்து இனியொருவரையும் அ
நுவர்த்திக்கவேண்டா - அநுவர்த்தந நிரபேக்ஷமாக நானுனக்கு
ஹிதஞ் சொல்லுகிறேன் நான்சொன்னபடியே அநுஷ்டிக்கப் பா
ராயென்கிறாள்- ஆமாகில் அநுஷ்டிக்கிறேன் அந்த ஹிதந்தன்னைச்
சொல்லலாகாதோவென்ன - மித்ரமௌபயிகம் கர்த்துமிச்சதா - பெரு
மாளோடே வுனக்கு விரோதம் பண்ணினால் ஹிதமாது அவரோ
டே உறவுபண்ணக்காண வடுப்பதென்கிறாள்- மித்ரமாகக் கொள்ள வ
யிக்ஷ்வாகு குலத்தோடு ஸ்நேஹம் பண்ணினவுனக்கு அவர்திருவடிகளிலே
சரணம் புகவேணுங்காண் - மித்ரமென்று நிற்கச்செய்தே சரண
மென்பானென்னில்- மேல்ச்லோகத்திலே- விதிதஸ்ஸ ஹி தர்மஜ்ஞ: ஶர
ணாகதவத்ஸல: - தேந மைத்ரீ பவதுதே என்று அவர் சரணா
கதவத்ஸலர்காண் ஆனபின்பு நீயும் சரணம்புகாயென்று அந்தத்தி
லே மைத்ரீஸப்தப்ரயோகம் பண்ணுகையாலே சரணஸப்தம் வ
யர்த்தமாக்கக்கடவது - சுசிதம் வசநம் ராஜ்யம் லௌகிகமபி
வேதநமென்று லௌகிகத்தை ஹிதஸ்வீகாரமாகவுஞ் சொல்லித்திறே
ஆகையாலே அவனை சரணம்புகாயென்கிறாள்- தமேவ சரணம் க
ச்ச ஸர்வபாவேந பாரத என்று பிராட்டியைப்போலே ரக்ஷக
ராயிருப்பார்வேறெசிலரு மிப்பாசுரஞ் சொன்னார்களிறே ஆனால்
நேர்கோடுநேரே சரணமென்றுதே மித்ரமென்பானென்னெனனி
ல்ஷ்பத்ரைப்போலேதந்தாமை உயரவைத்துப்பிறரைத் தண்ணி
தாகச்சொல்லும்படியான புன்மையில்லாதபிராட்டி நீர்மையாலே
சொல்லுகிறாள் இவரேயன்றே யிப்படிசொன்னார் பெருமாள் தா
மும் ஸாக்ஷுஸம்ச்ரித்ராசரம் என்றும் ஒருகுரங்கை ஸஹாவனே
ன்றும் ஓரோட்டை யோடக்காரனை ஆத்மஸமஸ்ஸ்வா என்றும் உகந்
ததோழன் நீயென்றும் அருளிச்செய்தாரிறே இன்னமொரு ஆகா
ரத்தாலே மித்ரஸப்தம் சொல்லுகிறாள் அதென்னென்னில் நமஸ
யமென்றவணங்கலி லரக்கனாய் துர்மதியான விவனை சரணம்பு
காயென்று விசையானென்றும் அத்தாலேதோழமைக் கொள்ளா

யென்கிறாள் - மித்ரமௌபயிகம் - ஸ்தாநம் பரீப்ஸதா ஸமித்ரு
மென்று ஸ்ரீ விபீஷணனென்கிற பாதகத்திலேயாய் பெருமாளுக்கு
த்வேஷவிஷயமாகாதே ஸ்நேஹவிஷய மாகையழகியதுகாண் - நேரா
கவிவருக்கு ஶத்ருவுமாய் ப்ராதாவுமா யிருக்கிறதான் ராவண
னைப்பெருமாளுக்கு த்வேஷவிஷயமாகாதே இவர்பக்கலுறவுகொ
ண்டாடப் புகுகிறேனோவென்ன மித்ரமௌபயிகம் - இப்ப
டி ப்ராதிகூல்யம் பண்ணினவனுக்கு பத்தும் பத்தாக வுறவுசெய்
யவேணுங்காண் - இதுபண்ணினால் ப்ரயோஜந மென்னென்ன - மி
த்ரமௌபயிகம் - உன் ப்ராண ரக்ஷணத்தில் விநியோகங்கொ
ள்ளலாம் - ஔபயிகம் - உபாய: நிமித்தகாரணம் உன்னுடைய உஜ்ஜீவ
நத்துக்கு உபாயம் - உபாயேஹ்ரஸ்வ என்கிற ஸூத்ரத்தாலே உ
பாயஶப்தம் உபேயஶப்தமாய் ஸ்வார்த்தே டக்காய் ககாரதேஶமாய் யாதி
வ்ருத்தியாய் அகாரலோபமாய் ஔபயிகமென்று பதமாகிறது இப்
படிக்கிறது உபாயமென்றபடி - ஸ்வாதந்த்ர்யம் வஶீக்ருதா ஸ்வயம்வாதி
ஷ்டாவென்று மேலே ஸமஞ்சொல்லுகையாலே ஸ்வஷ்டிமிறெஞ்சு
ல்தான் உறவுக்கிசையக்கொள்ள முகந்தாராதே ப்ரதாவிகளாயுத
ரிகிலோவென்ன - ராவண: - வளையாதே பொருந்தும் படியான நீர்
மையுடையவர்காண் - ராவண: - தேவதைரோடும் காகத்தோடும்குர
ங்கோடும் உறவுசெய்கிறவரித்தனை பொறுமையுடைய வுன்னைவிடு
கிறாரோ - ராவண: - நீயல்லேனென்னிலும் பக்ஷிராவண: ஸ்வயம் - ராஜ
வெந்தம் என்று அழைத்துவிடுவது ஆபத்துமுடிகினவாறே - மநு
வென்றுவிட் டடிப்பதாகிற பெருமானித்தனை - நீயிசைவாயுமாறு
ல்விடுகிறாரோ - ராமோ மித்ரமௌபயிகம் - தர்மஜ்ஞராய்
ஶரணாகதவத்ஸலருமான ப்ரஹ்மாதிகளைவிட்டு ஸர்வஜ்ஞவ
வத்ஸலா என்றும் நிவாஸவ்ருக்ஷ: ஸர்வஜ்ஞ என்றுஞ்சொ
ல்லுகிற வத்ஸலத்த ஸர்வஜ்ஞத்தான பெருமாளோடே வுறவுசெ
ய்யப்பார் - ராவண: ராக்ஷஸராவண: தேவதீஸ்வ ஸ்ரீமம்காகியதம்
ராவண: என்று உன்னைவிட் டகன்று நிற்கிறவுன்னுடையவுறவுமு
றையும் உன்னுயிரு முண்டாக்கலிலே பழையபடியே பொருந்து
ம்படிபண்ணவல்லர்காண் - பண்டேஎன்றுதா யிருக்கிறவத்தை இ

வர்பொருந்தும்படி தரிக்கப்பண்ணவேணுமோ வென்ன- ஸ்தாநம
வரிஷ்டதா- வஸம்வா நிர்வ்ருதா- இதுக்கு முன்பு உன்னுடையாகிலும்
உன்குடியிருப்பும் ப்ராணனும் மேலும்வேண்டி யிருந்தாயாகில
வனைப்பற்ற வடுக்கும் ஸ்தாநம் வரிஷ்டதா - ஸ்தாநம்- ஆவாஸ ஸமி
ஷ்டிவ்யஷ்ட்யாகாரம் ராஜ்யஸாம்ராஜ்யம் விபீஷணம் என்று உன்தம்பிக்கு
இப்படைவீடு குடுக்கவாய்த்துப் போகிறார் அதுசெய்யாதபடிநீ
யேயிப்படைவீ டாளவேண்டி யிருந்தாயாகி லென்றுமாம் ஸ்தா
நம்வரிஷ்டதா- ஸ்தாநம்ஸ்திதி:- த்ரிலோகாந் ஸம்பரிக்ரம்ய என்று
காக்கைபோலே கண்டவிடமெங்கும் பறந்துதிரியாதே நிலைகொ
ள்ளவேண்டி யிருந்தாயாகி லென்றுமாம்- ஸ்தாநம்- ஸம்ஸ்தாநம்- ஆ
தாவது வத்ஸஸமமான வடிவும் நீயும் கோப்புங் குலையாமலி
ருக்கவேண்டி யிருந்தாயாகி லென்றுமாம் ஸ்தாநம் வரிஷ்டதா- ஸ்தா
நம்-அதிஷ்டாநமாய் ஸ்வஶரீர த்ருஷ்டாந்த கோஶமாகியாகிற ப்ராண
ஸ்தாநத்ரவ்யமும் கர்மகணே ஜீவப்ராணவான ஶ்ரோத்ர
சக்ஷுராதிவர்க்கமும் நீதேடிப்படைத்த ஸ்வர்க்கமும் இதுநெடுங்கா
லம்குடியாக்கின படைவீடாகிற அதிஷ்டாநம் குலையாமே யிரு
க்கவேண்டியிருந்தாயாகி லென்றுமாம் படைவீடும் அதிஷ்டாநமு
ம்பார்த்திருக்கிறேனே வேறேயோரிடத்திலே போயிருக்கிறெனெ
ன்ன ஸ்தாநம் வரிஷ்டதா- வரிதஃ ஸ்தாநீஷ்டதா- ரஸாதலம்வா ப்ர
விஶஸ பாதாளம் வாபிராவண: பிதாமஹஸ்ய பவநம் வா நமே
ஜீவந் மோக்ஷ்யஸே- என்று ஸந்நிதி தன்னிலும் மலை மொழிஞ்சி
ல்களிலே யாகிலுமாம்- உனக்கு ஜந்மபூமியான பாதாளத்திலே
போகிலுமாம்- உன்னை யிப்படிவரந்தந்து வாழ்வித்த ப்ரஹ்மலோ
கத்திலே போகிலுமாம்- அவ்வோவிடங்களி லுனக்குயிர்கொண்டுநி
ற்கவொண்ணாது- சுற்றிலேபோயிருக்கப் பார்த்தாயாகிலு மவருற
வாகவேணுங்காண் ப்ரவிஷ்டஸ்தாநங்களிலே போயிருக்கிறபோ தன்
றோ - அவர் வேண்டுவது - அஜ்ஞாதவாஸமாக ஒரு விடத்திலே ம
றைய விருக்கிறேனென்ன வபஹ்நுதா- உன்னை உயிரோடே
விடிலன்றோ நீ யொளித்திருப்பது அப்படி சாகாம லிருக்கைக்
கும்வேண்டி யிருந்தாயாகிலு மவரைப் பற்றவேணும் - வபஹ்நு

கா- ஒருவர் ஸ்த்ரீகளாற்பிறக்கிற மரணமொழிய ஒருஸத்ருவைத் தினலே புகந்து தலையறப் புண்டாயென்கிற வரிஷம் வராதே யொழிய வேண்டியிருந்தாயாகி லென்றுமாம் - வீரனுக்குஸத்ரு வின்கையிலே படுகையன்றோ தாமென்கிறுயாகில்- வொரம்வயுக்ஷி ஞு கா-நாட்டாரைப்போலேசாமாறுசாம்போது மவனைப்பற்றவே ணுங்காண் வொரம்வயம் உன்னைக் கொல்லும்போது மெளிதாக விடுவரோ- ஆனைவரவிட்டுநிலைநாட்டி அந்தஉஷ்சனைக் கொண்டு தறைக்கீடாகந்தோப்பை முறித்து உன்பசலைத்திருகியுன்னோலக்கத்திலே மதியாதேபுகந்துதன்னையுன்பெருமையையுமுன் தாழ்மையையுஞ்சொல்லியுன்படைவீடு பொறியும் புகையுமெழும்படி சுட்டுக்கரிக்கூடாக்கி மீண்டுவந்து விஶேஷம் சொல்லும்படி பண்ணி ஸ்வபக்ஷபரிகரத்தை யுடைத்து காண்பானைக்காண் பித்துக்கொண்டு உன்னுழியநெஞ்சிலேகல்லிட்டாப்போலேயுனக்குநீர் சிறையானகடலிலேகல்லிட்டடைத்துப்பெருவழியாக்கிக் குரங்கு களைகால்நடையேயக்கரைப்படுத்தி வுன்படைவீட்டையடைய மதிட்படுத்திநீயாண்டபரிகரமடையவெறுந்தறையாக்கியுன்னுறவுமுறையாரை மூக்கையரிவதுதோளைத்துணிப்பது- காலைத்தறிப்பதுதலையையறுப்பதாய் பனங்கனியுதிர்த்தாப்போலே யுன்தலைகளை யுதிர்ப்பதுதோள்களைக்கழிப்பது வுடலைத்துளைப்பதுஇவ்வுதிரக்குறையை உன் பெண்டுகளுக்குக்காட்டுவதாக ஹூ - என்றுவிட்டடிப்பதாய் இப்படி வித்வம்ஸம்பண்ணிக்காணுன்னையவர்கொல்லுவது இப்படிக்குக் கொடுங்கொலைவேண்டித் தில்லையாகிலவரைப் பற்றென்றாகவுமாம்- இவர் வெறுத்த மனிதரிலிதுக்கு முன்னிப்படிப்பட்டாருண்டோவென்ன ஸ்வயா- இப்படி வேறொருவரித்தனை யபசாரம் பண்ணினாரு மில்லை- இப்படிப்பட்டவர்களு மில்லை ஸ்வகாமியாய் ஸஸஹஸ்ரபரிஹாஸம் பண்ணிவித்வய உபத்ருதான வுனக்கித்தனையும்வேணும்- ஸ்ரீநம வரீஷ்டா வயம்வாகிஷ்டது ஸ்வயா- நீயிருக்குமா றிருக்கும்போது மவர்வேணும் - நீசாமாறு சாம்போதுமவர்வேணும்அவர்தாமிங்கே ஸந்நிஹிதராகவே வேண்டாவோவென்ன- இத்தாலிங்கே நிற்கிறு ரென்கிறுள்- ஸ்வளராக்ஷோநக்ஷவஸ்ருதி என்றும்- ராமகீர்த்தி ஸமெக்ஷவஸ்ருதிவிபூதி என்றும் எப்போதும் பெருமானையே பாவிக்கையாலே யுருவெளி

பபாடாய் தனக்கெப்பொழுதும் ஸந்நிஹிதரா யிருக்கையாலே இ
வரென்று காட்டுகிறாள்- இவனுக்கிதுக்குமுன் அவரோடு வாஸனை
யில்லாமையாலும் ஸ்வரூப ப்ரத்யக்ஷாநுபவ மில்லாமையாலும்
ஆநுகூல்யமுண்டாகையாலும் தோற்றுகிறே ப்ரதிகூலனான ராவணனுக்
குட்படவாஸனை யுண்டாகையாலே வ்ருக்ஷே வ்ருக்ஷே ச பஶ்யாமி யெ
ன்றுபார்த்த பார்த்தவிடமெங்கும் பெருமாளாய்த் தோற்றுகிறே
ராவணன் தானும்ப்ரசவிலே வாசனைப்பண்ணின பின்பு திருச்சரங்
கள் நெஞ்சிலேபட்டு ஸர்வ ராமமயமாண நாமென்று நினைத்து
க்கொண்டுபட்டானிறே அவன- ஸந்நிஹித தேஶவர்த்தியானகாக
ஸாவயிகையிறே · ஜயமென்பது இங்கு ப்ரஸித்தியில் அநுக்ரஹத்
தாலும் தேஶகால விப்ரகர்ஷத்தாலும் அநுக்ரஹ விப்ரகர்ஷ வாதி
யான அநுஸந்தத்தாலே சொல்லுகிறாள் அஸௌ ஸ்ரூதேவஸ்ய ஸத்ய
ஸிந்து ஸத்வா ஸந்நம் ப்ரதிஷ்டிதம் என்றும்- உன்னைக்கொண்டே
ன்னுள்வைத்தேனென்னையுமுன்னிலிட்டேன் என்றும் சொல்லு
கிறபடியே யிவர் திவுள்ள மவர்பக்கலிலே தட்டுமாறிக்கிடைக்கை
யாலே பிராட்டிக்கொரு போகியாகத்தோற்றக் குறை யில்லையிறே
அவள ஸூஸந்நாக்கி யவளைப்பெறும்போது நான் பண்ணின வி
ரோதங்களை நினைத்து விக்ருதராயிருக்கிறவர் என்னைக் கைக்கொ
ள்ளுவரோவென்ன- ராக்ஷஸீஸம் செய்தார்செய்த குற்றங்களை
நினைத்திருக்கு மவரலலர் பிழையறியாத பெருமாள்காண்- ராக்
ஷஸீஸம்ஜ்ஞா வென்றும் ஸ்ரூத ஸ்வகாராணாம் ஶதவேத்
மவத்தயா என்றும்- அபராயாதஜ்ஞஸ்ய ஸர்வக்ஷமாதயாம்
என்றும் கவிபாட்டுக் கொண்டவர்காண் ராக்ஷஸீஸம்- பிழை
யறியாத வளவேயல்ல தோஷா யத்யபி தஸ்ய ஸ்யாத் என்றும்
குன்றனையக் குற்றஞ்செயனு மென்றும் செய்தகுற்றம் நற்றமாக
வேகொள்ளும்படியான வத்ஸல ராக்ஷஸிர்காண்- ராக்ஷஸீ
ஸம் யதிவாராவணஸ்வயம் என்றும் ஸுக்ரீவநாதி என்றும் ப்ரதி
கூல்யதேஶயிலே யகப்பட்டவுன்னை ரக்ஷிக்கைக்கு அழைத்துவிடு
வதுபோக விடுவதாகப் புகுகிறவர்நீயுமநுகூலித்தால் விடுவரோ-
ராக்ஷஸீஸம் - நீ ராக்ஷஸிர்களில் அபஸதாயிருக்குமாப்போ
லேகாண் அவரும் ராக்ஷஸிர்களில் உத்தமரா யிருக்கும்படி ரா

ப்ரணிபதிதம் ப்ரத்யஸ்த்ரம் என்கிறபடியே சுபர்ணாஸ்த்ரனன்செய்த குற்றத்தை நினைத்திருக்குமவன் - க்ஷமீ என்கிறான் குற்றத்தை நாளோட்டத்தோடே போமக்குமவன் - உத்தமன் என்கிறான் குற்றங்காண்பானேனென் மறைப்பானேன் என்று முதலுக்குக்காணாதவன் - ப்ரணிபதிதம் - இப்படி சுநாகாரியான ரக்ஷகத்தில் அவருடைய ஶரணாகதிஸ்வரூபத்தாலே புலக்கு ரக்ஷாதிகமென்று நினைத்திரு - ப்ரணிபதிதம் - அவருடைய கோம்பாலேவுனக்குக் கொலையென்று நினைத்திரு இத்தாலிவனுக்கிப்படி வுபதேஶம் பண்ணும்படியான பிராட்டியினுடைய நீர்மையினேற்றமும் - இப்படிப்பட்டவிந்தநீர்மையையகப்படக்கை தப்பும்படியானாருடைய வாத்ஸல்யாதிஶயமுஞ் சொல்லிற்றாயிற்று.

பெரிய வாச்சாம்பிள்ளை திருவடிகளேசரணம்.

———*———

தநிஶ்லோகவ்யா஖்யாநம் ஸமாப்தம்.

———*———

இஹஸந்தோ நவா ஸந்தி ஸதோ வா நாநுவர்த்ஸே
ததா ஹி விபரீதா தே புத்திராசாரவர்ஜிதா

பிராட்டி ராவணன்தன்னை நோக்கிபிதற்றின பரப்பைக்கேட்டு கொலைக்காரனெனென்பகள் பிறந்து ஹிதஞ்சொன்னால் மீண்டாகிலன் கிலாகாதென்று விலக்குவாரில்லையோ அவர்களிருக்கும்படி அனுவர்த்தியாயோ - அப்படியிருந்ததுகாண் உன் புத்தியும் அனுஷ்டானமுமென்கிறாள் இஹ நல்லமனிதர் நடையாடாதபடி ராக்ஷஸமயமான இந்ததேஶத்திலே - இஹ பள்ளரும் பறையருமாய்ப்பத்தகோடி ராஜவம்ஶம் நடையாடுகிற விஷயத்தில் - இஹ - உள்படவீடும் புறப்பட விடும்படங்கும் பாளையமுமாய் பெரும்பாப்பான வித்தேசத்தில் - இஹ - உண்பாரும் உடுப்பாரும் பூசுவாரும் முடிப்பாரும் நல்லது தியது அறிந்திருக்கிற தேஶத்தில் - இஹ - சஹஸ்ராஸ்ரூ வேதாஸ்ரூ ராக்ஷஸாநாம் ஶ்ருணுமோ என்றும் ஸர்வ ப்ரஹ்மவோஷம் ஸ்வாதிநா ப்ரஹ்மராக்ஷஸாம் என்றுமொதுவாரொத்துக் சொல்லுவாராய் - வேதவேதிக யஜ்ஞநடத்துகிறதாக பாவிக்கிற தேஶத்தில் - இஹ - தவஸ்ரோத்ர ஸ்ஸமந்த்ரே வேத்யம் வர்ஷம் என்றும் ப்ராத ஸம்ய ஹோமக

காமென்றும்- தவ ஸ்ஷ்டு ஸமுமறிந்து நடத்துகிற ஐஶ்வர்யத்தி
ல் உள ராஜாக்களும் ரிஷிகளும் ப்ராஹ்மணரும் சாண்டாளரு
ம்பட்டர்களும்ஸிஷ்டர்களுமாய் வாஸிப்புண்டான விஷயத்திலே
இப்பாரிப்புக்கு இப்போது வந்தகுறை என்னென்றிட- யமங்கா
ந- பதர்கூடுண்டத்தனை போக்கு- ஸாமஹத்தனைக்கண்டுலோமே
ஸகொக- வாரா நவைஹவான - ப்ரஹ்ல ப த்ருக்ஷ்ஷுஷு
ஷ்ப்ரவான அஸத்துக்களைக்கண்டோ மித்தனை வாஷ்தவை
ராய் ஸத்தையை யுண்டாக்குகிற ஸத்துக்களைக்கண்டிலோம் ஸ
கொ ஸ- ஜஹ்வு வ தேஷ ஸக நகொவிஷ்ட-
என்று-ஸமஸ ஜாநத்தாலே தாங்களு முளராய்ப் பிறரையு முண்
டாக்குமவர்களில்லையாயிருந்தது ஸகொந- ஒருஸத்துண்டாகில்-
ஸாஙக யிக ஐவலஸந என்றெண்ணி - தள்ளிக்கதவை யடை
ப்பார்களோ- பலருண்டாகிறதேறலாவது அப்படைக்குப்
பலரில்லையா யிருந்தது ஸகொந- நவஸ்ஷ்ரொகாக்ஷ்ஹ ஸ
உஸஸ்வதஹஸ்| ஸாராஸா விஷயங்களிலேயோ திறிந்து தி
ரியாவது என்று- வஜவகூந்தை வலத்து ப்பிக்கிறுள்-வா-இ
ல்லையொண்ணுது - இல்லையென்ன வொண்ணுதாகில் சொல்லு
ம்படி யென்னென்றில் - ஸதி - உண்டே-ஸதி - இப்படை
விட்டிலே இத்தனை பஜயம் ஸாவஸவதாதி ஹநிவிபுண்டாகை
யாலே இதுக்கடியான யஶோ கஷ்டகமும் அதுக்கு உவ ஷ
ஷாக்களான ஸத்துக்களும் உண்டாக வேணும் அப்படி யாகா
தபோது- ககாரண க வெலஸவதி ப்ரஸமவரும்- ஸகேஸத்து
க்களென்று சிலஜாதியன்றே- சுநீதியைச்சொல்லுதல் செய்தல்செ
யலிப்போதிறே-கஸத்துக்களாவது-ஸஷஸஹா யெஷய பண்ணி
னபோது ஸத்துக்களிறே ஆகையாலே அவனுக்கு நல் வார்த்தை
சொன்ன- கஙவஅரீவரா ருவக கஷகஹ வஷஷ ஷ்ஷ
திகளுண்டாகையாலே ஸத்துக்களுண்டே- ஸதி - ஸத்தாரேமே
உள்ளது- காயக்காக்ஷமில்லை ஸத்தையுண்டாகில் - உபதேஶர்க
ளோவென்ன- ஸதாவாநாந வகஷ்ஷ உண்டாளுலும்- நா
வாஷ கஸவிஷ்யாக என்றும் - ப்ரணிவாதந வஸிஷ்
ஶ்ரோநவெலஸ்யா உபதேஷ்ஷி என்றும் - ப்ரணிவாதஹ்ரஹி
நவகஷ்கம் பண்ணிக் கேட்டாலிறே அவர்கள்சொல்லுவது அப்

படிக்கு-அநுஷ்டிக்கையாகாதே- ஸதாசாராநுஷ்டானம். திரு வடிகளை சேர்ந்தவர் ஸ்ரீபாதங்கள் என்றும் ஞாந வி ஞாநஸம்பந்நர்களே ஜநார்த்தந- ப்ரணவமாத்ர விசேஷ ணமாகவிருக்க கூடுவார்கள் - என்றும் தண்சேறையெம்பெரு மான்தாள் தொழுவார்காண் மின்னே தலைமேலாரே என்றும் மொ ழிந்ததும் விஹிதமாயிருக்க அதுசெய்யாதொழிகிறாள் ஸதாசாராநுஷ்டானம் ஸர்வதோஷநிவர்த்தகம் என்றும்- அநுஷ்டானம் வேதங்களில் ப்ரதிபாதிதம்- என்றும் அப்படிக்கொத்த ஸதாசாரநிஷ்டரானவர்க்கொப் பேரியாவது பெற்றுவைத்து அழைக்கிறீயாகாதே- ஸதாசாரா நுஷ்டானம்- பெரியாழ்வார்திருமொழியில் விரங்கும்படி- ப்ரணிபத்ரா பிவாதநம் என்றும் அநுஷ்டிக்கவேணும்- உத்தராவதிவ்யூயில் க்ருதஜ்ஞனையாலே- ஆசார்யனை வெறுப்பது ஸமாஸ்ரயணம்- என் றும்- என்னைத்தீ மனங்கெடுத்தா யுனக்கென்செய்கே னென்றும் அநுஷ்டிக்கவேண்டும் அதுசெய்யா யாகாதே- அநுஷ்டானம்- ப்ரத்யக்ஷ ஸாக்ஷாத்கார- என்று ஸ்தோத்ரம் பண்ணவேண்டி யிருக்க வொருவன் ஸாக்ஷாத்காரம் என்று நி ந்திப்பையாகாதே- அன்றியிலே- அநுஷ்டானம்- என்று- ப்ர ணிபத்ரிகளையொழிய பகவத் கைங்கர்யம் பண்ணி கடைத் தேறப்பெறுவதேன் என்றும்பேசித்தே பேசில்லால் என்றும்- பெரியவர்சொன்ன வார்த் தையும் செய்யென்றுநாடி அப்படிக்கேசெய்யாயாகா தென்றுமா ம்-ஸதாசாராநுஷ்டானம் அவர்கள்ஸத்தை யுண்டானபோ து சொல்லியல்லது நில்லார்கள், நீ அநுஷ்டானியாகா யிருந்ததுபோ ற்றுவந்து நின்றாள் அநுஷ்டிப்பனோ அநுஷ்டிக்கிறவனோ வெ ன்று அறிந்தபடியென்ன - தயாஹி அப்படி யிருந்ததுகாண்- த யாஹி- ஸம்ப்ரதி வர்த்தியிலேயாய் இவ்வநுஷ்டத்தில் விப்ரதிபத்தியு ண்டோ ஸவர்ணாக ப்ரதிபத்தமன்றோ அன்றியிலே- தயாஹி- என்று ஹிதைகளவா தயாகாரம் என்று அநுஷ்டிப்பா யென்கிற வாக்யத்துக்கு ஹேதுவைச்சொல்லுகிறாளாகவுமாம்- தயாகாரம் அ ப்படியாகையால் தயாகாரம் என்று - தாத்பர்யம் ப்ரகரண வசாத் தெரிகையாலே கீழ்ச்சொன்ன வாக்யத்தை வசமாக்கி-

ஜ்ஞாநவதியாமையா லென்னபடியிறே- அப்போது ஜ்ஞாநவதி யாமையாலென்று ஹேதுவாக விஶிஷ்டமாகாதோவென்றில் வாராது- ப்ரக்ருதவாக்யத்துக்குக் குறையில்லை- ப்ரக்ருதநான் உக்தமென்றும் பவதீயமென்றும் இரண்டு- விபரீதா[illegible] பவதஃ வசநமாணமாயே பவதீயமென்கையாய் ப்ரக்ருதத்தை வாமஶீல க்கையா லொருகுறையில்லை- எங்ஙனேயென்றில் ஜ்ஞாநவதீமாநா ம[illegible]மாயும் பவதீயமேவ [illegible] ஹேதுவாயுமிருக்கை [illegible] விஶிஷ்டமாகாது- ததாஹ்யா தனக்குப்பொருளாய்வி [illegible]தன்னென்றில் உன்னுடைய ஜ்ஞாநவதீநத்துக்கு ஸாமாநமா யிருப்பதொரு ஹேது [illegible]வை யுடைத்தாகையா லென்றபடி- [illegible]யா வாக என்று- பவதீயத்தை அருளிச்சொன்ன தித்தனை யன்றோ- அந்த ஹேது [illegible] வேதென்றில்- விபரீத [illegible]தவதஃ உன்னுடைய பவதி [illegible]யா யிராநின்றதே நதீவபூரத்தைக்கண்டு பவ கவிஶாத்தில் வ்ருஷ்டியை ஜ்ஞாநமிக்குமாப்போலே- தவபவ வெவபரீத்யாக என்றுகாவ்யம் ஜாநாந்தம்சொல்லுகிறான்-விபரீதா பவதஃ ஸாத்வ விஹிதப்ரகாரத்துக்கு விபரீதயா நின்ற து- விபரீதா [illegible] வ்யவஹாராதிகள் நிஷித்தமாயி ருக்க அவைகளை [illegible]ங்களென்று நினைவுநடவாநின்றதே-விபரீதா பவதஃ பவத்ஸம்ப்ருஷ்டமயாமக்தஃ என்றும்- பவதீநஷ்டமா மாக்ஷீ- என்றும் உக்தமாக ஶாஸ்த்ருஷ்டிகளால் ஸம்பந்தனையன்றிக்கே யிருந்ததே- விபரீதா- பவநாஶாக ப்ரணம்ஸத்தி என்று ம்ஜ்ஞாநஸ்ய ஹேதுவாயேயிருந்தது- விபரீதா- பரீதஜ்ஞாநம் ப்ராக்ஷம்- என்றும்நானாய் விஹிதமான ஜ்ஞானத்தை யுடைத்தாயிரு ருந்தது- அதாவது ஆயுஷ்மாநியை உடைத்தாயிருந்ததென்கை தவபவதஃ- அறிவுடையானா ஜ்ஞாநவதீயாகே இருக்கிறவுன்னு டைய பவதஃ- நீதிஶாநுபவதீஸம்பந்நா யீமாநக்ஷஶ்ரவிஷ்ருத வஃ என்று- நாஜாக்களாகில் ஸவமாமணயமக்தாய்- ப்ராத்வாயி ருக்க அவையில்லாத பவதஃ- தவபவதஃ விபரீதா- ப்ரக்ருதத்ரா மாக்ஷமோஹஸ்ரஷ்டிஃ- என்றும்- விபரீதஸ்யாஸவஃ என்றும் இ ந்தபவதீமேவ பவ பீதத்துக்குத் தகுதியான ஜந்நமுடைய உன் னுடைய பவதஃ- என்னுடைய பவதி விபரீதையன்று அறிந் தபடியென் நீஜ்ஞாயமாநி யென்றறிந்த தென்னென்ன - ஆஶ்ரவ

ஜீ-கா- அதுவும் காய க்லேசமன்றோ வென்கிறாள்- ஆசாரவஜீ-
கா- கர்மாநுஷ்டாநங்கள் ஆசாரங்கள்- ஆசாரமாவது - ஸ்ருதிஸ்ம்ருதி
விஹிதமான வர்ணாச்ரம நிஷ்டாநுஷ்டாநம் அது உன்பக்கல் கண்
டிலோமே ஆசாரவர்ஜிதா இது முற்பட இல்லையென்னவொண்
ணாது- ... ... தஹ்க்ஷவி
ஷயே- ... ... என்றுநின்றாய் பக்தியாவது- ஆ
சாரஹீநம்- ஆசாரமாவது ... ஹாரம்- அநு
ல்லாசேநா ... ... யிற்றிலே ... ...
... என்றும் ஜ்ஞான ... ... என்
றும்- பக்தியையொழிய ... கூடாமையாலும் பக்திபிறந்தல்ல
து நில்லாமையாலும் ... ஸம்சயத்தை நினைத்து ஸம்
... வர்ஜிதா என்கிறது- பக்திஹீனாசாரவர்ஜிதா ஸா
தாசார ... ஆசாரம் காண்கையாலே - இதுக்கடியான
பக்திகண்டோமித்தனை உன்பக்தியில் ஸதாசார மில்லை யென்கி
றாள் ஆகவிந்தாம் ... ஆசாரம் கொண்டு ... பக்தியை கல்பித்
தேன் பக்தியைக்கொண்டு ... பக்திஜநகமான ஸத்துக்களை க
ல்பித்தேயென்று ... அநுமித்தே னென்கிறாள் ஆசார வஜீ-
கா- ... ... ஆசாரா-ஃ- ஜ
... ... என்றும்- ஆ
... ... என்றும்பிறந்தவன்று துடங்கி ...
... குலப்படி திருக்கையாலே முதலுக் கிவ்வாறு யத்தி
ல்- ஆசாரம் புகுந்தமையுமில்லை- என்று - ... மேயிருந்த
து- ஆசாரவர்ஜிதா - ... யென்றால் மேலொருக்கா லாகி
லும்வரக்கூடுமிறே அங்கனன்றியிலே - ஆசார ... மே
யாயிருந்தது- ... மாம்படியென்- ... வை நோக்கி
க... பண்ணுவது ... நோக்கி ... ப
ண்ணுவதாய்-ஸதாசாரம் பண்ணுத்தி லன்றோவென்றில்- பக்திரா
ஸாரவஜீ-கா- ... என்று ஜந
கத்துக்கு ... மா யிருக்கச்செய்தே உஷ ... மென்
றுக ... த்தாலே ஒளஷ ... வாளைப்போலே இவ
னுக்கும் ... யாஓள வாயி
கமாக ஸதாசாரவத்தேறி யித்தனை இவன்பக்திக்கு ஸதாசாரஹா

நிஷ்டகம் ப்ராப்தமே என்கிறது ஸர்வேஶ்வர ஶேஷி ந்ருணாம் வ்யாபார விரிவன கம்பமுஞ்ஞைா உத்ஸவமும் தீர்வாக்யத்வயநம் ப்ராப்தியுமயி ரவிலாவிரஸஹ்ருதிஷ்டாவ ரம் ஸ்ரஜ்ஞாநுதேஜநர் வ்யாமவ்யஸநர் கஷ ஸாய்லெஜஷிபக்ஷம் ப்ரணவம் ஸ்ரீணத்ரகதிஷ்டா ஶேஷாதிஷு ஸ்ரீவல்லப ஸ்வயம்ஸ்வயம்த்ரக என்று தயவுணணி மாஸுரு யிருக்கி றபோக்கசப்பட்ட வாமவேக்ஷாதிஷ்ணுமயில் ஒருமுறை தனக்கொரு ஶேஷவ்ருத்தாந்த கமநஸக்தமாய் ஸ்ரீவ்ரஜகிவக்த்ர பண்ணிற்றிறே

பெரிய வாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

***

ஸாதிர்யகூர்த்வஞ்ச ததாப்யதஸ்தாந்நிரீக்ஷமாணா தமசிந்த்ய
புத்திம் - ததர்ஶ பிங்காதிபதேரமாத்ய(ம்) வாதாத்மஜம்
ஸூர்யமிவோதயஸ்தம் ॥ *

அஶோகவநிகாமத்யமத்யேயான பிராட்டி ராவணனுடைய ஸ்திதை களான ராக்ஷஸிகளுடைய தர்ஜநபர்த்ஸநாதி ஸஹிதையாலும் ராமவிரஹவ்யஸநாதிஶயத்தாலும் ப்ராணத்யாகவ்யவஸாய த்தையாய் ஶிம்ஶுபா வ்ருக்ஷஶாகையைப் பிடியாய் எழுந்தருளி நின்ற ஸமயத்திலே திருவடி கண்டு முன்பு பெருமாள் தந்தருளிச்செய்த திவ்யலக்ஷணங்களாதங்களை முழுக்க திருமேனியிலே காண்கையாலே பிராட்டியென்று அறுதியிட்டு ஆஶ்ரமத்தில் ஸம்பாஷிக்கில் ஸீதை ஸத்வாதாரம் பிறக்கும் ஸம்பாஷிப்பதேயன்றியில் கூப்பிடுவதாக மாகையாலே ஸமீபத்திலே ஸம்ஶ்லேஷம் பண்ணக்கூடுமென்று வேண்டுவதா காரணமாகச் சிந்திக்கையாலே தன்னெஞ்சாலே கவிழ்த்துக்கொண்டு பொருப்பிப்போமென்று நினைப்பித்து ஸங்கோசமாக தன்னைக்கீழ்வைத்து தான் உபக்ரமத்திலேயிருந்து பாரெல்லாமொழிய மாட் போலே ஶிம்ஶுபா வ்ருக்ஷத்தின்மேலேயிருந்து ராஜா தஶரதோ நாமவென்று தொடங்கி ஸர்வஸ்வத்தை ஸம்க்ஷேபமாக வர்ணிக்க விரகாலேவந்தியாலே ஸ்ருஷ்டமான திருக்கழுத்தை ஊடுக ப்ரயா ணமாக உயர்த்து பிராட்டி திருவடியைத்திருக்கண் சாத்தின படியைச்சொல்லுகிறது இஶ்லோகம். ஶ்லோகத்துக்குவாக்யார்த்தம். அவள் திருக்கழுத்தை இருமருங்கும் புரட்டிமேலுங் கீழும்பார்த்து மீண்டுமேலே நோக்கிப்பாரா நின்றுகொண்டு உதயகிரிஶிகரஸ்தனான ஸூர்யனைப்போலே ஸுக்ரீவஸசிவனான வாயுபுத்ரனைக்

கண்டாளென்கிறது - ஸா - வைலக்ஷண்யத்திலே ஸர்வயோமா
ஸம்ருத்யவதாரம் பண்ணினவள்- ஸோ ஶாகவஸ்ஹ்நேந் துடங்கிஉவ
ர்க்கலே ஜனகஜையாகையாலே ... விஷண்ணையாயு
ள்ளவள் ஸா- அருகே யொருத்தருமிலயோசைப்படியும் ஸம்ருத
யக்குலைந்து ப்பிறைய றையாந்றுமவள்- ஸா- ராவணவஶமங்கி
ஸதயானவள் ஸ்தோடங்கச் சேர்த்தகண்விழிக்கவறியாதவள்- தி
யக்ஷீ - திர்க்கமுத்தை யிருமருங்கும்புரட்டிப்பார்த்தாள் ஶாகா
ருஹ்வஞியா கழுத்தாகையாலேயிப்போது இருமருங்கும் உயெய
யாகில்லாள் நம்முடைய ஸவ்யவஸாயத்தைக்கண்டு புலையழுந்
தார் ஸ்வயம் முலையெழுந்தார்க்குப் பொருக்கவொண்ணாமையா
லே மாதர்களென் சொன்னவார்த்தையென்று இருமருங்கு
ம்புரிநதுபார்த்தாள் - ஊர்த்வம் - ஸமஸ்த ஸம்ருதிகளும் நம்மைப்
போலேயகப்பட்டு ஞானஸ்ரூமாஸம்ருத்யஸவம் பண்ணி யிவ்வி
ம்முடையவாக்கை ப்ரகாஶித்தவர்க ளாகையாலே யிப்போது ந
ம்முடைய ஸம்ருத்யவதாரந் தவிர்க்கைக்காக அவர்கள் சொன்னவார்
த்தையோவென்று மேலேபார்த்தாள்- ஊர்த்வம்- எழுத்தஸம்ஜ்ஞைத்தினு
டைய ப்ரபூர்த்தாலே அகாரஸ் ஸர்வஶப்தஸ்ஸ என்கிறபடியே ஸர்வ
ஶப்தகோர வாசகமாம் செவிக்கினிதாசப் பழுத்துக் கொடுத்த பழ
மோவென்றுபார்த்தாள் ஷகாரவஸ ... வாசகமாம்போது
வக்ஷஸ்ஸ்தானமான ஶ்ரீஷகோபங்கள் சேரச்சொல்ல வேண்டாவாகையா
லேவ ... ஶ்ரீபஷித்த ஸாமங்களை ... நிரீக்ஷணம் பண்ணி
னள் ஸமஞ்ஞத்தாலே- தயஶ்வத்ய ஸ அதப்படியேகீழும்பார்த்தா
ள்- தன்காலடியிலேயிருந்து சிலர்சொல்லுவார்த்தைசொல்ல ...
யன்றிக்கே யிருக்க ... பார்க்கைக்கு உவமை ... சொல்லுகிறது ...
... சால்லக் ... மு
றிபடவே கறயிந்தார்கள் அந்தவாஸனையாலே பார்த்தாள் ஸ்வஸ்வபாவ-
தன்றுறுடைய ஶுபாஶ்ரயத்தைக்கவ்வத்ரஜாதன் வழிவறிச்சலா
லே சொன்னுளோவென்று பார்ததாள்- அத பூமிமேலே பார்
த்தாள் கீழேசொன்னவைற்றிற்கு ஸமுச்சயமாருமேலாவென்றில்- நி
ரீக்ஷமாணா வென்கிறமேலோடு வழியாது - கண்டதுக்கீழே யில்லா
மையாலே நிரீக்ஷமாணா வென்கிற வர்த்தமாநத்தாலே ஸாதராதிஶ
யமாகவைத்த கண் வாங்கிற்றிலளென்கிறது நிரீக்ஷமாணாதஜஸ...

த்ருஷ்டிம்: - என்கிறவிதம் திருவடியினுடைய ஸவிஸ்தாரமத்தையுஞ் சொல்லுகிறது - ஸ்வித்ருஷ்ட்வா - திருவுள்ளத்தோடே முடமைதிருமேனியிலே நிழலெழுகை தத்தஸம் - ஸர்வாண்டஸ்ய வாக்யார்யாஸஸ்மெல்லாம் போம்படி ப்ரீதிகடாக்ஷத்தாலே ஸமுத்தாமாகப்பார்த்தாள் ஸம்ஸாரிவர்க்கம் - ஒரு மஹாராஜாவினுடைய ஆணைக்கீழே யிருந்தானொரு சக்ரவர்த்தியென்றிட்டதை அவன் தானுயிருந்த விருப்புக் கோட்சொல்லுக் குடுத்தது யாவனொருவனாலே மஹாராஜாவினுடைய ஸம்ஸாரவர்க்கமும் தன்னுடையவர்க்கமும் பெருமாளுடைய ப்ரியகடாக்ஷத்தினாலே யுண்டாக்கப்பட்டது அவனை - வாதாத்மஜம் - ஸம்பந்தஸ்மரணையான பிராட்டிக்குத் திருவடி திருமேனி பொறுப்பித்தபடியாலே ஜீவித்தேனென்றற்கன்றென்கிறான் ஸம்ஜ்ஞயாபி - ஸர்வலக்ஷணங்கண்டு வெருவும்படி வீபம்புறப்பட்டுப் பரம்புகையாலே ஸம்ஸாரத்திலாவிருளைப் போமென்கிறான் - மேகமென்று சட்டையிட்டு வாராதேகாற்றுத்தானேவந்ததாகில் கண்வைக்க வொண்ணாதே - உதயஸ்தம் ஸஹஸ்ராம்ஶுவம் என்பழையவாதிகனைப்போலன்றியிலே உதயகிரியிலேயுதித்து ராவணனுக்கஞ்சிப் ஸல்லாநில்லாதே உதயகிரியிலேகாலூன்ற வல்லானொரு ஆதித்யனைப்போலே ப்ரஸூநங்ஞ்சொல்லலாம்

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

தநிஶ்லோகத்தில் த்ருதீயவிஸம்ஶ்லோகம்.

ஸபித்ராச பரித்யக்த: ஸுரைஶ்ச ஸமஹர்ஷிபி: -
த்ரீந் லோகாந் ஸம்பரிக்ரம்ய தமேவ ஶரணம் கத: -

சித்திரகூடத்திருப்பச் சிறுகாக்கைமுலைதீண்டவத் திரமேகொண்டெறியனைத் துலகந்திரிந்தோடி வித்தகனே யிராமாவோ நின்னபயமென்றழைப்ப வென்றபடியே பிராட்டித்திறத்திலே ரக்கழிய வபசாரத்தைப் பண்ணின வாயஸத்தைக் குறித்துப்பெருமாள் ப்ரஹ்மாஸ்த்ரத்தை ப்ரயோகித்தருள அவனுமதுக்கஞ்சித் தனக்குப்புகலாமிடமெல்லாம் போய்த்தட்டித் திரிந்துப் போக்கற்று எங்கும் போய்க் கனாகாணுதெறிகடல்வாய் மீண்டேயும், வங்கத்தின் கூம்பேறுமாப் பறவையாய் விஷண்ணமான

பெருமாள் திருவடிகளிலே வந்து விழுந்த படியைச்சொல்லுகிறது ஸஃ- ஸாவபராதர் பிழைகளைப் பொறுப்பிக்கைக்கு புருஷகார பூதையான பிராட்டி திறத்திலே அபராதம் பண்ணி யோகவ ஸிஷ்டனாயிருக்கிறவன்- ஸஃ- ஸமவகாயவராஜ [illegible] க்கி லக்காயிருக்கிறவன் - ஸஃ - [illegible] விட்டு ஸ க்ஷ்ராயீதி ஸமிபமாகதஃ என்று [illegible] ற்றி அருநரகத்தழுந்தும் பயன் படைத்திருக்கிறவன் [illegible] யம்பண்ண ஸங்கல்பித்தபோதே தேவா போய் காகமாய் [illegible] ஹா பிறந்திருக்கிறவன்- ஸஃ- [illegible] என்கிறபடி யே [illegible] பராதயுக்தனாயிருக்கிறவன்- [illegible] ரவாஃ என்று இதுக்குமுன்பெல்லாம் பொந்துகளிலே அடங்கிவாழ் ந்து இப்போது அபராதம் பண்ணினபடியாலே [illegible] ஸஃ என்றும் ஆகாசத்திலேகாற்றுப் போலே திரிகிறவன் ஸஃ ஸமவ [illegible] காவ ஸாவவஃ-என்றும் நிராஶ்ரயனாயிருக்கிற பெருமாள் கைவிட்டபடியாலே [illegible] க்களும் கைவி ட்டபடி யிருக்கிறவன்- [illegible] க்கள் கைவிட்டபடியெ ங்ஙனேயென்றில் [illegible] கொண்டான் பிள்ளையைக் கண்டார் விளிந்து அடையக்கைவிட்டார்க ள் உள்மனி [illegible] யென்றில் [illegible] உள்மனி [illegible] விட்டார்களென்கிறது [illegible] நந்தர்ந்து முடிக்கினபடியாலே [illegible] பற்றத கப்பன் ரக்ஷிக்குமோவென் [illegible] அங்கே றப்போனான் அவனுங்கை விட்டான் [illegible] யாயிருக்கிற வவன் கைவிடுகைக் கடவேனென்றில் [illegible] நாயகோ [illegible] என்றுபெருமாள் முனிந்த வர்களை ரக்ஷிக்கைக்கு தனக்கு [illegible] யில்லாமையாலே கைவிட்டா ன் அன்றிக்கே [illegible] ஸ்வதவாராஜன படியாலே யி வன் [illegible] யும் வேறொன்று கைவிட் டானென்றுமாம்- [illegible] ஞன தன் னை [illegible] ஜ [illegible] யாலே அவ்விஷயத்திலே அபராதம் பண்ணினபடி [illegible] யாலே கைவிட்டானென்றுமாம். [illegible] அன்றிக்கே [illegible]

ஶைவலோகாநாம் பிதா என்றும் தேவதேவோ ஹரி: பிதா என்று
ம் ஸகலஜகத் பிதாவான பெருமாள் கைவிட்டபடியாலே யிவன்
பிதாவுங் கைவிட்டானென்றுமாம் பிதா அன்றிக்கே பிதா:
ஸர்வபூதாநாம் என்று சொல்லப்பட்டவன் ஸர்வ ப்ராணிகளுக்கும் பிதாவென்றறிந்தைய
றியுமவனாகையாலே ஸர்வாத்மத்திலும் ஸாக்ஷாத் ஸம்பந்தங் கண்
டிதாகையாலே கைவிட்டானென்றுமாம் பிதா - அன்றிக்கே
பெருமாளாலே தன்குடியிருப்பும்பெற்று வாழ்வுமுண்டாக்கி
டுகிறவனாகையாலே அவ்விஷயத்திலே ஸ்வாபராதம் பண்ணின படி
யாலே கைவிட்டானென்றுமாம் பிதா அன்றிக்கே ராக்ஷஸாநாம்
என்றுதன்னை ஸம்பந்தப்படுத்தியே ஸ்நேஹம் பண்ணிக்கும் ஜ்ஞானவானா
கையாலே ஸம்பந்தம் தேஹமென்றுங்கைவிட்டானாகவுமாம்- கை
விட்டபடி தான்மேலெழவோ வென்னில்- பரித்யக்த: லோகாபவா
தத்துக்காக வன்றிக்கே ஸர்வபூதகமாக் கைவிட்டான் பரி
த்யக்த: இவன்தன்னளவன்றிக்கே யிவனைச்சூழ்ந்தவராயவர்க்கா
திகளையுமகப்படக் கைவிட்டான் - ஸர்வஸ்வானாகையாலே இவன்
கைவிடுகிறான் ப்ரியமானதையான தாயார்செய்தபடி யென்னெ
ன்றில்- ஸகாரத்தாலே யவளும் கைவிட்டாளென்கிறது - ஸகாரேண
மாத்ருபரித்யாகம் இவள்கைவிடுகைக்கடி என்னென்னில் ஸீதாநா
மீஜநஸ்ய ஸர்வ யோகக்ஷேம வ்யாவ்ருத்தி என்று பெண்பிறந்தார்
க்கு- ரக்ஷைதையான பிராட்டிதிறத்திலே ஸ்வாபராதம் பண்ணினப
டியாலே கைவிட்டாள் ஸர்வதா பரித்யக்த: ஸர்வதா ஸர்வ
லோகாநாமென்று ஸர்வலோகமாதாவான பிராட்டி கைவிட்ட
படியாலே இவன் மாதாவும் கைவிட்டாள் இவளிப்படி கைவிட்ட
வளவில்புறம்புகலாமுண்டோவென்றில் பாந்தவை: ஸஜாதீய
ரான தேவர்கள் பக்கலிலே சென்றான் அவர்களும் தள்ளினார்கள்-
இவர்கள் தள்ளுகைக்கடி யென்னென்னில், க்ருத்வாப்ரியம் ததேவா
ஸ்ரீஜாநகாபராதஸ்ய ஸம்பந்தமே என்றுபெருமாள் கண்சிவந்தால்ஸம
யப்படுமவர்களாகையாலே கைவிட்டார்கள், பாந்தவை:கல்லிட்
டுகொட்டினாலுஞ் சாவாமைக்கு உத்தாரணம் பண்ணினவர்களா
கையாலே பெருமாள் திருச்சரத்தாலே முடிந்து போகிறோமோ
வென்றுபயத்தாலேகைவிட்டார்களாவுமாம்- பாந்தவைர்தேவை:
விஷ்ணுபக்திபராதேவா: என்று ஸநகாதிபக்தர்களாகையாலே

ப்ரதிகூலனான விவனை கைவிட்டார்களாகவுமாம் - பக்ஷபாத
கம்பேஸக்கு ஸஜாதீயரான தேவர்கள்கை விட்டார்கள்- இப்போ
தைக்கு ஸஜாதீயங்களான பக்ஷிகள் செய்தபடி யென் னென்ன
வகாரத்தாலே பக்ஷிகளும் கைவிட்டனவென்கிறது. அவைகைவி
டுகைக்கடி யென்னென்னில் பக்ஷிணோபி ப்ரயாசந்தே ஸர்வ
ஸம்பூதா கணஸம்வ்ருதா:- என்றும்- பறவையின் கணங்கள்கூடு திறப்ப
என்று பக்ஷிகளும் பெருமாள்பக்கலிலே பக்ஷபாதிகளாகையா
லே கைவிட்டன- அன்றியிலே பறவை யேறியாயென்றும் புள்ள
ரையாவென்றும் உங்களுக்குநியாமகரான பெரியதிருவடி நாயனா
ர்க்கு வெறுப்பாமென்று கைவிட்டன வென்றுமாம் அன்றிக்கே
அன்னமாயன் றங்கமறை பயந்தானென்றும் அன்னமாய் நூல்ப
யந்தார்க்கென்றும் தங்களுக்கெல்லாம ஸம்ஸ்தானமா யிருப்பதொரு
பக்ஷி விஶேஷத்துக்குக் குற்றஞ் செய்தபடியாலே ஸஜாதீயங்க
ளெல்லாங் கைவிட்டன வென்றுமாம் அன்றிக்கே- விஷ்ணு பதத்
தைப்பற்றித் திரிகிறவையாகையாலே பெருமாள்திருவடிகளிலே ஸ
ஹாயம் பண்ணினொன்று கைவிட்டன வாகவுமாம்- இவையி
ப்படிசெய்தால் ஶுஶ்ரூஷாபரரான ரிஷிகள் செய்தபடி
யென்னென்ன- ஸமஹர்ஷிபி: - தேவர்கள்கைவிடுகிற விடத்திலே
ரிஷிகளோடொக்கக் கைவிட்டார்களென்றும்படி விட்டார்கள்-
யாதிக்ரானவிவர்கள் கைவிடுகைக் கடியென்னென்னில் ரிஷிகளாகி
றார்காணவல்லர்கள் மஹர்ஷிகளாகிறார் ஊஹிக்காணவல்லர்கள் அ
தாவது இத்தால்நாமிவனைக் கைக்கொண்டால் இவன்தானுமிவனோ
டு ஸம்ஸர்க்த நாமும் நஶிப்போமென்றும் நாம்கைவிட்டால் இ
தொரு கைங்கர்யமதியே யென்று பெருமாள்தானே யிரங்குவரென்
றும் அவ்வளவுஞ்சொல்லக்காண வல்லவர்களாகையாலே கைவிட்
டார்கள்- ஸமஹர்ஷிபி:- யோவிஷ்ணும்ஸத தம் த்வேஷ்டி தம் வித்யாதந்த்யஜ
ரேதஸம் என்று ஸர்வஜ்ஞராஷிகள்ஸம்வாதமொன்றறியுமவர்களா
கையாலே ஸம்வாத: பக்ஷிணாம்காக:- என்கிற ஸம்வாதன் இங்குப்பு
கிறலாகாதென்றுகைவிட்டார்களாகவுமாவும்-ஸமஹர்ஷிபி:- ரிஷி
களாகிறார் கேவலம் ஶாஸ்த்ரமறியுமவர்கள்- மஹர்ஷிகளாகி
றார் ஒண்டாமரையாள் கேள்வனொருவனையே நோக்குமுணர்வு எ
ன்கிற இத்தத்வமுணர்ந்திருக்குமவர்களாகையாலே பகவ

ஷகாரவிஷயத்திலே உபாயம் வஸ்ஸினபடியாலே கைவிட்டார் களாகவுமாம்- இவர்களிப்படி கைவிட்டது அவன்தங்கள் பக்கல் வ ராமையோவென்னில்- த்ரீந் லோகாந் ஸம்பரிக்ரம்ய- இருந்த வி டந்தோறுஞ் செல்லசெல்லத் தள்ளினர்க ளென்கிறது த்ரீந் லோ காந் அனைத்துலகுந் திரிந்தோடி என்கிறபடியே கண்டு ருக்கெட்டி னவிடமெல்லாம் போனான் த்ரீந் லோகாந் ஸம்பரிக்ரம்ய ஸ்ரீ ... ... த்திரிந்தான் ஸம்பரியெங்குந்தட்டித்திரிந்த வளவில் ... ... என்று ... களைகைவிட்டா ர்கள்- ... யத்தட்டித் திரிந்தவளவில் ... ... களா ... ... தட்டித் திரிந்தவளா வில் ... கைவிட்டார்கள- ... ... ஒருக்க ... கிறவிடத்திலே ஒன்பதுகால்தட்டித் திரிந்தான் ... அறியாதபடிகைப் புடைகளிலே திங்கிக்கிடப்பதுஞ் செய்தான் ... திரிந்தவிடத்திலே மேல்ச் செய்த ... ... இவ்வளவுஞ்சமே ன்று ... ... காட்டில்கொல்ல நின்றபெரு மாள் ... அவர்தம்மையே பற்றினான- ... ... னை யிவிஷணனிருக் க ... பன்னினை ... கண்டவரானவர் தம் மையேபற்றினான்- ... ... என்று ... மக்கெல்லையானவர் தம்மையே பற்றினான் ... ரானவர் களைப் பற்றிதிரிந்து நெஞ்சாறல்திற ... ... வர் தம்மையே பற்றினான் ... தாமனையாளாகிலுஞ்- சிதைகு றைக்குமேல் என்னடியாரது செய்யார் செய்தாரேல் நன்று செய் தாரென்று பிராட்டியே குற்றஞ்சொல்லிலும் மன்னடியேறிட்டு க்கொண்டு ரக்ஷிக்குமவர் தம்மையேபற்றினான் ... ... ஆயும் ... யுங்காட்டிக்குடுத்த வர்களைப்போலன்றிக்கே ... ... ய என்று ... பற்றுசாகக்கைக்கொள்ளுமவர் தம்தம்மையே பற்றினான் ... ... பாற்றினாநல்லன் கண்டவி டமெங்குந்தட்டித்திரிந்தவனுகையாலே கால்முறிந்து ஒதுங்க நிழல் த்தேடிவந்தான் அவ்விடம் ... ... மாயிருந்தது அல்லது ...

ஜாத்யுசிதமென்று தரையிலே தலையும் மடியிலே காலுமாய் விழு
ந்தவன் ஶரணாகதி பண்ணினு னன்றிறே இத்தால் ஸர்வேஶ்வரன்
ரக்ஷிக்கைக்கு முதல் உபாய ஸங்க்ரஹமெய்யும் ஸத்யப்ரதிஜ்ஞ
மும் சொல்லித்தாய்த்து-

---*---

பெரியவாச்சாம்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

---*---

அபிஶ்ராவ்யம் ஹநூமத்ஸத்யஶ்லோகம்-

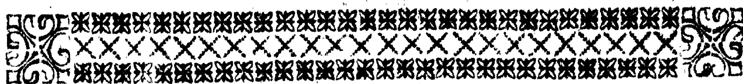
ஸத்யம் ராக்ஷஸ ராஜேந்த்ர - ஶ்ருணுஷ்வ வசநம் மம
ராமதாஸஸ்ய தூதஸ்ய வாநரஸ்ய விஶேஷத:

ஸ்வாமிகார்யத்தில் ஸாயஸ்தாநத்தில் றாந்தராணைக்கண்டா
லப்யோமென்றும் ஸம்ப்ராப்தியாகையாலும்- பஹூஶாஸ்த்ர சதுஷ்
டோர்ப்ராப்திஎன்று பரிஶோதணிகரான பெருமாளடிமையாகை
யாலும் ராவணனுடைய வசனங்கண்டு அவனுக்கு ஹிதோபதே
ஶம்பண்ணுகிறான்- ஸத்யம்- ஶத்ருபக்ஷத்திலே நின்றும் வந்த விவ
ன்சொல்லுகிற வார்த்தை விஶ்வாஸமற்றமென்றும் நினைத்து யிரா
தேஉண்மையென்று நினைத்திரு ஸர்வேஶ்வரத்வம்- சிறிதுநாளொ
ருபடியாய்ப்பின்னை வேறொருபடி யன்றியிலே ஒருபடிப்பட நட
க்குமென்று நினைத்திரு- ஸத்யம்- வெறுமுனக்கேயன்றியே எங்க
ளுக்கும் காயத்ரமாகையாலே பெய்யா யிராதுகாண் ராக்ஷஸ
யில் வாஸனையாலேநான் சொல்லுகிறது ஸத்யமாயல்லதுஇராது
காண் வரர்த்தையிலே பொய்யில்லையாகிலும் அநபிமதமா யிருக்கு
மோவென்னில் - ஸத்யம் ஸர்வஹித ப்ராப்தமென்கிறபடியே
ஸர்வப்ராணிகளுக்கும் ஹிதமாய் காணிருப்பது நாட்டார்க்கு
ஹிதஞ்சொல்லப் போந்தோமோ வென்ன ராக்ஷஸராஜேந்த்ர இத்
தனைபேருக்குக்கடைவனுனவுனக்கு அவர்களுடைய ஹிதஞ்செ
ய்யவேண்டாவோ அன்றியிலே ராக்ஷஸராஜேந்த்ர- இப்படிக்கொ
த்தஉண்மையான வார்த்தைக்கேட்டன்றோ இவ்வைஶ்வர்யம் உனக்
குண்டாயிற்று- ராக்ஷஸராஜேந்த்ர - அளவுபட்ட வைஶ்வர்யமன்
றேபுன்னைஶ்வர்யம் நாட்டில் ராக்ஷஸராய் பிறந்தார்க்கும் ராஜாக்
களாய் பிறந்தாரெல்லார்க்கும் மேலானவனன்றோ -நீ- ராக்ஷஸரா

ஜேஷு - ராக்ஷஸராஜாக்கள்தான் உன்காலிலே விழும்படியாகவ
ன்றோ வுன்பெருமையென்றாகவுமாம் - ராக்ஷஸராஜேஷு - ஷஷ்டி
யர்த்தே ஸப்தமியிறே ராக்ஷஸராஜாக்கள் வஸ்யராம்படியான நீ ரா
வணேஸ்வரனாயிருக்கும் நம்மையிப்படி இப்போது உபத்ரவிக்கிறதெ
ன்னன்ன - கார்யம் நான்சொல்லுகிறவார்த்தையை அபேக்ஷிப்பா
யாகவேணும் கார்யம் செய்வேனோ தவிருவேனோவென்று விசாரி
த்தால் தவிர்தல் செய்யவொண்ணாது பத்தும்பத்தாக அநுஷ்டிக்க
வேணும் - ஸத்யம் கார்யம் - ப்ரஹஸ்தாதிவத் பக்ஷமல்லனிவன் ப்ரா
பக்ஷம்பலிஷ்டராதிஜ்ஞாதாவல்லனிவன் - ஒருகுரங்கு ஆகையால் அநா
த்தமென்று நினைத்திராதென்றேன் உண்மையாகச்சொல்லுகிற வா
ர்த்தையை நீ இசையவேணும் ராக்ஷஸராஜேஸ்வர - கார்யம் - உன்கீ
ழேயொதுங்கின ப்ராணிகளை ரக்ஷிக்கும்போதுஇத்தனையும்செய்ய
வேணுங்காண் இப்படிசெய்யச்சொல்லுகிறதுதானேதென்னில்
வசனம் நான்சொல்லுகிற வார்த்தையை - வசனம் ஸமயம் வக்ஷ்யே வச
னம். என்றுபாசுர பரப்பற்று ஸங்க்ஷேபமான வார்த்தையை - வச
னம் கார்யம் - என்றுநின்றாய் நீசொல்லுகிற பாசுரத்தைநான் ஸ
ஹாசிக்கவோவென்னவசனம் - வாக்யமாத்ரமானவ்ருத்தியல்ல அந்
தரங்க வ்ருத்தியாகிற ஹிதத்தை யாருடையவாக்யவ்ருத்திவா
சமென்ன ஹித ப்ரத்யக்ஷார்வார்த்தையைப்போலேஅத்வேஷமாக
கையன்றியே அப்ரமேயமானவ்ருத்திஷ்டவானனையென்னுடையவார்த்தை
யைஹித முன்புஸம்ஸாகவரிகையிலேவாளையுருவிபிராட்டியைநலிய
ப்புக்கவைத்தையகப்படக்கண்டு காயப்பாட்டாலேயதைப்பொ
றுத்துப்போந்த வென்னுடைய ஹித- ஸமோஹாரமவ ஹிதமாவீயம்
என்றும் யதர்த்தமநவத்யநாம் வார்த்தைக என்றும் வசநஸ்யோசி
தயதர்த்தபூர்வம் - என்றும் உன்னுடைய யோக்யதையைக் கண்
டு ஆத்யயப்பட்டும் உன்னுடைய அந்யத்தைக் கண்டு வெறுத்
துமிருக்கிறவென்னுடைய ஹித- வசனதாக்களுக்கும்ப்ராணஹேது
க்களை வாசனைசுகைமுறையைத்து நீயகர்மஞ்செய்க்கும் வக்ஷத்திலு
ன்னுடையப்ராணஹாநியைச்சொல்லுவேனோ - ஹித வைரஸ்வரா
காரணத்தை யபிகல்த்து ஆகாமியிற்றுக்காய் ஸமஸக்திகளுன
மென்னுடைய வார்த்தையும் பொய்யாமோ - ஹித- ஷம்மாயிவமெத
ரதம் என்றுகெட்டரசனுன ஹிதராஜனையுமகப்பட விடேற்

றும்படியொரு ராஜாவுக்கு ஸத்யமான வென்னுடையவார்த்தையு
ம்பொய்யாமோ உன்னைக்கண்டு வைத்ததன்றோ நான்ஸம்ஶயிக்கி
றதாயிருக்க ஏவம் நமென்று இதொரு வெகு தவப்ச்சொல்லுவா
னென்னென்னில் வாநரோ ந வாநராமுனக்கு வாநரநமாக வி
ருந்ததாகில் என்வார்த்தை விஶ்வஸநீயமாகைக்கு வேண்டுவதைச்
சொல்லுகிறேன் - ராஜாவஸ்ய ஶக்தஸ்ய ஸம்பந்ந வாநரஸ்ய விஶேஷ
ணம் இவைற்றிலோரொன்றேபோரும் இவை மூன்றுமுடைய
வென்வார்த்தை பொய்யாகாதுகாண் ராஜாவஸ்ய ஶக்தஸ்ய வா
நரஸ்ய என்னுடைய ஶரீரஶ்தமும் புப்பிரியட்டயன்றோவிருக்கிற
து விஶேஷணங்கள் ராஜாவஸ்ய பொய் சொல்லாமைக்கு நானே
போரும் விஶேஷித்து பெருமாளடியானும் பொய்சொல்லுமோ-
ராஜாவஸ்ய ராஜோஸி நித்யஸூரிஜெசென்றும் ராமஸ்ய வாக்ய
ராஜவம் என்றும் ஸத்யவாதியான பெருமாளோடே வாஸனைபண்
ணின வென்வார்த்தையும் பொய்யாமோ ராஜாவஸ்ய ராஜ்யஸீதி
ராஸம் என்று எல்லாரோடும் பொருந்துகிற பெருமாளடியானுயிரு
க்கிறநான் வெறுவார்த்தைசொல்லுவேனோ ராஜாவஸ்ய யதிவா
ராணவாய மென்றும்படியான பெருமாள் திருவுள்ளமறியுமென்
னுடைய வார்த்தையுமன்றோ - ராஜாவஸ்ய நானிங்கே பொய்
சொன்னேனென்றுபெருமாள் கேட்டருளினால்என்னைதலையைச்
சிறைத்துவிலங்கிடாரோ-ராஜாவஸ்ய- ஏதேனுமாக ராவண
ஸ பண்ணி ஸ்வாமிக்ஷாந்தி நிவேதிப்பார்க்குத் திருநாமம்போ
லே வேண்டியிருந்ததிறே- இப்படி யுரியவடியனுயுன்னுயன்பக்கல்
பரிவாலே புரட்டிச் சொல்லுகிறவார்த்தையை மெய்யென் றிருப்
பேனோவென்ன - ஶக்தஸ்ய- இப்படிக் குறியவடியானேயாகிலு
ம் ஏறிட்டுக்கொண்ட வ்யாபாரத்துக் கீடாகநடக்க வேண்டாவோ
ஶக்தஸ்ய ஶக்தநான்- அத்தலைக்கு பொருந்த வார்த்தைசொ
ல்லி லூயாஜித்திணைவைத் தலைக்கட்டுமவனிறே- அப்படிக்குன்னோடே
குளிர வார்த்தைசொல்லி பிராட்டியைக் கொண்டுபோகவந்த வெ
ன்னுடைய வார்த்தை ஶக்தஸ்ய- ஶக்தநாவானங்குச் சொன்ன
வார்த்தையை யிங்கேசொல்லி யிங்குச்சொன்ன வார்த்தையையங்
குசொல்லி யதாஸ்வாமியா மத்தனைப் போக்கியிட்டுச் சொல்லு
வானோ- ஶக்தஸ்ய- சங்குகட்டின ஓலைத்தாலியை யிங்கே போக

ட்டுயிங்கேகட்டினவோலே தாலியையங்கே பொகட்டுத்திரிகிறவெ
னக்குமொரு களங்கமுண்டோ அதுவோ நீயோலெ சுகளு
ய் ஸுஹிர்களும் ஆவையும் வந்தது தோப்பையுமுறித்து வெருசா
வதிகளைக் கொல்லுவது வைதனைக் கொல்லுவது குமாரனை
க்கொல்லுவதாய் நீசெய்யாத் தீம்புகளுண்டோ உன்வார்த்தையை
விஶ்வஸிக்கலாமோவென்ன வாநரனும் அதுவோஜாதிஸ்வபா
மானவார்த்தை குரங்காட்டி மத்தனைபோக்கிவைக்கிறது குக்குரு
வாயன்றாகாண் கையிலே பழத்தைக் கொடுக்கிலும் வாங்கியுடமு
ம்பி பறிக்கை குரங்குகளுக்கு ஸ்வபாவமன்றோ வாநரர்களுடைய தோ
ப்பை முறிப்பது ஸ்வபாவமாகையாலே பண்ணப்பட்டிருந்தா
வித்திரிந்தேன் மரங்கள் ஒருவருக்குமாகையாலும் பொகவெ
ன்னும்படி நான் வஸிதாயாகையாலும் என்னைப் பொறுக்கமாட்
டாமல் முறித்தழித்தனை பொபாவருக்கும் ப்ரயாசப்பட்டு கா
ரம் பண்ணி நலிந்தார்கள் என்னை நோக்குகைக்காக அவர்களைவதி
த்தேன் பின்னையுமிப்போடியான குரங்குபோலன்றியே எனக்கு
டைய ஸுஹ்ருதா வதாநங்களைக்கண்டு ஆஞ்ஜனேயர்கள் அந்தஸா
க்குரங்கறிந்து அடித்துப் பொகட்டேனத்தனை என்னெறியு
யில்லை வாநரனும் வினவினாரா ஒருஸ்ரீசாகீயலேலெ வாநரஜா
திஸதிலே அறிவில்லாத கியாதிபானமென்னுடைய
வார்த்தையிலுண்டோ பொய் வாநரரால் வந்தவ்வதாலவ தங்
கேட்டறியாயோ வாயுகுணரென்டெற்று அகப்பட வாநரஜா
ஜாதியிலெபிறந்த என்னுடைய வாக்ய ஸாமர்த்யமோ ஆசுவித்தா
ல்லவையர் ராவணனைக்கொண்ட வாக்யமாம் கணமாய் நிறைபடியேதெய்வியா
கிஞ்சனவென்வார்த்தையைப் பொய்யாகாதென்றுலவாநரமும் ஜகத்தேசா
ல்லி விஶேஷம் ராமமோகஸிகம் ஸுந்தரனும் பராகரம் வைசாலம
கமென்று ஹேதுக்களான பெருமாளுடையவரு ஒருவனைப் பூ
ணக்களுவது இட்டுச்சொல்லுகைக் கடியான ஸிம்ஹகுலத்தில் கு
தியாலுக்காவதாயிருக்குமென்னுடைய வார்த்தையன்றோ என்
று விஶேஷணங்களையுஞ் சொல்லித்தன்னுரும்பெரியாமாக நந்த
தனுமாய் ஸகல ரூபகுணஸம்பந்நமான குழைச்சாக்குமுண்டாயிருக்கு
ஆனபின்பு நான்சொன்னபடியே ஸமாஸஞ்சப்பாராமையகளையிருன்
பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளேசரணம்.

அத ஶ்லோகஷட்பஞ்சாஶச்ச்லோக:

ஸுநிவிஷ்டம் ஹிதம் வாக்யம் உக்தவந்தம் விபீஷணம்

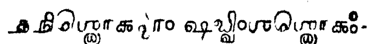
அப்ரவீத் பருஷம் வாக்யம் ராவண: காலசோதித:

ஸுநிவிஷ்டம் முதல் ஶ்லோகத்தாலே ஆண்பிள்ளையான வக்த்ரு வதித் திருமகனோடே வைரம்பிறந்து நின்ற தசையிலே இத்தை நிஷ்கர்ஷிக்கலாம்படி ஜ்ஞாதாவானவன் பரமஹிதத்தை உபதேஶிக்க இத்தை காற்கடைக்கொண்டு ராக்ஷஸனான காலனுடைய வார்த்தையைக்கேட்டு அவன்பின்போவதே என்று ஈஷத் வெறுக்கிறான். ஸுநிவிஷ்டம் அர்த்தத்தளவுஞ் சொல்லவேண்டாதே ஸம்ப்ரதேஶ்யமாம்படி அழகிய ஸந்நிவேஶத்தை யுடைத்தாயிருக்கும் வார்த்தையை அதாகிறது அஹிதமானாலும் விடவொண்ணாதிருக்கையன்றிக்கே. ஸுநிவிஷ்ட உக்தவந்தமென்று க்ரியாவிஶேஷணமாகவுமாம். வார்த்தை அழகியதானாலும் நெஞ்சிற் படாவிடில் காற்கடைக் கொள்ளலாமிறே அங்ஙனன்றிக்கே. நெஞ்சிலே அழகியதாக நிவிஷ்டமாம்படி சொன்னானென்கை. ஹிதம் வெறுஞ்செவிக்கினிதாயிருக்கை யன்றிக்கே உத்தரதஶையை நிஷ்கர்ஷிக்கலாம்படி பத்யமாயிருக்கும்வார்த்தையை. அநபிமதமானாலும் விடவொண்ணாதாயிருக்கும். வாக்யஸந்நிவேஶத்தைப் பார்த்தால் ஶ்ரவண கடோரமானாலும் விடவொண்ணாது பத்யதையைப் பார்த்தால் இதொருவனுக்கஸஹ்யமாவதே யென்கை. வாக்யம். சொல்லவேண்டும் ஹிதம் பரிபூர்ணமா யிருக்கை வாக்யமாவது. அர்த்தத்தை பரிபூர்ணமாகச் சொல்லுமதிறே உக்தவந்தம் நாஸம்வத்ஸரவாஸிநே. ப்ரஹ்ருஷ்யாத். என்று அநாதரம் பண்ணிக்காற்கடையிலே துவழுவார்க்குச் சொல்லும் வார்த்தையை இவனும் உபேக்ஷித்துக்கண்டு தன் சொல்லாமையாலே சொன்னவனை. விபீஷணம் உபஶ்ருத்ய சொன்ன வார்த்தையாகில் ஸ்வதோஷ ஸாநாதோஷோ என்று ஶங்கித்துக்கைவிடலாம் ஹ்ராதா ஸ்வாமீ ம்ருத்யுராத்மா: என்கிறபடியே ஹிதஞ்சொன்ன

வன் ப்ரக்ருதிஸ்தனென்கை. பரோக்ஷம் வாக்யமப்ரவீத் - ஶ்ரவண ஸுகதரம் ஹிதோதர்கம் ஸங்க்ஷேபம் - என்று கலக்கந்தீர்ந்து ஹிதனுதல் ஸம்ப்ராப்தி ஹேதுகாரியகம் என்று உபகாரஸ்ம்ருதியாலே புகழுதல் என்னைத்தினமனங் கெடுத்தாயென்று ப்ரக்ருதிவகாரங் காணுமையாலே தெகடாடுதல் யெய்யவேண்டு மளவிலே ஸத்ருக்களைச்சொல்லும் வார்த்தையைச் சொன்னான் வாக்யம் அவன் சொல்லவேண்டும் ஹிதங்களைநோக்கச் சொன்னாப்போலே பரோக்ஷங்களிலும் இனிச்சொல்லாவதில்லை யென்றுப்படிச்சொன்னான் அவன் ஹிதம்சொன்னபோது ஸம்க்லிஷ்டமாம்படி சொன்னாப்போலே இவனும் நெஞ்சிலே புண்படும்படி வஜ்ரமாக பரோக்ஷித்தான். இதுக்குஹேது சொல்லுகிறது மேல்பயம் ராவணோராவயதி ரோதயதி என்று பாபஹிம்ஸையாலே நாட்டைக் கூப்பிடப்பண்ணுதல் ஸ்வஸ்தாந காவிட்டுக்கொண்டு தானுங் கூப்பிடக்கடவனாயிருக்கை. இத்தால் தனக்கும் பிறக்கும் ஹிதமறியாதஷூஷ்க்ருதியென்கை. காலசோதிதம் - ராவணசொன்னவார்த்தை செவிப்படாதபடி ப்ரக்ருதிஸ்தநாநகாருடு பிடரிதள்ளவவன் பின் போனான் ராமா பெருமாள் திருவடிகளை சரணம் புகுவென்றான். காலன் அதுகடவதல்ல என்வழியே போவென்றான் ராவணின்வார்த்தை அபாஹரணீய ஶ்ரேயஸ்கரமாயெனை ஶ்ருதன்ப்ரக்ருதிக்குச் சேராமையாலேகாலன்வழியே போனானென்கை - ராவணன்கதிக்ருத்தத்திலேகைவளர்ந்திருக்கச் செய்தேயும்நமக்கு ஸகலம் மேதென்றும் ஸ்ம்ருத்திலே யிழிந்தவிதுவே ஸுகாஸனாகவிந்த ஜந்துமத்தியை நிரஸிக்க லாம்படியான பரமஹிதத்தைச்சொல்லச் செய்தே இவனுக்கு ஸம்ஸர்க்காயிருக்கக் கண்டவாறே இவனிருந்த தேஶமும் நமக்கு த்யாஜ்யம் பரமபதிகளான பெருமாளிருந்த தேஶமே நமக்கு ப்ராப்யமென்று புறப்பட்டு வேகிற வகத்தினின்றும்குதித்துக்கொண்டு புறப்படு வாரைப்போலேபோந்தானென்றிவனுடைய பரமார்த்தியைக்கண்டுக்கொண்டாடுகிறான். இதி,

பெரியவாச்சான் பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

அதிஶ்லோகத்ரயம் ஷஷ்டஶ்லோக:

இத்யுக்த்வா பருஷம் வாக்யம் ராவணம் ராவணானுஜ: ।
ஆஜகாம முஹூர்த்தேந யத்ர ராம: ஸலக்ஷ்மண: ॥

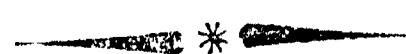
இத்யுக்த்வேதி - இதி பருஷம் வாக்யமுக்த்வா - இதி என்று ப்ரதீபகாராஸாயாஸ்ய மேதிநீ என்று - ஹிதவ்ருத்தியினுடைய ஸாதகத்தையும் - யாவந்ந க்ருஹ்ணந்தி ஶிராம்ஸி பாணா: - என்று அநர்த்தபர்யவஸானத்தையும் சொன்ன ப்ரகாரத்தையும் - ஸந்தோஷத்தாலே அநுவதிக்கிறான் - இதி பருஷம் - ஸஹ்யஸ்யாஸநமென்றல் ஸூர்யமண்டலத்துக்கு அவமர்த்தம் போலே ஆஶ்ரய தோஷத்தாலே இந்த பரமஹிதம் ராவணனுக்கு பருஷமாயிற்று - வாக்யம் ஹிதோபதேஶம் பரிபூர்ணமாயிருக்கை - உக்த்வா - ஹிதஜ்ஞனாய் ப்ராதாவாயிருக்கிற இவன் ஆபத்தியிலே கைவிட்டுப் போனானென்கிற குறைதீரச் சொல்லும்வார்த்தை யடைச்சொல்லி அவன்பக்கல் அவகாஶமில்லாமையாலே போந்தான் - இவ்வநந்தரபாஷணத்துக்கு ப்ரயோஜனம் - ராவணனுடைய அதிக்ரமத்தைக் கண்டபோதே கால்வாங்க ப்ராப்தமாயிருக்க ஹிதஞ்சொல்லி மீட்கலாமோவென்று இவனுக்குண்டான வழியடைய நாம் சொல்லுகை சொன்னஹிதம் பருஷமாகைக்கும் ஹேதுவைச்சொல்லுகிறது. ராவணம் ஸர்வஜகத்துக்களாலே ப்ரபவரோடு அப்ரபவரோடு வாசியறஎல்லாரையும்நலிந்துபோந்தவனுக்கு எதிரிகளுடையஸமஞ்சொன்னால் பருஷமென்னுமிடஞ்சொல்லவேணுமோ ராவணானுஜ: அவன்கிடந்தகடலிலேகிடந்து ஸஹவாஸம்பண்ணப்போந்தவர் கிமர்த்தம் ஸ்தோத்ரர்சொல்லும்ஹிதத்தைச் சொன்னானென்று ஸ்ரீவிபீஷணாழ்வானுடைய ஏற்றத்தைச் சொல்லுகிறான். இதி - ஹிதஞ்சொல்லுமிடத்தில் ஜ்யேஷ்ட கநிஷ்ட விபாகமில்லை அறியுமவனறியாதவனுக்குச்சொல்லு மித்தனை யென்றுமாம் - ஜகாம என்றமைந்திருக்க - ஆஜகாம என்றது ராவணகோஷ்டியில் தனக்குஸம்பந்தமில்லாமையும் ராமகோஷ்டி தன்னிலாமா யிருக்கிறபடியுந்தோற்றச்சொல்லுகிறான் இதி முஹூர்த்தேந ஸகலஸௌபாக்யஸம்பந்ந ஸர்வஜ்ஞ ஸர்வஸ்வ ஸர்வஸம்ஹார ஸர்வஜ்ஞாந ஸர்வஶக்தி: என்கி

றபடியே நெருப்புப் பட்டவகத்தில் கால்வாங்குமல்லது நிற்கமா ட்டாதாப்போலே ராவணகோஷ்டியில் தரிக்கமாட்டாதபடியைச் சொல்லுதல் கட்டிநின்ற கன்றைவிட்டால் தாய் முலையிலே வாய் வைத்தல்லது தரிக்கமாட்டாதாப்போலே ராமகோஷ்டியிலேபுகுந் தல்லது தரிக்கமாட்டாதவனாய் புகுந்தானென்றுதல் வத்ஸமாதிவ தாபம் தாய் நாடு கன்னைக்கடமதிறே. யதா ராமஃ. ராமஸேவாயத் தில் காட்டில் ராமஸேவாபாயிபா ஜௌமமே உஜ்ஜ்வலமென்கை. ய துவமெவ ஸாக்ஷாத்ஸத்யேவஃ. ஸஹஸ்ர ஶ்ரீ த்ருகூடாவள ன்றக்கடவதிறே. லக்ஷ்மணஃ. இளையபெருமாள் பெருமாளுக்கு நிருபகராயிருக்கிறபடியைச்சொல்லுகிறது இத்தாலதிருதனுக்கு ஶ்ருஷ்யனியனே யொழியச்செல்லாதென்கை ஸவிசேஷணமென்றி ருக்கவேண்டாதபடி சொல்லுகிறவனுக்கு அங்கே உபாதேகா ரமுண்டென்னவுமாம் ஸுராஜர் லக்ஷ்மணமென்ற லக்ஷணம் லக்ஷ ணமுக்ஷணம் என்று பெருமாளிவனைக் கைக்கொள்ளுவது காணெ ன்றுதன் திருவுள்ளத்தில் கண்ணெறித்தோற்ற விருந்தானிறே. தன் சொல்லு ஜீவியாத ராவணகோஷ்டியில் வதிக்க நெஞ்சாறல் நிரத் தம்பி யிட்டவழக்கான ராமகோஷ்டியிலே புகுந்தாநின்றவுமாம் ஆ கவி ஶ்லோகத்தால்ஸமகக்ஷமுடையவனுக்கு ததீயவரிருந்தவி டம் ததீயமென்று மிடமும் ஸம்பந்தநியி உண்டான விடமே ப்ராப்யமென்று மிடமுஞ்சொல்லித்தாயிற்று - ராவணகோஷ்டியி ல்நின்றும் கிளம்பி ஆகாஶஸ்தனானபோதே இவனைமுதலிகள் கண் டார்களென்கிறார்-

பெரியவாச்சான் பிள்ளை திருவடிகளேசரணம்.

தநிஶ்லோகார்த்த ஸங்க்ஷேபஶ்லோகம்-

ஸம்ஸாரஶிவிராகாரம் ஸ்தேயப்ரஸ்தாரம்.

ஶமநஸ்ய ஶ்ரேஷ்டவ்ருத்த ஸுத்ரஸம்ஸாராயிவாம்-

கூ காட்டுத் தீயைத்தப்பினவன் மடுவிலேவந்து விழுமாப் போலே ஸந்நிதிஷ்வஸ மெல்லாந்தோற்ற வந்தவனை- ஸம்ஸாரி ராகாரம் ஸம்ஸாரத்தைவிட்டு போரப் பெறுகையாலே ஶ்ரீராமு

யும் ஒளிபெற்றபடியும் ராமகைங்கர்யம் தோற்ற வந்தபடியுமாக உ ல்காவங்களைப்போலே ஜாஜ்வல்யமாநா என்கிறான் இத்தலைக்கு ஆநுகூல்யமான ஸம்பந்தம் பெற்றதென்றும் ராவணனுக்கு ஒரு ஸம்பந்தமாத்ரம் பிறந்ததென்று நினைக்கிறான் - ஸ்ரீ ராதிஷ ஸதஜ்ஞாநம் - முதலிகள்பக்கல் பரிவைக்கண்டு பெருமாளை திருவடித்தொழவொண்ணுதொழிகிறதோவென்கிற நடுக்கமும் புகந்தல்லது தரிக்கமாட்டாதவரையும் தோற்றியிருக்கை இவனுடைய ஒளிக்கு முன்னுள்ள அபூர்வமாகப் பொருமையாலே ஸ்ரீதாமென்கிற விஶேஷணம் - ஸாத்விகமாயிருக்க இத்தால் ஜாஜ்வல்யமாநமென்கிறவதத்தில் ஆஸ்வாஸமாக நினைத்தஸ்ரீஷியை இங்கே ஸாத்விகமாக்குகிறான் - மமராமம் - ஆழ்வார்கெயிரின்றும் கால்வாங்கினபோதே கண்டார்களென்கை - தேக்ஷுராம: - அந்தரியில் காவலுக்கு அடைத்தவர்கள் தன்தாமரியாத மமராக்ஷஸந்திலும் அவஹிதராருமென்று அவர்களுடைய கவர்குறிகோள் சொல்லுகிறது ஏஷ்வாஸர்- ஒருத்தர்கண்டொருத்தருக்குச் சொன்னாலும் எல்லாருங்கண்டாரவரிறே அங்ஙனன்றிக்கே எல்லாருமொக்கக் கண்ணாலே கண்டார்களென்கை வாநராயிவா: - காவலைப்புண்ட முதலிகளுக்கு முன்பேகாவலைத்த முதலிகள் தாங்கள் விட்டிடத்தேயிருந்தே கண்டார்களென்கிறது - பெருமாள்பக்கலிவர்களுக்குண்டான பரிவு ஆளிட்டன்றி தொழுமதன்றிக்கே காவல்தானிவர்களுக்கு உஜ்ஜீவநமாயிருக்கிறபடி - வாநராயிவா: - என்று இவர்கள் பரிவிலே அவஹிதரானபடியைக்கண்டு ஜீஷிகொண்டாடுகிறானாகவுமாம் இஶ்லோகத்தால் ஸ்ரீவிபீஷணர் ஸக்ருத்தரத்தினின்றும் பேறுபெற்ற ஸாஹத்துக்குமேலே ஸ்ரீவிபீஷணர் கடாக்ஷத்துக்குவிஷயமாகப்பெற்றானென்று கருத்து- பெருமாள் பக்கல் பரிவாலேவந்தவனுடைய ஸ்ரீவிபீஷணஸம்பந்தம் நெஞ்சிற்படாதே இவனேரோவென்கிற ஸந்தேஹகையிலே இருந்து ஸுக்ரீவமஹாராஜர் முதலிகளோடே ஸம்ஶயத்திலே யிழிந்தானென்கிறது-

பெரியவாச்சான் பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

[illegible]

[illegible] ஸ்ரீ [illegible]

[illegible]

௧௦- பெரியவுடைமை வெஸத்தோடே வந்தல்லது தரிக்க மாட்டாத படி [illegible] வனைக்கிடீர் [illegible] தன்மை [illegible] ஜநம் ஸ்ரீவிபீஷணப் பெருமாள் [illegible] ராஜன் றிக்கே அவர்களோடு [illegible] யாயிருக்கை அதாகிறது [illegible] முண்டான [illegible] யுஞ் செறிவு- [illegible] என்கிறபடியே அவர்களுடைய [illegible] யான [illegible] த்தைச் சொல்லித் தாகவுமாம் [illegible]- இவர்களைக்கண்டு துணுக்கென்று தலையெடுத்து பார்த்தபோது ஸ்ரீவா [illegible] யிருந்தபடி என்னென்று [illegible] கொண்டாடுகிறனென்று பிள்ளை திருநறையூரரையர் பணிப்பர் [illegible] துணுக்கென்றமைக்கு அடி- [illegible] நெஞ்சுடைய தமக்குக் குழைச்சரக்காக வுடையரானகையாலே - [illegible] பக்கல் பரிவு [illegible]- என்கிற வவர்களளவுஞ் சொல்லக்கடவதிறே- [illegible] பாணம் புகுந்தவனுக்கு [illegible] யிருக்கவேண்டுமடி [illegible] ராயிருந்தாரென்கை அதாகிறது தம்முடைய [illegible] தோற்றாதே கூச்சமேமேற்பட்டு சிந்தையிலே யிழிந்தாரென்கை [illegible] தாமே சிந்திக்க [illegible] யிருக்கச் செய்தே [illegible] தீதாலே [illegible] கூட்டிக்கொண்டு விசித்தார் [illegible] ஒத்தமோ எதிரியோ வென்று விசித்தார் [illegible] களானகையாலே விசித்தாரென்றுமாம்- வருகிறவனுடைய [illegible] ங்களாலே கண்டபோதே [illegible] ங்களை நினைப்பிக்கவல்ல [illegible] களாயிருக்கச்செய்தே ஸ்வாமிபக்கல் பரிவாலேகலங்கி [illegible] யிலே யிழிந்தாரென்றுமாம் [illegible] களானகையாலே சித்தி

த்தாமென்றுமாம் ஸ்வாமிக்கென் வருகிறதோ வென்கிற வசனியிறே [illegible] யாகிறது [illegible] ஸ்ரீ [illegible] ழ்வான் [illegible] றுயிக்கொண்டு சடக்கென கிட்டிக்கொண்டு நிற்கையாலே [illegible] த்திலே விளம்பிக்கக் கடவோமல்லோம் என்றுபார்த்து சடக்கென நிர்ணயித்து முதலிகளைக்குறித்து தாம்நிர்ணயித்த வர்த்தஞ்சொல்லுகிறார்

பெரியவாச்சான் பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

ஸ்ரீ [illegible] ஶ்லோகத்ரயவ்யாக்யாநம்.

மித்ரபாவேந ஸம்ப்ராப்தம் ந த்யஜேயம் கதஞ்சந.
தோஷோ யத்யபி தஸ்ய ஸ்யாத் ஸதாமேதத கர்ஹிதம் ௧௮-௩.

[illegible] நிர்ணயமாகையாலே யிவ்விடத்தில் [illegible] த்தைச் சொல்லுகிறது - [illegible] னுமல்லன் [illegible] னுமல்லன் [illegible] னென்று நிர்ணயித்து - [illegible] எதிர்தலையிலே அ ரண்யிக்கலங்கை அரணில்லாதவெறுநிலத்திலே பெருமாளென்று இவனை நலியவாக்காட்டுறுன் [illegible] த்தில் விளம்பிக்கில் பய்யல்லமே யிடுமென்று சடக்கென நிர்ணயித்தானென்கை [illegible] எதிரியென்று நிர்ணயித்தபின்பு கூச்சத்தாலேவந்த [illegible] யைக்காட்டில் வந்தவேறுபாடுதான் [illegible] ஊர் காணவந்த சோழியென்றும்படி பரிவில் [illegible] வர்களைக் குறித்துச்சொன்னுர் [illegible] ஒருவ [illegible] யும் பரிகரமுமிருக்கும்படியென்று [illegible] கொண்டாடுகிறான் - [illegible] பழமைபார்க்கில் [illegible] [illegible] என்னவேணும் பரியட்ட முறைபார்க்கில் [illegible] என்னவேணும் [illegible] க்களில் திருவடியுடைய திறமையைப்பற்ற - [illegible] னென்கிறான் - [illegible] பெருமாள்பக்கல் [illegible] ரோடு [illegible] ரோடு [illegible] யில்லாமையாலே [illegible] என்கிறது [illegible] த்தைக்கொண்டாடுகிறான் [illegible] த்தைப் பார்த்தால் [illegible] மான [illegible] த்தை யுடைத்தாயிருக்குமென்கை அதாவது [illegible] மான கலக்கத்தை [illegible] யாகவு

டைத்தாயிருக்குமென்கைவந்தவன் ஸத்ருக்னனல்லன் ப்ரதிகூல மென்று கலங்குகை உத்க்ருஷ்டம் வந்தவன் நம்மளவறிந்து போக வந்தானென்று மளவன்றிக்கே நம்மைக்கொல்ல வந்தானென்று ந ம்மைப்பாராதே கலங்குகை உத்க்ருஷ்டதரம் பர்க்ஷணஹானமான நம்மளவன்றிக்கே - ஸர்வரக்ஷக ஸ்வபாவம் என்று நாம்பாலே வாலியை அழியச்செய்தவிசேஷத்தை விஷ்வஸித்து நமக்கெல்லாம்வே ர்பெற்றானபெருமானையும்நலியவந்தானென்றுமது உத்க்ருஷ்டதம் விஜயிக்கவா என்று நாம் நிஷ்பாதித்த ப்ரகாரத்தை வேதவ்யக்த மாக வெளியிடுகிறான்.

பெரியவாச்சான் பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

தனிச்லோகவ்யா. த்ரிம்சச்லோகம்.

ஸுஷ்ஸம்ப்ராப்யோ வேதஸ் ஸம்ஹரேத் ஸமராக்ஷஸேஸ:

ராக்ஷஸோ ஜிஹ்மயா புத்த்யா ஸந்திஷ்டோ ஹ்யயம்

ஸுஷ்டிவ்யாபகனத்துக்கு ஸகாசமான உள்வாயில் க்ரௌர்யம் இ வன்வடிவிலே தோற்றுகிற இல்லையோ ஸம்ப்ராப்யயோகேஸதெ ஞ்சில் க்ரௌர்யாதிசயமான ஸிம்ஹா ஸிகரங்க ளாலும் ஸாத்விக னென்கை உத்வேகதயாவர்ஷி என்றொருதடியைக் கொண்டு வந்தானென்னச் செய்தே ஸம்ப்ராப்யயோ வேத: என் பானென்னென்றில் ஸத்ருக்னத்வம் ப்ரதிகூலத்வத்துக ஸம்கித்தா ப்போலே ஒராயுதம் பலகாயமாகத் தோற்றலாமிறே தோடு வாங்கின காது தோடிட்டகாது என்று தோற்றுமாப்போலே கை யும்ஆயுதமும் பொருந்தின படியாலே ஸம்ப்ராப்யங்களிலும் ஸ்ருஷ்டமுண்டென்கிறானென்றுகவுமாம் பெருமானை நலிகைக்குநே ரேப்ரஹாரத்ன ஸாதனாமத்யு மிவன் கையிலே யுண்டென்கிற நினைவாலே- ஸம்ப்ராப்யயோ வே த: எங்கிறார்- ராக்ஷஸம்-ஸஜா ஜாதீயம் க்ரௌர்ய என்கிறபடியே கீழ்ச்சொன்ன க்ரௌர்யமும் ஜாதிப்ரயுக்தமென்கை ஸம்ஹரேத் ஸமராக்ஷஸேஸ:- இவனுடை ய பக்ஷங்களைஸங்கண்டிலிகோளோ பெரும்படையோடே செல்லி ற்காற்கட்டு படுவதோம் - தனியேவறில் மீண்டுபோக வொண்ணா தென்று ஸிமிதகைலுய் வந்தபடி கண்டிலிகோளோ ராக்ஷஸேஸ:- தன்க்ரௌர்யத்தை பின்சொல்லும். ஸஜாதீயனையே கொண்டு

வந்தானென்கை ஸஹஸ்ரதி - பிர்க்காலிபாதேதன்னிலத்திலே புகரு மாப்போலேமதியாதேபுகுந்தபடி. இத்தால்சடக்கெனப்பரிகரிக்க வேண்டும்படிவந்தானென்கை வஸ்ருஜந்நாதனுபஜெபிக்கவேணு மோ-உங்கள்முகத்திலுங் கண்ணில்லையோ- ஆர்யாஹ ஹநூமாந் நம்பி லேசிலனை பலியில்லாதார்க்குப் பிழைக்கலாம் நமக்கெல்லாம்வேர் பெற்றனபெருமானை நலியவந்தான் அவருனராகிறமெல்லாம் இல் லையாகிலும் உண்டாக்கவல்லர் நஸம்ஸய: ஸாயஜேஞுய்ஸவாமிகா ளுய் வருகையாலே பாபகனென்னு மிடத்தில் ஸந்தேஹமில்லை- உத்தாசீஸாய ஸ்யராய் ஸ்வாமிகாரராயன்றிக்கே வருவதும் ஹரா ராஜர் ஆத்ம நத்ரதுஷ்ட ஸம்ஸய: என்று கூசிவார்த்தை சொன்னபடி யைக்கண்டு அவருடைய கூச்சந்திர முதலிகள் ஸ்வாமிகாபத் தோடே ஸ்ரீவிபீஷணாழ்வானை நலிவார்களாக ஸைலவ்ருக்ஷாதிகளை கையி லேகொண்டு வார்த்தையைச் சொன்னார்கள்-

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளேசரணம்.

அநிஸ்லோகப்ராப்தி ஸ்லோகம்-

ஸர்வே ஸம்ஸ்ருஷ்டா ஸர்வே ஸம்ஸக்த வாநரோத்தமா:
ஸாலாந் ப்ரக்ருஹ்ய ஸைலாம்ஸ்ச இதிவேஷ ஸுக்ரீவம்

ஸர்வே ஸம்ஸ்ருஷ்ட: ஸ்ருஷ்டா தங்கள் துணிவிலே நிவர்த்தகரா ன ஸுக்ரீவராஜருடைய அநுமதியும் பெற்றார்களென்கை-ஸம்ஸக் தே- இவர்களுடைய வ்யவஸாயத்தில் ப்ரயாஸமொடு ஸந்தேயா ஸமொடு வாசியற்ற இருந்தபடி- ஸம்ஸக்த வாநரோத்தமா:என் னவமைந் திருக்கிறதேஎன்றது- அவர்களென்னு மித்தனைபோக்கி அவர்களுடைய உத்ஸாஹத்தை ஸ்விஹரிக்க வொண்ணுதென்கை வாநரோத்தமா:- பெருமாள் பக்கல் பரிவிலும் ஸுக்ரீவராஜரிலும் அ திகரித்திருந்தபடி உக்ஷஷ்டாவ ஷஷ்டங்களில் ஸ்ரேஷ்டர் ஸ்ரேஷ் டாங்களல்ல ப்ரயோஜகம்- ஸாக்ஷாதுத்கர்ஷம் ஹேதுவாநரா ஹதிஎன்கை-ஸாலாந் ப்ரக்ருஹ்ய ஸைலாம்ஸ்ச- மலையோடுமரங்களோ டுவாசியறக் கைக்கெட்டின வையடங்க வெடுத்தார்கள்- இவர்களு டையவபத்தில் தங்களுடைய ஆஸ்ரயத்தாலே தனித்தனியே

உபபவிகலயக்து ராஜர்களென்கை பெருமாளுடைய ஸந்நி வ்ருத்தியில் இளையபெருமாள் ஶத்ருவாசம வாணிகளானுப்போலே இவர்களைக் கொல்லுகை-ராக்ஷஸிகளைக்கய-மென் றிருக்கிறார்களிறே. இவர்கள் ஜநகஸுதங்களுடைய ரக்ஷக ஸித்திக்காகஇவருடைய ஸந்நிதி ஸவைகுண்டமா யிருக்கவத்தை யொழியவேஅவர்களுடை யவபநிஸ்துயோவ வாதகமான வார்த்தையை - ஸத்ருவக்ஷ- ம்ண ஷ்ரயாநஹாவமும் ஔவிக்ரமும் பாராதே திரளச்சொன்னார்கள். எதிரியானராவணனுக்கு வஶவமாகப்பிடித்து கட்டியிட்டுவை த்தால் இவனைத்தொடுத்த அப்போடே விடுதல்செய்யக் கடவோம ல்லோம்- வயத்திலே ஸந்நிதிபண்ணீர் என்கிறார்கள்.

பெரிய வாச்சாம்பிள்ளை திருவடிகளேசரணம்.

தநிஶ்லோகக்ரம ஸாத்ர்யஶ்லோக:

ஶ்ரீவ்ருவ்ராதி ஸதேநாராஜநு வயாஸ்யேஷாம் டிராது .
தாம்நிவதஹ்ஷதாஸ்யேத யாணவ்ராஜெதஜஸ:

ஶ்ரீவ்ருவ்ராஷிஸ- இவர்கள் கொலை யுண்டார்க ளத்தனை ஸந்நிதி விளம்பிக்குமாகில் ஸஸத்ருராய் கொன்றோ மென்று ஸர்வஸாநிவரும் - அதுவாராதபடி சடகென எவவேணும் - நஃஸா ஜாநகூழ்ரு வெஸஶாஸ்த்ர என்றுவயத்திலே உஜ்ரஸ்தரான உங்களை வயத்திலே உஷெழ்ராமித்துக் கொள்ளீர்களாகில் நம்ஸந்நிதெஜ என் னென்றில்- ராஜநு- ராஜாஜ்ஜெய ஸந்நவதித்தோ மாசைக்கா க. வயாய- உயிரோடே பிடித்துக் கட்டியிட்டு வைத்தாலு மிங்கே யிருந்துசிலவநகஷ்டங்களை விளைக்கவொண்ணாது. வயாகஷ்டமாக ஸந்நிதி பண்ணவேணு மென்கை-ஏஷாம் டிராதுநாழ-இவர்களு டைய டிஹிமநாரயம் வடிவிலே தோற்றுகிறதில்லையோ - நிவத ஹஷதாயாவஜ- எல்லாரும் பட்டு விழுந்தார்களாக வேஷி பண் ணியாவத்ரா வஶவாகமே- ஆகாசத்திலே தொடுத்த அம்போடே போகவிட்டோம்- ஸஞ்ஜியிலே பட்டுவிழும்படி பண்ணக்கடவோம் யாஸ்த்தில்ஜயாவஜயழ வாகுத மன்றோவென்றில்- ஸஜெதஜஸ:- ஸஜ்ஜவர் நம்முடைய வஶத்துக்கு இவர்கள் ஆனைவாய்க் கிரைய

ன்றேவென்கை தன்னுடைய நிரஸநத்திலே வார்த்தை சொல்லுகிறமுதலிகளுடைய வார்த்தையை அநாதரித்துத் தாயின்முலையைக்கணிசித்துச் செல்லுங் கன்றுபோலே பெருமாளுடைய ஸந்நிதியாலே உத்தேஶ்யமான வடகரையையடைந்துயபசித்தானென்கிறது·

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளேசரணம்·

தனிஶ்லோகம் த்ரயஸ்த்ரிம்ஶஶ்லோகம்·

தேஷாம்ஸம்பாஷமாணாநாம் அந்யோந்யம் ஸவி
பீஷண:- உத்தரந்தீரமாஸாத்ய க2ஸ்த2 ஏவ வ்யதிஷ்ட2த

தேஷாம்- தன்னுடைய நிரஸநத்திலே விரைந்தவர்களுடைய அநாதரேஷு- அந்யோந்யம் ஸம்பாஷமாணாநாம்- தன்னுடைய நிரஸநஸ்வாரஸ்யமாக- அந்யோந்யம் வார்த்தைசொல்லாநிற்க இதுக்கு ஸூசகமாவது நிக்ரஹபரரான ஹநுமஜ்ஜாம்பவத்ப்ரமுகரான முதலிகளோடு வாசியற ஸக்ரோதராய்ச் சொல்லுகை தன்னுடைய வத4த்திலே உத்3யுக்தரானவர்களுடைய வார்த்தையை அநாதரிக்கைக்கு ஹேதுசொல்லுகிறது ஸவிபீஷண: என்று ஸாவஷ்டம்பத்தையும் த்வரையுமுடையவனென்கை- ஸாவஷ்டம்பமாவது- ஸஜாதீயஸம்வாதமுண்டானாலும் ஏககுக்ஷிஜனான ராவண கோஷ்டியில் பொருந்தாமையும் வாயகராலும் விட மாட்டாத பாகவதரான ராமகோஷ்டியில் பொருந்தமும்- த்வரையாவது- ஆஜகாம முஹூர்த்தேந- என்றுவந்தல்லது தரிக்கமாட்டாத பதற்றமும்- உத்தரந்தீரமாஸாத்ய பெருமாளைக் காட்டிற்கரை உத்தேஶ்யமென்றிருக்கிறான்- இலங்கையிலேயிருந்து முடிசூடியிருப்பதிற் காட்டில் பெருமாள் எல்லையிலே புகுந்து கொலையுண்டு போகையுறுமென்றிருக்கிறான்-திருவாழிக்கல்லுக்குள்ளே புகுறுகையாலே ஶ்மஶாநத்தினின்றும் ஒருதரணியத்துக்குள்ளே புகுந்தாப் போலேயும் காட்டுத்தீயினின்று மொருகடலிலே புகுந்தாப் போலேயும் நினைத்திருக்கிறான் - க2ஸ்த2 ஏவ வ்யதிஷ்ட2த முதலிகள் விஷயீகாரம்பெற்று தரையிற்கால் பாவுதற்குமுன்பே ஆகாசத்திலேதரித்தமை தோற்ற நின்றான் இவர்களுடைய விஷயீகாரத்துக்குடலாக

தன் பெருமை - ஸுவ்யக்தமாக இருக்கிறானென்று பிள்ளான் நிர்வாஹம் தன்னுடைய நிர்வஹணத்திலே உத்தேசித்த மஹாராஜரையும் பரிகரத்தையுங் குறித்து தன் ஸ்வரூபத்தை யெல்லாம் அம்பிடத்தோசையிலே தோற்றும்படியாக ஒருவார்த்தை சொல்லுவதுஞ்செய்தான்.

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

தநிஶ்லோகத்ரம் வ்யாக்யா ஸஶ்லோகம்.

உபாயஸமஹாப்ராஜ்ஞஸ்ஸ்வஶரண ஸமதாஸமாநுஷ்ட

ஶ்ரீரங்கேஶஸம்ப்ரேக்ஷ்ய - வஸ்வஸவ விபீஷணம்:

உபாயபெருமாளுடைய விஷயீகாரத்துக்குத்தான் வரவமைந்திருக்கச்செய்தே ஒருவார்த்தையுஞ் சொன்னானென்கிறான் - ஜகதி - ப்ரத்யுத்ஸ்ருமஹிமஹோ மேஷ்வ என்று வரவுதானும் மிகையென்றிருக்குமவர்க்கு அதற்குமேல் வார்த்தையைச் சொல்லுகை - ப்ரணக்ஷாரம்போலேயிறே மஹாப்ராஜ்ஞ: ப்ராஜ்ஞனைகயாவது ஸமயோபாதேயவிஷயமறிகை - ப்ராஜ்ஞனைகயாவது - ஹேயதர்ம பரிவர்ஜகமாக உபாதேயஜ்ஞானமென்றறிகை மஹாப்ராஜ்ஞனைகயாவது - ஹேயதர்ம பரிவர்ஜகமான உபாதேயஜ்ஞானத்துக்கு ஸாதனமானவுபாதேயத்தையறிகை அதாவது ராவணன் தன்மையையும்பெருமாள் பெருமையையு மறிகையும் அவனைவிட்டே பெருமாளைப் பற்றவேணுமென்றிருக்கையும் அவருடைய ஜ்ஞானத்துக்கு அவர் திருவடிகளே ஸாதனமான உபாயமென்றிருக்கையும். ஸ்வரணஸம தாஸ்ஸாரத்துக்கு ஸமத்தையாவது - மரங்களு மிரங்கும் வகையென்றபடியேயுந்நிலையைச்சொட்டபோதே ஸாரணருனுக் கன்றிக்கே வழிப்போக்கருக்கு மிரங்கவேண்டும்படி மிக்க வாதியையுடைத்தாயிருக்கை - ஸ்வரஸ்ஸாரத்தாலே தோற்றுகிற வார்த்தியி னளவன்றிக்கே ஆர்த்த ஸுவஸ்திஸ்ப்ருஹயாயிருக்கை - ஆஶ்ரயார்த்திக்கடலென்கை என்னவுமாம் - மஹாத்மா: - அதாவது - ஸர்வலோகஶரண்யாய என்கிறபடியே பெருமாள் திருவடிகளே ஸர்வஸ்வ ஸம்ருத்தமாயிருக்கை ஸர்வஶ்ரீரங்கேஶ ஸம்ப்ரேக்ஷ்ய ஆநுஷங்கிக ஸம்ஶயம் என்கிற மஹாராஜரையும் ஸர்வ ஜந்து ஹிதேரதஸ்ஸர்வலோகஸ்வ என்று தன்னுடைய

வியோக்ஷ்யுத்கரான முதலிகளையும்- ஸாவதாநமாகப்பார்த்து அதற்கடி யென்னென்னில் பெருமாள்பக்கல் பரிவர் தனக்கு உஜ்ஜீவநமாகையாலும் அவர்களேதனக்கு புருஷகாரமாக வேண்டுகையாலும் ஆஶ்ரயிக்கிறவன் ஏதேனும் குற்றவாளனே யாகிலும்- ஜாநீஹி ஸ்வாமீ என்று தனக்கு உபகாரகராகச் சொல்லுமவர்களுடைய வார்த்தையை மறுக்க மாட்டாமையாலே புருஷகாரமாகத்தட்டிலது- ஶ்ரீவிபீஷணப் தன்பக்கல் துணிவுண்டானாலும்:இவர்கள் ஸம்வாதமன்றிக்கிட்ட வொண்ணாமையாலே நின்றவிடத்திலே நின்றுவார்த்தை சொன்னான்- க்ருதாஞ்ஜலி ஸாமர்த்திக்குமமான ஸ்வதிஷ்டத்தையும் ஶ்ரீராமர் சரணத்தையும் சொல்லி சரணம்புகுகிறான்- மேல் அஞ்சுஶ்லோகத்தாலே இதில் முதல் ஶ்லோகத்தால்- ப்ராதிகூல்யத்தால் வந்த நிகஷ்டமும்- ப்ராதிகூல்யத்தோடே ஸஜாதீய ஸம்பந்தத்தாலுமுண்டான நிகஷ்டமும் ஸ்வரூபவந்த நிகஷ்டமும் உண்டென்கிறான்-

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

தநிஶ்லோகீ ஶ்ரீ விபீஷணஶரணாகதிஶ்லோகம்-

ராவணோ நாம துர்வ்ருத்தோ ராக்ஷஸோ ராக்ஷஸேஶ்வர:-
தஸ்யாஹமநுஜோ ப்ராதா விபீஷண இதி ஶ்ருத:-

ராவணோ நாம- ராவயதீதி என்றும் ஸர்வலோகங்களும் கூப்பிடும்படி ஹிம்ஸகனாகையாலே ராவணனென்று மதனாரு நாம என்று ப்ரஸித்தியாய் ராமகோஷ்டியிலும் ஹிம்ஸகனென்னுமிடம் ப்ரஸித்தமன்றோ வென்கை துர்வ்ருத்த: துர்வ்ருத்தாவது ஆசாரஹீநமாவது - ஆசார நிரூபணமயிதோ நாடிகளில் வரையாமை- ஹீநாவாரோ ஹம் ந்ருஶம்ஸ: என்றாளவந்தார் பேசினாப்போலே என்னூர் பிராட்டிராக்ஷஸ உத்தமான தோஷங்கள்- ஜாதிப்ரயுக்தமாகையாலே தோஷமன்று சொல்லி நிவர்த்திப்பிக்கவொண்ணு தொழிகை - ஸஹஜ தனுக்குண்டான ப்ரத்யாஜதந்த்ரத்தையுணர்த்தி நிவர்த்திப்பிக்கலாம் ஹீனஜாதிக்கு அநுபயோகமாயையாலே- கூவி ஶரணீயமிறே ராக்ஷஸேஶ்வர:- ஸுதந்த்ர

கையாலே ஒருத்தன் ஹிதஞ்சொன்னால் செவிதாழ்க்குமவனல்லன்- ஸஜாதீயர் பண்ணும் பாபத்துக்கும் ஸஹகனென்றுமாய்- வ ழியடித்து மலையடி நடப்பார்க்கெல்லாம் ஒதுங்க நிழலாயிருக்கு மவனென்கை அத்தாலுனக் கென்னென்கிறஸம்மெகியிலே சொல் லுகிறது உதாஹரிக்க அபராதம் க்ஷமஸ்வ ஸௌஹ்ருதம் அவ னுக்கதிஶயத்தை விளைத்துப்போந்த ஸௌஹார்தத்திற்கதிஶ யத்தை விளக்கையிறே - ஸௌஹார்தனுக்கு ஸாம்யம் ராஜ்யம் வாஹனாதிகள் என்கிற ஸாம்யவ்யதிரேகமான ஸௌஹார்த்தைரா வணன்பக்கலிலே பண்ணிப்போந்தேன்- கஷ்டஜோஹிதா அவனு லேஸ்திதமான குடலிலே கிடந்தானொருவன் ஹிதா- ஹிதா ஸாத்விகம் ராத்ரிம்- என்றும்படி சரீரம்போலே அவனுடைய கு நீதிக்கெல்லாம்- உபகாரக மாத்ருகனென்கை- விபீஷணஜ கிர்த்த தம்- ராவணஸம ஸமத்தாலே வந்த தோஷத் தளவன்றிக்கே-வ்வி யம்பீஷபதீதி விபீஷணம்- என்கிறபடியே வஸஹாவ்ய காரம ஸயம் காருணனொகவ்யஸிஸு-அவனுக்குத்தன்னால்வந்ததோஷமேயுள் ளது- எனக்கு ஸ்வதோஷத்தளவன்றிக்கே - அவனோட்டை ஸம்ப மத்தால் வந்ததோஷமுமுண்டு- விபீஷணதர்ம பரித்யாகாவென்று னொகவ்யஸிஸு யிருக்கச்செய்தேயுந் தன்னைத்தானனு ஸந்தித்த படியிறே- கீழ்ச்சொன்ன தோஷங்கள் ப்ராயஶ்சித்தவிஷங்கள்ந க்ஷாமி என்கிறபடியே ஈஷ்வரஹாராமா ஸாமகாவசாரமுண் டென்கிறாள் - ஈஷ்வரம்- என்றுபிராட்டி பக்கல்பண்ணின வ வசாரம் ஸர்வமாகையாலே அத்தைவிவரிக்கிற தாகவுமாம்-

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளேசரணம்-

தநிஶ்லோகவ்யாக்யா ஷட்த்ரிம்ஶச்ச்லோகீ-

கௌஸல்யா ஜநகாத்மஜா ஸ்வகாமகாதிப்ராயக்ஷய
ராக்ஷஸ விபுஸாதீநா ராக்ஷஸீ ஸீதாஸ்து ஜநிதா

கௌஸல்யா- உத்தமமான தோஷங்களுக்கு மாதாவாயுள்ளவனு லே இந்தக்கீர்த்தி விழியும்போது மப்படி பாபவ்யவஹாரக வேணுமிறே- ஸீதா - ஜநக ராஜபுத்ரீ ஜநகாத்மஜா வி வோஷ்களென்று பிரியப்படாதவள் பிரிக்கப்பட்டாள் ஸீதாஸீ

தா- மமவாஸாதிஷு ஸமும் மன்றிக்கேவலமேவித்திலிருப்பில் ஸள கரபோய ஸ்ங்குலையாத படி பிறந்த ஸம்ஸாரனைப் பிரித்தா ன்-ஜநஸ்தாநஸ்தா- திருவயோத்யை இருப்புசிறையென்னும்ப டி ஸம்ஸ்லேஷவிபாதிஷ்டமங்களுக்கு - ஸாக்ஷமான ஜநஸ்தாநத்தி ல் நின்றும்- ஸ்ரீதா- ஸாக்ஷேயபீ:- என்று- வீதாமர்க்கும்- ஸம ஸ்மான வற்றைபிறே - செய்தது - உபெஷையையும் கபிராஜநாம் வானையும் கூட்டிச்சிறையிலே வைத்தாப்போலே இருவரையுங்கூ டவைத்தானுகிலு மாயிறே ராஜகுமாரர்களை ராவீவ ராவயாலே பிரித்திறே நலித்தது ஜடாயு ஷம ஸம்வாதஸ்தா - ஸ்வாமிநா வித்ஜ நீக்ஷ்ய தேவ என்னும்படி ஸஹிரான பெரியவுடையாரை மீட் கலாம்படி சிறைசெய்யு மளவன்றிக்கே ஸப விநாசத்தைப் பண் ணிபிறே பிரித்தது வத்ஸவத்த் திருமகனுடையாள் விழுந்தபக்கக் கொள்ளுகையாலே ஸவிகமாகத்தான் நசிக்கும்படி சூழ்ந்து கொண்டானென்கை- ராவண இப்படி பிரித்தாலும் ஸதாவா பிறந்து மீளவிடலாமிறே ஷட்ஷ்யமான ஸமோகவதிஞெயிலே மூச்சுவிட வொண்ணுதபடி நிரோதயாளுள்- விவரா இட்டகா யிட்டகை யென்னும்படி பெருமாளைப்பிரிந்த விழவெல்லாந்தோ ற்ற வாவதெவ யாம்படி யிருந்தாள் தீநா- இவ்வளவில் நமக்கு சூஸ்ரூஷகராரோவென்று தன்னுடைய வஷந்தோற்ற விருந்தா ள் பெருமாளோட்டை ஸமயவாசையாலே ஸ்ரீஷெயா யிருக்குமவளை இவ்விருப்பிருக்கும்படி பண்ணினுனென்கை-ரா க்ஷஸீஸ்வாசுதா-விக்ருதமயம் காவேஷவதோ வ்ருத்தெகளான ஸாக்ஷி ஸாககணீஸ் வ்ருத்திகளான ராக்ஷஸிகளாலே ஷூரஷ கனுன திருவடிக்குஞ் சொல்லவொண்ணுதபடி நெருக்குண்டா ள் ஆகஇரண்டு ஶ்லோகத்தாலும் ஸகவாஷ ஸாமவநாத வாபங்களைப் பண்ணினவர்களுக்கும் மமவக வ்யாப்திலே கபி காரமுண்டென்னுமிடம் நிவெஷாயஷ் ஷஸ்யான ஸ்ரீராமாநுஜ கிமமவானுலே ஸம்ருவித ராயிற்று - ஶரணமவாப் வ்யவஹாராப் தவாஷீவதி நாப் வ்யஸாஷம் வி க்ருஷ க்ஷணா வேவிகவஷி ஸாயவம்- கயோஸிஷவி ஸஜாதாய ஸ்க்ரு ஷாணாமக:- தமோ தாவிக்ருஷஸஸா வேவி பாதிஸவாதிஸா - ஷூராவரோசவி ஸ வஸாமீக்ரு தஞ்ஜாநாஸ்கை: வரா ஸாரூபெஷாதி ஷேவஸ்ரூஷயா

ஶரணம் யதி நிவேதயாஷம் விபி ஸஞ்ஜகா வ்யாபாரஸ் வாபூர்த்தநா:- த ஸ்வாதவிவ்யவஹாரம் வ்யவஹாரப்ரயுக்தி இத்தால் உனக்கென்னை ஸின் இவன் பண்ணின வ்யாபாரத்தைக்கண்டால் நெருப்புப் பட்டவகத்தில் நின்றும் புறப்படுமாப்போலே அப்போதே புறப்பட வ்யாஜமாயிருக்க அவனுக்கும் ஹிதஞ்சொல்லி மீட்டும் உஜ்ஜீவிக்கவிருந்த வாஷ்ணு நானென்கிறான்.

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

சரமஶ்லோகத்ரய வ்யாக்யானம்.

ததஹம் விதிவேயவார்ணகோ ஸகலஸிஷ்டாந்தரநிஸ்யந்யா ஸமாயரநியமாதீ தாவஸ் தாராரயேதி வசநம்வசநம்

முதல் ஶ்லோகத்தில் தவிஷ்வத்தால் வந்ததோஷமிறே சொல்லிற்று அவ்வளவன்றேஇது - தம் ஸஹஸ்ர ஷ விதாநாதமெளாவெணாதிஸீதமிகை என்று ஸவேஶ்ராணிற்காட்டில்ஸஹஸ்ரம் ணாநவத நீயேயாய் ஸகலலோக ஜநநியான பிராட்டிதிறத்திலும்- ஸ்மரா தாஸ உதுஹ்ஸ: என்றும் அதீயநெஜகாராதாநம் என்றும் தம்திருவுள்ளத்திலே நினைத்திருக்கும் பெரியவுடையார் திறத்திலும் அபசாரபாபங்களைப் பண்ணினவனை அமுழ். இப்படி பாவிஷ்ணனென்னுமிடத்தை அறிந்துவைத்து அவனை அநாதரியாதே ஹிதஞ்சொல்லவிருந்தநான்- விதிவேயவார்ணகோ: ஸாத்விகத்தாலே நாநாவிதமான வாக்யங்களாலும்ஹேதுஸ்ஷ்- அவ்வாக்யவிஷமான அவைத்துக் கரணாபதவிருந்துள்ள ஸாஷ்ணதர்ம ஸ்வாரஸ்வாமியம் வ்யபதேஶான நாநாவிஷயிங்கங்களாலும் நஷ்டஸ்யம் அவ்வாமயம்- உறங்கினவனைஉணர்த்துமாப்போலே உணர்த்திச் சொன்னேன் - வையிதமான அமிதியின்னதென்கிறது- மேல்- ஸாயநியமதாரநியமணமாகிறது வ்யஜநா- நியமண நம் விதாரணஷ் லஸம்நம் கிவாதநம்ள ன்னக்கடவதிறே ஸாயகமாவது அந்தஞ்ஞையாகிம்விதத்தை வர்ஸித்து ஶரணம் புகக்கொடுக்கை - ஸதாராரய- அவனுடைமையை அவனுக்குக் கொடுக்கையொழிய நீகொடுக்க வேண்

டுவதில்லை தம்முடைமையைத் தமக்கு கொடுத்தாலும் ஸ்வாதந்த்ரியத்தைப் பொறுத்து இவனாலே பெற்றோமென்றும் ...காரியகரென்கை- தம்முடைமையை நம்மாலே பெற்றோமென்றிருந்தாலும் நம்முடைய ஸ்வாபராதத்தைப் பொறுக்கக் கூடுமோவென்னில்- ஸக்ருதபிப்ரதிகூலம் ... ஸஹிதா ... என்கிறபடியே ஸ்வாபராதத்தைப் பொறுத்து ரக்ஷித்தவரன்றோ ... அவனுக்கு ஸம்பந்தமின்றிக்கே இருக்கச்செய்தேயும் இவன்செய்யுமோவென்கிறநசையாலே பலகாலுமறிவித்தேன்- ஒருவன்ஸ்வாபராதனுமாய் ஸம்பந்தமுமின்றிக்கே ஜ்யேஷ்டனுமாயிருக்குமவனுக்கு - ஹிதஞ்சொல்லுகை யுக்தமோ வென்னில் ...ரணாநிரூதமென்றும்- ... யுக்தமென்றும்- ...தியைக்கண்டால் ஹிதஞ்சொல்லுகை யுக்தமானாலும் ஒருக்கால் சொல்லவமையும் பலகாற் சொன்னவிடம் அவனைத்திருத்தி உஜ்ஜீவிப்பிக்கையிலுண்டான நசையாலேயிறே ராவணாதிவெறுனவன் விபீஷணன் வார்த்தையைக் கேளாதாப்போலே - ஸாதரமாக நான் சொன்ன வார்த்தையை ... பிரகனுக்கு கொண்டு வரிஷத்தாணென்கிறார்.

பெரியவாச்சான் பிள்ளை திருவடிகளேசரணம்.

அதிஶ்லோகஹ்ரா ஊஷட்த்ரிம்ஶஶ்லோகம்.

ஸவந ... ராவணம் காமவோதிதம்-
உவாச ... விப ...

ஸவந ... காய ... ஞ்செய்திலனேயாகிலும்நான்சொன்ன வார்த்தைக்கு செவிதாழ்க்கலாமிறே - அதுவுஞ் செய்திலன்- காமவோதிதம்- அதற்கு ஹேது ... சனுகைடாலே கைக்கொண்டிலன் - ராவணம்- ஹிதாவாய் ... வார்த்தையைக் காற்கடைக்கொண்டு புதியனாய் ... வாசகாலஞ்சொன்னவழியே போகைக்கு ... அப்போத்த ... உவாச ...

தத்யிக்ஷ்வபாஸநம் - என்றுகாற்கடைக் கொள்ளாநிற்கச் செய்தேயும் அவ்வளவிலும் விடாதே- ஸூத்ரநம்லவதிபாக்ஷ என்று உன்னுடைய உஜ்ஜீவனமே- ப்ரயோஜநமாகச் சொன்ன வார்த்தையை- ஹிதம்வாக்யம்- நான்சொல்லிலும்- அஹிதமாகில் விடவேண்டுமிறே- தன்னுடைய- உஜ்ஜீவநத்திலொழிய வுபாயாந்தர மில்லாத இந்த பரமஹிதமான வார்த்தையை- எதுபோலவென்னில் விபரீதஜஔஷதம் - மும்ருஷுர்வானவன் - ஸம்ருத்தஹிதக்காலே சொல்லப்பட்ட வார்த்தையைக் காற்கடைக் கொள்ளுமாப்போலே மும்ருஷவ: விபரீத காலே ஹிததா யதோஷநரா: என்றானிறே- கீழே- இவன் - அபாயம் பண்ணிப்போந்த ஸம்பத்திலேவிட்டுப்போந்து ஸாதுவம் பெற்றேனல்லேன் நான்சொன்னவார்த்தைக்குச்செவிதாழ்த்து மீளப்பெற்றேனல்லேன்- இவனைத்திருத்தி உஜ்ஜீவிக்கவிருந்தஎனக்கு ஸாதுஸஹாநியெ ஸித்ததென்று கருத்து நான்சொன்ன வார்த்தையை ஸ்வீகரியாமையன்றிக்கே ஹிதஞ்சொன்னதுவே ஹேதுவாகத்தாலும் பருஷித்து தன்வசீகாரத்தாலும் அவமானம் பண்ணுகையாலே மற்றுமுள்ள ஔபாயிக ஸம்பந்தங்களையும் விட்டுபெருமாள் திருவடிகளிலே ஶரணம் புகுந்தேனென்கிறான்.

பெரியவாச்சான் பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

தநிஶ்லோகத்ரயம் ஸங்கோநவதாரஸிஹஶ்லோகம்.

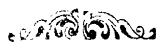

ஸோஹம்பருஷிதஸ்தேந தாஸவச்சாவமாநித:-த்ய
க்த்வா புத்ராம்ஶ்ச தாராம்ஶ்ச- ராகவம்ஶரணம்கத:-

ஸோஹம் இவன் விபவனாயிருக்க - இவ்வவஸ்தைத்தையே பார்த்து ஹிதஞ்சொன்னநான்- பருஷித:- ஹிதஞ்சொன்னதுவே ஹேதுவாக வாக்ஜாத்தாலே நெஞ்சில் புண்படும்படி பண்ணினான் தேந- நான்சொன்ன ஹிதத்தை - அநாதரித்தவளவேயன்றிக்கே ஜ்யேஷ்டனின் - வார்த்தையே ஹிதமென்று பரிக்ரஹித்தவனாலே- தாஸவச்சாவமாநித: - நான்சொன்னது அஹிதமானால்- ஜ்யேஷ்டனானதான் பரிஹரித்து விடுமளவன்றிக்கேதன்னடியனை- ப்ரஹ்வ

ஷை யிடுவித்துமதாக - க்ஷிஷ்டவாக்யஶேஷமென்று கொண்டு இந்த வ்யாபாரத்தாலே ஸம்ஞ்ஞை ஐஶ்வர்யத்தை யிடுவித்தும்-உத்க்ருஷ்ட ஜோஷிகளான தன்னடியாரை அவமானம் பண்ணுமாப் போலே அவமானம் பண்ணப் பட்டேன் - இத்தால் வாலிஷ்ஞை- ராவணுக்குமாகாதான ஒருத்தனென்கை- ப்ராக்ருதஜ்ஞஸ்தாவிணுடைய ஸம்பந்திவாக மிதுவானால் அல்லாதாருடைய வளவும் இவ்விழுக் காட்டிலேயிறே- என்று ஸௌபாதிக ஸம்பந்தங்களைவிட்டு நிருபாதிக ஸம்பந்தவான பெருமாளையே பற்றினேனென்கிறான்- உத்தராஸத்தாலே ஸம்ஜ்ஞாது-நிரயநிஷ்டாரகரானமக்களையும்- தாராந்- ஸுஹ்ருத்வர்ஜிகளா யிருந்துள்ள ஸாதேயங்களையும்- இத்தால்ப்ரபத்திபண்ணு மவனுக்கு ப்ராணஸ்ரீஸங்களும் ப்ராஸகாஹாஸங்களும் த்யாஜ்யமென்னுமிடந் தோற்றுகிறது-ஸாவ்ய த்யத்தால் பண்ணுகிற ப்ரபத்திக்கு த்யாகமென்னு மிடஞ் சொல்லுகிறது- ராகவம் ஶரணம் கத- ஹுதாஸதாவஸம்யஸ்த விதாவஶராவம் என்கிறபடியேவிட்டவுறவெல்லாம் தாமாகவல்லவரைப்பற்றினேன் கிங்கரயிஷ் நாமேயிஷ் தேநா நக்கதாக்ரு தவ்ரதம் ஸர்வ த்ரிஷுங்கஸமிக்ஷ என்கிறபடியே - ஸுக்ரீவருடைய ஸம்ஸார பந்தகஷிதங்களையும் கொடுக்குங் குடிப்பிறப்புடையவரைப் பற்றினே னென்னவுமாம்- என்ற ஸமக்தியைக்கண்டு பெருமாள்விஷயீகரிக்கும்படியாகச் சடக்கெனவென்வரவை விண்ணப்பஞ் செய்யவேணு மென்கிறான்-

பெரியவாச்சான் பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

சரமஶ்லோகத்ரயம். விபீஷணஶ்லோகம்.

நிவேதயத மாம் க்ஷிப்ரம் - ராகவாய மஹாத்மநே.
ஸர்வலோகஶரண்யாய. விபீஷண முபஸ்திதம்.

கீழ்ஶ்லோகத்திலே ஸ்வாஸம் ஸம்ஶ்லிஷ்டதேஶஸ்தாஸஶ்ராவணாபி கம்- த்யக்த்வா புத்ராம்ஶ்ச தாராம்ஶ்ச ராகவம் ஶரணம் கத - என்று பெருமாள் திருவுள்ளத்துக்கு ப்ரியமாகவும்- ராவணனுக்கு அஹித மாகவும் சிலவார்த்தைகள் சொன்னேன்இப்படிச் சொன்னால்;

ஸ்ரீ ... மஹாவஸ்து ... என்றும் என்னைத்திமனங்கெடுத்தா யுனக்கென்செய்கேனென்றும் அறியாதன வறிவித்தவத்தா நீசெய்தனவென்றும் ... புகழ ... மாயிருக்க அவன் ... ஸ்ரீயாகையாலே ... வாஸ்யமென்று வாக்யவஷிப் பது ... என்றும் தன்னடியார் குற்றஞ்செய்தால் சொல்லுமாப்போலே வெட்டிவையா தொழிந்தே னென்று ... ஜையாலே அவன்வேண்டிக்குச் செய்கிறானென்றிருந்தேன் அவ்வளவேயன்றிக்கே தன்வயற்றிலே பிறந்த பிறபயலைவிட்டு ... என்று வார்ஷவி ப்பித்துக்செய்தான் அத்தாலே ... யாகிலும் அவனடியாகவந்த ... களையும் விட்டு சேலே கண்ணியரும் பெருஞ்செல்வமும் நன்மக்களும் அவனென்கிறபடியே விட்டவுறவுமுறையெல்லாம் பெருமாளே யாம்படி திருவடிகளிலேவந்தேனென்று நாட்டாரோடியல்வொழித்து நாரணனைநண்ணினு நின்றானிஹ் என்று இனி ... லொரு ... ன்தம்பி பொய்யே ஸரணமென்று வரும் காட்டில் கைக்கொள்ளவிருந்தார்களோ போகாய் என்று தறியிருந்தார்கள் முதலிகள் இவர்களைப்பார்த்து நீங்கள் தறுகிறது ... மென்றோ ... வரால் நலிவுபட்டு ஸரணமென்று வந்தார்களுக்குப் புகலான ... த்திலே பிறந்த பெருமாளுக்கு ராவணன் தம்பி விபீஷணன் ஸரணம் புகுந்தானென் றறிவிக்கை தானும் ஒரு ... மானபின்பு தலைக்காவலிலே நிற்கிறவர்க ளறிவித்திலர் என்று முனிவதற்கு முன்னே சடக்கென விண்ணப்பஞ்செய்யுங்கோளென்றான் - ... என்று பெருமாள் ஸரணாகதவத்ஸலரென்னுமிடங்கேட்டறியாயோ நேரே சொல்லமாட்டாயோவென்ன அப்படி வழிகேடப்போவானொருவனோநான் - ... என்றுயவேத

ம் வல்லார்களைக்கொண்டு விண்ணோர் பெருமான் திருப்பாதம் ப
ணியும் அவன்காணுங்கா நான்ஆனபின்பு நீங்கள் புருஷகார
மாக பெருமாள் திருவடிகளிலேகாட்டிக்கொடுங்க ளென்கிறானாக
வுமாம்- நிவேதயத மாம் - ராகவாய நிவேதித ஸர்வஸ்வோஸ்ம்யஹம் எ
ன்று அவர்திருவுள்ளத்திலேபட்டபோதாயிற்று இந்தலைக்கு ஸ்வரூ
பம் ஜீவிப்பது அத்தனையு முங்களாலே பெற்றேறாகவேணுமாம்
நிவேதயத உபதேஷ்டாரோ ஹி ஜ்ஞாநா என்றும் தைவஜ்ஞம் ஸ்வ
பரிஷ்க்ரியா என்றும் அவனை எங்களுக் கறிவிக்கிறது மாத்திரம்
எங்களையுமவனுக்கு அறிவிக்கவேணும் எதேனுமாக அறிவிக்கைகை யு
ங்களுக்குப் பணியன்றோ- நிவேதயத ஸர்வஜ்ஞஸ்ததா ஜ்ஞாது எ
ன்றும் நானும் பெருமிடறு செய்து கூப்பிட்டபோதே பெருமா
ள்திருவுள்ளம் பற்றுவர் நீங்களும்மறிவித்து கோளாய் ஒருஸ்வரூ
பம்பெறப் பாருங்கொள்- நிவேதயத - அறிவிபாதபோது ஸாதக
ஸாதனாபந்நரானவரைப்போலே உங்களுக்கு ஸ்வரூபஹாநி-
அறிவித்தால் கூவுதல் வருவுதல் செய்திலாகில் ஸாமாந்ய ஶரீ
க்ராமியானவருக்கு ஸ்வரூபஹாநி- இரண்டு தலையுமிப்படி யா
னபின்பு- ஸாமாந்ய ஸம்பாஷணம் பண்ணுகை ஶேஷஸ்வ லக்ஷண
மானால் அத்தலைக்கு ஸ்வாதந்த்ர்யமாகையாலே ஶேஷவ்ருத்திக ளா
னனக்கு ஸ்வரூபஹாநி இவையித்தனையும் வாராமல் அறிவித்து
ச்சேரவிடுங்கொள்- நிவேதயத - ராஜ்யாபாலந ஸம்வாதங்கேட்ட
றியீர்களோ- இப்படி ஸாமாந்ய ரக்ஷணம் பண்ணின ஜாதியிலே
பிறந்த நீங்கள் ஸாமாந்யதனை அறியுங்கோள்- நிவேதயத- என்
னை நிவேதிப்பியாதே பெருமாளுக்கு நிவேதியுங்கோள்- நிவேத
யத நிவேதயதம் வேதயத - இப்படிக்கொரு ஜ்யேஷ்டனென்று தி
ருவுள்ளம்பற்றும்படி உசிதமாகப் பற்றியறிவியாதே அறியச்செ
ன்றுரையா யென்றுமாப்போலே- உங்களுடைய ஸந்நயமதிஸ்ர
மங்களாலே இப்படிக்கொரு ஸாத்விகனே அவனென்றும்படி நி
ஷ்கர்ஷமாக விண்ணப்பஞ்செய்யுங்கோள் - நிவேதயத - நிதராம்
வேதயத - அதாவது - ஸந்தர்ஶ்ய வாக்யங்களிலே வாக்கா
ன பெருமாள் திருவுள்ளத்திலே படும்படியாக ஊன்ன விண்ண
ப்பஞ் செய்யுங்கோள் நிவேதயத - ஒரு பெருந்திரளா யிருந்தா
ல் ஒருவரில்லாதொருவ ரறிவிக்கலாகாதே - நிவேதயத - ராஜ

ந்யாஸநிஷ்டராய் - அன்னஞ் செல்வீரும் வண்டானுஞ் செல்வீரும் தொழுதிரந்தே னென்னு மாப்போலே நீங்களும் ஶேஷவாநர மோக்ஷார்த்திகளாகிறவரே சஜாதியரா யிருந்தீர்கோள் உங்களை யிரக்கிறநான் நிற்கிறநிலையை விண்ணப்பஞ் செய்ய வேணும் - நிர்வேதத்த ஒருவனைக்குறித்துச்சொல்லாதே ஸமுதாயத்திலேசொல்கிறான் இத்தினுக்கு முன்பு பரிசய மில்லாமையாலே ஸாமாந்யரின்றொன்றறியாமையிலே - அன்றியிலே நிர்வேதத்த என்றுகத்ஸா ஸ்வகாஸ்வெஶ்ர்யாவஹ்ரீ: ஸமுத்ரஸ்நாநாத என்று - ஸாமாந்யமெல்லார்க்கும் ஒக்கையாலே அடையநமக்கு ஸஹாயரன்றோ வென்று ஸமுதாயத்திலே சொல்லுகிறானாகவுமாம் அன்றிக்கேநிர்வேதத்த - ஜாதிஜ்ஞாநம்: என்றும் வேறுவேறு ஞானமாகியென்றும் மதிவியப்பால் என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே பலராய்நிருபாதிகளா யிருக்கையாலே ஒட்டேனென்றும் ஒருவன் விடேனென்றும் ஒருவன் கட்டேனென்றும் ஒருவன் கட்டென்னப்புகிரலாகாதோவென்றும் ஒருவன் அறிவிக்கிறே னென்றும் ஒருவன் ஜீவிக்கலாவ தென்பான் ஒருவனென்றும் - ஸமுதாயத்திலேசொல்லுகிறானாகவுமாம் அன்றியிலே ஸாமாந்ய ஸம்பாஷண ஸமாயிப்படிக்கெல்லாம் நிர்வாஹகராய் ஸாக்ஷிவா யிருக்கையாலே - ஜ்ஞாநாதிகரானோக்கிச் சொன்னானாகவுமாம் அன்றியிலே நிர்வேதத்தஎன்று ஸம்வாதமொழியிலே உசிதமாகாதென்று நல்வார்த்தைசொல்லி ஸ்நேஹிதராகையாலே திருவடியை ஸ்வீகரித்து வ்ருத்தோக்த ஸ்நேஹம் பண்ணி ஒருவனைச்சொன்னால் மற்றவர்கள் விஶ்வாஸம் பண்ணுவார்களென்று ஸமுதாயமாகச் சொன்னானாகவுமாம் அன்றியிலே - நிர்வேதத்த என்றுபெருமாளுங்களை என்னிடையாட்டமாகக் கேழ்பர்அப்போது பேசாதிராதேயம்ஸநீயனென்றாகவுமாம் விஶ்வஸநீய னென்றாகவுமாம் ஸம்ப்ரதாய னென்றாகவுமாம் நிஷ்ப்ரயோஜன னென்றாவுகமாய் - ஏதேனுமாகத் தோற்றினார்தோற்றினபடி ஸ்வதங்களை யறிவியுங்கோ ளென்றாகவுமாம் அன்றியிலே நிர்வேதத்த விதர்பூர்வ என்கிற யாகவிலேயாய் ஸர்வஜ்ஞாதாவ்ருஷபூர்வ: என்றும் நேராக நெஞ்சாறல்ப் பட்டுக்கிடக்கிற பெருமாளுக்கு ஒரு ஸ்வாகதம் பண்ணிக் கொடுங்கள் அன்றியிலே விஷயஸ்தாபம் என்று ஸத்தையிலேயாய் ஸுக்ஷ்ம ஜீ

விதம் ஸஹஸ்ரம் என்று என்னைப் பெறுதபோ தழிகிறபெருமாளுக்
கு ஸத்தை யுண்டாக்கி விடுங்கோள் அன்றியிலே விபீஷணனே
யென்று விபீஷணத்திலேயாய் ஸுமுகஸாம ஜாம்பவஸ ப்ரப்ருதிக ளு
டைய விசாரியுங்கோ ளென்றுமாம் இப்படிச் சொன்னவாறே யா
கிறது விண்ணப்பஞ் செய்கிறோம் ஸோஹம் பருஷிதஸ் தேந எ
ன்றும் ராவணம் ஶரணம் கத: என்று மிரண்டு பதத்தைச் சொன்
னாயாகில் ராவணன் பருஷித்த படியையும் முற்படச் சொல்ல
வோ ஶரணாகதனை யுன்னை அறிவிக்கவோவென்ன- ஸோ நிவே
தயத அவனுடைய பாரதந்த்ர்யத்துக்கு ப்ரதிகிரியையெண்ணி அ
ருளுவது நாதம் ஶரணம் கதனாலல்லவோ வென்ன ஆனபின்பு முற்
பட வென்னை விண்ணப்பஞ் செய்யுங்கோள் நீவைக்கும் பொற்
குடமே தென்ன உன்னை யறிவிக்கைக்கு என்ன ஸோ இங்கும்மோ
டொருபாடுழல்வானோ ரடியானுமுள னென்கிறபடியே நாமவா
ஸப்ருஹணீயங்களாலே நலிந்த வார்த்தைக்கு முடன்கேடனாய் வி
டாதே நிற்கைக்கு ஓரடியான் வந்தானென்று விண்ணப்பஞ்செ
ய்யுங்கோள்- இதுக்கு முன்பு செய்ததன்றோ மேல்செய்வதென்ன
ஸோ - ப்ரதீபதாப ஜாஸஸாய ஹிதம் என்று யிக்குற்றைக்கு ந
ல்வார்த்தைசொன்னவென்னை நுணிநாக்காலே ஒருவார்த்தைசொ
ன்னாயாகில் இத்தால் பெற்றதென்ன அதுவோ பிராட்டி இங்கே எ
ழுந்தருளி வந்ததென்ன ஸோ - யாவந்த்ருஹ [illegible] ப்ரியம் வசந
ராமஸ்ய தாராபஹரண புத்ர பௌத்ர என்றும் யிப ஸ்வபாவம் ஹிதம்
என்றும் ராவணன்முன்னே பெருமாள் பெருமையைச்சொல்லித
ஸர்வ லோகவிமோசன என்று அரசுபுலவரான வேதங்களோபாது
பெருமாள் கீர்த்தி பட்டமான வென்னை இதுவும் ஶரணாகதி
த்ருணா என்று ராவண ஸ்நேஹத்தாலே ப்ரதிவாக்யமுரைத்த
வித்ஞ்செகன்ன வததனையன்றோ இப்படி ராவணனகனை யுன்
னையோ அறிவிக்கிறதென்ன ஸோ- பருஷிதஸ்தேந ஸவிநீதஸ்
என்று மிவ்வுகக்ஷம் பொறுமையாலே பருஷித்துத் தள்ளிவி
டப்பட்டஎன்னை ஜ்யேஷ்டோ ப்ராதா விதூஷித: என்று நீதானேசொ
ல்லிற்றில்லையோ தயென் ஒருவார்த்தைசொன்னாகில் இதென்னத
ப்பாகவந்தாய் ஸோ தத்ராவமாந்தாஸ்ஸுதாஸ்யரா என்றுபோர வருஷம்
பொறுக்க மாட்டாமையாலே த்யக்த்வா புத்ராம்ஶ்ச தாராம்ஶ்ச

ன்றும் ஸுத்ராம்ஸ்வ ஸம்த்யநாராயணி என்றும் என்னோ பாதியான இவர்களை உட்படவிட்டு அவனோடு துவக்கற்ற வென்னை நீ அவனோடு துவக்கற்றால் யோஹமென்ன இத்தலையிலொருபற்றாசையில்லை யோவென்ன ராமம் ராவணம் ஸாரணம் மதகம் என்று தயரதற்குமகன் தன்னையன்றி மற்றிலேன் தஞ்சமாகவே என்றிருக்கிறவென்னை- ராம- ஸுத்ரநம் ஸம்பாபக்ஷ ஸம்ரிதே ராவணஸ்ரக்ஷஸாம் என்று ராவணனோடும் அவனோடு சேர்ந்தாரோடு வாசியற ஹிதஞ் சொல்லுகையாலே ஆநந்த்யம் நிக்ரோதகரவநஸ்தாந ந்ருதா என்கிற வாநர ந்ருத்ய ஸங்கமும் ஜநகேந்த்ரையா வி பீஷணம் என்றும் க்ருதிஸாதநம் ஸமாதி என்றும் ராவண னைக்கொல்ல வ்ருத்தமாயிருக்க உவசாந்தமஸாவாணி என்றுகையி லே மநிச்சிருக்கக் கொல்லாதே போந்தவனுகையாலே வ்ராதி கக்ருத்யஸ்தாநம் ஸம்ரக்ஷாம் நவராவரஸ என்கிறவ்ரா திகக்ருத்ய ஸம்நமும் ஸம்ஸ்ரீவஸ்ராவிபீஷணம் என்று வெறாஷா ஸாரணமாகக்கொண்டு நம்மை ரக்ஷிப்பாரொன்று அறுதியிடுகையா லே ரக்ஷிஷ்யத்ருதா க்ருதாந்த உதியஸம்வ்யூஹம் ஸலிலா வெஸாஸ்வஸ என்கிற ரக்ஷிஷ்யதீதி விஸ்வாஸமும் ஸவகம் ஸாரணம் மதம்என்று உன்னையே ரக்ஷகனாகப் பற்றினே னென்கையாலே மோவாயித ஸம்வரக்த்யம் மோஷ்த்ருத்வ வரணஸ்யா என்கிறமோ ஷ்த்ருத்வவரணமும் ஸவது ராஜ்யம் ஜீவிதம் ஸம்வாநிரதேய எ ன்றும்ஸமஸ்யந்யாஸம் பண்ணுகையாலே ஸதேஸவஸ்யதிய ந்ரக்த கேஸவாஸ்யா வயங்காஸ்யாத நிக்ஷேப உவர்தெனன்கிற ஆ த்மநிக்ஷேபமும் கேநவாஸ்ய வஸ்நிநம் என்று பரிஹஸிதனுக் கையைத்தூக்கி விடுகையாலே உகியாமவம் ஸமாதிஸஸ மதேநம் காவண்யம் ஸ்ருதிக என்கிற கார்ப்பண்யமும் ஆகஇப்படி ஸார ணாகதியினுடைய ஷடங்கமும் குறையாதபடி பண்ணின வென்னை-ராம-ஸஹஸம்வாரயாநா: ஸமுபஸ்திதமநஸ்யமதிம்-ஸ மவோவாயமஸமகநகேஸவிம் வ்யாஸ்நாதிம் என்கிறபடியே விபீஷணனுக்கு உபவ்யஸ்தனன ராவணஹஸ்தாவாகையாலே ஸமா யாநாதியனும் உபாயாந்தர மில்லாமையாலே ஸகிஞ்சனனுமாய் ராவணனுமகப்படத்தள்ளி விட்டபடியினாலே ஸநந்ய கதியுமா ய்பெருமாளே உபாயமாகப் பண்ணின படியாலேஸமவோவா

யஸ்ய ஸ்ரீ தேஹ ஸாவேதிப்ராப்ய நாதிமேய உடையவரை யென்னை - தாம் - உத்தரதீர ஸாவஸ்யா [illegible] என்கையாலே அக்கரை என்னுமனைத்தக் கடலுளழுந்தி யுன்பேரருளா லிக்கரையேறி யிளைத்திருக்கிற வென்னை [illegible] ஸ்ரீ [illegible] ஸம்ஸாரிக்ராணிவய நாதிவளென்று அங்குள்ளபற்றாசையெல்லாம்போக்கிட்டு [illegible] கன்றாகாசத்திலே தடுமாடுகிறனென்னை [illegible] ஸம்ஸாரஸேடு என்றுவரும்வழியெல்லாம் வந்துவிஷைகத்தைப் பற்றின வென்னை - [illegible] என்றும் அங்குற்றேனல்லேனிங்குற்றேனல்லேனென்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே [illegible] யில்நின்றும்புறப்பட்டு [illegible] யில் புகிறப்பெறுதே [illegible] யிருக்கிறவென்னை [illegible] இழநல்லவாக்கையும் பைபவேபுபக்கற்ற தென்கிறபடியே நீங்களறிவித்தாலது உண்டா யறிவியாதபோது இல்லையாம்படியா யிருக்கிறவென்னை ஆகிறது உன்ன பேகெஞ்செய யறிவித்தாயாகிலாறி விண்ணப்பஞ் செய்கிறோமென்ன ஸ்ரீ [illegible] ஒன்றுண்டு இப்போதேவேணும் இப்படிபதறுகிறதென்னென்ன ஸ்ரீ [illegible] விநாயுங்கா [illegible] துங்கென தூங்குங்காய [illegible] விநாயவென்றுமது சொல்லக்கேட்டு அறியீர்களோ விநாயுங்கா [illegible] மானபடியென்னென்ன ஸ்ரீ [illegible] என்றும் [illegible] என்றும் நின்றவாறில்லா நெஞ்சாயன்றோ வெல்லாருமிருப்பது ஆனபின்பு எனக்குப்பிறந்தவா [illegible] பிரிவதற்குமுன்னே விண்ணப்பஞ்செய்யுங்கோள் ஸ்ரீ [illegible] என்றுபிராட்டி சொன்னபோதே தேவதைகள் அறியாமையாலே கண்டீர்களோ [illegible] வசத்திலே யகப்பட்டாள் அப்படியே நானும் [illegible] வசத்திலே அகப்படுவதற்கு முன்னே அறிவியுங்கோள் ஸ்ரீ [illegible] வந்தொல்லைக் கூடுமிறே வென்றும் ஒல்லைநீ போதாய் என்றும் சடக்கெனவா வென்று நீங்களழைக்க [illegible] மாயிருக்க நான் [illegible] க்கும் படியாவதே ஸ்ரீ [illegible] என்கிறபடியே என்னத்தைக் கிடக்கிறபோதே யவர் கைக்கொண்டாராய்ப் புகழ்படைக்கும்படி யறிவித்துக் கொள்ளுங்கோள் - ஸ்ரீ [illegible] என்றும்

படி மாதரார்க்கயல் கணென்னும் வலையுள்பட்டழுந்து வேனை
போதரோ என்று சொல்லிப்புந்தியில் புகுந்து தன்பாலாதரம் பெ
ருகவைத்தார் ஆனபின்பு ஊர்த்வஸ்வாஸே ப்ரயாணே என்றும் முற்படுவ
தற்குமுன்னே நீங்கள் முற்படுங்கோள் ஸக்ருதேவ ப்ரபந்நாய- என்
றாற்றாமையாலே இன்னம் ஒருக்கால் ஶரணாகதி பண்ணி தவா
ஸ்மீதி ச யாசதே என்றும் ஸக்ருதேவ ப்ரபந்நாயவென்று
ஸக்ருச்சப்த ப்ரயோகம் மெய்யமைந்திருக்கிற ப்ரபத்தி ஸாத்யத்துக்
கும் ஸாதிகருவதற்கு முன்னே அறிவியுங்கோள் ஸக்ருதேவ ஹி
... தி உபாயோ ... ஸக்ருத் ப்ரபத்தி ... என்
றும் தாவதார்த்தி ... ஸகலசாஸ்த்ரார்த்த ...
தி ஶரணம் என்றுசொல்லுகிற உபாயவ்யவஸாயத்தாலே ஸஹித்து
க்கொண்டு நிற்க வாய்த்துப் புகுகிறது அதுக்கு முன்னே நீங்களு
ம் ... பண்ணினீர் கொளாக அறிவியுங்கோள் - ஸக்ருதேவம்
ஸம்ப்ரபந்நாய பெருமாள் யதிவா ராவணஸ்வயம் என்று ராவணனை
த்தேடிப்பிடிக்க வாய்த்து புகுகிறது அதுக்குமுன்னே சடக்கென
என்னை அறிவியுங்கோள் ஸம்ப்ரபந்நாய ... என்றும்
ஶரணாகதனை அறிவிக்கிற நீங்கள் ஒரு ஶரணாகதனை அறிவியுங்கோள்
ஆகிறது இப்படி சடக்கென வந்திக்கிறதாருக்கு ... பிலேவாசி
ஷ்தான திருவடிக்கோ - படைக்கெலாம் ... மஹாராஜ
ர்க்கோ வென்னில் ராவணாயஸ்யஸ் ... ஸஹ ... ஶைலோ
... என்று அத்திருவடியோடும் மஹாராஜரோடும் ...
வானோடும் ... த்தோடும் வாசியற ரக்ஷகராய் போங்கோ
தஞ்சூழ்ந்தபுவனியும் விண்ணுலகுமங்காதும் சோராமையாளுகிற
பெருமாளுக்கு - ராவணாய ஶரணாகத ரக்ஷகரான குடியிலேபி
றந்த பெருமாளுக்கு ஶரணாகதனென்னைச் சொல்லுங்கோ
ள் ராவணாய ஸக்ருதேவ ப்ரபந்நாய ... வ்ரதம்
மமென்றும் ஶரணாகதத்ராணத்திலே காப்புக்கட்டி னவருக்குச்
சொல்லுங்கோள் - ராவணாய - ராவணாநுஜோஹம் ...
... என்றும் ... ஶரண்யம் ...
... என்றும் ... க்ஷித்தார் ...
... பிறந்துபடைத்ததலைவர்க்குச் சொல்லுங்கோள் ரா
வணாய ... ஜீவிதம் ... ஶ்ரீ ...

என்று தம்மையழித்தும் ஆஸ்ரித ரக்ஷணம் பண்ணுமவர்க்குச் சொல்லுங்கோள்- நாயகாய நம இதி வதத - மாறில் போராரக்கன் மதிள் நீறெழச் செற்றுகந்த வேறுசேவகனார்க் கென்னை யறிவியுங்கோள் நாயகாய நம: ஸீதா வரநிவேதயத ப்ராணவல்லபாய மொ வா வசக - என்று- ஆஸ்ரித வஸ்துவாக வருவனொ ரக்ஷித்துத் தேடிப் படைத்த புகழெல்லாமென்னை ரக்ஷியாதபடியாலே யிழக்கவாயிற்றுப்புகுகிறது அதற்குமுன்னே சடக்கென அறிவியுங்கொள்- ஸத்யஸந்தாய என்கிறவர் தம்மைப்பெற்றாலன்றோ புகழ வேண்டுவது ஸத்ய ப்ரதிஜ்ஞாய - என்று - ஸத்யமாயிருக்கிறவுன்னை யறிவிக்கையாவதென்னென்ன - விரோதியாக ஸத்ருக்களானாலும் ஒரு பொல்லாங்கு நினைக்கவொண்ணாதாய்க் காணுங்கோள் அவர் பெருமையிருப்பது - ஸீதாநிவேதநம் ஸ்ரவணாஸ்யம் என்கிற வுங்களைப்போலே அன்றியிலே உத்தரோத்தரம் நிவேதநீயம் என்று ஸாவதாநமாக பண்ணிற்றிலோமென்று மஹிக்கில் செய்வதென்னென்று ஸமயப்படும்படியான பெருமையையுடைய பெருமானுக்கறிவியுங்கொள்- ஸீதா ஸமேதா ஜீவயாமியாய் ஸமீபம் வராலிஸக ததரபரிஸ்ரமஜ்ஞ ஸ்ரீராமவசு - என்றுதாழ்ந்துவந்தால் வரவொண்ணாதென்று யேற்கவே புகுந்து கலந்துகொண்டான் நிவவென்று அவனைச்சொல்லுஞ் சொல்லாலே தம்மைச்சொல்லலாம்படி ஜீவாகயமியாயிருக்கிறவர்க்கு என்னையறிவியுங்கோள் ஸீதா மநோ ஸீதா ஸம்யக் ஜீவியாமியாய் ஆபத்விலே காவ்யநிஷ்ட கவி ஸர்வஸ்வ விதி என்று ஸத்ய ப்ரதிஜ்ஞையாலே ஸர்வஜ்ஞாயிருந்தோ யாகிலும் ரக்ஷணைதம்முடைய ஆசக்தத்தில் நயமுடையவர் காணுங்கோ ளென்றுஞ்சுகவுமாம் அன்றியிலே - நிரூதஸர்வஸமுத்ஸவமியாய் ஸீதாப்ரியாய என்றபடி - ஆவது-கதி ஸ்ரீநிவாஸ நிவர்த்ய ஸகல ப்ரதிபந்தக என்றும் நிகரவ்யாகூலாசார ஆஸ்ரிதரக்ஷணையல் ஜொனகல்வமால வா என்றும்நிகர்ஸ நிகாந்தக்ருதய என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே யானோனும் ஏதேனும் செய்யிலுங் கற்கடித்துப் பல்முறித்துத் தக்களோடே போம்படி நிக்ரஹக்ஷண விக்ரமராய்க்காணுங்கொள் இருப்பது- ஸீதாநிவேதந அன்றியிலே ஆத்மஸமர்ப்பண ஜீவியாமியாய்

ஸ்ரீ விஷயத்தில் அநிஷ்ட நிவ்ருத்தி இஷ்டப்ராப்திகள் பண்ணியிருக்கை அவருக்கு வந்தேறி யன்றிக்கே ஸ்வபாவமாகவுடையராய்க்காணுங்கொ ளிருப்பது ஸர்வபாப ப்ரமோக்ஷயிஷ்யாமி - ஸ்வஸ்வரூபவாஸ்தவ்யங்கள் ஸ்வாதீனமாய் - ஸர்வஶக்தியுக்தராய் தம்மைத் தாழவிட்டாரேயாகிலும் ஸ்வதந்த்ரப்ராப்ததான் ஸர்வேஶ்வராய்க் காணுங்கொளிருப்பது-யாருமோர் நிலைமையனென வறிவறிய வெம்பெருமானுனும் யாருமோர் நிலைமையனென வறிவெளிய வெம்பெருமானாயிறேயிருப்பது ஸ்வதந்த்ரமாகவும் ஸர்வாஶ்ரயம் ஸுலபத்வமென்றும் ஸர்வ ப்ரஸ்வீஜமவ்யயம் ஸேஶ்வரக: என்றும் வேதாஹமேதம் புருஷம் மஹாந்தம் என்றும் இப்படி ஸர்வஜ்ஞனா யிருக்கிறவனன்றோ அப்பெரிய வஸ்துவென்று சொன்னானிறே-வேதவிதாம்வரிஷ்டனை வியாஸ மஹரிஷியும் - ஸர்வஸ்மாத்பரமமென்றும் சொன்னானிறே- அவனைச் சொல்லவேணுமோ- ஸர்வலோகஸ்வாமி யுக்த்யா ஶிஶுபாலனென்று தானென்று ஒருவன் பெண்டாட்டி அகப்பட அறிந்ததுமுங்களுக்குத்தெரிகிறதில்லையோ ப்ரமோக்ஷயிஷ்யாமி ஸ்வரூபம் ஸ்வாதீனமாய் ஸர்வேஶ்வர: ஸத்ய ஸங்கல்பனாய ஸர்வஸ்வோபத்ரம் ந பிஷேத்ருகி என்றும் அகிலபுவன ஜந்மஸ்தேமபங்கம் என்றும் முனைக்கநினையென்றும் கஞ்சன்வயிற்றில் நெருப்பென்னநின்ற நெடுமாலே யென்றும் ஸத்ருக்களுக்கு தாபகமாயன்றோ அவரிருப்பது நீங்கள் அஞ்சாதே அவருக் கறிவியுங்கோள் ப்ரமோக்ஷயிஷ்யாமி அன்றியிலே ஸ்வதந்த்ரஸத்யஸங்கல்பராய் நீங்கள்மேலே மூந்த ஸர்வபாபங்க ளத்தனைபோக்கி ஸர்வபாப விமுக்திகளல்லீர்கொளோ- தேவாதிதேவ ஸர்வேஶ்வரம் ஸர்வஸ்வரூப ஸத்ருஷ ப்ரக்ருதிம் ப்ரக்ருதியாய த்யாஜ்யனாகவும் ப்ரமோக்ஷயிஷ்யாமி வ்ருஜினாத் ப்ரத்யுக்ஷோத்ஸ்ருஜ்யஸ்வ ஸர்வபாபத்யாஜ்யானாது வாரிதஜ்ஞத்ருதகதி தவர்த்தி ஸ்வதந்த்ரா என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே வேதவேதாந்தங்களில் நில்லாராய் ஸத்ருவேயாகிலும் ஸர்வணாமங்களை தன்னையழியமாறியும் ரக்ஷிக்கக்கடவதென்கிற பொறிவாளரா யிருக்கிறவர்க்குச் சொல்லுங்கோள் அன்றியிலே- ப்ரமோக்ஷயிஷ்யாமி என்று வாதவாதியாய் தவஶ்லோ வாதாத்மா என்றுங்காலாய் என்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே ஸத்ருக்களுக்கு பாஶகராய் ஸர்வணாமங்களுக்கு ஆஶ்ரயணராயிருக்கு மவரொன்றுமாம் அழகியதுமீதானே ப்ரமோக்ஷ

னென்று அவர்பெருமையைச் சொன்னாயிறே அப்படிக்கிச் சொ
ல்வர்பெரியர் சிறுமானிடவர் நாமென்றும் அவனெவ்விடத்தான்
யானாரென்றும் வஸிஷ்டஸுதர்க்குப் பரமாணுபோலே இருக்கிற நா
ம் அவ்வஸ்துவை யணுகவும் ஶரணவரணம் பண்ணவும் போமோ
வென்னில் ஸர்வலோக ஶரண்யாய பெருமாள் சீர்மைக் காகா
தாருண்டோ ஸர்வலோக ஶரண்யாய ஸர்வலோக ஸம்போலே
அந்த ஸர்வலோகத்திலே நானுமொருவ னன்றோ ஸர்வலோக
ஶரண்யாய நீசனேன் நிறையொன்றுமிலேன் என்கண் பாசம்வை
த்த பரஞ்சுடர்ச் சோதி என்று எத்தனையேனும் நிர்வபர்யயபண்
ணினாரையும் ஸ்வீகரித்து இத்தாலே தேஜஸ்விகளாயிருக்கிறவர்க்கு
ஸர்வலோக ஶரண்யாய ஸத்யலோகே வீரஸ்ருஷ்டஸகலகம
லிஷ்டி என்று ஸப்தஸப்தஸமுத்ரா ஸஹஸ்ரலோகஸ்த்ரஸ்த என்கிறஸ
த்யலோகத்துக்கும் புகலானவர்க்கு ஸர்வலோக ஶரண்யாய அவ்
வளவே யன்றிக்கே ஸப்தஸ்வர்காதிகளோடும் அதலவிதல ஸுத
லரஸாதல பாதாளாதிகளோடும் வாசியற ஸப்தத்வீப லோகங்க
ளுக்கும் புகலானவர்க்கு அன்றியிலே ஸர்வலோகஶரண்யாய எ
ன்றுபொன்னுலகாளீரோ புவனிமுழுதாளீரோவென்றும் புவனி
யும் விண்ணுலகு மங்காதுஞ்சோராமே ஆள்கின்றவென்றும் ஸம்ப
ன்னே ஸம்பாரலௌகிக என்றும் ஸுபிது ஸாம்ராஜ்ய தாலோக்ய என்று
ஞ்சொல்லுகிறபடியே உபய விபூதிக்கும் ஸாம்ராஜ்யானவர்க்கு
ஸர்வலோக ஶரண்யாய மோக்ஷப்ரதப்போலே லோகாந்த வ
ர்த்திஜந்துக்களை ரக்ஷிக்கிற தாகவுமாம் அன்றியிலே லோகமென்று
லோகஸ்தஜந்தவஸ்ஸர்வே என்று ஜனவாசியாகவுமாம் ஸர்வலோ
கஶரண்யாய ஸர்வதேஹிநாம் அதாவது தேவயோநிகளாயும் தி
ர்யக்யோநிகளாயும் ஸ்தாவரயோநிகளாயும் ஸாத்விகர்களாயும்
ராஜஸர்களாயும் தாமஸர்களாயும் ஸநகாதிகளாயும் ப்ராதி
கூல்யராயும் உத்க்ருஷ்டராயும் அபக்ருஷ்டராயும் இப்படி அனேக
விதரானவர்களுக்கு எல்லாம் புகலானவரன்றோ அவர் அப்படி
எங்கே கண்டோமென்னில் ஜடாயுஷஸ்ஸுதாமைகே கோஹ்ருஷ்ய
ஜஸ்ஸ ஸ்வகதிம் ஶபரீஸாதி என்று இவர்களான ஶ்ருஷாதிகளுக்கு
இழந்தபடிக்கொடுத்தவர் விபீஷணஸக்ஷதஸ்வேராவஸ் என்று பெருமா
ளுக்கு நல்லேனுனையாலே தெவனுணாதனிழந்த ராஜ்யந்தாராமோ

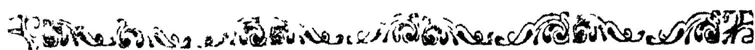
[illegible] என்று கியக்
குக்களான ஸுக்ரீவாதிகளுக்கு இழந்த ராஜ்யங்கொடுத்தவர் [illegible]
[illegible] என்று மறிவில்லாமையாலே கியக்கா
னநான் இழந்தராஜ்யந்தாராரோ [illegible]
[illegible] என்றும் [illegible] ஸரீரங்க
ளான ஜநஸ்தாந வாஸிகளிழந்த தேஹங்கொடுத்தவர் [illegible]
கொண்டாடி உறவாய்வந்த நானிழந்ததேஹந் தாராரோ [illegible]
[illegible] என்று [illegible]
[illegible] தன் ப்ரக்ருதியோடே கூட்டினவர் [illegible]
[illegible] என்று [illegible] யாகநிற்கிறவென்னை யென்ப்ர
க்ருதியோடேகூட்டாரோ [illegible]
[illegible] என்று [illegible] நத்தாலே [illegible] களான
ரிஷிகளுக்குப் புகலானவர் விபீஷணஸ்ய [illegible] வென்றுயாகி
கநானெனக்குப் புகலாகாரோ [illegible] என்று [illegible]
[illegible] மான ராஜ்யத்தை இரந்த [illegible] க்கு கொடுத்தவர் ரா
ஜ்யகாங்க்ஷியான எனக்குத்தாராரோ தாரங்களை விரும்பிக் கா
மபரவசரான [illegible] ராஜர்க்கு தாரங்களைக் கொடுத்தவர் [illegible]
[illegible] பிராட்டிபக்கலிலே [illegible] பண்ணி
ன [illegible] தாரங்களை யிழந்தவெனக்குத் தாராரோ- [illegible]
[illegible] என்றும் [illegible] என்றும் [illegible] வாஸிகளு
க்கு [illegible] கொடுத்தவரெனக்கு [illegible] தாராரோ [illegible]
[illegible] என்று [illegible] ரிஷிகளுக்குப் புகலானவர் [illegible]
[illegible] பண்ணின வெனக்குப்புகலாகாரோ
[illegible]
[illegible] என்றும் [illegible]
[illegible] என்றும் [illegible] கபந்தனுக்கு
[illegible] மான [illegible] ஸரீரத்தையும் போக்கி [illegible] தேஹத்தை
யுங்கொடுத்து [illegible] காகத்துக்கு [illegible] யைப் போ
[illegible] த்தைக் கொடுத்தவர் [illegible] என்னு
ம்படி [illegible] வெனக்கு என்தேஹந்தாராரோ- [illegible]
[illegible] என்று - [illegible]
னதேவர்களுக்குப்புகலானவர் [illegible] யாலே [illegible]

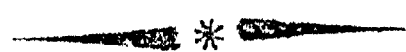
னவெனக்குத் தாராரோ கபிகுலே வ்ருஷபிர்த்கம் என்றும் பாஷா
ணமள த்ரவப்ரிவ பாராஷ்டிமைத: என்றும் ஸ்வகார்யங்களா
னதியச்ச் ஶ்ராவங்களுக்கு ஸ்வதந்த்ராக ரானவர் ப்ரக்ருதய
ராகஷேமாஹேத்ஷ: - என்று ஸ்வகார்யஞான வெனக்கு ஸ்வதந்த்
ர்கராகாரோ இவ்வுதா ஸமாணங்களிலே கண்டுகொள்வது ஆஜ்ஞ
ஞ ஆனை அறிவிக்கிறதென்ன விபீஷண - ராமா பரா க
மாதிஸ்யம்போலே விராயி விபீஷண னென்றுய் ராவணே ஸகலை
ஸயப்படுத்துவே னென்று நினைத்திருங்கெ ளென்று ஸ்வயவம
தானுகிலுமாட்விபீஷண- வீஷாவாக அமஃ ... கஷிஷே
ஷிபேயம் என்றும் ஸயஹா ரா வேஷாரணீ- என்றும் வாஹ
யம்காரமாய் ஆர்த்ர ஸபாகாரமான பெருமாள் பரிகாரத்
துக்கும் வேறொருவர்க்கும் ஸயப்படவேணுமோ. விபீஷணம் ஆஜ்
ஞையுஞ் செங்கோலும் நடத்துகைக்கு- ஷாவணீ- என்று ஒரு
தடிக்காரனென்று சொலுங்கோள்- அன்றிக்கே விபீஷணே மென்
றுஸகங்ககு னென்று அறிவிக்கமாட்டீர் கோளாகில் உப
உமகாபணீ என்று கையுந்தடியுமா யொருத்தன் ஸயப்படும்படி
நின்றானென்றகிலுஞ் சொல்லுங்கோள் த்யாஜ்ஞன ஹிஷக்கின்
முன் வந்தியிருந்தான் தான்பண்ணின ஸ்வயங்களைச் சொல்லி அ
துக்கடாக பரிஹரித்துக் கொள்ளுமாப்போலே நிவாரணம் ஸ
ஷஜஹிஷ் என்றும் மருத்தவனுய்நின்ற மாமணிவண்ணனென்று
ம் பேசப்படுகிற ஸவஜ்ஞன் முன்பு ஸம்ஸாரிதோஷத்தைமுன்
னிட்டு ரக்ஷித்துக்கொள்ளு மத்தனைபோக்கி நன்மையை முன்னி
டுகைக்கொன்று மில்லையிறே ஆகையாலே விபீஷணம் நநிர்தகே
த்ஷாஷிபோகே ஸஹஸ ஸ்ரயம்ந யாவத்யாமி என்றுங்கொண்
றேன் பல்லுயிரைக் குறிக்கொளான் நிராமையினுல் என்றும் எ
ன்னுடைய ஸர்வஜ்ஞநத்தை ஜாநங்க ளிவை யென்னுங்கோள் விபீஷ
ணம் ராஜ்யம்ஸ்வஸம் ப்ராஹ்ம் ஹாதமயம் பரிகத்ஜேக என்று
ம் உவர்த்தநீர்போலவேந்த னுத்தவர்க்கென்று மல்லென்றும் லோ
கரனுன ராவண னகப்பட வெருவும்படி பண்ணின தோஷது
ஷனென்றுங்கோள் உன்னுடைய ஸர்வஜ்ஞாநங்க ளிவையாகில்பெ
ருமாள் திருமுன்பேயறிவிக்கும்படி என்னென்றில் உபஷ்டம்ஷ
ராவணோநாம ஸர்வஶீ க்ஷகஸ்வ நாஷிக: ப்ராஸர்ஶ்ரு பெ

தாதிசயாத் ப்ரபந்நாநாம் நிஷேதோ விதிச்ச கம்பதம் என்கி
றபடியே முன்பப்படியே யாகிலும் ஸமாஶ்ரயணம் பண்ணிற்று
ல்நிஷேதமுனைப்பிருப்பது அப்படிக்கு த்யாஜ்யமாய்வந்தது
ன்றோ மென்னுஞ் சொல்லுங்கோள் - விபீஷண ஶரணாகதம் முன்
னே வந்துநின்றே னென்னுங்கோள் நாலடிபுர்வந்தபெருமாளு
க்கு உபகரித்தேனென்று சொல்லுங்கோள் வாராதே ஒக்கப்
லேயிருந்து ப்ராணனென்றேனும் கடற்கரை மடலின்கணாப்பட்
டதுபட்டு அங்குலையத் தலைகுலைய அவர்க்குத் தியிடுமேயன்டா
வோ ஶரணாகதனென்லக்ஷ்மணே வர்த்தயின்பு காகுத்ஸ்தம் ஶரணங்க
த: என்னும்படி நிலைபெற்றேன் ஶரணாகத வத்ஸல என்கி
லமை புரையா யென்கிறபடியே என்னுடைய ஶரணாகதியைப் பொ
றுவியுங்கோள் ஶரணாகத வத்ஸல மதியாத்தனமாக வடுத்துக்
கொடுபுகிறதே திருவுள்ளம் பார்த்துப் புகறவேணுமே என்று உ
ங்களுக்கேற்கிற நிலையைச் சொல்லுங்கோள் ஶரணாகத வத்ஸ
யக எதிர்சூழல் புக்குத்திரியாதபடி உடுத்தகணித்தாகவந்தபடிசொ
ல்லுங்கோள் ஶரணாகத வத்ஸலக தந்தாமைத் தேடிக்கொடுக்கச்
செய்தேயும் த்யக்த்வா புத்ராம்ஶ்ச தாராம்ஶ்ச ராகவம் ஶரணங்கத: என்று
ம்ஓடினேனோடியென்றும் பிறகிட்டுப்போமவர்களை அறிவித்த நீ
ங்கள் இருந்தவிடந்தேடிநானேவந்தவென்னை அறிவிக்கலாகாதோ
விபீஷண ஶரணாகத வத்ஸலர் ராவணன் தம்பியாய்நடுவே யோ
ரிடத்திலே யிருந்து ஆள்வரவிட்டு ஸமாஶ்ரயணம் பண்ணிச் செய்
யலாம்படிக்குப் பிடியாள் கொண்டு பின்னைவருகை யன்றிக்கே உ
ன்னையற்றிதியென் தீவினைகள்தீரதேனென்றும் பொன்னடியை
யடைந்துய்ந்தேனென்றும் ஆலின்மேலமர்ந்தானடியிணைகளெ
ன்றும் சொல்லுகிறபடியே ஸதா பின்னேபட்டதும் படப்புகுந்
துகொண்டு நின்றநிலையை விண்ணப்பஞ் செய்யுங்கோள் ஆகவி
த்தால் ஸமஸ்த ஸமாஶ்ரயணம் பண்ணுமவர்க்கு ஸாமர்த்தர் முன்னிலை
யாக பெறவேணுமென்றும் ஸகலஞ் சொல்லிற்றாயிற்று.

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளேசரணம்.

ஸ தத்து வசநம் ச்ருத்வா ராவணஸ்ய ... விபீஷண:

உத்பபாத கதாபாணி: சதுர்பி: ஸஹ ராக்ஷஸை:

ஸ தத்வசநம் ச்ருத்வா த... ராவணஸம்பாஷணம் க: இன்றே இவ் வார்த்தையைக் கேட்டதற்குப் பின்பு ஸௌமித்ரிர் வேறுபட்டா ரென்கிறது விபீஷணஸ்ய ... என்கிற விடத்தில் ராமனு மல்லன் லக்ஷ்மணனுமல்லன் ... வென்று நிரூபித்தபோது கூச் சத்தாற்பிறந்த வைக்லப்யமிறே யென்றிறே இதுதன் வைலக்ஷண்யத்தை மறைத்துப் பெருமாள் தன்னை ... வென்று ஸ்வீகரிக்கும் வார்த்தையைச்சொல்லி அர்த்தத்தாலே நலியவர்தாமென்று பிற ந்தவைக்லப்யமிறே ... இவன் ப்ராணநாம் பெருமாள் செ விப்படுமாகில் பின்பு மீட்க்கவொண்ணாது நாமர்த்த பாவத்துக்கு முற்படவேணுமென்று சடக்கெனப் போனானென்கிறது ... ... தம்மோபாதிப்பறிவான இளையபெருமாள் ஸந்நிதி யிலே அவரும அஸ்தாநபயசங்கிகளானவராகையாலே அவனையு ங் கூட்டிக்கொள்ளுகிறார் ... என்றவரிறே ... என்கிறவர்களுக்கு ... ... பெருமாளுக்கு யிவர்போகிறவழியைய ... காரிக்கவொண்ணாத படி அடர்த்துக்கொண்டு - அதாகிறது ... விட்டுப் போந்து குலாவதாருண்டோ - ராஜநீதியையறிந்தோ இவ்விடம் ... ... செய்யும் நீதிகளறியவில்லையோ ஒருத்தன் சர ணமென்னுங் காட்டில் இவற்றை மறந்ததோ என்றாற்போலே சொ ல்லுகை ... விபீஷண வந்தவன் ... ... இருந்தான் ... ... பண்ணினான் இவனாயிருக்கிறானென்று ... பெருமாளுக்கு இவன் வரவுசொல்லுகையன்றிக் கே ... வென்றே நிரூபித்து ... ... க்காகச் செய் யவேண்டும் ஹிதத்தைச் சொன்னார் பெரியபெருமாளை யேரிட்டு இளையபெருமாளை நோக்கி அடர்த்து வார்த்தை சொன்னாப்போலே சொன்னாரென்னவுமாம் இவர்களால் நம்மை யொன்றும் செய்ய

வொண்ணுதபடி தேவர் ஶாஸ்த்ராதிகளிலே ப்ரவர்த்திக்க வேணுமெ ன்றுசொல்லி அவ்வளவிலே நில்லாத பரிவாலே மங்களாஶாஸநம் ப ண்ணுகிறார்

பெரியவாச்சான் பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

த்விஶ்லோகீ வ்யாக்யானம்

ஶ்ரீமத்ரங்கே ஜயது பரமம் தாம தேஜோநிதாநம் —

பூமா நீளா ஸதநுஜகதாம் தத்ர பாதம் ஸகேதம்.

ஶாஸ்த்ரதாத்பர்யவித்துக்களான ஸம்ஸாரிகளோடே ஸம்ஸாரிகளா ய்க் கிடக்கும் ஸர்வஜ்ஞனான பரமாத்மாவானவனுக்கு நி லையிலே நிறுத்துகை - ஸம்ஸாரிகளுடைய த்யத்தாலே கார்யம்நடத்து கையாலே பராஶ்ரய பரிஜ்ஞாநமாக நீ பண்ணுனை ஸம்ஸாரிகளை வுகை - ஸத்வோத்தரமான ஸங்கல்பமுன்போலே நமக்கெ ராமொன்று இருக்கவொண்ணுது ஶாஸ்த்ரங்களிலே அவஸ்தரா கையோமஹாத்ரவ்யங்களிலே அவஸ்தையை ப்ரவர்த்திக்கை த்தாலே சொல்லி அதுக்கு நிர்வஹாயத்தை ப்ரகாஶிக்கிறார் உத்தரார்த்தத்தாலே - ஸர்வஜ்ஞ ஸர்வஶக்தியான ஈஶ்வரர்க்கு மங்களமுண்டாகவேணும்வானவாஸநாவாஸமாகநித்யமாக ஞாந ப்ரஶஸ்தி நிர்வாஹகர் என்றிருக்கும் ப்ரஹ்மாதி முனிவர்களுக்கும் ப்ரதானம் அல்லாதவிஷ்ணுவாதிகளுக்கும் மங்க ளமுண்டாகவேணும் ஸர்வப்ரதாநவிஷ்ணு விஷயே ஶ்ரீமத் ரங்கேஶயனாய ப்ரஹ்மரூபியான ஸ்தாநங்களுடை யவும் ஸம்ஸாரிகளுடையவும் விஷயமாக ஶாஸ்த்ரங்களிலே அவஸ்தா ராகவேணும் ஸர்வஜ்ஞ இவரிப்போது ஸர்வமாக நினைக்கிறது ஸ ர்வமென்றநினைக்கைக்கொள்ளாதொழிகையாலும் ஸம்ஸாரிகளு டையவெல்லைக்கூட்டம் மண்ணுண்ணுமப்படி யன்றோ தேவர் ப் ரஸமிருக்கும்படி இத்திருநாமம் ப்ரஸித்தமாகவேணும் சிலர் அ நந்யர்ராய் வந்தார்களாகில் நீரிப்படி ஸமஸ்ரமிக்கவுமக்கு வந்த தேன் இவர்களாநந்யர்க்கும் விஶ்வஸிக்கவொண்ணுதென்கிறார்.

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளேசரணம்.

ததிமுகாக்ரோஸ - ஸ்ரீவகாரிம்ஸம்வாத:

அஸெள ஸ்ரமதகா ஹெர்ஷதாக்ஷவயா: காபேய ஸைநிகா:

ஸம்ப்ராப்தா கிஷ்கிந்த்யாம் த்ருஷ்ட்வா ஜாநகீம் நலிப்ஸேரந் -

வநேத அஸெள ஸ்ரமதகா: - வநேத என்று ப்ர தர்க்ஷவிஸமான வர்களை அஸெள ஸ்ரமதகா: என்கிறபடி யென்னென்னில் இவர்கள் காண்கிறவளவல்ல இவர்பதிப்பனை உண்டென்னும் நினைவாலே வநேத - இவர்களுடைய வாகாரமே கவிஸ்ரவ நீயமெ கயைச்சொல்லித்தாரா நின்றதென்கை இவர்கள் நாலேந்துபேர் வந்து நம்மைச்செய்வதென்னென்னில் ஸம்ப்ராஸ்ரு - நேர்கொடு நேர் நலியமாட்டார்களாகிலும் வஞ்சிக்க விரகறிவார்கள் - உமக்குசெவ்வையிலுண்டான வலியாமயித்தனையும் வஞ்சகத்திலே உண்டுகாணுமவர்களுக்கு கிஷ்கிந்த்யாம் த்ருஷ்ட்வா ஜாநகீம் நலிப்ஸேரந் ஆனபின்பு ஆயிரம்பண்ணை ப்ரவத்திபண்ணினாலுமவர்கள் பக்கல் நிராபேக்ஷனாயிருக்குமவன் விஸ்வஸிப்பானல்லன் அநக்ரூரனல்லனாகி விஷ்ணுராய் வந்தான் வந்தவன் தான் அவன் அவமிசரானநம்பக்கல் செய்யுங் காரியமென்னென்னில் அவற்றைச்சொல்லுகிறது.

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளேசரணம்.

ததிமுகாக்ரோஸ வக்த்ருஸ்ரவாரிம்ஸம் வேஸாக:-

ப்ரணிபாதக்ஷெஸம்ஹ்ரஸ்ய ராவணஸ்ய நிவேதயம்.

அநந்ரப்ரிஸத்வோஸ்தோஸ்ய விஷம்கயத்ஸரஸ்ய:

அபி ப்ரஸிஷவெசு - நீர் ஸரணமகனுக ஆசிக்கிறவின்ராவணன் வரவிட்டானொருத்தனுகக்கடவன் ஒருத்தனுகில் முதலிலே தன்னை அமைத்துக்கொண்டு புகிருமதொழிப விபீஷண ஐக்ஷ்ருவக: என்றும் விபீஷணோவஷ்ஷிதழ என்றும் ராவவம் ஸரணம்மத: என்றும் தன்னைவெளியிட்டுக்கொண்டு ஸரணம்புகிருமோ ஸரணமென்றுபுகுந்தார் சிலர் ஊடுநர் செய்யுங் காரியத்தைச் செய்வார்களோவென்னில் ராக்ஷஸெஸ்ஸ்ரஸ்ய ராவணஸ்ய வவஸ்ய நர்க்ஷ ஙீந ஸ்ய நர்க்ஷ என்கிறபடியேதான் வேறொருத்தனுகயிருக்க வேறொருத்தனுகச்சொல்லி காயகாலத்திலே வேறொன்றைச் சொல்லும்

[illegible]த்துக்கு நிலையாமைகளான ராவணன் மதித்து [illegible]விட்டா ளுகக்கடவன் ஆனால் தான்புகுந்து செய்வதென்னென்னில் [illegible] [illegible] நமக்கு [illegible]ஆனவன் நம்பக்கலி லே [illegible]தோடே [illegible] [illegible] - என்றிருக்கும் - தேவரையும் என்னை யும் எதிரிகளாம்படி பண்ணும் [illegible] - ராவண [illegible]த்தா லே [illegible] நினைப்பிக்கிற இவன் [illegible] புகுந்தான் ஆனால் [illegible]வென்று [illegible]க்கவன்றோ வடி ப்பது என்றதுவேண்டா [illegible] - யானையின் மேலே [illegible] [illegible]வீயாது வஞ்சகனுகவே வந்தானென்று [illegible] நாம் [illegible] [illegible]ராயிருக்க நம்பக்கலிலே இவனுக்கு [illegible] பண்ண லாயிருக்குமோவென்ன அதில் [illegible] பெற்றிலனாகில் [illegible] [illegible]னென்று நாம் [illegible]க்குமளவும் நம்மோடே ஒரு நீராகக்கலந் துஇடம்பெற்று ஒரு போதிலேதானே [illegible] [illegible]க்கும் என்கிறார்.

பெரியவாச்சான் பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்

தனிஶ்லோக [illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible] என்கிற [illegible]த்தை [illegible]க்கிறது [illegible] என்னைக்கொண்டு உம்மை நலிதல் உம்மைக் கொண் டு என்னை நலிதல் செய்யவிடம் பெற்றிலனாகில் தானே நலிகிலும் நலியும் எப்போது இவன் நலிவதென்னில் [illegible] [illegible] - நாம் [illegible]க்குமளவும் [illegible] நம்மோடே ஒரு நீராகக்கலந்து நாம் [illegible]த்தவளவிலே [illegible]த்தாலும் நம்சே ர்த்தியிலவனுக்கு நலிய [illegible]முண்டோவென்னில் [illegible] [illegible]நாம் [illegible]யாதபோது இவனுக்கிட மன்றிக்கே ஒழியும்பித்தனை போக்கி [illegible]த்தால் அவனுக்கு நலியவிடமறிதோ - [illegible] இடமில்லா விடினும்காணவல்ல [illegible] கூர்மையையு முடையனெ ன்கை - [illegible]த்தில் [illegible]ரான உமக்குள்ள [illegible] யோமத்தளவுண்டு காணும் இவனுக்கு [illegible]யாலே [illegible]

விசேஷ ப்ரஸாதவேதமிடம்பெற்ற பொழுபோதிலே ப்ரஸாதிக்கிறும் ப்ரஸாதிக்கும் அதவா இவன் ராவணனுடைய ப்ராணியாகுமன்றிக்கே ராவணன் தான் முன்பு ஸுக்ரீவனைக்கொண்டு நலிந்தாப்போலே ராவணனுக்கு வேஷத்தைக்கொண்டு நம்மோடே கலந்து நாம் விஶ்வஸித்தவாறே இடம்பெற்றபோதே நலியவந்தானாகவுங்கூடுமென்றுமாம் நாமெதிரிகள் மேலே எடுத்துவிட்டவளவிலே அத்தலையில் நின்றும் செவ்வியறுப்பந்தவன் அடியற்று வந்தானாகிலுமவனை விஶ்வஸிக்கையன்றோ நீயன்றே ராஜாக்களாயிருக்கிறவுமக்குத்தெரிய வேண்டாமோவென்ன அதுநீயன்றென்கிறார்.

பெரியவாச்சான் பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்

தநிஶ்லோகக்ரமம் - ஷஷ்டகாண்டம் ஸம்ஶ்லோகம்

பிஶாசாந் தாநவாந் யக்ஷாந் ப்ருதிவ்யாஞ்சைவ ராக்ஷஸாந் -

அங்குல்யக்ரேண தாந் ஹந்யா மிச்சந் ஹரிகணேஶ்வர -

பிஶாசராவது ஸர்வஸ்வதாநம்பண்ணவராயிருக்கை யக்ஷர்களென்று ஸர்வஸ்வ யக்ஷாஸம் பண்ணி ஸமஸ்த ராக்ஷஸரும் ஸ்வதந்த்ரப்ரதிகூலர் ப்ருதிவ்யாம் ஜந்மம் பண்ணின் பரதவ்யாப்படைத்தவனான விகார ஸமஸ்த ஸமஸ்தரான தாநவர் - ஹரிகணேஶ்வர் அடைப்படைத்த இத்தனையாலும் ராக்ஷஸ ஜாதி யன்றோ - அங்குல்யக்ரேண தாந் ஹந்யாம் இச்சந் ஹரிகணேஶ்வர - இதுக்கொரு ஸாதநம் வேணுமோ அவன் மேலே அம்புபடக்கண்ணீர் பாயுமிவனையோ நமக்கு வதமாகக் கொள்வது ஸர்வஶக்தியுக்தனாக என்று ராமாநுஜத்தாலே ஸங்கல்பிக்கக்கடவோமோ அங்குற்றை நசையற்றுப் போந்தவன் விஶ்வஸநீயனன்றோ ஆனால் அவனை பரிக்ரஹிக்கத்தட்டென்னென்ன அங்குற்றை நசையற்றுப்பொருமைக்கும் அத்தாலேவிஶ்வஸநீயனல்லாமைக்கு ஹேதுக்களைச்சொல்லுகிறது.

பெரியவாச்சான் பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்

தநிஶ்லோகக்ரமம் ஷஷ்டகாண்டஸம்ஶ்லோகம்.

ஸக்ருதேவ ப்ரபந்நாய தவாஸ்மீதி ச யாசதே -

அபயம் ஸர்வபூதேப்யோ ததாம்யேதத் வ்ரதம் மம

ஸக்ருதேவ ப்ரபந்நாய தவாஸ்மீதி ச யாசதே ப்ரபத்தியாலே ராக்ஷஸனை யின்னுமிடமுமக்கு ஸம்மதமன்றோ ஆனால் அவனை அநாதரித்துவி

ஜாதீயரான நம்மைப்பெற்று ஸஹாயவானாயுண்டோ - ஸு - ஸம்ரு
த்தேஷு த்ருதாஹிதஸ்ய - ஸர்வாஸ்வவஸ்தாஸு ஶரணாகத: என்று நம்
மாத்ரத்துக்கு அபராதமென்று சொல்லலாம்படியிருக்கிறவ ன
ன்றோ - ஸர்வலோகஶரண்யாய ராகவாய மஹாத்மநே என்றுதன்வாயாலேசொ
ல்லுகையாலே பூர்வஸித்தமன்றோ நீரும்ராமனை விட்டன்றோ நம்
மைப்பற்றினதென்ன - ஆநுகூல்யஸ்ய ஸங்கல்ப: - என்றுப்போ
லே ப்ரபந்நனாய் வந்தவனன்றோ அவனுடைய லக்ஷணத்தினின்றும் வந்தவ
னன்றோ - ஸுக்ரீவ முதலிகளென்ன ஆராட்சியைக் கைவிடாதே
கொள்ளீர் ... இப்படி அவனை அநாதரிக்கைக்
கு அநேக ஹேதுக்கள் உண்டாயிருக்க - என்னஹேதுவாக ஸாஹஸங்கொ
ண்டு இவனை விஶ்வஸிப்பது அவன் தன்னை பரீக்ஷிக்கையாலே ந
சையற்று ராகவனாய் ஶரணம் புகுந்து வந்தானென்று விஶ்வஸிக்
கத்தட்டென்னென்ன அந்த ப்ரபத்தி ப்ரகாரத்தை என்னு
மிடத்தை - ஸஹேதுகமாகச்சொல்லுகிறார்

பெரியவாச்சான் பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்

சரமஶ்லோகத்ரயம் - அபயப்ரதாநஶ்லோகம்

ராவணேந ந்ருஶம்ஸேந ...

... ஸர்வலோகஶரண்யாய ராகவாய ...

ராவணேந ந்ருஶம்ஸேந நீர் அனுகூலனாக ஸ்ரமிக்கிறவ
னை நமக்கு மாத்ரவான ராவணனுடைய ப்ரபத்தியிலே யாதொ
ருக ...பண்ணீர் - ... உமக்கிவனை ப்ரபத்தி என்னு மி
டந்தோற்றுகிற தில்லையாகில் என்பக்கலிலே ஒரு ...
...பண்ணியருளீர் அறியாததை எல்லார்க்கும் கேட்டறியலே
னுங்காணும் ஆனால் இவனைசெய்யவுப்பதென்னென்ன - ...
... நானவனுடைய ... மெய்யாக மென்
று நினையாநின்றேன் இவனையுள்ளபடி அறிந்த நான் வாக்கனுடைய வி
வனுடைய ... மெய்யாகமென்று அறுதியிட்டேனென்கை ...
...முண்டானவிடத்தில் ... மென்னுமிடம்ஸா
த்ய ஸம் - ஸர்வ... ...
... ...
... ...
... யாக்கங்களெல்லா மறிவாரில் தலைவரல்லீரோ - யாக்கங்க ளெல்

லாமறிந்தருளவேண்டாவோ ஶரணாகதஸந்த்ராணம் நித்யதர்மம் ஶ்ருதி
ஶாஸ்த்ரம் என்கிறபோ தவ்வளவிலும் பெருமாளுடைய திருவுள்ளத்தி
லிரக்கத்தைக்கண்டு உம்முடைய ஶாஸ்த்ரப்ரயத்நத்துக்கு ப்ரயோஜன
மிவனோ விஷயம் ஆஶ்ரிதரன்றோ விஷயமென்கிறா ரென்னவுமாய்
ஶரணாகதம் நித்யதர்மம் என்று ப்ரதிபாதநம் பண்ணுமென்னக்
கடவீரோவென்கை ஸகலமும் ப்ரதிபாதிக்கையமே யன்று ப்ரத்யக்ஷ க்ருதி
யாகையாலே இடம்பெற்ற விடத்திலே நலியக்கூடாமையயாகையா
லே சொல்லத்தட்டிலில்லை என்கிறார்.

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளேசரணம்.

ஶ்ரீவிஷ்ணுசித்தீய வ்யாக்யான ஸமேதம்.

ராக்ஷஸோ ஶ்ரேயா ப்ராத்ரா ஸஹ விபீஷணோ ப்ராப்த:
ப்ரத்யக்ஷம் ஶரணாகத வித்வேஷ விபீஷணம்

ஶரணாகதம் ராவணப்ரேஷிதமாய் வந்த ராக்ஷஸனை ஸ்வாமி
ப்ரதிஷ்டித்த ப்ரயத்நத்தளவிலே வாஸிப்பானாய் வந்தானல்லன் எ
ன் செய்யவந்தானென்னில் - ஶ்ரேயா ப்ராத்ரா ஸஹ விபீஷணோ ப்ரா
ப்த: ப்ரத்யக்ஷம் ஶரண்ய ப்ரயோஜனம் ப்ரத்யக்ஷம் ப்ராப்த
ப்ரத்யக்ஷம் ராக்ஷஸராகிறார் ஶரண்யப்ரயோஜனமென்னு மிடம் நமக்
கு ப்ரத்யக்ஷமன்றோ. ராவணனை நலிவதிலே ஶரண்யப்ரயோஜன
ம் என்னவுமாம் தம்மையிங்கே நலியலாயிருக்குமோவென்னி
ல் மாயாமாநுஷ க்ருதித்தாலே தன்னை மறைத்து வந்தவனாகையா
லே நலியலாய்அதாகிற ப்ரயோஜனமாக வேஷத்தாலே தன்க்ருபை
த்தை மறைத்துவருகை இப்போதிவன் நலிவதென்னென்னில் விஶ்வ
ஸ்ய ஸ்வயம் இவன் அபயாயாராயாதே உத்தமாங்கத்தைக்கொண்டுப
ரணாகதனென்று உம்மை அவன் ஸம்ப்ரமாக்கின வளவிலே வப
ஷைத்தாலே ஶ்ரேஷ்டனாதிகளையும் ஸம்ரக்ஷிக்கிறது. ஸர்வஸாக்ஷி க்ஷண
ஸாம் என்று ஆஶ்ரிதர்க்கு அழிவுகிட்டவழிவாகத் தம்மை நினை
த்திருப்பாரென்று பார்த்து உமக்குநெருஞ்செரியும் ஶ்ரேஷ்டனாதிகளை

யும் நலியுமென்கிறார் ஸகல ஆத்மாக்களோடு ஸரத்தாலே நீர் பக்கல் தோஷங்காணவறியீர் நான் சொல்லவறியிலும் அறிந்தருளீர் ஸர்வ ஜ்ஞமாக நம்பக்கலிலே ஸரணம் புகுந்த விவன் பக்கலிலே தோஷத்தை நினைத்தாரானை நமக்குப்போருமோவென்னில் ஸத்ருவான நம்மை நலிவுக்காக ஸரணம் புகுந்த விவனை ஆராயாதே ரக்ஷிக்கில் ஸர்வஜ்ஞம் விளையுமென்கிறார்.

பெரியவாச்சான் பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்

அபிஷ்டாஸ்தவ ஸம்வாத ஸம்ப்ரோக்தம்.

ஸ்ரீ விஷ்ணுஸ்ருஷ்டமிதம் ஸ்ரீ ராஜ்யஸ்ருஷ்டிகம்

நிஷ நராதகஸம்ஷேத உதஹ்ருதாநிலவாயவம்.

ஸகலஸ்ருஷ்டமென்றும் ஸ்ரீ விஷ்ணும் ஸ்ரீ ராஜ்யஸ்ருஷ்டிமா ஷதம் ஸ்ருஷ்டமென்றும் நிஷநராக ஸகலம் இவன் ஸநாதனமே ஸ்ரீ தித்தமேனென்று ஆராயாதே ஸநாதனமு வேஷித்தாலே ஸத்ருஸ்மித்தை ஸ்ரீ விஷ்ணுவைக் கொல்லும் ஸமஸ்தனைவ்வி ஒருத்தனைக் கொல்லப்போமோவென்னில் ஸ்ரீ ராமம் - ஸகலமதாம ஸ்ரீ ராமனை ஸத்ருவானவன் ஸத்ருஸ்மித்தை நலியும் ஒருத்திரனை யொருத்தனால் நலியப்போமோ வென்னில் ஸதாம் நிஷநரக ஸ்வாமிக ளுண்டான வளவிலே கொல்லும் ஸஹஜஸத்ருக்களாயவைத்துக்கும் ஒன்றே ஸ்தித்தை ஸிப்பிக்குமென்னுமிடத்துக்கும் ஸ்ரீ ஷோகுஞ்சொல்லுகிறார் ஸதிஷ்டி வாயவம் என்று ஸகமொன்றே தனக்கு ஸஹஜஸத்ருக்களான் ஷிவாஹிதங்களை தனக்கவகாசமான ஸஹஸ்விலே நலியுமாப்போலேயிருக்குங் காணும். பெரியவாச்சான்பிள்ளை நாசகஸ்ரீ ஸ்ரீஷைலஸஞ்சிவிரஷிகாயாம் அபிஷ்டாஸ்தவ்யாயாம் ஸ்ரீ நாராயண ஸ்ரீ விஷ்ணவ்யாயாம் ஸம்வாஸப்ரோக்தம் ஸமாப்தம்.

பெரியவாச்சான் பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.
